DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ŞEYTAN DÜŞEBİLİR

Chani Lynn Feener

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CHANI LYNN FEENER TARAFINDAN DA

*Bu yazarın YA kitaplarının listesi için lütfen web sitesine bakınız. Aşağıda listelenen tüm kitaplar yetişkinlere yöneliktir.

Kötü Şeyler Burada Oynar

Sis ve Kargaşa Tanrıları

Parlak Göksel Bir

Deniz Sonsuz Işık

Denizi

Karanlıkta Bir Fısıltı Üçlemesi
Asla Bilmeyeceksin
Tek Kelime Etme Beni
Bırakma

Şeytan ve Deniz Arasında

Terk Edilmiş Şeyler

Echo

Bu Sessiz Yıldızlar

Denizin Çağrısı

Devil May Care

Devil May Bleed

Onun Karanlık Paradoksu
Kota Quinn ile Avery Tu takma adı altında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ŞEYTAN
Mayıs
Sonbah
arı

Chani Lynn Feener

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Şeytan Düşebilir

Telif hakkı @ 2024 Chani Lynn Feener tarafından.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya aktarılamaz.

Ön Kapak tasarımı Creative Paramita tarafından

yapılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nde

basılmıştır.

Birinci baskı-2024

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YAZARIN NOTU

Sevgili okuyucu,

Daha önce kitaplarımdan birini okumuş olsanız bile lütfen bu notu atlamayın. Bazı tetikleyiciler kitapların ana listesine dahil edilemediğinden, onları buraya dahil etmek için zaman ayırmak istedim.

Bu kitap bir Karanlık MM Romantizmidir ve bu nedenle tüm okuyucular için uygun olmayan bazı durumlar ve temalar içerir. Hem Flix Fulmini hem de Aneski Kendricks suç örgütleri için çalışmaktadır ve büyük sorunları vardır. Flix sahiplenici ve her zaman en iyisini bildiğini düşünüyor, Aneski ise acı ve çaresiz ve bu çaresizlik onu sık sık bazı korkunç ve şüpheli şeyler yapmaya itiyor.

Bu kitapta geçen hiçbir şeyi gerçek hayatta tasvip etmediğimi açıkça belirtmek isterim. Bu kitap tamamen kurgudur. karakterler gerçek değil ve uydurma bir galaksideki uydurma bir gezegende geçiyor. Bazen insansı kelimesini kullansam da karakterlerimin hiçbiri insan değil ve bu galaksi bizimkine yakın bir yer değil. Eğer siz ya da tanıdığınız biri zehirli bir ilişki içindeyse, lütfen yardım isteyin. Daha iyisini hak ediyorsunuz.

Flix ve Aneski tüm kitap boyunca birbirlerinden faydalanıyorlar. Adam kaçırma, cinsel işkence ve her iki tarafta da bir sürü manipülasyon ve zorlama var. Kitabın bir noktasında, biri sigara tarafından yakılıyor ve diğeri kendine zarar veriyor. Bu olayların hiçbiri bir kereden fazla meydana gelmese de, bunlardan erkenden bahsetmek önemlidir. Eğer bu olaylardan herhangi biri sizi tetikleyecekse, kısa bir süre için bile olsa lütfen bu kitabı atlayın. Eğer her zaman aklı başında, mantıklı düşünen ve duygularının onları ele geçirmesine izin vermeyen karakterler arıyorsanız, bunlar size göre değil.

Şimdi, tetikleyicilerin geri kalanına geçelim. **Kolayca tetiklenmiyorsanız veya potansiyel spoilerlardan kaçınmak istiyorsanız, bu notun geri kalanını atlamaktan çekinmeyin.**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aklıma gelenlerin hepsini not etmeye çalıştım, ancak bir veya ikisini atlamış olabileceğimi lütfen unutmayın. Akıl sağlığınız önemlidir, eğer bunlardan herhangi biri size çekici gelmiyorsa veya sizi riske atıyorsa, lütfen bu kitabı atlayın. Karanlık kategorisine girmeyen ve sizin için daha uygun olabilecek başka MM kitaplarım da var.

Çoğu, ama muhtemelen hepsi değil, kayda değer tetikleyiciler şunları içerir: Noncon, dubcon, esaret, kaçırılma, takip edilme, yakılma, kendine zarar verme (bir kez), esaret, manipülasyon, teşhircilik, şiddet, cinayet, işkence, ölüm veya diğer karakterler ve grafik seks sahneleri. Bazı insanların okumaktan bile hoşlanmadığını bildiğim, ikisinin seks yaparken çekildiği veya tam teşhircilik içeren birçok sahne var. Yine de açık olmak gerekirse, aşağılama yok ve teşhircilik sahnesi biraz zorlama olmasa da tamamen rızaya dayalı. Ve son olarak, kayganlaştırıcı sadece bazen ve bir şekilde kullanılıyor. Bunun bazıları için bir anlaşma kırıcı olduğunu biliyorum. Lütfen bunların insan olmadığını unutmayın ve gerçek hayatlarınızda yalnızca güvenli seks uygulayın.

Yine, **bu kitapta bir HEA var**. Yine de, bu ilişki dağınıktır, her iki ana karakter de çoğu zaman sahiplenici ve kıskançtır. Yukarıda bahsedilen hiçbir şeyi gerçek hayatta hiçbir şekilde, şekilde veya biçimde onaylamıyorum. Bu tamamen kurgudur.

Bu kitap sadece yetişkinlere yöneliktir.

Unutmayın, ruh sağlığınız ve refahınız bu kitabı okumaktan daha önemlidir. Her zaman kendinizi ilk sıraya koyun ve kendi tetikleyicilerinizden sorumlu olun. Buna değersiniz ve önemlisiniz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BLURB:

Bir Canlılık Şeytanı her zaman kaosa yol açar.

Aneski Kendricks kardeşine ne olduğunu bilmek istiyor.

Ve Russ'ın ölümünden sonra ona destek olması gereken tek kişi tarafından neden bu kadar acımasızca bir kenara atıldığını. Shepard çetesinin liderliğini elde etmek için üç yıl boyunca çok çalıştı ama sonunda cevaplar talep edebilecek bir konuma geldi. Şeytanın kendisinden bile. Ne yazık ki şeytan ve bir zamanlar tapındığı adam bir ve aynıdır. Aneski'nin planı her zaman intikam almak olmuştur ve arkadaşlarına söylediği gibi sadece kardeşi için de değil. Russ'a ne olduğunu bilmek istiyor, doğru, ama aynı zamanda neden terk edildiğini de bilmek istiyor. Keşke intikam kulağa geldiği kadar kolay olsaydı. Flix'i istediği yere getirdiğinde her şey yoluna girecektir ama Ani'nin eski duyguları yoluna çıkmaya devam eder. Bastırılmış arzusu, son ahlak kırıntısına da mal olacak mı? Muhtemelen kardeşini öldüren adamı hâlâ isteyebiliyor olması onun hakkında ne söylüyordu?

Flix Fulmini bir koşucu.

Brumal Mafyası'nın resmi Runner/Fixer'ı olarak sinsice dolaşmayı ve sır saklamayı bir sanat haline getirmiştir. Aneski, bilgi uzun listede sadece bir isim ve tüm isimler arasında Flix'in tehdit hissettiği son kişi. Bu yüzden Vail Üniversitesi kampüsünde kaçırıldığında ve buzlu suyla ıslatılmış bir duvara zincirlenmiş olarak uyandığında şok olur. Onu kaçıranın kim olduğunu fark etmesi ise daha da şaşırtıcıdır. Üç yıl önce Flix, Aneski'yi geride bırakmıştır ama adam o zamandan beri kin tutmaktadır. Flix'in kardeşinin ölümüyle bir ilgisi olduğuna ikna olmasından bahsetmiyorum bile, ki bu konuda pek de haksız sayılmaz. Flix birkaç şeyden daha fazlasını saklıyordu ve bunun iyi bir nedeni vardı, ancak Aneski pençelerini ona batırıp bu sırlardan bazılarını ortaya çıkardığında, Flix'in vermesi gereken zor bir karar var. Ani'yi Brumal'a ispiyonlamadan önce öldürmek mi? Yoksa onu diz çökmeye mi zorlayacak?

Flix aslında Aneski'nin iyiliği için gitmiştir, ama şimdi Aneski onu çağırmaya başlayınca, geri dönmesi gittikçe zorlaşır. Çok geçmeden, neden uğraşması gerektiğini düşünmeye başlar. Geçmişte, Ani onun olmaya bu kadar yakındı. Belki de onu sahiplenmek, ona bir ders vermenin en iyi yolu olacaktır.

Bir keresinde Aneski'nin kendisinden kaçmasına izin vermişti ama kimse bir Şeytan'a bulaşmamış ve özgürlüğüne dokunmadan oradan ayrılmamıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PROLOGUE:

Cenaze evinin kapısında asılı kaldı, belirsizlik bir ayağını kapının dışında tutmasına neden oluyordu. Burada olmaması için pek çok neden vardı ama Flix yine de uzak durmayı başaramamıştı.

Arkasında gökyüzü kasıp kavruluyor, yere çarpan yağmur damlaları tüylerini diken diken ediyordu. Yağmurdan ya da ıslanmaktan daha fazla nefret ettiği çok az şey vardı, bu da havanın başka bir caydırıcı unsur sunması ve onu evde tutması gerektiği anlamına geliyordu.

On dokuz yaşında ve hala kendini kontrol edemiyor.

Flix, Russ burada olsaydı ne derdi diye düşünerek yüzünü buruşturdu. Cenazesinde.

Russ'la eskiden olduğu gibi bir bağ kurmayalı uzun zaman olmuştu, hatta diğer adamın ne düşündüğünü tam olarak anlamayalı daha da uzun zaman olmuştu. Artık hiç anlaşamıyor gibiydiler, özellikle de Russ'ın son planı söz konusu olduğunda. Flix'in onunla buluşmayı kabul etmesinin tek nedeni geçmişlerini ve adamın küçük kardeşini onurlandırmaktı.

Ama şimdi buradaydı, beyaz bir takım elbise giymiş, hayatının çoğunda tanıdığı bir insanın ölüm törenine katılıyordu... Hoş karşılanıp karşılanmayacağından bile emin değildi.

Siktiğimin Russ'ı.

Hepsi onun suçuydu.

Berga onu uyardığında Flix'in onu dinlemesi gerekirdi ama o inatçı davranmıştı. Gezegende gerçekten iyi davrandığı çok az insan vardı ve ne yazık ki Russ da bu kategoriye giriyordu.

Ama artık değil. bu kadardı. Son hoorah.

Bugünden sonra-

"Burada ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye keskin bir ses Flix'i düşüncelerinden bir saniye önce kendi yaşlarında uzun boylu bir adam çekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kısa koridorda hışımla ona doğru ilerledi.

Asıl tören bu salonun hemen ötesindeki ana odada yapılıyordu ve Flix girişte durduğu yerden sadece çiçek aranjmanlarını ve diğer yas tutanların bazılarını görebilmişti.

Shepard çetesinin üç kurucu üyesinden biri olan Bowser Kita, menzile girer girmez onu itti. "Eee? Sana lanet bir soru sordum, Brumal!"

Flix ilk darbeye izin verdi ama ikinci darbe geldiğinde Bowser'ın bileğine yapışarak onu sabit tuttu. İkisi arasında en güçlüsü oydu ve bunun tek nedeni Brumal olması ve hayatı boyunca mafya tarafından eğitilmiş olması değildi.

Bowser arkadaşını kaybettiği için çok üzgündü.

Ama Flix çok daha önemli bir şeyden vazgeçtiği için çok üzgündü.

Bowser, Russ'ın yokluğunda çetesi içinde daha güçlü bir yer edinmişti.

Flix'in kaybedecek daha çok şeyi vardı.

"Bununla bir ilgin olduğunu biliyorum," diye tısladı Bowser, ancak sesi alçaldı ve kendini kurtardığında ona tekrar vurmaya kalkışmadı.

"Kanıtın var mı?"

"Brumal o gün bize *saldırdı," diye tersledi. "Bir sürü tanık var."*

Flix kendini tuttu ve basitçe tekrarladı, "Kanıt mı, Bowser? Hiç kanıtın var mı? Kimi suçladığına dikkat et."

"Neden? Russ'a yaptığın gibi beni de mi kovacaksın?" Başını salladı, bakışlarında bir tiksinti vardı. "O senin arkadaşındı. Brumal'ın zalim olduğunu biliyordum ama sizin de sözde verdiğiniz insanlara karşı bu kadar sadakatsiz olduğunuzu bilmiyordum. O gün orada olmasanız bile, neler olduğunu bilmeseniz bile, bir şeyler *yapmalıydınız."*

Sadece, Flix o gün oradaydı. Eninde sonunda öğrenebilirlerdi bile. Eğer bu tanıklar daha fazlasını görmüşlerse, o kesinlikle . İdeal olan, bu işin o zamandan çok önce çözülmesiydi. Şimdilik yapabileceği tek şey, adamlarının suçu üstlenmesine izin vermek ve sağlam durmaktı.

Ne de olsa anlaşma böyleydi ve Bowser'ın şimdi inandığının aksine, sadakat Flix için her şeydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bir tartışma oldu ve görünüşe göre işler kızıştı." Flix omuz silkerek bir omzunu kaldırdı. "Olur böyle şeyler."

"Cidden bu konuda şaka mı yaptın?" Bowser onu yakasından yakaladı ve sarstı. "Duman solumaktan boğuldu ve sen şaka mı yapıyorsun?!"

"Ölüm nedenini doğrulamak için ondan geriye yeterince şey kalmadığına eminim."

"Be'tessi."

Flix ve Bowser yeni ses karşısında donup kaldı, Bowser sonunda Flix'i bırakıp uzaklaştı.

"Aneski," Bowser yaklaşmakta olan genç adama döndü, "Bununla uğraşmak zorunda değilsin. Sen içeri gir, ben onun gittiğinden emin olacağım."

"Hayır," diye başını salladı Ani, gözyaşları içindeki bakışları Flix'e kilitlenmişti. "Onu burada istiyorum. Onunla konuşmak istiyorum."

Bowser kaşlarını çattı ve bir elini Aneski'nin koluna koyarak yaklaştı.

Flix yavaşça nefes aldı ve kendine sakin olmasını söyledi. İkisinin bu kadar yakın durmasını kıskanmaya ya da öfkelenmeye hakkı olmadığını kendine hatırlattı. Bowser'ın Russ'ın en iyi arkadaşı olarak onu rahatlatmaya hakkı vardı.

Flix kimdi?

Aneski için o kimdi?

Genç adamın ona be'tessi demesi -yakın ya da akraba olunan yaşlı bir erkek için kullanılan bir terim- Flix'in özel biri olduğu anlamına gelmiyordu. Öyle olsa bile, bu terimin kullanılması onun çoktan kardeş zonlanmış olduğu anlamına gelebilirdi.

Ani'yi kardeşi olarak görmüyordu ama bu duygularının karşılıklı olduğu anlamına gelmiyordu.

"Olanların ışığında," diye başladı Bowser çekingen bir şekilde, "oyalanmasına izin vermenin akıllıca olduğunu sanmıyorum."

"O Russ'ın-"

"Burada olmamızın sebebi onun halkı!" Bowser tersledi ve bu kez Ani'nin irkilmesine neden olunca Flix tepkisini tutamadı.

Aneski'yi yakaladı ve Bowser'dan uzaklaştırdı, diğer adam onu durdurmaya çalıştığında uyarıcı bir bakış attı. Aralarında birkaç adım mesafe kaldığında Ani'ye döndü ve parmaklarını genç adamın kızıl saçlarında hafifçe gezdirerek dağınık telleri düzeltti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Russ'ın hayatta kalan tek aile üyesi olan Aneski, baş yas tutucu olarak giyinmişti. Kıpkırmızı yakalı beyaz takım elbisesi, kollarındaki detaylar ve üçgen omuzları onu diğerlerinden ayırıyordu ama bir şekilde yaşını da vurguluyordu. Aralarında sadece bir buçuk yaş vardı ama Ani zaman Flix ya da kardeşi Russ'tan çok daha masum görünmüştü.

Şimdi tek başına bir cenaze törenini yönetiyordu, bir insanın yapabileceği en yetişkince şey.

Flix ağzını açtı ve yardım teklif dilinin ucundaydı. Bir ölüm ayininin nasıl yürütüleceğini biliyordu, geçmişte birçoğuna katılmıştı, ne kadar emek ve enerji gerektirdiğini biliyordu.

Sonunda ellerini bıraktı ve hiçbir şey söylemedi.

Çünkü Bowser bir konuda haklıydı. Flix bunun için kısmen suçluydu.

Aneski'yi rahatlatma hakkından vazgeçmişti.

"Bana ne olduğunu anlatabilir misin?" Ani ona acı ve umut karışımı bir ifadeyle bakarak sordu. Flix'in içini parçalayan da bu ikincisiydi. "Brumal'la kavga ettiklerini ve sonra da yangın çıktığını söylediler. Diğer herkes kurtulmuş. Kardeşim neden çıkmadı? Sen bir şey biliyor musun?"

Evet. Her şeyi biliyordu.

Ama ona bunların hiçbirini

söyleyemezdi. Bu onun haddine

değildi.

Ani'ye gelince, görünüşe göre Flix' elinde yokmuş.

"Emin değilim," diye cevap verdi. "Polis raporuna göre binada hatalı kablo tesisatı varmış ve bu yüzden olmuş. Bu bir kazaydı."

"Neden dışarı çıkamadı?" Aneski, Bowser'ın kullandığından daha az saldırgan bir şekilde talep etti. Hâlâ Flix'e inanıyordu. Ona hâlâ güveniyordu. "Diğer herkes nasıl çıktı? Bir şeyler olmuş olmalı. Birinin itiraf etmediği başka bir şey."

"Baygın olmalıydı," diye araya girdi Bowser, Flix'e inkar etmesi için meydan okurcasına bakarak. "Biri onu bayıltmış ve orada bırakmış. Ya yangın başladığı ve panikledikleri için ya da bilerek."

"Bizi yangını başlatmakla mı suçluyorsun?" Flix sordu, her ne kadar yaptığı şeyin tam olarak bu olduğu açık olsa da.

"Birisi bir sarışının olay yeri tamamen sarılmadan hemen önce olay yerinden kaçtığını görmüş."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Sarışınlar Vitality nüfusunun yüzde otuz yedisini oluşturuyor," diyerek aralarını işaret etti. "Beni suçlamak istiyorsanız bundan daha fazlasına ihtiyacınız olacak."

"Kes şunu," dedi Aneski Bowser'a. "Flix bir şey yapmaz. Değil-" Kendini tuttu ve biraz daha yumuşak bir sesle, "Russ'a değil," diye bitirmeden önce yutkundu.

Flix bir adım geri çekildi ve tüm gözler ona döndüğünde sadece Ani'ye odaklandı. "Ben gidiyorum."

"Ne? Hayır!" Kolunu tuttu ve kavradı. "Kal. Lütfen.
Yalnız kalmak istemiyorum."

"Yalnız değilsin." Bowser'a ve koridorun aşağısına doğru işaret etti. "Burada seni destekleyecek pek çok insan var."

"Sana ihtiyacım var, be'tessi."

"Sen değil." Flix elini çekti ama tutması gerekenden bir an daha uzun süre tuttu, Ani'nin avucunun onunkine değme hissini ezberledi. Şansı yaver giderse bunu son kez yapmayacaktı ama... Geleceğin nasıl olacağı belli olmazdı. Aneski gerçeği öğrendiğinde onu affedip affetmeyeceğini de. "Bunu da atlatacaksın, Ani. Düşündüğünden daha güçlüsün."

"Hayır, ben-"

Bowser Aneski'yi Flix'ten uzaklaştırdı ve bu sırada önünü kesti. Flix içgüdüsel olarak onlara doğru bir adım attı ama son anda kendini tuttu. Elleri yumruk olmuştu ve tek düşünebildiği diğer adamın kafatasını duvara vurmak
ya da daha iyisi elektrik vermekti
ama ikisini yapamadı.
şey yapamadı.

Tüm iradesini kullanmasına rağmen vücudunu rahatlattı ve bir cenaze için kesinlikle uygun olmayan rahat bir duruşa geçti. Aneski'ye gülümsedi. "Görüşürüz, Minik Terör."

"Flix, bekle!"

Bowser Ani'nin peşinden gelmesini engellemiş olmalıydı çünkü Flix onların boğuşma seslerini duyabiliyordu çünkü Ani sağanak yağmura adımını atmış ve merdivenlerden aşağı inerken sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi acele etmiyordu.

Sanki az önce kalbini söküp atmamış ve hayatı boyunca kendisi için gerçekten istediği tek şeyden vazgeçmemiş gibi.

Çünkü sözünün eri bir adamdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ani'nin iyiliği için Russ da öyle olsa iyi olur.

* * *

Buz gibi soğuk su çıplak vücuduna çarptı ve Flix irkilerek uyandı, zihni rüya hafızasını yırtmak ve şu anda neler olup bittiğini bir araya getirmek için çabalıyordu.

Baykal Void'in emirlerinden birini yerine getirmek için yola çıkmıştı. Dominus -ya da Brumal Mafyası'nın lideri- onu bir iş yapması için göndermişti... hatırlayamadığı bir iş. Özel bir şey değildi. Burada ıslak ve kısıtlanmış bir halde bulunmasına neden olacak bir şey değildi.

Flix bileklerini ve ayak bileklerini çekiştirdi, arkasındaki duvara metal kelepçelerle sıkıca tutturulduğunu fark edince dişlerini gıcırdattı. Boynunda da bir tane vardı ve başını ne kadar çevirebileceğini kısıtlıyordu. Gerçi bunun bir önemi yoktu, çünkü gözlerinde ışığa bile izin vermeyen kalın bir göz bağı vardı.

Ne zamandır dışarıdaydı?

Şimdi saat kaçtı?

Emin olduğu tek şey yalnız olmadığıydı -birisi onu suyla ıslatmış olmalıydı- ama aklına gelen bir Brumal üyesini kaçıracak kadar cesur kimse yoktu.

"Sorularım var," dedi modüle edilmiş bir ses. Cihazı her kim kullanıyorsa, öyle olduğunu gizlemeye bile çalışmıyordu. Sonunda çatlayacak kadar düşük kaliteliydi.

Yani, onu kaçıranın parası yoktu.

Bu da olası düşmanların büyük bir kısmını saf dışı bıraktı.

Flix yutkundu, kurumuştu, şüphesiz arabasına doldurdukları ilaçtan dolayı. Hayal meyal aracı ve ardından tüm kapıların üzerine kilitlendiğini hatırlıyordu. Havalandırma deliklerinden duman çıkmıştı, tatlı kokusu çok netti. Genellikle gaz maskesini sakladığı gösterge paneline gitmişti ama maske yerinde yoktu. Bir an sonra Flix bayılmıştı.

Ve şimdi o buradaydı.

Çıplak, zincirli *ve ıslak.*

...Onu kaçıran kişi bilmemesi gereken bir şey mi biliyordu?

İçinden ilk gerçek endişe kırıntısı geçti ama kendini dışarıya karşı metanetli kalmaya zorladı. Kendine bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

küstah bir kişiliğe sahipti. İnsanlar gardlarını düşürmeye ve böyle bir insanı hafife almaya meyilliydi. Yıllarca bu maskeyi özenle hazırladıktan sonra, bu maskeyi takmak onun için yeterince kolaydı.

"Sadece arayabilirdim," dedi Flix, her şey düşünüldüğünde sesinin o kadar da kötü gelmediğini fark ederek. İçten içe kendini kontrol etti, herhangi bir yerinde sıcak veya gerginlik hissedip hissetmediğini ölçmeye çalıştı. Söyleyebildiği kadarıyla iyiydi. Bir başka iyiye işaret.

Gerçekten de en iyi zamanda kaçırılmıştı. En son süzüldüğünden beri sadece birkaç gün geçmişti. Bu da vücudunun daha fazla dayanamayacağı ve ya kendiliğinden yanacağı ya da... Aslında tam olarak emin değildi. Ama her ne olsun, hiç hoş olmayacaktı.

Bir ay fazlasıyla yeterli bir süreydi.

Fazla endişelenmedi.

"Üç yıl önce Dive'da bir kavga oldu," dedi karşısındaki adam. "Sen de oradaydın."

Flix bir tedirginlik hissetti. "Ne olmuş?"

"İnkâr etme zahmetine bile girmiyor musun?"

"Neden yapayım ki?" diye cevap verdi. "Belli ki zaten bir şeyler biliyorsun, yoksa böyle bir risk almazdın. Bu arada biraz aptalca. Yıllar önce yaşanmış bir olay yüzünden neden hayatını bir kenara atasın ki?"

O öğleden sonra birden fazla yaralı vardı ama sadece bir ölüm kaydedilmişti. Russ'ın en yakın arkadaşı taşınmıştı ve onu umursayacak başka kimse yoktu. Bir kişi dışında.

Yine de Aneski böyle bir şey yapabilecek biri değildi. O asla-

Adam bir adım öne çıktı ve Flix onun kokusunu aldı.

Elmanın ekşi kokusuyla birleşen topraksı bir koku.

Aynı odada yalnız üç yıl içinde biraz değişmişti, ama Flix'in fark edemeyeceği kadar değil.

Nerede olsa tanırdı.

O koku hâlâ rüyalarına giriyordu.

"O gün neler olduğunu bilmek istiyorum," dedi adam. "Bana ayrıntılı olarak anlatacaksın."

"Göz bağını çıkar." Flix'in onu görmesi gerekiyordu.

"Burada talepte bulunamazsın."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çıkar-" Bir çığlık ve ardından açıkta kalan aleti aniden yakalandığında başka seslerin savunmasını aşmasını önlemek için çenesini sıktı. Soğuk ve metalik bir şeyin önce üzerinden, sonra da etrafından kaydığını hissetti ama kalçalarını oynatması adamın onu tutuşundan kurtulmasına yetmedi.

Adam sözlerini bitirir bitirmez geri çekildi ve bir şişe kapağının açılma sesi odayı doldurdu.

"Ne halt sen?" Flix itiraf etmeliydi ki

Döngü.

"Bu," dedi adam sikine dokunarak Flix'in homurdanmasına neden oldu,

"bir sik

Kafes. Tanıdık geldiğine eminim. Hayır, öyle olduğunu biliyorum. Ve bu." Flix'in vücudundan yayılan ısıyı hissedebileceği kadar yaklaştı ve sonra etrafına uzandı.

Flix ikinci kez mücadele etmeye çalıştı, ama aynı derecede başarılı olamadı. Yanakları birbirinden ayrıldı ve ardından kör ve yapışkan bir şey girişine bastırıldı. Kıpırdamadan durdu. "Ne-"

"Bu bir popo tıkacı," dedi adam ona, oyuncağı yavaşça içine soktu ve Flix ani müdahaleye karşı dişlerini sıktığında kıkırdadı.

Kaygan olması için yağlanmıştı ve oyuncağın kendisi de çok büyük değildi, belki bir parmaktan biraz daha kalındı. Ama Flix oraya bir şey sokmaya alışık değildi ve yine de bir anlık rahatsızlık ve hafif bir tahriş oldu.

"Buna cidden pişman olacaksın," dedi oyuncağın rahatça oturduğunu hisseder hissetmez ve adam tekrar uzaklaştı.

Adam boğazının arkasından onaylamayan bir ses çıkardı. "Varlığından haberdar olduğum için zaten pişmanım. Listeye bir hayal kırıklığı daha eklense ne olur?"

Flix olmadan irkildi.

"Ben yokken senden istediğim şeyi düşün." Adam biraz daha uzaklaştı. "Döndüğümde bana bilmek istediklerimi söylersen oyuncakları çıkarırım. Eğer ..." Sözlerinin uzamasına izin verdi, tehdidin ucu açıktı.

Flix bu kısmı umursamadı.

Adam ona bu saçmalığı yapmadan önce o günle ilgili tüm sorularını yanıtlamayı planlıyordu.

Şimdi mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onu kaçıran kişi bu yolu seçtiği için çok pişman olacaktı. Ne de olsa Flix sözünün eri bir adamdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 1:

Öfke.

Sefalet.

Yalnızlık.

Keder.

Kalp ağrısı.

Kendisi için bir tür kişisel mantra haline gelen listeyi gözden geçirdi. Son üç yılda hissettiği şeylerle eşleşen beş duygu - kederin beş aşamasının kendi versiyonu gibi.

Derisi uğulduyormuş gibi hissediyordu, yukarıdakilerin hepsinin karışımı onu patlamak üzere olduğunu düşündüğü noktaya kadar dolduruyordu. Köşedeki kamera, kayıt yaptığını gösteren yanıp sönen küçük kırmızı ışığı ile onu biraz sakinleştirdi, ama sadece biraz. Fiziksel bir kanıt, buradan ayrılıp düzenli programına döndüğünde başvurabileceği somut bir şey yaratmak, içindeki kargaşanın bir kısmını hafifletmeye yardımcı oldu.

Yasadışı olarak çekilmiş bir seks kasetiyle rahatlamak garip miydi? Elbette.

Ama cinayet de yasa dışıydı ve eğer şu anda ayaklarının dibinde yerde kıvranan adam bir gösterge ise, bu gezegende suç işleyip paçayı kurtarmak çocuk oyuncağıydı.

Aneski sigaranın ucunu dudaklarına götürdü ve derin bir nefes çekti, içindeki yuva otunun sinirlerini daha da yatıştıracağını umuyordu, böylece bu gösteriyi lanet olası yolda devam ettirebilecekti.

Ne zamandır orada duruyordu? İzliyor muydu? Beş dakika mı?

On mu?

Adamı buraya ilk sürüklediği andan itibaren geçen her anı sayacak olsa, toplam iki hafta ederdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İki hafta geçti ve sarışın henüz kırılmamıştı.

Aneski, kötü şöhretli Flix Fulmini'den daha azını beklemezdi. Ama artık yeterdi. İzlemekten ne kadar keyif aldığı önemli değildi.

Flix'in mafya üyelerinin, Aneski'nin onları inandırdığı sözde tatilde olmadığını anlamaları ve onu aramaya gelmeleri an meselesiydi. İzlerini kapatmıştı ama Brumal bambaşka bir ligdeydi; eninde sonunda onları bulacaklardı ve bulduklarında Aneski şansını kaybedecekti.

Çömeldi, bakışlarını Flix'in kaslı sırtında gezdirdi ve diğer adamın işe yaramayacağını bilmesine rağmen zincirlere karşı direnişini izledi.

Burada geçirdiği haftalar boyunca Aneski ara sıra onları yeniden ayarlama nezaketini göstermişti. Günde iki kez bu odayı bayıltıcı gazla dolduruyorlar, sonra da içeri girip onu çözüyorlardı. Gaz çok etkili olmadığından on dakika içinde uyanıyor ve işini görüp duş almak için banyoya geçmesine izin veriliyordu. Aneski yirmi dört-yedi saat burada kalmayı haklı gösteremeyeceğinden, Rexton genellikle bu işlere bakardı.

Ama bazen Flix'in Rex'in gözünden kaçabilecek komik bir şey yapmadığından emin olmak için görüntüleri sonradan izliyordu. Satın aldıkları boktan ses modülatörü bir kullanımdan sonra bozulduğu için yüz yüze sorgulamalar da genellikle Rexton tarafından yapılıyordu.

Yine de bunu başarabilirdi ve bunun tek nedeni Brumal Runner'ı başka birinin bu şekilde görmesi fikrinden nefret etmesi değildi.

"Sadece benim gözlerim için," diye fısıldadı Aneski kendi kendine, kendi aptal şakasına homurdanarak.

İstismar edilmiş deliğine girip çıkan makinenin vızıltısına rağmen Flix onu duymuş olmalıydı çünkü başını hafifçe ona doğru eğdi. Fazla bir şey yapamadı, çünkü başı çoktan eğilmiş, yanağı yere bastırılmış ve boynundaki metal tasma tarafından orada tutulmuştu.

Yaka, omuzlarını çevreleyen ve hafifçe geriye iten halkalara bağlanmıştı ve metalik tellerden oluşan bir ip karmaşası oradan beline kadar uzanıyordu. Bilekleri yanlarına sabitlenmiş, dizleri açılmış ve aşağıya doğru cıvatalanmış kalın metal şeritlerle yere bağlanmıştı.

Tüm düzenek çok az harekete izin veriyordu. En fazla biraz ileri geri sallanabiliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Arkadaşı Aneski'yi çok fazla ve gereksiz olmakla suçlamıştı ama Aneski buna katılmamıştı. Rexton, Aneski burada her şeyi kurarken bu mekanizmayı görmüştü ama Flix'in bunun içinde sergilendiğini hiç görmemişti.

Aneski bir tane daha eklemeden önce Flix'in ilk gün cıvataları neredeyse yerden nasıl söktüğünü görmemişti. Şimdi yere sabitlenmişlerdi ve Flix'i yere sabitleyen metal kelepçeleri çıkaracak kadar bükmek için bir anahtara ihtiyaç vardı.

Flix'in kıçı havadaydı ve Aneski, bir saat kadar önce derse gitmeden önce diğer adamın vücuduna soktuğu dildoyu görebilmek için eğildi. Kas şimdi kıpkırmızıydı, yağ karışımı ve onu yerleştirdiği zamandan kalma bir miktar kurumuş kan görülebiliyordu. Oyuncak her on dakikada bir kendi kendine yağlanıyordu ama yakında bitecekti.

Eğer Aneski tekrar gitmeyi tercih ederse, Flix bir saat içinde bu işi bitirmek zorunda kalacaktı.

Oyuncağın tabanına, horoz kafesine inen başka bir metal halka takılmıştı. Flix'in dolu kesesi, hırpalanmış deliği gibi kıpkırmızıydı ve o daha neye niyetlendiğini anlayamadan Aneski uzanıp onu kavradı ve taşaklarını avucunda yuvarladı.

Flix sarsıldı ve sıkı siyah tıkacın arkasından boğuk bir ses çıkardı, eşleşen göz bağı şüphesiz ölümcül bir bakışı gizliyordu.

Karanlık bir kıkırdamayla onu serbest bıraktı ve sonra sigarayı çıkardı, yanan tarafını Flix'in kıç yanaklarından birinin kabarıklığına getirmeden önce sadece bir an tereddüt etti. Bunun onu tatmin edeceğini düşündü ama küçük alev titreşiminin altında yanan teni izlemek sadece midesini bulandırdı ve Aneski sigarayı çekip kaşlarını çatarak odanın diğer ucuna fırlattı.

Bu kadar zayıf olmayı göze alamazdı. Uzaktan yakından suçluluk ya da pişmanlık gibi bir şey hissetmeyi göze alamazdı.

Bu Flix'in hatasıydı.

Hak ettiği buydu.

Aneski açık avucuyla aynı yanağa olabildiğince sert bir tokat attı, yanık izine isabet ettiğinden emindi ve Flix hayvani bir hırlama sesi çıkardı.

Aneski daha gençken, şu anda merhametine sığınmış olan Brumal üyesini idol olarak görüyordu. Sapkın gençlik fantezilerinde, asla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onu böyle kapana kıstırıp istediği gibi davranabileceğini hayal bile edemezdi. O zamanlar Flix hayattan daha büyüktü, Işık'tan daha fazla saygıya değerdi. Aneski sırf onun önünde diz çöküp sunağında ibadet etme şansı için kendi sol taşağını bile kesebilirdi - tercihen siki ağzındayken.

Her şeyin bu kadar çabuk değişebilmesi komikti. Tek bir kötü kararın bir insanın tüm algısını zihninizden nasıl silip atabildiğini.

Flix, Aneski'nin hayatında gelip onu alması için dua ettiği intikam meleğiydi.

Şimdi, öldürülmesi gereken şeytan oydu.

Ama Aneski intikamını almadan önce değil. Ve

cevaplarını.

Oyuncağı kapattı ve Flix'in deliğinden dikkatsizce çekip çıkardı, bir saniye bile düşünmeden yere bıraktı. O boşluk kapanmaya başlamadan önce titreşti ve Aneski ona bir an verdi, Flix'e belki bu sefer buna izin vereceğini umması için bir saniye tanıdı.

Hayatta olmaz.

Tam olarak kapanmadan hemen önce, Aneski kilitli popo tıkacını içeri itti, metal oyuncağı gidebildiği kadar derine itti ve halkayı çevirerek kızgın ve bitkin Brumal üyesinin içindeki yerine kilitledi.

Sonra uzanıp sik kafesini çözdü ve hemen sertleşmeye başlasa bile parmaklarını Flix'in etrafına sardı. Onu kadar okşadı, sıcak etin kendi etini yakmasının ve avucunun içinde kaygan bir şekilde kaymasının tadını çıkardı. Bu küçük ritüelleri onun en sevdiği kısımdı, çünkü ona yapılan her şey arasında Flix'in en çok nefret ettiği şeyin bu olduğunu biliyordu.

Flix gibi her şeyi ve herkesi kontrol etmeye alışmış bir üst, göremediği bir yabancı için gelmeye zorlandığında kendini iğdiş edilmiş hissedecekti. Numaraya kanmış ve Rexton'ın kendisini esir alan tek kişi olduğunu düşünmüş olma ihtimali vardı ama Aneski'nin şüpheleri vardı.

Ne de olsa Flix her zaman kendi iyiliği için fazla akıllı olmuştu.

Dürüst olmak gerekirse? Aneski de bundan hoşlanıyordu. Geceleri sıcak ve güvenli yatağında yatarken Flix'i burada hayal etmek, , onu her gün becerenin kim olduğunu tahmin etmeye çalışmak hoşuna gidiyordu.

Bu her gün yaşanan bir olaydı ve sonunda kırılıp Aneski'ye bilmek istediği şeyi söyleyene kadar da durmayacaktı.

Ta ki Aneski yıllar önce paylaştıkları o tatlı geceden sonra terk edildiği için kendini daha iyi hissedene kadar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Flix'in tamamen unutmuş göründüğü gece.

"Bu kadar dik kafalı olmasaydın," diye fısıldadı, Flix'in onu hâlâ duyabildiğini biliyordu, "bu şekilde buluşmayı bırakabilirdik. Gerçi," sikini gereğinden biraz daha sert çekiştirdi, "belki hoşuna gidiyordur? Bu mu? Koca kötü Fixer benim gibi küçük bir ihtiyar tarafından istismar edilmekten hoşlanıyor mu?"

Brumal'daki Koşucu unvanı daha iyi bilindiği için ona bu şekilde hitap etmek doğruydu ama Aneski içinden geçen duyguların karışımından cesaret aldığını hissediyordu.

Flix tıkacın arkasından bir şeyler mırıldandı ve yarım ay boyunca direnmeyi başarmış olmasına rağmen, Aneski serbest elinin uzandığını fark etti.

İşaret parmağı sırılsıklam olmuş kumaşın içine girdi ve sarışının çenesine doğru kaydırdı. "Bu da ne?"

"Eğer yapacaksan-"

"Aletimi kıçına sokmaktan hoşlanmıyorum," diye sözünü kesti Aneski. "Ama bu, senin için seçtiğim tüm oyuncakları almanı izlemekten zevk almadığım anlamına gelmiyor."

Flix dişlerini sıktı ve ardından "Beni öldür diyecektim" dedi.

"Oh." Onlar konuşurken eliyle kızarmış sikini okşamaya devam etti. "Senden istediğim bu değil."

"Tekrar düşün," diyerek onu şaşırttı Flix. "Çünkü özgür olduğumda senin için geleceğim. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, sikimi götüne sokmayı seviyorum. Seninkini yırtıp atacağım-"

Aneski ağzındaki tıkacı geri çekti ve rahatsız bir şekilde topuklarının üzerinde kaydı. Manzaradan zaten yarı sertleşmişti ama dar kot pantolonunun arkasında nasıl da kalınlaştığını hissetti. Flix'in tehditlerinden tahrik olmak istemiyordu ama her zamanki gibi söz konusu Brumal üyesi olduğunda Aneski'nin vücudu hainlik yapıyordu.

her şey çok farklı olabilirdi... Keşke Ani'ye ihanet etmeseydi.

Flix'in işini sessizce bitirdi ve siki nihayet boşaldığında memnun bir iç çekti. Normalde onu biraz temizlerdi ama artık ipin ucunda olduğunu bilen Aneski bunun yerine onu kendi sularının içinde diz çökmüş halde bırakmayı tercih etti.

Ayağa kalktı, tereddüt etti, ağzı birkaç kez açılıp kapandı, sonra esprili bir şey söylemekten vazgeçip gitti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kapı arkasından çarparak kapandığında, kendisinin daha genç bir versiyonunun aynı şeyi yaptığı için Flix tarafından azarlandığı zamanı düşünmemeye çalıştı.

Şansımız yaver giderse, bu durum sarışını en az şimdi olduğu kadar kızdıracaktı.

O zaman.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 2:

Ağzı kurumuştu ve omuzları ağrıyordu ama Flix karşısında duran adamın konuşmasını beklerken bu rahatsızlıklarını kendine sakladı. Gözleri bağlı olmasına rağmen onun bir erkek olduğunu biliyordu, tıpkı şu anda odada sadece ikisinin olduğunu bildiği gibi.

Koku.

Tereyağlı patlamış mısır gibiydi, ne zaman bu ziyaret etse güçlü ve sabitti, ki bu her sabah ve akşam saat gibi işliyordu.

Flix düzeni erkenden çözmüştü, ancak daha önce ne kadar süre baygın kaldığına dair hiçbir fikri olmadığı için burada tam olarak ne kadar süredir kilitli olduğunu bilmek imkânsızdı. Tahmin etmesi gerekirse, en az üç hafta olmuştur.

Berga hangi cehennemdeydi?

Başlangıçta, patlamış mısır kokan kişi ona arkadaşlarının onun için gelmeyeceğini, tatile çıkacağı ya da buna benzer bir saçmalık hakkında bilgilendirildiklerini söylemişti. Doğrusu buna içten içe çünkü Brumal'dan en son tatile çıktığında altı yaşındaydı. Ne yazık ki, görünüşe göre, diğerlerine her ne söylemişlerse, bunun iyi olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Belli ki hepsi onlara inanmıştı çünkü henüz kimse kapıyı kırıp onu kurtarmaya gelmemişti.

Normalde kendini kurtarır ve beklemekle uğraşmazdı; ancak onu kaçıranlar -çünkü iki kişilerdi, bundan emindi- ya gerçekten şanslıydı ya da onun hakkında bilmemeleri gereken bir şey biliyorlardı.

Tüm bağları metalden yapılmıştı. Eğer komik bir şey yapmaya kalkarsa, kendini şok etmekten başka bir işe yaramazdı.

İdeal değil.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yine de, bu durum daha uzun süre devam ederse, seçim yakında elinden alınacaktı. Önümüzdeki bir hafta içinde sızıntı yapmazsa, Bağırma yetenekleri kabaracak ve sonunda onları istemeden kullanacaktı.

Onu durduran sadece metal değildi, burada geçirdiği her saniyenin kaydedildiğini bilmekti.

Birkaç nesil önce, Flix'in ailesi başka bir gezegenden bu gezegene seyahat etmişti. O zamanlar nispeten güçlüydüler ve kaçtıkları ölmekte olan dünya yerine gelişen bir dünyada kendi mafyalarını kurmaya yardım etmek için Boşluklarla birlikte gelmişlerdi.

Hem Fulminiler hem de Voidler kan bağı ile Shout'tu ama Flix'in ailesinde uzun zamandır Shout yeteneklerine sahip bir üye yoktu.

En azından herkes buna inanıyordu.

Bu sırrı açıklayacak kişi Flix olamazdı. Baykal'la yakın olabilirdi ama ihanet yine de ihanetti ve iktidar değiştiğinden beri işler zaten sallantıdaydı. Baykal Brumal'la başa çıkmaktan fazlasını yapabilirdi ama bu ortaya çıkarsa eski üyelerden Fulminis'i cezalandırmaları için baskı gelebilirdi.

Bu yüzden, sırıtıp katlanmak ve onu esir alanların gösteriyi yönetmesine izin vermek zorunda kalmıştı ve bu kesinlikle berbat ve kafa karıştırıcı bir gösteriydi.

"Daha fazla cinsel işkence yoluna gitmek isteyip istemediğine karar vermeye mi çalışıyorsun?" Flix pes etti ve sessizliği ilk bozan o oldu, yine de ipucu vermemek için kelimelerini dikkatle seçti. Patlamış mısırcı bu tür şeylerden hoşlanan biri değildi ama Flix'in onların küçük heyecanını yakaladığını bilmesine gerek yoktu.

Nedense, içlerinden birinin tek başına hareket ettiğine inanmasını istiyorlardı. İlk kırılma geçen hafta, kıçına bir şeyler sokmaya meraklı olan kişi sessizliğini bozup ona fısıldadığında yaşanmıştı. Flix'in aklında, bu alışverişi şimdi izlediğine ya da daha sonra izleyeceğine ve kaydedildiğine dair çok az şüphe vardı.

Yetkili olan oydu. Patlamış mısırcı adam sadece
Siparişler.

Ama Flix'e her gün oyuncaklarla saldıran sadist pislik
Açıkça sabrı tükeniyordu. Onları zorlamaya devam ederse, er ya da geç
çatlayacak ve Flix o zaman umarım bir açıklık ve bu karmaşadan bir çıkış yolu bulabilecekti.

Sadece aptalı oynamaya devam etmek zorundaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Uzmanlık alanı.

"Bana Russ'tan bahset," diye sordu patlamış mısırcı adam. Mesafesini korudu. Adım atarken topuklarının sert taş zemine çarpma sesine bakılırsa, en az beş ya da daha fazla metre uzaktaydı.

"Çok yaklaşmaktan mı korkuyorsun?" Flix, bileklerini duvara sabitleyen metal kelepçeleri çekiştirerek alay etti. Boynunda ve ayak bileklerinde de birer tane vardı. Onun söz konusu olduğu yerde kesinlikle risk almıyorlardı. Hâlâ gurur mu duyması yoksa sinirlenmesi mi gerektiğine karar vermeye çalışıyordu. "Ne yani? Sadece gündüzleri mi işe yarıyor?"

Gerçekten gündüz olup olmadığına dair hiçbir fikri yoktu, sadece modelin bir başlangıcı ve sonu olduğunu ve bunun son kısım olduğunu biliyordu. Sorgulama o zaman başladı, sorular hep aynı sıkıcı tatların bir karışımıydı.

Tatları da anlatıyordu ama Flix buna da izin vermemişti. Çünkü neler olup bittiğini ve nedenini tam olarak öğrenene kadar elindeki hiçbir şeyi açığa vurmak istemiyordu.

Bunu hak etmediler.

Belki zamanki gibi sıradan bir dayak olsaydı, Flix kendisini esir alanlardan birinin kim olduğunu anladıktan sonra bir santim bile vermezdi, ama cinsel işkence yüzünden... Hayır.

Ayrıca, dürüst olsa bile ona inanmayacaklarını açıkça ortaya koydu. Sadece yalancı olarak adlandırılacaksa neden zahmet etsin ki?

"Russ," diye tekrarladı adam sıkıca. "Siz ikiniz çıktınız." "Çıkmak güçlü bir kelime."

"Eskiden onunla yatardın."

"Bir sürü insanla yatıyorum."

"Ona ne yaptın?"

Flix, onu sıkıca tutan ve yüzünü başka bir yere değil de öne dönmeye zorlayan metal çubuk olmasa başını eğecekti. "Bu danstan hâlâ sıkılmadın mı? Hep aynı sorular."

"O zaman dürüstçe cevap ver de ikimiz de bu işi bitirelim."

"Sinirleniyor musun?" Güzel. Flix dilini şaklattı. "ama. Bir Şeytan'la uğraşırken bundan daha fazla dayanıklılığa sahip olmalısın, Popcorn."

"Bana öyle deme."

"Sadece onu mu yiyorsun? Yoksa tereyağında mı yıkanırsın? Sinemada mı yaşıyorsun? Burada bir resim çizmeye çalışıyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Soruları soran benim."

"Evet, ama soruların çok sıkıcı. Cidden, nasıl bu şekilde kokabiliyorsun? Ve ayrıca, neden? Erkek arkadaşın bundan hoşlanıyor mu?" Flix bu düşüncenin getirdiği kaş çatma hissini güçlükle bastırdı, neredeyse ağzından kaçıracağı şeyi örtbas etmek için kendini sırıtmaya zorladı.

"Benim oğlum yok-" Popcorn kendini durdurdu ve küfretti. "Lanet olsun, dostum. Lütfen bana Russ'tan bahseder misin? İster inan ister inanma, bunu senin kadar ben de yapmak istemiyorum. Her gün sana çıplak bakmak benim iyi vakit geçirme anlayışıma uymuyor."

"Kıçıma gömülü metal popo tıkacı aynı fikirde değil." Bundan önce Flix yukarıdan bir şey almaya alışık değildi, genellikle alan kişi olurdu. İlk başta prensip olarak çok sinirlenmişti ama şimdi...

Evet. Aslında hala kızgındı. Ama bunun tek nedeni, genellikle saatlerce mutluluk içinde askıda kalmasıydı, bu da onu aşırı uyarılmanın çok ötesine itiyordu. İşe yaramış bile olabilirdi. Kendini neredeyse teslim olmuş, boşalmak için yanıp tutuşurken bulmuştu ama sonra onu esir alanın kim olduğunu gizlice doğrulamıştı - onu doldurmayı ve sikini bir kafese kapatmayı seven kişi - ve *bu* her şeyi değiştirmişti.

"Üzgünüm, kaç kere sorarsanız , cevabım değişmeyecek. Russ?" Flix dilini şaklattı. "Bir şey çağrıştırmıyor."

Bütün kiliseyi çınlattı. Ama sadece iyi çocuklar cevapları hak ederdi, peki ya onu kaçıran? Gerçek olan, bu boktan gösterinin başındaki kişi mi? Evet. Uslu olmanın tam tersiydi. Eninde sonunda Flix ona hayatının dersini verecekti ama o zamana kadar...

Onunla biraz eğlenirdi.

Neden olmasın?

Bir yere gidecek gibi değildi.

Kendi aptalca şakasına kıkırdadı ve Popcorn'dan yayılan kafa karışıklığını neredeyse hissedebiliyordu. Belki de şansı yaver gider ve adam onun bu sonsuz döngüde kilitli kalarak aklını kaçırmaya başladığını düşünürdü. Daha zayıf bir adam bunu yapardı ama cinsel eylemler bir yana, Flix Brumal'daki pozisyonu için aldığı eğitim sırasında bundan çok daha kötülerine maruz kalmıştı. Baik Void'in masasındaki koltuğu, bunu hak etmek için çok uğraştığı anlamına geliyordu. Kırılması için bundan çok daha fazlası gerekecekti.

Yine de, itiraf etmek gerekirse, vücudunun bir başkasının eğlencesi için kullanılmasından oldukça yorulmaya başlamıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Her şeyin bundan ibaret olduğuna gerçekten inanacak kadar kalın kafalı olduğundan değil. Elbette onun böyle düşünmesini istiyorlardı. Lider, vücuduna zorlayıcı bir şey soktuğunda kendini aşağılanmış hissetmesini ve öfkeyle yanmasını istiyorlardı. Onlar için ne yazık ki, Flix onu teşhis eder etmez, bu tepki masadan kalktı.

Onun yerine, Flix skor tutuyordu.

Ve ödeşecekti.

İlgiyle.

Lanet olsun. Sadece bunu düşününce bile siki kabarmak üzereydi.

"Peki ya öldürüldüğü gün ne oldu?" Patlamış mısır kaymış her zaman yaptığı gibi. "İnsanlar seni orada görmüş." "Öyle miydim?" Öyleydi.

"Evet. Russ'la konuşurken görülen son kişi sizdiniz."

"Bu olay alışveriş merkezinde yaşanmamış mıydı?" Flix dilini şaklattı. "Dostum, seni kırmak istemem ama büyük ihtimalle Pull's Pretzels'ın yerini soruyordum. Şu sarımsaklı tereyağlı peynir sosu var ya? Uğruna ölünür. Gerçekten."

Patlamış mısır sustu.

"Oh, o zaman tehdidi yakaladın mı?" Flix alay etti. "Senin bir aptal olup olmadığını merak etmeye başlamıştım. Oynadığımız son haftalarda o kadar çok şey kafandan geçti ki."

"Bu bir oyun değil," dedi Popcorn ama sesi bir oktav düşmüştü ve Flix'in sinirlendiği çok açıktı. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun? Russ sadece sokaktaki bir çöp değildi. Ona değer veriliyordu. Yıllardır gizemli ölüm şeklinin peşini bırakmadığı arkadaşları ve ailesi vardı. Birazcık bile umursamıyor musun? Onunla arkadaş değil miydiniz?"

Bu biraz zorlamaydı ama Popcorn'un buna inanmaya devam etmesine izin verirdi. Russ'ı pek fazla insan sevmezdi, hatta Flix bile sonunda onu sevmemişti. Her zaman kestirme bir yol bulmanın peşinde olan bencil, aşırı hevesli bir hıyardı. Yüksek yolu boş verin; eğer alçak bir yol varsa Russ onu kullanırdı. O böyle bir insandı işte. Arkadaşlar ve aile?

İyi bir günde belki iki arkadaşı ve hayatta kalan tek bir aile üyesi vardı.

Flix'in sırt üstü yatmış ve kalçalarını beline doğru açmış olarak hayal ettiği kişi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kimi?" Flix, Popcorn'un sınırlarını biraz daha zorlamaya cesaret etti, diğer adamı ne kadar kırabileceğini merak ediyordu. Az önce yanlış konuşmuştu ve Flix'in bundan faydalanmamasına imkân yoktu. "Hâlâ Russ'tan mı bahsediyorsun, Popcorn? Yoksa başka birini mi?"

"Sevdiklerini kastetmiştim," diye çabucak geri adım attı ama bu düpedüz bir yalandı ve Flix'in bunu anlaması için onu görmesine bile gerek yoktu.

"Ah," diye büyük bir açıklama yapacakmış gibi davrandı. "Şu veletten , değil mi? Evet, şimdi hatırladım. Russ'ın bir erkek kardeşi vardı. Yapışkan küçük şey. Sakın söyleme... Senin o olmana imkân yok, değil mi?" Değildi. Yine de üç haftalık işkence Flix'in gördüğü en iyi fırsattı. "Adın neydi senin? E ile başlayan bir şey mi?"

"Sana bir tavsiye, konuşmayı kes."

"Şimdi de bana tavsiye mi veriyorsun, Popcorn? Dur bakalım. Eskel miydi? Ezekial? Eben? Hayır, bunların hiçbiri doğru gelmiyor. Tavsiyeyi boş ver, bana bir iyilik yap ve bir ipucu ver."

Patlamış mısır küfretti. "Ciddiyim. Dalga geçmeyi bırak."

"Benim söylemem gereken de bu değil mi?" Flix karşı çıktı. "Dalga geçmeyi bırak Ezra ya da Eamon ya da adın her ne haltsa. Büyük Birader'in intikamını almaya çalışmak iyi hoş da, ya bu?" Elinden geldiğince zincirleri salladı. "Bu kadarı da fazla."

"Kapa çeneni, bu onun adı bile değil!" Popcorn tekrar küfretti, sinirlenmişti.

Bu da bunun onun için de bir şekilde kişisel olduğu anlamına geliyordu. Russ'ın küçük kardeşi olmayabilirdi -çünkü Flix onun kim olduğunu çok iyi biliyordu- ama Flix'in kaçırdığı bir bağlantı vardı.

Ya da belki de daha önce karşılaştığı ama aklına getirmemeye çalıştığı bir tanesini, her ne kadar aklından uzaklaştırmaya çalışması saçma olsa da. Russ popüler olmayabilirdi ama kardeşinin arkadaşları vardı. Gerçek arkadaşları. Yıllar boyunca ona bağlı kalmış olanlar.

"Onunla çıkıyor musun o zaman?" Flix, aşık olduğu belli olan bekar piç arkadaşını hayal ederken bile sakin kalmaya çalışarak sordu. Sonunda başarılı olmuş muydu? Ani'yi onlara bir şans vermesi için ikna edebilmiş miydi? O Popcorn muydu? "Küçük kardeşim, yani? Yatırım yapmış gibi görünüyorsun. Onun küçük duygularını inciteceğimden mi korkuyorsun?"

"Hayır, korkarım onu o kadar zorlayacaksın ki bir Canlılık Şeytanı'nı öldürerek işleri daha da kötüleştirecek," diye tersledi Popcorn.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Daha mı kötü?" Flix karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Hayal dünyanı yıktığım için üzgünüm ama o gemi çoktan kalktı. Buradan çıkar çıkmaz seni ipe çekeceğim -daha da iyisi, seni buraya zincirlesem ve erkek arkadaşın adımı haykırıp durmam için yalvarana kadar onu sikmemi izlemeye zorlasam nasıl olur?"

Eğer Popcorn ve Aneski gerçekten çıkıyor olsalardı, bu tehdit onun istediği kadar boş olmayabilirdi.

"Ne? Beni bu kadar çok kez becerip de kendinizin bunu yaşamak zorunda kalmayacağınızı mı sandınız? Turnabout adil bir oyundur. Bu işte pek iyi değilsin, değil mi?" Düşünüyormuş gibi yaptı. "Tahminimce sen Shepard'sın."

Brumal mafyasının gezegende sadece bir "rakibi" vardı ve... onlara böyle demek dürüstçe bir nezaketti. Shepardlar, gerçekte en iyi ihtimalle haydut, en kötü ihtimalle de hafif bir baş belası oldukları halde, süslenip püslenip belalı gibi davranmak isteyen düşük seviyeli bir çeteden başka bir şey değildi.

Vitality'nin gezegeni yöneten resmi bir imparatoru ve İmparatorluk ailesi vardı, ancak Brumal'ın olup biten her şeyle bağı olduğu tüm evrende iyi biliniyordu. Void'in yasal olarak işletilen işleri gezegenin zenginliğinin yüzde otuzundan fazlasını getiriyordu. Brumal da el altından yaptığı anlaşmalarla bir o kadar kazandırıyordu. Birlikte, hemen hemen işlerin yürümesini sağladılar ve buradaki herkesin ceplerinin çizginin dışına çıkmayı düşünmeyecekleri kadar parayla dolu olmasını sağladılar.

Shepardlar, sadece birkaç yıl önce başkent Valeo'nun fakir kesiminden bir grup üniversite öğrencisi tarafından kurulmuş oldukça yeni bir çeteydi. Brumal'a karşı hiçbir zaman gerçek bir tehdit oluşturmadıkları için kendi hallerine bırakılmışlardı. Ancak, tam onlar devreye girmek üzereyken, orijinal Shepard lideri öldürüldü ve yerine başkası getirildi, bu yüzden Flix bir uyarı ve başını okşamak için gönderilmişti.

"Aslında, hazır konu açılmışken, umarım yönetim değişikliği isim konusunda bir şeyler yapmıştır. Mesela S.H.E.P.A.R.D mı yoksa S.H.E.P.H.E.R.D mı? Bu konuda bir anlaşmaya vardınız mı? Üyelerinizin hepsinin farklı yazması kesinlikle çok komik, beni yanlış anlamayın, ama ciddiye alınmak istiyorsanız, muhtemelen bunu halletmelisiniz."

"Biz Shepard değiliz," dedi Popcorn.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Vay canına," diye söylendi Flix. "En azından inandırıcı olmaya çalış, lanet olsun. Demek Shepard'sınız. Şok edici." Bunu en başından beri biliyordu, arabası benzinle dolduğunda onlarla buluşmak için yola çıkmıştı. Hatırlaması bir dakikasını almıştı ama sonunda aklına gelmişti. Şansına, onu uzaktan bayıltacak kadar zekiydiler. Eğer bilinci yerinde olsaydı, onları oracıkta mangalda pişirirdi ve bunların hiçbiri olmazdı.

En azından patlamış mısırı mangalda pişirirdi.

Muhtemelen.

"Şansın yaver gitti," dedi kararsız düşüncelerini kendine saklayarak. "Bu şekilde kalma olasılığın nedir?"

Popcorn cevap vermedi ve bir dakika sonra birisi bulundukları odanın kapalı olması gereken kapısına vurdu.

Flix zaferle sırıtma dürtüsüne güçlükle karşı koydu. "Yakaladım seni."

İki kişilerdi ve az önce bunu teyit etmişlerdi. Buna ihtiyacı olduğundan değil, ama onlara çelme takmak eğlenceliydi.

Popcorn üçüncü kez küfretti ve kapıyı duvara çarpacak kadar sert bir şekilde açarak hışımla çıktı. "Lanet olsun, bunu neden yaptın?! Sen sadece-" Kapı arkasından kapandı ve söylediği diğer her şeyi kesti.

Flix iç çekti.

Bir kez daha yalnız kalınca, geriye sessizce beklemek ve Minik Terör'ün yemi yutması için dua etmek kalmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 3:

Aneski, heykelin boynunda parmaklarının izlerini bırakacak kadar sert sıktı, ancak bunu yapmazsa lanet şeyin kafasını keseceği belli olduğunda bıraktı.

Ve gün sonuna kadar teslim edilmesi gerekiyordu.

Üzerinde haftalarca çalışmış, ancak son saatte neredeyse yok etmişti. Sanatı söz konusu olduğunda genellikle bu kadar dikkatsiz davranmazdı ama o şerefsizin kendisini unuttuğunu iddia ettiği dünden beri sinirli ve kötü bir ruh hali içindeydi.

Pislik.

Yalancı pislik.

Flix Fulmini pek çok şey olabilirdi ama dalgınlık bunlardan biri değildi. Aneski'yi unutmuş olmasına imkân yoktu ve pislik herif onu ne kadar ikna etmeye çalışırsa çalışsın, buna inanmayı reddediyordu.

Değil

mi?

Doğru.

Ish.

"Lanet olsun!" Ayağa fırladı ve üzerinde oturduğu tabureyi tekmeleyerek odanın öbür ucuna fırlattı, tabure duvara çarpıp birinin asılı tuvalini devirince gözlerini kapadı. Eğer birazcık bile çizmişse, kendini çok kötü hissedecekti.

"Oha!" Rex tam zamanında kapı aralığında belirerek onun patlamasına tanık oldu ve düşen parçayı almaya giderken yüzünü buruşturdu. "Ne oluyor be adam?"

"Özür dilerim," diye mırıldandı Aneski. Elini hafif kıvırcık kızıl saçlarının arasından geçirdi ve avucuna hâlâ ıslak kil bulaşmış olduğunu çok geç fark edince kaşlarını çattı. "Lanet olsun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Önce sığınakta hata yaptın, şimdi de bu." Rex brandayı yerine koydu. "Seni ele geçirmesine izin verdin, dostum. Bunun olmasına izin vermeyeceğine yemin etmemiş miydin?"

İnkâr etmeli, en azından yüzünü kurtarmaya çalışmalıydı ama Aneski buna zahmet bile etmedi. Rex hayatında onu gerçekten tanıyan birkaç kişiden biriydi; bu saçma plana dahil olmasına izin verecek kadar güvendiği tek kişi oydu. İkisinin de zaten anladığı bir şeyi inkâr etmenin anlamı yoktu.

Aneski, Flix'in onu ele geçirmesine izin vermişti.

"Yanılmadığı için mi?" Rex dürttü. "Şansımızın yaver gitmesi konusunda mı?"

Aksi takdirde ikisinin de Brumal üyesini imkânı yoktu. Elbette planda daha fazlası vardı ama yine de en iyi ihtimalle sallantılıydı. Yıllar süren planlamadan sonra, Aneski hâlâ kardeşinin eski sevgilisini yakalamasını garanti edecek kusursuz bir şey bulamamıştı.

Ve kardeşinin cinayet davasının bir numaralı şüphelisi. Ve

Ani'nin ilk aşkı.

Sikeyim.

Aneski, "Çok açıktık," dedi. Onlara küçük bir başlangıç yapmaya çalışmıştı. Flix'i ilk birkaç gün hiç temas kurmadan kilit altında tutmuşlar, bir şeytanı barındırmaya uygun bir hücreye dönüştürdükleri odanın köşesine yerleştirdikleri küçük kameradan dikkatle izlemişlerdi. Yine de kolay olmuştu, çünkü Flix o zaman diliminde bir kez bile uyanmamıştı.

Hatta endişelenmeye başlamış, Bridger'ı aramış ve Flix'i bir şekilde ya da kalıcı olarak komaya sokacağı paniğiyle her şeyi anlatmıştı. En başından beri Ani buna çok yakındı. Ayrı geçen zamanın onu eski duygularına karşı sertleştirmesi gerekiyordu ama ne zaman Flix'le aynı odada yalnız kalsa... Ne zaman onu inlemeye ve kıvranmaya zorlasa... Tüm o eski istek ve ihtiyaçlar on kat geri geldi. "Bu benim suçum değil," diye çıktı Rex. "Seni takip ettim. Hatta sen cinsel olarak-"

"Bakmamış olabilirsin," diye sözünü kesti Aneski, "ama bu konuda konuşmaktan hoşlandığın . Anlıyorum, bu konuya yaklaşım tarzımdan memnun değilsin. Not edildi."

"Bunun konuyla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

"Flix gibi biri tipik işkence yöntemlerine boyun eğmez."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Rex kaşlarını çattı. "Doğru, yani onu konuşturmak için dönen boncuklu dildolara ve kilitli anal tıkaçlara küçük bir servet harcamaya karar verdiniz. Çünkü birkaç kemiğini kırmak işe yaramayacaktı ama günde birkaç kez boşalmasına izin vermek işe yarayacaktı. Elbette."

"Sadece bir kez gelebilir." Aneski, arkadaşının bakışları bu söz üzerine daha da sertleşince bir nefes verdi. "Peki. Yüksek sesle söylediğinde kulağa çılgınca geliyor."

"Çünkü *bu* çılgınlık." Rex yaklaştı, birkaç adım ötede durdu, böylece artık odanın öbür ucunda konuşmuyorlardı.

Yalnızdılar ve en az bir saat boyunca stüdyoyu kullanacak başka bir sınıf yoktu ama bu her an birinin içeri giremeyeceği anlamına gelmiyordu ve ikisinin de isteyeceği son şey, bırakın Canlılık Şeytanlarından birini, bir Brumal üyesinin kaçırılmasıyla ilgili konuştuklarına kulak misafiri olmaktı.

"Bunca yıl sonra bile hâlâ yas tutuyorsun ve bunu anlıyorum," diye başladı, Aneski onun sadede gelmesini daha az sabırla beklerken kelimelerini dikkatle seçerek. "Ama doğru düşünemiyorsun."

"Madem tüm bunların aptalca olduğunu düşünüyordun, neden en başta bana yardım etmeyi kabul ettin?" Aneski tersledi. "Gannon'a sorardım."

Gannon Fisher onlarla birlikte büyümüştü ve Aneski'ye en yakın ikinci kişiydi. Aneski Shepard'ların başına geçer geçmez ilk işi arkadaşlarının çete içindeki statüsünü yükseltmek olmuştu. Etrafında tamamen güvenebileceği insanlara ihtiyacı vardı ve bunlar da çok azdı.

Yine de muhtemelen ondan bu konuda yardım istemezdi ve ikisi de bunu biliyordu. Rexton bunu belirtmeyecek kadar nazikti.

"Sen benim kardeşim gibisin," diye hatırlattı Rex. "Sen acı çekiyorsan ben de çekiyorum ve Russ'ın ölümünden beri eskisi gibi değilsin. Belki de cevaplar sonunda ihtiyacın olan kapanışı sağlayacak ve sen de," ona el salladı, "sürekli böyle depresif ve öfkeli olmaktan kurtulacaksın. Sana yardım etmek zorundaydım. Ayrıca, ikimiz de biliyoruz ki söyleyebileceğim ya da yapabileceğim hiçbir şey seni bunu yapmamaya ikna edemezdi."

Özellikle de Rex, Ani'nin Shepard'ları ele geçirmek istemesinin ardında başka nedenler olduğunu keşfettikten sonra. Ani'nin, Russ'ın adını onurlandırmak için kardeşinin kurulmasına yardım ettiği çeteyi geri almayı ne kadar çok istediğini biliyordu ama Ani'nin amacının diğer kısmını bilmiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Plan. Shepard'ların liderinin kontrol edebileceği ciddi kaynaklara ihtiyacı olan bir plan.

Şu anda Flix'i tuttukları ormandaki sığınak, asıl liderleri Harun tarafından satın alınmıştı. Halefi Aneski'ye otomatik olarak devredilmişti ve amaçlarına hizmet etmek için mükemmel bir yerdi.

Sığınak tenha ve alışılmışın dışındaydı, kimsenin tesadüfen rastlayacağı türden bir yer değildi. Aneski çeteden sorumlu olduğu için burayı da yasak bölge ilan etmişti, bu yüzden diğer üyelerin de orada görünmeye cesaret edemeyeceğini bilmek ekstra bir güvenlik sağlıyordu. Flix'in arkadaşlarının bir şeylerin ters gittiğini fark edip aramaya gelme ihtimali her zaman vardı ve bu gerçekleşirse, bulunabilecek ve kendileriyle ilişkilendirilebilecek herhangi bir evrakın olmadığı bir yere ihtiyaçları vardı.

"Onu cezalandırıyorsun," dedi Rex bir süre sonra, bu konuşmada ilerleme kaydedememesinden dolayı açıkça hayal kırıklığına uğramıştı. "Bütün bu seks meselesi de bununla ilgili, Aneski."

Yumruklarını iki yanında sıktı ve daha önce olduğu gibi bunu da inkâr etme zahmetine girmedi. "Kardeşim o pisliğe değer veriyordu."

"Ona değer verdin."

"Evet," diye neredeyse homurdandı. "Yaptım, çünkü ben de daha iyisini bilmeyen bir aptaldım."

On yedi yaşındayken okuldan eve gelmişti. İki yatak odalı küçük dairelerinin uzun ve dar koridorunda ilerlerken her günkü gibi olmuştu. Ancak bir ses dikkatini çekmiş ve kardeşinin odasında duraklamıştı. Kapı aralıktı ve içeriye baktığında Russ'ın bir sarışın tarafından becerildiğini gördü.

Aneski, ters yöne baktıkları için Flix' yüzünü görememiş, sadece saçlarına ve sırtına bir an bakabilmiş, sonra da üçü adına da utanarak oradan uzaklaşmıştı.

Ama Russ'la birlikte olanın Flix olduğunu biliyordu, çünkü başka kim olabilirdi ki? O zamanlar, Russ Haroon'un Shepard'ları kurmasına yardım ettiği için ikisi teknik olarak düşman olsalar da, kardeşi sürekli Brumal üyesini getirirdi. Ani hatırlayamasa da çocukken, Flix taşınmadan önce tanışmışlardı ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İkisi de Vail Üniversitesi'ne gitmişti. Tekrar karşılaştıklarında birbirlerine aşık olmuşlar ya da buna benzer saçma sapan bir şey yapmışlardı - en azından Russ böyle açıklamıştı.

O ve Flix arkadaştılar.

Aneski her zaman daha fazlası olduğunu hissetmişti çünkü Flix her zaman basit bir arkadaşın yapabileceğinin ötesine geçiyordu ve onları iş üstünde yakaladıktan sonra bu sadece kanıtlanmış oldu.

"Kardeşinle yatıyordu ve sen onun yattığı yatağın kendi yatağın olmasını diledin," dedi Rex. "Mesele de bu, değil mi? O zaman ona sahip olamadın, şimdi de onu mu alıyorsun?"

Yanlış. Onu yakalamıştı. Bir kere.

Sadece bir kere.

Ve o tek sefer ruhuna dikilmişti, dikiş sürekli olarak onu acı verici bir şekilde çekiştiriyor, devam etmesini veya unutmasını imkansız hale getiriyordu.

"Bu onu bildiklerini bize anlatmaya zorlamakla ilgili," diye düzeltti.

"Elbette, o da var," diye kabul etti ve sanki ona inanmış gibiydi zaman. "Ama onu hâlâ istiyorsun. Kabul et bunu."

"Sanki bu tamamen bencilce bir şeymiş gibi konuşuyorsun. Sanki Russ'ı hiç önemsemiyormuşum ve o sadece bir bahaneymiş gibi-"

"Flix'le birlikte olmak mı?"

"Olan şey bu değil." Biriyle birlikte olmak ve onu kullanmak aynı şey değildi. "Onun da benim hissettiğim gibi hissetmesini istiyorum." Aneski neredeyse tabureyi tekrar tekmeleyecekti. "Yıllardır hissettiğim gibi, hepsi onun sayesinde."

"Peki bu nasıl?"

"Çaresiz," diye mırıldandı, sadece Rex için olsa bile bunu yapmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Üç yıl önce kardeşi üniversiteden mezun olmak üzereydi. Shepard'lar yeni para kazanmış ve şehirde yer edinmeye başlamışlardı ve Aneski de Guest Fine Arts'taki ilk yılına başlamıştı.

Kampüste dolaşan söylentiler nihayet kendisine ulaştığında günün son dersindeydi. Alışveriş merkezindeki kavgayı ve ardından çıkan yangını şekilde .

En az üç kişinin hastaneye kaldırıldığı ve bir kişinin olay yerinde hala kayıp olduğu hakkında.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Russ'ın cesedine hiç ulaşılamamıştı ama olayla ilgilenen itfaiyeciler kemik parçaları bulmuşlardı ve ortaya çıkan tüm tanıklar, yangının başladığı odanın içinde kalan tek kişinin Russ olduğunu söylemişlerdi. Bu o olmalıydı.

Böylece Aneski hayatta kalan tek ailesini de kaybetmiş oldu. Korkunçtu ama katlanılabilirdi çünkü Flix'in onun için orada olacağına inanıyordu. Ama Flix onu bir kez kullanmış ve ikinci bir bakış bile atmadan bir kenara atmıştı. Sanki birlikte geçirdikleri onca zaman bir hiçmiş gibi Ani'ye sırtını dönmüştü. Sanki *o bir* hiçmiş gibi.

Sonra, gerçekten yalnız kaldı. Tekrar.

Arkadaşları ellerinden geleni yapmışlardı, gerçekten. Özellikle de Rexton ve Gannon. Ama aynı şey değildi. Yeterli olmamıştı. Aneski'nin ihtiyaç duyduğu şey, ihtiyaç duyduğu *kişi*, tıpkı kardeşi gibi hızla hayatından çıkıp gitmişti.

Bunun için onu asla affetmeyecekti.

Ama Rex'in Aneski'nin öfkesinin boyutunu bilmesine gerek yoktu, bu konuda değil. Hem bunu nasıl açıklayacaktı ki? Arkadaşı daha şimdiden onun bu işe kendini fazla kaptırdığından, bunun cevap bulmaktan çok kendisini terk etmeyi seçen adamı cezalandırmakla ilgili olduğundan şüpheleniyordu.

Haksız değildi. Mesele de buydu. Cevapları alsalar da almasalar da Russ gitmişti. Ölmüştü ve hepsi bu kadardı. Peki ya Flix? Flix hâlâ buradaydı, nefes alıyor ve hiçbir şey olmamış gibi etrafta dolaşıyordu. Sanki unutmuş gibi.

Eğer bu yaptığı son şeyse, Aneski ona bunu unutturmayacaktı.

Acı çeken tek kişinin o olması adil değildi.

Yalnız olan tek kişi oydu.

Bir başka agresif ıslak rüyadan sonra lekeli boxerlarla uyanan tek kişinin kendisi olduğunu.

Kardeşinin potansiyel katilini hâlâ arzulayan bir sapığın bu hale düşmesi *hiç adil* değildi.

"O bir şeyler biliyor," dedi. "Flix bilmek zorunda." "Ne hakkında? Ateşin kendisi hakkında mı?"

"Anormaldi," diye ısrar etti Aneski. "Bir saatten kısa bir süre içinde cesedin içini boşaltacak kadar sıcaktı. Normal ateş bunu yapmaz." Yangın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kemikler sadece kömürleşmiş ya da hafifçe yanmış değildi. Sanki biri onları krematoryumdan geçirmiş gibiydi.

Rex bir nefes verdi, orada tartışamazdı. "Size onu orada gördüğünü söyleyen bir kişi dışında başka bir kanıt yok. Kesinlikle-"

"Eminim," diye araya girdi. "Öyle olmasaydım tüm bunlara katlanır mıydım sanıyorsun?"

"Dürüstçe mi? Evet. Evet, . Keder insanların kafasını karıştırır. Onlara garip şeyler yaptırır. *Mantıksız* şeyler."

"Galaksideki en etkili mafyanın yöneticisini kaçırmak gibi mi?"

Rex güldü. "Aynen öyle."

"Bunun çılgınca olduğunu biliyorum," diye itiraf etti. "Ve hayatımı tehlikeye attığımı biliyorum - seni de bu işin içine sürükledim ve senin de aynı şeyi yapmanı sağladım. Ama buna ihtiyacım var. *Bir şeyler* yapmam gerekiyor." Üç yıl boyunca başarabildiği tek şey Shepard'ların saflarında yükselmek olmuştu. "Elimde kalan tek şey bu."

"Kardeşinin çetesini çoktan geri aldık, Aneski."

"Bu yeterli değil." Bu sadece birinci adımdı. Harun'u cezalandırmak ve kardeşinin kurulmasına yardım ettiği şeyi geri almak istiyordu. Ama Aneski'nin kardeşinin öldüğü gün kaybettiği tek şey Harun değildi.

"Bu görev büyük olasılıkla ikimizin de ölümüne yol açacak." Rexton ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ama sonuna kadar seninleyim."

"Teşekkürler."

"Her neyse," diyerek onu başından savdı. "Arkadaşlar bunun içindir."

"Arkadaşlar ne içindir?" Kage'in havalı sesi onları kapıya doğru döndürdü, tam o ve gruplarından bir diğeri olan Bridger içeri girerken. Elinde boş masalardan birinin üzerine koyduğu bir saklama tüpü vardı. "Sana burada sohbet edeceklerini söylemiştim."

Bridger ikisinin arasına baktı ama esmer kıza sıkılmış bir şekilde, "Şaşırtıcı değil," diye cevap verdi.

Toplamda beş kişiydiler, hepsi de farklı aralıklarla getirilen Shepard'ların üyeleriydi. Aneski ve Kage'in her ikisinin de kendilerinden büyük kardeşleri vardı. Rexton ve Gannon, Aneski uzun vadede ne yapmak istediğini açıkladıktan sonra onu takip etmişlerdi. Onun gerçek planlarını bilen sadece iki kişiydiler, bir çeteyi yönetmekle gerçek bir ilgisi olmadığının farkında olan sadece onlardı. , Bridger Boaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nispeten yeniydi, iki yıl önce katılmıştı ama sadıktı ve hepsi onunla anında bağ kurmuştu.

Flix kaçırıldıktan sonraki ilk yirmi dört saat içinde uyanmayınca Aneski biraz paniğe kapılmış ve onu kontrol etmesi için Bridge'i çağırmıştı. Bridge bir tıp öğrencisiydi ve Brumal üyesini tanıdığı belliydi. Sayılır.

Aneski ona sadece temel bilgileri vermişti ve Bridger da ona gerisini kendisine saklamasını söylemişti.

Çünkü akıllı insanlar Brumal'a karşı olan hiçbir şeye bulaşmazlardı.

"Gan seninle gelmedi mi?" Rex, onun yokluğunu fark eden Bridger'a sordu.

Bridger, "Ben ayrıldığımda arabanın yanında değildi," dedi. Hem o hem de Gannon Vail Üniversitesi'ne devam ediyordu, diğerleri ise Misafir öğrencilerdi. "Belki dersi geç kalmıştır."

"Kontrol etmeye zahmet etmedin mi?" Kage alçak bir ıslık çaldı. "Soğuk,
adam.
" "Pratik," diye düzeltti.

"Her neyse," Kage sıçrayarak masanın üzerine çıktı, bacaklarını sarkıttı
"Siz eve mi gidiyorsunuz?"

Shepard'lar bir zamanlar yaşlı ve tatlı bir kadına ait olan bir evi kullanıyordu. Aneski görevi devraldıktan sonra evi torununa iade etmeye çalışmış ancak torunu teklifi geri çevirerek evin kendisinde kalmasını söylemişti. Çok fazla kötü his varmış ya da onun gibi bir şey. Elinde yeni bir ev üssü olmadığı için Aneski minnetle kabul etmişti.

Kampüste kalmak yerine, o ve arkadaşları evin odalarını paylaşıyor, bodrum katı da resmi Shepard toplantıları için kullanılıyordu. Başından beri kötü tohumları ayıklamıştı, bu yüzden artık üyelerin geri kalanı için açık kapı politikası, selefi Harun'un başındayken olduğu gibi onu rahatsız etmiyordu.

"Gitmem gereken başka bir yer var," dedi Aneski, Kage'in ona doğru gönderdiği bilmiş bakışı görmezden gelerek.

"Ah, o zaman mı?"

Russ ona ilk yıl geçinmesine yetecek kadar para bırakmıştı ama ondan sonra... Ani'nin yaratıcı olması gerekiyordu. Gizli bir kimlikle de olsa porno yıldızı olmak o zamanlar iyi bir fikir gibi görünmüştü. Bind filmleri tüm gezegende izlenen en popüler filmlerden bazılarıydı,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve çekimler sırasında her zaman taktığı maske, Aneski'nin bunları yayınlarken rahat hissetmesi için gereken anonimliği sağladı.

Ama elbette bir maske ancak bu kadarını gizleyebilirdi ve ona en yakın olanlar kimliğini kolayca öğrenmişti.

"Kapa çeneni." Arkadaşı ona yaklaştığında filmlerdeki kişinin kendisi olduğunu itiraf ettiği için pişmanlık duyuyordu ama bu yalan yanına kâr kalacak gibi değildi.

Kage kendi küçük dünyasında kaybolmuş biri gibi görünüyordu ama gerçekte delicesine anlayışlıydı. İlk Bind filminin sadece on beş dakikasını izlemişti ki Aneski'yi aradı - sinemadayken
-Ve kızıl saçlı olup olmadığını sordu.

"Ne?" Kage sırıttı. "Çalışmalarını sevdiğimi biliyorsun."

Bridger boğazını temizledi ve Kage'e ters ters baktı. "Bunu izleyemeyeceksin."

"Neden olmasın?"

Rexton gözlerini devirdi ve Aneski'ye döndü. "Ne zaman
Gidelim mi?"

"Çekimler bir saat içinde başlıyor." Filmini bitirmek için yeterli zamanı vardı.
Başını eğmek zorunda kalmadan önce heykelini dikti.

Yuze: Üzgünüm, Saint'le ilgili bir sorun çıktı. Bu gece gel, Red.

Ani mesajı iki kez okudu ve inledi. Neden son zamanlarda her şey onun için boka sarıyordu?

İlk film, okul malzemelerini karşılayabilmek için çaresizce para koparmaya çalışıyordu ama Bind inanılmaz derecede popüler olmuş, Seaside Sineması'nda bir ay boyunca bir numarada kalmıştı.

İkinci filmi biraz daha ciddiye almış, bu kez potansiyel ortakları taramıştı. Her ikisi de filmlerde maske takıyordu ve gerçek isimleri jenerikte hiç geçmiyordu, bu da kimliklerinin korunmasına yardımcı oluyordu. Bu aynı zamanda pornografik bir filmin parçası olmaya açık olmayabilecek daha fazla insanın röportaj vermesi anlamına geliyordu.

Aneski rastgele ilişkilerden pek hoşlanmıyordu ama bir ilişki için zamanı yoktu ve zevkleri de... özeldi. Kage'in kuzeni Yuze Quint hepsinin içinde en uygun olanıydı, bu yüzden son iki seferdir Aneski ile ortaklık yapıyordu.

Hiç de ucuz olmayan mekânı çoktan kiralamış ve Seaside ile çıkış tarihi konusunda görüşmüştü. Bunu kaçıramazlardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Son teslim tarihi.

Asıl ortağı artık buralarda değildi ve geçen yıl ararken röportaj yaptığı diğer kişilerin iletişim bilgilerini de saklamamıştı. Sadece altı ayda bir bir araya gelip video çektikleri için Aneski zahmet etmeyi düşünmemişti.

Sikeyim.

Orada değildi herhangi bir sarışınlar o şahsen biliyordu kim o rahat ol-

Durakladı, zihninde oluşan fikrin kötü bir fikir olduğunu zaten biliyordu.

Yani, gerçekten çok kötü.

Rex daha önce onu sapkın bir ergenlik fantezisinin peşinden gitmekle suçladığında haklıydı. On altı yaşında Flix'le tanıştığı andan itibaren, Brumal üyesi Aneski'nin en grafik ıslak rüyalarının her birinde rol almıştı. Aneski aslında neye ilgi duyduğunu, bağlanıp kendisinden faydalanılmasından hoşlandığını Flix sayesinde keşfetmişti.

Hem önemsenmek hem de imrenilmek istiyordu.

Son film için Yuze'yi kiraladığında, işleri basit tutmuşlardı, şehvetli bir hava vermek için dikkatlice aydınlatılmış bir odada biraz hafif esaret. Bu geceki filmin biraz daha ayrıntılı olması gerekiyordu, ikisi kinbaku sanatını daha derinlemesine inceleyeceklerdi.

Duruşları göz önüne alındığında, Aneski'nin Flix'i bu kadar karmaşık bir şeye dahil etmesine imkan yoktu, ama...

Haroon çok boktan işlere bulaşmıştı. Aneski evdeki ofisine taşındığında, daha sonra uyuşturucu hap olduğunu tespit ettiği bir hap zulası bulmuştu. O zamanlar bunun iğrenç olduğunu düşünmüştü ama şu anki durumu göz önüne alındığında...

Flix şu anda sevişmeyi düşünmek için bile çok tehlikeliydi ama o haplardan biri verilirse, Aneski'nin onu bir gösteri yapmak için kullanabileceği kadar çaresiz hale gelebilirdi. Hatta bu, Brumal üyesinin sonunda bildiklerini itiraf etmek için ihtiyaç duyduğu ekstra itici güç bile olabilirdi.

Bir parçası, her şeye rağmen hâlâ Flix'in tadına bakmak istediği için kendini korkunç hissediyordu. Geceleri uyanık yatarak, ısırarak ve hatta bunun için kendinden nefret ederek geçirmişti. Şimdiye kadar olduğu gibi ondan faydalanmak, içindeki acıyı dindirmek için çok az şey yapmıştı. Belki de ihtiyacı olan şey buydu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu, avladığı ve zincirlediği canavar kadar büyük bir canavar olduğu anlamına gelse bile.

"Gitmem gerek." Heykeli tamamen unutan Aneski kapıya yöneldi, ancak tam eşiğin altından geçmek üzereyken Rexton'ı uyarması gerektiğini hatırladı. "Bu arada sana daha sonra ihtiyacım olmayacak."

Rex kaşlarını çattı. "Emin

misin?" Emin miydi?

Pek sayılmaz.

Eğer en iyi arkadaşı almak üzere olduğu riski bilseydi

Öfkeli.

Uzun aptallar listesine eklenen bir başka aptalca şey neydi?

Son zamanlarda aldığı kararları?

"Evet," dedi Aneski ona güven verici bir gülümsemeyle.

"Eminim." Bu gece, nihayet o gençlik hayallerini

gerçekleştirecekti.

Ya da denerken öldürülürdü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BÖLÜM 4:

Göz bağı hiçbir şey görmesini engelliyordu ama Flix ayak seslerini duyabiliyordu, saran ışığın sesini. Kıpırdamadan durdu, başını onlara doğru eğdi, hareketten dolayı etrafını saran serin havanın etini yaladığını hissetti.

Onun çıplak, çıplak etini.

Yine de normal hissetmeye başlamıştı. En son ne zaman kıyafet giymesine izin verildiğini hatırlayamıyordu.

Sürecin başlangıcının sabah saatlerinde başladığı varsayımından hareketle, Popcorn odasını gazla doldurdu ve ardından Flix'in etrafındaki tüm süslü kilit mekanizmalarını çözmek için içeri girdi. Flix uyanmadan çoktan gitmiş olacaktı ama bu ona işemek ve bir önceki günün "işkencesinden" kurtulmak için "mahremiyet" sağladığı için buna çok da kızmadı.

Gelin, terleyin ve bazen biraz da kan dökün.

Dürüst olmak gerekirse bu işte o kadar kötüydüler ki neredeyse gülünecek bir durumdu.

Flix'in iç saati işlemeye başlamasaydı, kesinlikle öyle olurdu. Güçlerinin sistemine dolmaya başladığını, derisinin biraz fazla gergin olduğunu hissedebiliyordu. Bu onu huzursuz ediyordu ve bu da onu esir alanlar tarafından kolayca yıpranmaya başladığı şeklinde yanlış yorumlanabilirdi.

Genellikle tadı boktan, aşırı tuzlu çorba suyuyla dolu bir kâse olurdu ama banyoya girmeden önce onu yemeyi unutmaması gerekiyordu çünkü Flix küçük duş kabininden çıkar çıkmaz odaya daha fazla gaz doluyordu. Bir sonraki uyanışında genellikle başka bir pozisyonda yerde yatıyordu, organlarını ve orada kendisine yapılanları açığa çıkaran bir pozisyonda.

Kazıklandıktan sonra yine gaz vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Duvara geri dön. Sorgulama
ikinci bölüm. Yatma vakti.
Tekrarla.

Gerçekleştirilen sorgulamalar sırasında sorulan sorular hep aynıydı, ancak Flix cevap vermeyi reddetti.

Onu kesselerdi, dövselerdi, hatta ateş etselerdi, tüm bu kaçırma planını en fazla bir hafta içinde bitirebilirlerdi. Ama hayır, gidip kıçına bir dildo sokmak zorunda kaldılar.

Flix'in bu işi uzatmasının üç nedeninden biri buydu.

Birincisi, onu bilerek küçük düşürmeye çalışmışlardı - işe yaradığından değil, çünkü dürüst olmak gerekirse, horoz almanın herhangi bir şeyle ne ilgisi vardı? Flix ister alan ister veren olsun, tam bir baş belasıydı.

İkincisi, sadece metal bağlar kullanmışlardı, bu da onun hakkında gezegenin geri kalanından daha fazla şey bildiklerine inanmasına neden oldu. Kesinlikle bilmemeleri gereken bir şey. Bildikleri için onları öldürmek zorunda kalacağı bir şey.

Üç, içlerinden birini tanıdı ve o kişinin kimliğini bilmesi asla söyleyemeyeceği anlamına geliyordu.

Adım sesleri kesildi ve ağzındaki tıkaçla Flix ziyaretçisinin konuşmasını beklemek zorunda kaldı. Sürekli gaz almak onu halsiz bırakmıştı ve bazen odaklanması diğerlerine göre daha zor oluyordu. Şu anda, varlık tarafından çok erken uyandırılmış gibi erken hissediyordu, ama bunun gerçekten doğru olup olmadığını kesin olarak bilmenin bir yolu yoktu.

Bir an sonra kişi yaklaştı ve Flix tanımadığı bir koku alınca kaşlarını çattı.

Bu Popcorn ya da onu kaçıran kişi değildi.

Flix kıpırdamadan durdu, bilinçsizmiş gibi davrandı çünkü tek savunması buydu, olduğu gibi metalle duvara bağlanmıştı. Aslında şu anda ağzını kapatıp gözlerini bağladığı için minnettardı çünkü daha önce kendini ele vermesini engellemişti ama en azından o zaman bu yeni geleni görebileceğini düşündü.

Onu öldürmek için mi buradaydılar? Ona işkence etmek için mi?

Gergin an uzadı ve sonra ayak sesleri geri çekildi ve kapı ince bir tıkırtıyla hafifçe kapandı.

Şey, bu... garipti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aneski sıkılıyor ve bu işe başka birini mi karıştırıyordu? Belki de aklını başına almıştı ve az önce o kişi her kimse, gerçekten işe yarayabilecek bir işkence planı yapmadan önce durumu anlamaya gelmişti.

Sanki düşünceleri tarafından çağrılmış gibi kapı tekrar açıldı, adımların sesi bir öncekinden farklıydı, Flix artık dinlemeyi bildiği için daha tanıdıktı. Hiçbir anlam ifade etmiyordu ama omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı hafiflemişti. Az önce içeri giren adamın Flix'in burada olmasının tek nedeni olduğu düşünülürse bu çok saçmaydı.

Belirgin kil ve ekşi tatlı elma kokusu burnuna ulaştı. Bunca zamandır görememenin iyi tarafı, diğer duyularının aradaki farkı kapatacak şekilde gelişmiş olmasıydı. O tanıdık kokuyu hemen yakalayabildi.

En son baş başa bir odada bulunduklarından bu yana geçen üç yıl içinde pek bir şey değişmemişti.

Şey... Her halükarda bir odada.

Koku ve soru cümlesi her şeyi ele veriyordu ama yine de ona yaklaşan adam kim olduğunu belli etmemek için elinden geleni yapıyordu.

O kadar aptalcaydı ki neredeyse şirindi.

Ağızlık aşağı çekildi ve ardından bir su şişesi çatlamış dudaklarına götürüldü. Flix bu fırsatı kaçırmak istemeyerek sudan kana kana içti, daha doymadan zorla elinden alındığında bile homurdandı. Tıkacın yerine takılmasını bekledi ama başka bir şey olmadı. Adam onu henüz terk etmemiş olsa da aralarında bir sessizlik vardı.

"Bu ziyareti neye borçluyum?" Flix önce konuşmayı tercih etti, sesi yanlış kullanımdan ve saatlerce itici bir oyuncakla bırakıldığında yaptığı tüm oflama ve puflamaların karışımından dolayı çatlak ve hamdı. "Sakın beni özlediğini söyleme."

Eğer , tüm bunları yapmak bunu göstermenin tuhaf bir yoluydu.

Flix aslında o kadar da saf değildi.

Diğer adamın onu özlemediğini biliyordu.

Tüm bunlar sonra, farklı bir seviyede kesilen yolla ilgilenecekti.

"Elbette," diye devam etti diğer adam cevap vermeyince, "beni asılı bırakma." Başının üzerindeki duvara zincirlenmiş olan bileklerini çekiştirdi ve yaptığı aptalca şakaya acı acı güldü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonunda sıcak bir ses, "Senin gibi tamamen mahvolmuş biri için oldukça kibirli," dedi.

Üç yıl içinde değişmiş, büyümüş ve sertleşmişti ama notaları hâlâ o kadar tanıdıktı ki, Flix'in kalbi, zihni ona sakinleşmesini hatırlatmadan önce, her zaman bu notaları duyduğunda küt küt atıyordu.

"Şu anda sikilmiyorum," diye . "Ama eminim gelecek."

"Zaten üç hafta oldu," sesi yorgun geliyordu, ironik bir şekilde Flix'ten daha fazla. "Sadece sorulara cevap ver."

"Hayır." Boynu zaten duvara sabitlenmiş olmasaydı, sırf sorgucusunu kızdırmak için arkasına yaslanarak büyük bir gösteri yapacaktı.

"Gerçekten bunu yapmaya devam etmek istiyor musun?"

"Sorun o değil," diye itiraf etti Flix. "Ben sadece uzun vadeli oyunlarda senden daha iyiyim. Bunu kişisel algılama. Ben bu işte herkesten daha iyiyim."

"Yani Russ hakkında bildiklerini mezara götürmek niyetindesin, öyle mi diyorsun?" diye sordu.

Flix içini çekti ve sessizleşti.

"Cevap ver bana!" Bir avuç içi Flix'in başının yan tarafındaki duvara çarptı ama Flix irkilmedi. "Lanet olsun!" Adam dönerek uzaklaştı ve küfretti.

Flix onun düşüncelerini toparlamasını bekledi ve bir sonraki tehdit için hazırlandı.

"Her şeyi filme aldım, biliyor musun?"

Bir şeyler sezmişti ama Flix bunu kendine sakladı.

"Ya görüntüleri sızdırırsam? O tatlı kıçına yaptıklarımı görseler dünyanın geri kalanı senden ne kadar korkar sanıyorsun?"

Sırıttı. "Bunun kastettiğin kadar tehditkâr olduğunu sanmıyorum.
ol."

"Hayır mı?"

"Hayır."

"Blöfünü görmeli miyim?"

"Elbette," dedi Flix. "Sızdır. Sadece utandırmakla kalmayacak
ama aynı zamanda Brumal'ı gerçekte neler olduğu konusunda uyararak bana bir iyilik yapmış olacaksın. Kankam Berga'yı duydun mu? O adamı severim. Buradaki güvenliğiniz ne kadar sıkı olursa olsun, o video ortaya çıktıktan sonra yirmi dört saat içinde beni bulacaktır. O zaman sen ve ben başka türlü eğleniyor olacağız."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birkaç hafta önce kıçında oluşan yanık izi aklına geldiğinde hâlâ onu kızdırıyordu.

O da bu iyiliğe karşılık verecekti.

Birkaç kişiyle birlikte.

"Haklısın," diye kabul etti adam. "İşte bu yüzden bir b planı geliştirdim."

Flix itiraf etmeli ki bu sesin büyük bir hayranı değildi.

"Seaside Sineması'nın patronusunuz." Bu bir soru değildi. "Hiç Bind filmlerinden birini izlediniz mi?"

Gözbağının arkasından gözleri biraz daha açıldı ve bunun için ikinci kez minnettar oldu. Elbette o filmleri izlemişti. Nispeten basit olsalar bile şehirdeki en popüler filmlerden bazılarıydı.

Her filmde maskeli bir kızıl saçlı bağlanıyor ve başka bir maskeli adam tarafından dövülüyordu. Partner bazen değişiyordu ama kızıl saçlı sabit bir özellikti.

Ve Flix'in filmlerle uğraşmasının tek nedeni de buydu. Bu

detayı paylaşacağından değil.

"Herkes öyle değil mi?" dedi onun yerine, heyecanlanmaya başlamış olmasına rağmen etkilenmemiş gibi görünmeye çalışarak.

"Ortağım beni terk etti," dedi onu esir alan kişi, "ben de seni kullanmaya karar verdim. Kulağa nasıl geliyor? Nasıl olsa senin seks kasetini sızdıracağım, hem de tehlikeli arkadaşlarının neler olup bittiğini keşfetme riski olmadan. Hâlâ komik olduğunu düşünüyor musun?"

"Seninle seks yapmamı sağlayacağına açıkça inanıyor olman bence çok sevimli," diye cevap verdi. "Hatırladığım kadarıyla, filmlerinizde genellikle bağlanan ve alınan siz oluyorsunuz, tersi değil. Bu filmde farklı bir hava mı yakalamak istiyorsun?"

Bir duraklama oldu, belki de onu esir alan kişi nasıl bildiğini anlamaya çalışıyordu, ama Flix'in ikiyle ikiyi bir araya getirmesi için fazlasıyla ipucu verdiğini fark etmiş olmalıydı. "İkimiz de izleyicilerin bu yüzden daha fazlası için geri geldiğini biliyoruz. Beni inlerken izlemeyi seviyorlar."

Mırıldanarak onayladı. Çünkü, evet, suçluydu.

"Son şansın," dedi onu esir alan kişi. "Bana bilmek istediklerimi söyle, yoksa bir dahaki sefere uyandığında, beni kamerada isteyerek becermen için hiçbir şey yapmama gerek kalmayacak kadar güçlü bir afrodizyakla zıplamış olacaksın."

Kaşlarını çattı. "Bana uyuşturucu mu vereceksin?" Buradaki büyük oyun bu muydu?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aslında...

Flix kaşlarını çattı ve bunu tatsız bulduğu izlenimini vermek için kendini biraz germeye zorladı. "Beni uyuşturmanın yeterli olacağını mı sanıyorsun? Beni azdırıyorsun ve istediğimi elde etmek için o daracık yırtacağım. *Bunun* gerçekten kameraya çekilmesini istiyor musun?"

"Bu şekilde kullanılma fikri sizi bu kadar rahatsız ediyorsa, sorularıma cevap verin."

"Ben Brumal'ım," dedi. "Kimsenin önünde eğilmem." "Sen bilirsin."

Kalçasının üst kısmına batan iğne, Flix'in uyuşukluk çökmeye başlamadan önce bir an alay etmesine neden oldu.

"Uyandığında," diye konuşurken ılık bir hava Flix'in kulağını okşadı, "şehvetten aklını kaçıracaksın, benden kaçmak istediğini bile unutacaksın."

"Sözler, sözler."

* * *

"Ona aldırma, o sadece benim küçük kardeşim." Russ, Flix'i dairesinin küçük oturma odasından geçirip dar bir koridordan geçirdi ve kanepede oturan küçük adamla selamlaşma zahmetine bile girmedi.

Flix yanından geçerken hiç utanmadan ona baktı, kehribar rengi gözleri hafifçe açılmış, dudakları aralanmıştı. Korktuğunu mu yoksa büyülendiğini mi söylemek zordu ama öyle ya da böyle bunun pek bir önemi yoktu.

"Kardeşinin çocuk olduğunu söylediğini sanıyordum?" Flix, Russ'ın her zaman Aneski hakkında konuşmasından böyle olduğundan emindi. Daha küçükken Russ'la sadece okul servisini birlikte bekledikleri için karşılaşmışlardı. Flix bir kardeşi olduğunu bile yakın zamanda, Russ'la Vail'de tekrar buluştuklarında öğrenmişti.

Onu sağdaki ilk odaya kadar takip etti, Russ'ın yatak odasına girdi ve yaslanabilmek için kapıyı yavaşça arkasından kapattı.

"Öyle," diye yanıtladı Russ, etrafta dolaşıp bir şeyler toplayarak siyah bir sırt çantasına tık.

"Ergenlik çağında olmalı," diye Flix.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"O..." Bunu düşünmek için durakladı ve sonra omuz silkti. "Sanırım bu yıl on yedi yaşında. Yoksa on beş miydi?"

"Bunlar birbirinden çok farklı iki rakam."

"Evet, şey, dava et beni. Mixie'den bir yaş büyük müydü yoksa bir yaş küçük müydü hatırlamıyorum. Kafam başka şeylerle meşgul, dostum."

Diğer şeyler.

Flix gözlerini devirdi.

"Mixie?" Kesinlikle hayır... "Ölü köpeğin mi?"

"Hey, onun hakkında kötü konuşma. O en iyisiydi."

Her neyse. Flix hayvanları yarım bir ruha sahip olan bir sonraki insan kadar severdi, ama yine de. "Kardeşinin yaşını hatırlayamıyor musun? Duygusuz. Belki de bu hayat için biçilmiş kaftansın."

"Kapa ." Russ tişörtünü Flix'e fırlattı ve yüzüne çarpınca güldü. O sırada çoklu plakası çınladı ve küfür etti. "Kahretsin. Bu Haroon. Bunu almak zorundayım yoksa sinir krizi geçirecek. Onun nasıl olduğunu bilirsin."

Ne yazık ki.

Flix'in söz hakkı olsaydı, yeni kurulan çete Shepard'larla hiçbir ilgisi olmazdı. Sadece Russ'la olan arkadaşlığı yüzünden bu işe bulaşmıştı - her geçen gün daha da pişman olmaya başladığı bir arkadaşlık.

Anaokulunda onları yan yana oturttuğu için Bayan Grady'ye lanet olsun. O zamana kadar aynı otobüste olduklarını ya da aynı sitede yaşadıklarını bile fark etmemişlerdi.

"Bir içki alacağım." Kendini dışarı attı, kapıyı gereğinden biraz daha fazla güç kullanarak kapattı, çoğunlukla sadece gösteriş için. Orada dikilip Harun'un sızlanmalarını dinleme fikri aklına gelebilecek en az çekici şeydi. Russ onları tanıştırdığı andan itibaren adamdan nefret etmişti ama arkadaşına kiminle takılıp kiminle takılmaması gerektiğini söylemeye hakkı yoktu.

Yine de, şu anda nerede olduklarını düşünürsek, muhtemelen var.

Flix içeri girdiğinde küçük kardeş hâlâ kanepede oturuyordu. ve buzdolabını açmadan önce yarım duvarın üzerinden ona başıyla selam verdi.

Sadece lanet şeyi boş bulmak için.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Siz ikiniz burada aç susuz nasıl hayatta kalıyorsunuz?" diye hırladı. Yanıt gelmeyince başını kaldırıp çocuğun bakışlarını yakaladı ve kaşlarını çattı. "Eee?"

Aneski'nin yutkunduğu fark ediliyordu. "Dışarıda çok yiyoruz. Ya da Russ okul kafeteryasından arta kalanları eve getiriyor."

Flix yüzünü buruşturdu. "Size Vail'den köpek poşetleri mi getiriyor?"

Flix'e sorarsanız, adam bu köpek göndermesini gerçekten çok ileri götürüyordu. Kimseye sormamıştı zaten. Zararın neresinden dönülürse kârdır deyip gitmeli, Russ'ı arabada beklemeli, sonra da Berga'ya giderken bir şeyler yemeliydi.

Ama...

cılız çocuğa baktı. "Kaç ?" "On altı."

Yani aslında Mixie ile aynı yaştaydı.

Berga ona her zaman dostça davranmasının çok abartılı olduğunu söylüyordu. Bir Brumal üyesinin bu kadar kaygısız olamayacağını. Flix bu numarayı sürdürmek ve gerçek şeytanlarını dünyanın geri kalanından saklamak istiyorsa biraz yumuşamalıydı.

Elbette Flix'in bir çocuğu burada açlığa terk etmesini istemezdi,
değil

Bir nefes verdi ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Yemek yiyorsun Aneski
mi?

sanki çok fazla hareket etmekten korkuyormuş gibi başını bir kez
Henüz

salladı
?"

Flix'i falan harekete geçirebilir.

"Hadi gel." Flix iki parmağıyla onu işaret etti ve kapıya doğru yöneldi, yolda tezgâhtan bir kart kaptı. Pek fazla insan hâlâ fiziksel ödeme yöntemlerini kullanmıyordu, çoğu bunun yerine çoklu kartlarını okutmayı tercih ediyordu ama Russ biraz eski kafalıydı.

Ve dikkatsiz, kartı ortalıkta bıraktığını .

Kapıyı çekerek açtı ve Aneski'ye uzattı. "Daha önce hiç kardeşinin kartını çaldın mı?"

Başını bir kez daha ama Flix'in bunu yapmasına üzülmüş gibi görünmüyordu.

Kıkırdadı ve ellerini kartla birlikte mavi ve sarı bomber ceketinin ceplerine sokarak koridora çıktı. Yumuşak ayak sesleri hemen ardından geldi ve bir sokak köpeğini yakalamış gibi göründüğünü düşününce ağzının kenarı kalktı.

Şimdi evcil hayvan göndermeleri yapan oydu.

İyi ışık.

Apartman kompleksi pahalı değildi, bu yüzden dördüncü katta olmalarına rağmen asansör yoktu. Flix onları dolambaçlı merdivenlerden sessizce aşağı indirdi, çocuğa düşüncelerini sıralaması ve muhtemelen fikrini değiştirip kuyruğunu kıstırıp kaçması için alan tanıdı.

Bir Canlılık Şeytanı'nın peşinden bu kadar hevesle giden biri pek sık görülmezdi. Flix onun saf olduğunu düşünebilirdi ama Russ'ın kardeşi olduğunu bildiği için durum pek de öyle değildi. İkisi de neredeyse dört yıldır yetimdi ve geçimlerini kendi başlarına sağlamak zorundaydılar.

"Sen Shepard'ların bir parçası mısın?" Otoparka vardıklarında Flix konuştu, yaklaştıklarında siyah aracı çalıştırmak için çoklu levhasındaki düğmeye bastı.

"Asla," dedi Aneski ve ilk kez ses tonunda biraz ısırık vardı.

Flix omzunun üzerinden ona bir sırıtış gönderdi. "Çetelerden hoşlanmıyor musun?"

"Kendimi gereksiz yere tehlikeye atmaktan hoşlanmıyorum," diye düzeltti, gözleri zorlukla kontrol altına alınmış bir kızgınlıkla hafifçe parlıyordu.

Acı bir konu o zaman. Russ'la bu konuda çok tartışıyor olmalı.

Flix yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve durakladı. "Benim kim olduğumu biliyor musun, evlat?"

Tam boyuna doğru doğruldu - ki bu da Flix'ten sevimli bir şekilde bir karış daha kısaydı. "Tabii ki biliyorum. Ve ben çocuk değilim. Temelde aynı yaştayız."

Elinde olmadan güldü. "Aslında neredeyse on sekiz yaşındayım. Kişisel nedenlerden dolayı ortaokulda bir yıl geri kaldım." Kimseyle konuşmak istemediği nedenler.

Gerçeği sadece Berga ve ailesi biliyordu ve öyle de kalacaktı.

"Yine de," diye ısrar etti Aneski, omuzları biraz çökmüş olsa da, "ben çocuk değilim."

"Nasıl istersen, Minik Terör." Koltuğu işaret etti. "Geliyor musun, gelmiyor musun?"

"Nereye gidiyoruz?"

"Bunu şimdi mi soruyorsun?" Flix başını eğdi. "Ne yani, sonunda Şeytan'la birlikte yürümenin kendini gereksiz yere tehlikeye atmakla aynı şey olduğunu mu anladın?"

Aneski oflayıp puflayarak arabaya kaydı ve tokayı yerine taktı. Sonra döndü ve hâlâ kapıyı tutmakta olan Flix'e baktı. "Bütün riskler aynı değildir Fulmini."

Flix tekrar güldü ve kapıyı kapatarak Aneski'yi içeri kapattı.

"Bunu göreceğiz," diye mırıldandı kendi kendine aracın etrafında dönerken.

BÖLÜM 5:

Aneski, Flix'in uyanmasını beklerken dördüncü ya da beşinci kez ipleri kontrol etti Hapı çoktan ezmiş ve suyla karıştırmıştı, boş bardak Flix'i bağladığı krem rengi kanepenin yanındaki sehpanın üzerinde duruyordu. Bilinci yerinde olmayan adama su içirmek zor olmuştu ama bir kısmı dökülmüş olsa da başarmışlardı.

Brumal üyesini ortaya yerleştirmiş, bacaklarını iki yana açmış ve ayak bileklerini mobilyanın ön ayaklarına bağlamıştı. Bilekleri de aynı kırmızı iple bağlanmış ve Aneski'nin minderlerin altına yerleştirdiği bir kancaya takılmıştı. Bu, metali gözlerden uzak tutuyor ve izleyiciler için estetik açıdan hoş bir görüntü sağlıyordu. Metal zincirleri bırakıp geleneksel ipleri tercih etmesinin nedeni de buydu.

Bakışları Flix'in çıplak bedeninde geziniyor, hem adama hem de el işçiliğine hayranlık duyuyordu. Karmaşık düğümler onun için yapılmıştı, planı onu tavandaki büyük ahşap kirişten sarkıtmak ve Yuze'nin onu bu şekilde almasını sağlamaktı. Flix'in serbestçe dolaşacağına güvenemediği için anında yeni bir plan yapmak zorunda kalmıştı.

Onu orijinal çekim yerine götürmek de riskliydi, bu yüzden saklandıkları yerde idare ediyorlardı.

İzleyicilerinin bu filmi bir önceki kadar beğenmeme yüksekti ama bundan kaçış yoktu. Yetkili kişi o olacak ve bu değişikliği bir hata olarak değil de yeni bir soluk olarak görmelerini umacaktı.

İpi Flix'in boynuna ve göğsüne bağlamıştı ve bunun dışında ikisi de sadece maske takıyordu. Birbirine uyan yarım maskeler, ikisi de altın süslemeli beyaz.

Üç kamera vardı; biri üstlerinde, biri solda, diğeri de kanepeye bakıyordu. Aneski ne zaman kaydedeceğini bilmeden çoktan kayda girmişti.

Flix uyanacaktı. Nasıl olsa son ürünü sinemaya göndermeden önce görüntüleri düzenlemesi gerektiğini düşündü.

Tüm varlığı beklenti içinde uğulduyor gibiydi ve Aneski, Flix'in göğsünün yavaşça yükselip alçalmasını izlerken elinin karnından aşağı inmesine izin verdi. Parmakları sikinin etrafına dolanır dolanmaz içini çekti ve kızarmış tepesinin etrafına kalın bir damla precome sürerek işkenceyi arttırmak için işleri yavaştan aldı.

Çünkü ihtiyacı olan şey buydu.

Kendisine gerçekten neden burada olduklarını hatırlatması gerekiyordu.

Sonunda ilk aşkı tarafından becerilmek için değildi. Bu ikisi için de bir cezaydı.

Sadece nankör bir canavar ölü kardeşinin eski sevgilisine göz diker.

Aneski, Flix ilk kez kapılarından içeri girdiğinde hissettiği şaşkınlığı hâlâ hatırlayabiliyordu. Kalbinin nasıl birkaç kez attığını ve derisinin nasıl yanmaya başladığını hatırlıyordu - şu anda hissettiğinden farklı olarak. Brumal üyesinde, başka hiç kimsede deneyimlemediği bir çekicilik vardı. Onu anında istemişti.

Aylar sonra kardeşinin arzuladığı kişiyle çıktığını öğrendiğinde?

Yıkıldığını söylemek hafif kalır.

Aneski odasına kapanmış ve dışarı çıkmayı reddetmişti. Russ bunu bir ergenlik öfke nöbetine bağlamış, o da buna inanmasına izin vermişti. O zamanlar onu en iyi arkadaşının yapması gerektiği gibi teselli eden Rexton dışında kimseye takıntısından tek kelime bile etmemişti.

Ta ki Aneski'nin "aşkının" bundan daha fazlası ve sağlıksızlık sınırında olduğunu fark edene kadar.

Belki de yaşlı adamı sisteminden bir kez ve sonsuza dek çıkarmak için gerçekten ihtiyacı olan şey buydu.

İlaç etkisini göstermeye başladığı anda inanılmaz derecede fark edildi. Küçük Flix geri kalanından önce uyanmış, yavaşça duruma ayak uydurmuştu ve kelimenin *tam* anlamıyla küçük değildi. Flix'in ucundan opak bir damla damladığında Aneski kendini sıktı. Tüm bunların onun içinde olduğu düşüncesi...

Flix inledi ve gözlerini kırpıştırdı, kanepenin arkasından kaldırırken başını salladı.

"Uyan ve parla, uyuyan güzel," diye alay etti Aneski, Flix bakışlarıyla buluştuğunda sırıtarak. Maske yüzünden bunu söylemek zordu ama Flix'in sırıttığından oldukça emindi.

Tutsağı kaşlarını çatıyordu. "Ne? Neler olduğunu hatırlamıyor musun?"

Dudaklarını büzdü ve hareket etmeye çalıştı, bağlandığını fark edince dişlerini sıktı. salladığında, siki karın kaslarına çarptı ve durakladı. "Ciddi misin?!"

"Seni uyarmıştım," dedi Aneski omuz silkerek ve başını sola eğerek kameralardan birini işaret etti. Hâlâ yavaşça kendini pompalıyordu ve Flix'in bakışları alçalıp üzerine indiğinde yeni bir şehvet dalgası onu sardı. "Merak etme, çok yakında düşünecek ya da şikâyet edecek kadar odaklanamayacaksın. Bu özel ilaç böyle çalışıyor."

Flix'i çaresiz ve ona muhtaç bırakacaktı. Her zaman olduğu gibi.

Brumal üyesi yutkundu ve Aneski boğaz kaslarının hareketini izledi. Isırılmaktan korkmasaydı, Flix'in başını aşağı çekip ağzını ona doğru zorlamak cazip gelebilirdi.

Bunu hayal etmek bile Aneski'yi inletiyordu. İyi Işık, filmleri genellikle bir saatten biraz fazla sürüyordu ama bu noktada nasıl dayanacağını bilmiyordu. Belki daha sonra daha fazla film çekmesi gerekecekti.

Bunun bir tur değil de birkaç tur olması fikri.

"Sana içimde ihtiyacım var," dedi ve Flix'in geri çekilmeye çalışmasına aldırmadan dizlerinin üzerine çöktü. Aletini diğer adamın ağzına sokamadığı için... Aneski'nin dili dışarı fırladı ve Flix'in aletinin şişmiş ucunu yalamaya başladı. "Senin de buna ihtiyacın yok mu?"

"I-" Aneski dudaklarını tacının etrafına sarıp emdiğinde başı geriye düştü. "Dur. Yapamam-"

"Odaklanmak mı?" Aneski tsked. "Odaklanmana gerek yok. Sadece arkana yaslan ve iyi bir çocuk gibi kabul et, tamam mı?"

Flix'in omuzları bunun üzerine gerildi, açıkça sinirlenmişti. "Az önce bana ne dedin sen?"

"Ne?" Maskenin arkasındaki kirpiklerini sahte bir masumiyetle kırpıştırdı ve arkasına yaslanıp dilinin ucunu sikinin alt tarafında gezdirdi. Tuzlu tat onu daha da yaklaştırdı ve iki elini Flix'in kalçalarına dayadı. Ona sokuldu ve sonra acıtmayacak kadar hafifçe ısırdı.

Flix yine de uyarmak için homurdandı.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" Aneski bir elini Flix'in ağır çuvalını kavrayabilmek için aşağı kaydırarak sordu. "Kim olduğunu biliyor musun?

sikeyi
m "Öyle mi?" Flix'in kelimeleri hafifçe bulanıklaştı ve göz bebekleri
mi?" büyüdü. " geceden sonra, senin yatak olacağım." Tek yapması gereken buydu.

o ana odaklanın. Geçmişi ve geleceği unutun. Sadece şimdiki zamana ve Flix'in yanan sikinin diline verdiği hisse konsantre ol. Brumal'ın uyluk kaslarının gerilmesine ve nefesinin kesilmesine.

Bunu yaptıkları diğer tek seferle kıyaslandığında çok farklıydı. Aneski'nin dikkatini verip her şeyi kavramaya fırsatı olmamıştı. Tekrar yapmak için bu fırsatı kaçırmayacaktı.

"Sana iyi davranmam için yalvarırsan, iyi davranabilirim," derken buldu kendini Aneski, Flix'in sikini sürekli yalıyor, vücudundan yayılan sıcaklığın tadını çıkarıyordu.

Flix, "Buna pişman olacaksın," dedi ama Ani bunu zaten yeterince duymuştu.

Aneski onu gidebildiği yere kadar içine aldı, penis başı dudaklarını gerdiğinde ve kabaca boğazının arkasına çarptığında inledi. Rahatsızlık zevkin bir parçasıydı ve Flix başını geriye atıp nefesini tuttuğunda, bu onu daha da teşvik etti.

Geçmişte yetenekleri için övgüler almıştı ve iyi bir gösteri sergilemek bunu yapmasının bir parçasıydı ama tek nedeni bu değildi. Çok geçmeden kameralar ve asıl amacı arka plana düştü, zihninin girintileri tarafından emildi. Kendi aleti bacaklarının arasından sızarak beton zemine damlıyor, bu beklenti tüm vücudunun kendiliğinden yanacakmış gibi hissetmesine neden oluyordu.

Öfke hâlâ oradaydı, yüzeyin hemen altında fokurduyordu ve son birkaç yıldır taşıdığı acı da vardı, ama şu anda Aneski'nin umursadığı tek şey acı veren kaşıntıyı kaşımak gibi görünüyordu.

Çekildi ve aceleyle Flix'in kucağına tırmandı, avuçlarını yaşlı adamın göğsünün tonlu düzlükleri üzerinde kaydırdı, onu ele geçirilmiş bir adam gibi her yerinde hissetti.

"Sen de mi yanlışlıkla kendini uyuşturdun?" Flix sordu, bu yorum hakaret anlamına geliyordu.

Aneski sadece başını salladı. "Bu senin bana yaptığın şey. Her zaman yaptığın şey bu."

"Bu kadar dramatik olma. Yaptığın şeyden hiç mi utanmıyorsun?"

"Neden olayım ki?"

"Biz düşmanız ve sen de beni kaçıran kişisin," diye hatırlattı ama Aneski ağzını dudaklarına götürdüğünde Flix direnmedi. Bunun yerine öpücüğü kabul etmek için eğildi ve dilini selamlamak için ileri doğru yaladı. Hâkimiyet için düelloya tutuştular; Brumal, Aneski'nin açgözlülüğüne ve çaresizliğine karşı koymak için bastırılmış şehvet ve öfke duyuyordu.

Ve çaresizdi. Flix'in bahsettiği utancı bile kaldıramıyordu.

"Sonunda her zaman istediğim şeyi elde ediyorum," dedi Aneski, Flix'in boynuna doğru ağzı açık öpücükler kondurmak için geri çekilmeden önce tenine doğru nefes alarak. "Bunun neresi utanç verici?"

"Doğru, çünkü sen bir Shepard'sın," dedi Flix. "Bir haydut. Hırsızlık senin uzmanlık alanın."

"Benim bir Shepard, senin de Brumal olman kimin umurunda?" dedi. "Günün sonunda ikimiz de sadece et ve kemikten ibaretiz. İkimiz de sadece," diyerek aralarına uzandı ve Flix'in sert aletini kavradı, "hislerin ve arzunun kölesiyiz."

"Kendi adına konuş."

"İnkâr etme," diye ısrar etti ve dizlerinin üzerine kayarak birini Flix'in kanepedeki kalçalarının iki yanına yerleştirdi. Aneski, Flix'in büyük sikini eğerek deliğinin açılı olmasını ve ipeksi, ıslak tepesini girişine sürtebilmesini sağladı.

"Dur," dedi Flix ve "Kendine zarar vereceksin," diye ekleyerek onu şaşırttı.

Kıkırdadı. "Hazırlıklı geldim. Seni çabucak kabul edebilmek için kendimi iyice hazırladım. Ben aptal değilim. Sana normal miktarın üç katını vermiş olsam bile, ilacın etkisinin ne zaman geçeceğini bilemem. Ellerin bağlı kalmak zorunda, yani bu konuda bana pek yardımcı olamazsın, değil mi?"

"Yani senin için sadece bir sikim, öyle mi?" Flix öfkeliydi ama Aneski'nin içine girmek için kalçalarını koltuktan kaldırışı, buna bir son vermeye çalışamayacak kadar azgın olduğunu da ele veriyordu. "Binip kullanacağın ve atacağın bir oyuncak mı?"

"Ve yala, em ve her tarafına boşal," diye ekledi Aneski, tüm bunlar hakkında en ufak bir suçluluk hissetmeden. "Bunu hak ediyorsun." Daha kötüsünü hak ediyordu ama bu onunla ilgili değildi. Bu Aneski'yle ilgiliydi ve sonunda kafasının içinde dolaşan, dikkatini dağıtan o çocukça fantezilere bir son vermekle ilgiliydi.

"Bundan sonra," diye söz verdi, sikinin başını kıpırdatıp yerine oturturken bu sözleri yüksek sesle söyledi, "seni tamamen unutacağım. Benim için hiçbir şey ifade etmeyeceksin -Hayır, hiçbir şeyden daha az."

Flix güldü, başını koltuğa yaslamıştı, gözleri kısılmıştı ama yoğun bir şekilde ona bakıyordu.

"Bu kadar komik olan ne?"

Flix, "Bundan sonra o güzel aletini keseceğim ve arkadaşın Popcorn'a yedireceğim," dedi.

Aneski durakladı, deliğinin gerilmesinin verdiği acı ve hafif yanma hissi bir endişe dalgasıyla unutuldu. "Sana bu şansı vermeyeceğim."

"Ya da belki seni kanlar içinde hıçkıra hıçkıra ağlayıp merhamet etmem için yalvarana kadar sikerim ve onun yerine boğazını keserim. Bu kulağa nasıl geliyor, Ani? Benim tarafımdan ölene kadar becerilmek? Adımı haykırarak Işık'la buluşmak?"

"Bu değil-" Bekle. Hayır. Flix'in gözlerini aradı, yanlış duymuş olması için dua etti, yaşlı adamda ani bir değişiklik olmayınca belki de gerçekten duymuştur diye umutlandı.

Sonra bir çatırtı sesi geldi ve Flix'in kolları ona sarılmadan bir saniye önce bir patlama oldu. Yukarı doğru itti, Aneski'nin deliğinin içine tamamen oturdu, Ani yıldızları gördü ve kaldırılıp kanepeye sırt üstü çarptığında karşı koymayı düşünemedi. Flix'in ellerinden biri boğazına giderek onu yere mıhlarken, diğeri sol kalçasının altından kavradı ve bacağını yukarı itti.

Aneski vücudu zorlayıcı bir pozisyona zorlandığında haykırdı, dizleri neredeyse omzunun üzerindeydi. İçine yayılan şok dalgaları net düşünmesini engelledi ve kurtulmaya çalışması gerektiğini fark etmeden önce, Flix onun üzerinde hareket etmeye başladı, altlarındaki tüm kanepeyi sallayan agresif itişlerle girişini hızla dövdü.

Kabaca götürülmenin verdiği acı zevk ile Flix'in kim olduğunu bildiğini öğrenmenin verdiği dehşet arasında kalmıştı. Adıyla çağrılmak bir şeydi ama yaşlı adam ona Ani diye hitap ederek doğrudan şahdamarına saldırmıştı.

İçinden bir şeyler koptu ve hırladı, sonunda saldırdı ve Flix'in yüzüne maskeyi çatlatacak kadar sert vurdu. Parçalardan biri yanağını kesti ve bir damla kıpkırmızı Aneski'nin çenesine sıçradı.

Flix güldü, sesi karanlık ve oldukça manikti ve yaralanmasına rağmen ritmini bozmadı, görünüşe göre tüm gücüyle Ani'ye saldırdı.

Yüzünü buruşturdu, haykırdı ve tırnaklarıyla Flix'in yanlarını yırttı ama diğer adam vazgeçmedi.

"Açık konuşmak gerekirse," dedi Flix neredeyse sözcükleri üzerine üfleyerek, "bunun nedeni ilaç değil. Bunu bilmeni istiyorum, Ani. Şu anda bir ceza olarak bu şekilde becerildiğini bilmeni istiyorum. Acıyor mu? Acıtmalı. Kendini benim için ne kadar iyi açtığını düşünmüş olsan da, bu senin için acı verici olmalı."

"Nasıl?" Aneski gözlerinde biriken yaşlara karşı gözlerini kırpıştırdı ve arkasındaki keskin bıçaklanma hissine karşı çenesini sıktı. Çünkü Flix haklıydı. *Gerçekten* acıyordu. Sadece... Aleti aralarına sürtünüyor, tenlerini precome ile kayganlaştırıyor, sürtünme onu acının aslında zevki besleyebileceği o mutlu yerde tutuyordu.

Flix, "Benim kankam Kasap," diye hatırlattı. "Çoğu şeye karşı bağışıklığım var

ilaçlar.

" "Beni kandırdın."

"Küstahça konuşmaya hakkınız olduğunu sanmıyorum." Elini hareket ettirdi

elini boğazından çekip göğüs uçlarından birini sıktı ve Ani hıçkırarak ağlayınca kıkırdadı. "Senin de buna hakkın yok." Avuç içi Ani'nin aletine dokunmak için aşağı indi.

Hızlı bir hamleyle çekildi ve Aneski'yi yüzüstü çevirerek, o daha yönünü bulamadan dizlerinin üzerine kaldırdı. Aleti tekrar girişini aradı, kolayca buldu ve zaten morarmış olan etine sürtünerek içeri itti.

"Flix."

Elini Aneski'nin aletinin dibine götürüp sıkmadan bir saniye önce kulağının kıvrımına doğru "Bundan zevk alamazsın," diye homurdandı.

Ani Flix'i tutarken sarsıldı, gözyaşları artık daha özgürce akıyordu ama kaçamadı, Flix'in kollarından biri boğazına bastırdığında nefesini içine çekti.

"izin vermeyeceğim," dedi Flix. "Boşalmamı içinde hissetmene bile izin vermeyeceğim. Bu çok hoşuna giderdi, değil mi? Kendini benim menimle dolu hissetmek?" Kavrayışını sıkılaştırdı.

Aneski'nin görüşü gidip gelmeye başladı ve panikledi ama Flix sağlam durdu.

"Tatlı rüyalar, Ani," diye fısıldadı. Rüya
mı?
Yani onu öldürmeyecek miydi?
Şu anda bile bu kadar güçlüyken, bayıltılmak üzereyken bu kadar berbat olması... Aneski bir rahatlama hissetti.
Flix gibi bir adamın bu işten canını kurtararak çıkmasına izin vermesinin tek bir nedeni vardı.
Bir parçası onun gibi geçmişe takılıp kalmış . Bir
parçası, çok küçük bir parçası bile olsa,
umursamalıydı.
Davetsiz gelen sikin etrafında kenetlendi ve sonra Flix'in kulaklarında çınlayan iniltisiyle kendinden geçti.

BÖLÜM 6:

Flix, Ani'nin yüzündeki aptal plastik maskeyi yırtmak için eğilmeden önce bir süre ayaklarının dibindeki bilinçsiz ve çıplak forma baktı. Onu omzunun üzerinden attı ve hâlâ takmakta olduğu maskeyi iç çekerek çıkardı.

Aneski Kendricks.

"Tam bir baş belası," diye mırıldandı, sonra başını eğdi. "Kelimenin tam anlamıyla Şimdi ."

İkisi yalnız kalmayalı uzun zaman olmuştu.

Flix onu şehirde gördüğünden beri çok uzun zaman geçmemişti.

Ve Misafir kampüsünde.

Ve bok kafalı kardeşi Russ ile paylaştığından farklı bir ev olan evine giriyordu.

"Siktiğimin Russ'ı." Flix homurdanarak ayağa kalktı ve uzun parmaklarını nemli saçlarında gezdirdi, sonunda kendisine çevrilmiş üç kameraya baktı. Bu . İkisinin bir seks olması fikrinden nefret ettiği için değil, ikisi de çok fazla şey söylediği için. Bir grup yabancının onu Minik Terör'e vururken izlemesi ne kadar çekici olsa da, Flix kimliğini ifşa etme riskini göze alamazdı.

Görüntüleri yok etmek zorunda kalacaktı.

Daha da iyisi, bütün burayı yakıp kül etmek daha iyi olurdu. Birinin onu burayla ilişkilendirme riski daha az olurdu. Burada tutulduğu süre boyunca geride kaç DNA örneği bıraktığını kimse bilemezdi.

Ve buradaydı. Kokusundan, farklı bir oda olsa bile, haftalardır tutulduğu yerin aynısı olduğunu anlayabiliyordu. Burası bembeyaz bir renge boyanmış ve bir de açılır tavan eklenmişti.

gündüz çekimleri sırasında doğal aydınlatma sağlamak için doğrudan kanepenin üzerine yerleştirilmiştir.

Artık akşamın erken saatleriydi, bu yüzden ışık solmaya başlıyordu ve her şeyin üzerine altın rengi bir parıltı yayıyordu.

Flix'in ayaklarının dibindeki adam da buna dahildi, işini bitirir bitirmez onu soğuk ve sert zemine bırakmıştı.

"Seninle ne yapacağım ben?" Mantıklı cevabı zaten biliyordu. Aneski bir şekilde Russ'ın ölümünden Flix'in sorumlu olduğunu kafasına sokmuştu ve ona bir ders vermek için çılgınca riskler almaya hazır olduğunu çoktan kanıtlamıştı.

Flix onun yaşamasına izin veremezdi.

Göğsünde bir şey daraldı ve kaşlarını çattı. Genç adamı ara sıra gizlice kontrol ediyor olması, olayların büyük planında bir bok ifade etmek zorunda değildi. Çocuk yalnız bırakıldığı için kendini kötü hissetmişti, hepsi bu.

Gerçi...

Artık çocuk sayılmazdı.

Tanıştıklarında aslında öyle biri değildi, gerçi çok daha ufak tefek ve utangaç yapısı onu öyle göstermişti. Aralarında yaş farkı olmadığını öğrendikten sonra bile Flix'in onun çok daha genç olduğu fikrinden kurtulması imkânsızdı.

Şimdi durum böyle değildi.

Aneski'nin aleti sarkıktı ve altın rengi kalçalarının arasında tam teşhir halindeydi. Yumuşak bile olsa etkileyici bir boyuttaydı. Vücudunun geri kalanı, Flix'in tanıdığı cılız çocuktan çok farklıydı. Düzenli olarak spor salonuna gidiyor olmalıydı. Minik Terör büyümüştü, bu inkâr edilemezdi.

Büyümüş ve adam kaçıran biri olmuş.

Yöntemleri amatörce olsa da özensizdi. Flix'in kıçındaki tek yanık izi ve bağlanmaktan dolayı vücudunda oluşan ağrılar dışında herhangi bir yara almamıştı. Deliği bile Aneski'nin oyuncaklarından herhangi birini almadan önce büyük ölçüde hazırlanmıştı.

Sanki Flix'e zarar vermek istemiş ama bunu yapacak gücü kendinde bulamamış, onun yerine çizgiyi aşmıştı. Bir sürü yasayı çiğnemiş ve ona defalarca saldırmıştı ama daha ileri gitmek için kendini zorlayamamıştı.

Eğer rolleri ters olsaydı, Flix ikinci gün tırnaklarını çıkarmaya başlardı. Üçüncü gün dişlerini yaptıracaktı. Gerçekten de Ani'nin burada yaptığı tek doğru şey ona ulaşmaya çalışmaktı.

Sadece psikolojik olarak yanlış yolu seçmişti. Ya sikine bir el değse ya da deliğine bir tıkaç girse ne olurdu? Vücutlar bu şekilde tasarlanmıştır.

Belki kendini tanıtsaydı, Flix Aneski'nin kim olduğu yüzünden bunun onun için küçük düşürücü olacağını düşündüğüne inanabilirdi, ama bunu ondan gizlemek için çok uğraşmıştı - bu bile özensizdi, ama çaba vardı.

"Bu, çetenizin neden hiçbir zaman gerçek bir tehdit olamayacağının bir kanıtı," dedi ellerini kalçalarına koyarak. Shepard'lar liderleri için deli birinden saplantılı birine .

Çünkü bu bir saplantıydı. Aneski belli ki uzun zamandır Flix'e kardeşi hakkında soru sormayı planlıyordu. Asıl soru şuydu: Hayatında ne değişmişti de şimdi harekete geçmeyi tercih etmişti?

"Önce kontrole mi ihtiyacınız vardı?" diye yüksek sesle merak etti. "Finansman mı?" Binaya şöyle bir göz gezdirdi. "Bir yer mi?"

Ani ve Russ'ın babaları aynı, anneleri farklıydı ama ikisi de paralı bir aileden gelmiyordu. Babaları inşaatta çalışırken korkunç bir kazada ölene kadar iyi büyümüşlerdi. Ondan sonra işler hızla kötüye gitmiş. Russ'ın, Flix'in tüm uyarılarına rağmen, arkadaşı Haroon tarafından Shepard'ların kurulmasına yardım etmeye ikna edilmesinin en önemli nedeni buydu.

Her şeye rağmen Russ'ın Brumal'a girmesine izin vermeli miydi? Ya-

Bu düşünceleri kısa keserek o tavşan deliğinden aşağı yuvarlanmayı reddetti. Geçmiş geçmişte kalmıştı ve bunu değiştirmek mümkün değildi.

Tıpkı burada ona yapılanların değiştirilemeyeceği gibi.

Desen zekiceydi, onu zihinsel olarak çökertmenin ve endişesini gidermenin bir yoluydu, bu yüzden Ani'ye bunu verebilirdi. Ama onu beslemek ve düzenli banyo yapmasına izin vermek? Hatalar. Onu parlak bir kutudaki oyuncakmış gibi dışarı çıkarmak mı?

Büyük hata.

"Eğer beni metalin içinde bıraksaydın, şu anda baygın olmazdın. Şimdi."

Onu öldürmek zorunda kalmak üzücüydü ama Flix hiçbir şeye izin veremezdi.

Böyle bir şeyin tekrar olmasını istemezdi. Ve eğer şimdi misilleme yapmazsa, Berga olanları öğrendiği anda, Aneski'nin sonu Flix'in ona yapabileceği her şeyden on kat kötü olacaktı.

Sadece... bu *Ani*'ydi. Bu numarayı başka biri yapsa hiç tereddüt etmezdi ama Ani.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde, baygın adamı orada bıraktı ve kıyafet aramaya çıktı. Beyaz oda, kanepe dışında boştu ve üç farklı çıkışı vardı. Biri kanepenin arkasındaki uzun koridordu ama Flix önce sağdaki kapıya yöneldi.

Daha küçük bir versiyona açıldı, bu kare şeklindeydi ve bir lavabo, tuvalet ve hızlı bir şekilde duş almak için bir hortumdan biraz daha fazlası olan bir banyoya açılan bir açıklığa sahipti. Burayı tanıdı. Duvara hâlâ bağlı olan zincirler varsayımlarını güçlendirmeye yardımcı oldu.

Burası onun tutulduğu odaydı.

Kapıyı hırlayarak kapattı ve odanın diğer tarafına geçerek kapıyı açıp içeri girdi, ancak ne olduğunu anladığında aniden durdu.

Bir sanat stüdyosu.

"Gerçekten mi?" Omzunun üzerinden baktı ve Aneski'ye dilini şaklattı.

Oda, kanepenin bulunduğu odayla hemen hemen aynı büyüklükteydi, sadece sütunların üzerinde sergileniyordu. Çoğunun üzerinde zaten bir eser sergileniyordu, çeşitli heykeller, bazıları tamamlanmış, diğerleri devam ediyor ya da yarım bırakılmıştı. Flix kendisine en yakın sıraya doğru ilerledi, bir önlük ya da üzerini örtecek herhangi bir şey ararken onlarla sadece hafifçe ilgilendi.

Burada da ekli bir banyo vardı, gerçi ona bunca zamandır kullandırdıkları küçük kutudan çok daha güzeldi. Lavabonun üzerine bir takım giysi bırakılmıştı, belki de Aneski'nin geldiğinde üzerinde olan ya da daha sonra değiştirmeyi planladığı giysilerdi bunlar.

Flix siyah pantolonunu giymeye başladığında kaşlarını çattı ve kemer köprüsüne iliştirilmiş iğneyi fark etti. Vail Üniversitesi arması öğrenciler tarafından kampüste bulundukları her an takılmak zorundaydı. Beraberindeki gömlek de siyahtı, son sınıfların rengi, Aneski de öyleydi ama...

"Bir misafir öğrenci bununla ne yapıyor?" Ya da daha iyi bir soru, bunları ona kim vermişti?

Aneski'nin Vail'de arkadaşları var mıydı? Bu duyulmamış bir şey değildi, ama bilinmeyen nedenlerden dolayı Flix'e de doğru gelmiyordu.

Zamanı olmadığı için.

Stüdyoya geri döndü ve sağ duvara dayalı uzun pencere sırasını kontrol etti. Hava kararmaya başlamıştı ama etraflarının ağaçlarla çevrili olduğunu görebiliyordu. Bir hoverbike çakıl taşlarının üzerine park edilmişti ama görünürdeki tek araç buydu.

Popcorn'un ortaya çıkmasının ne kadar süreceği belli değildi, bu da hızlı düşünmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Her yeri yakıp kül etmek gerçekten de en iyi plandı. Sadece bir yangın başlat ve defol git. Her şeyi geride bırakıp Popcorn'un kimliğini daha sonra bulacaktı. Aneski'ye gelince, ya duman solumadan önce uyanacaktı ya da...

Flix dudaklarını büzdü, göğsünün hafifçe ağrımasından hoşlanmıyordu. Yine de ona hiçbir şey borçlu değildi, özellikle de tüm bu olanlardan sonra. Bir Brumal üyesine bulaşıp öylece çekip gidemezdin de. Onun bunu hayatıyla ödemesi mi gerekiyordu? Adil bir takas. Berga hakkında daha önce düşündüklerini de hesaba katmalıydı çünkü abartmıyordu.

Beyaz odaya geri döndü, gözleri tekrar Ani'ye kaydı.

Aslında aralarında çok fazla yaş farkı yoktu ama tanıştıklarında Aneski daha da genç görünüyordu ve şimdikinin yarısı kadardı. Russ ona karşı bir ağabeyden çok bir ebeveyn gibi davranıyordu. Her zaman dışarıda çalışıyor ya da o aptal Haroon'la takılıyordu.

Her şey sona erdiğinde ve Ani tek başına kaldığında, taşınma konusunda endişelenmesine gerek kalmaması için daireyi Russ'ın adına satın alan Flix olmuştu. Aneski'nin banka hesabını, Guest'te geçireceği üç yıl boyunca rahat etmesini sağlayacak kadar parayla dolduran da Flix'ti.

Tüm bunları yapmıştı, peki ne için? Sonunda nefret edilmek ve suçlanmak için mi?

Aneski'nin kardeşinin kayboluşuyla ilgili ayrıntıları bilmemesi gerçekten o kadar önemli miydi?

Tüm yapmaya gerçekten değer miydi?

Flix, Ani'nin gerçekten ne kadar kızgın olduğunu fark etmemişti. Son üç yıldır Russ'ın aptalca kararlarıyla bir ilgisi varmış gibi ona karşı bu kini beslediği için görünüşe göre ne kadar kızgındı.

Her zaman öfkeli ve aceleci olmuştu ve işkencenin cinsel doğasına rağmen, Flix muhtemelen tüm bu fiyasko için onu affedebilirdi - eninde sonunda. Aneski'yi öldürmesi için gerçekten tek bir neden vardı ve

Adam son düzlükte ipleri değiştirdiğinden, Flix'in endişelerinin boşuna olduğu açıktı.

Onu bağladığı metal zincirler bir tesadüf olmalıydı. Aneski, Flix'in sırrını bilseydi asla ipe geçmezdi, özellikle de seks sırasında, en savunmasız olduğu anda.

Aneski bir bok bilmiyordu.

Bu da Flix'in onu öldürmek *zorunda olmadığı* anlamına .

"Siktir et." Flix ilk kameraya doğru yürüdü ve parmaklarını şıklattı, ikisi arasında küçük mavi bir kıvılcım oluştu. Elini cihaza doğru tuttuğunda, minyatür bir şimşek gibi ileri fırladı, tek bir zap ve tek bir duman pufuyla onu yok etti.

Bağırma güçleri.

En büyük sırrı ve aynı zamanda Any şimdi işleri berbat edip ona kaçma fırsatı vermeseydi onu öldürecek olan şey.

Biraz sızıntı yapmak iyi hissettirdi ve diğer ikisini halletti ve sonra geri döndü, bir sonraki hamlesini düşünürken son bir kez Aneski'de durdu.

Onu orada yatar halde bırakmak olmazdı. Yeterince büyük bir başlangıca ihtiyacı vardı ve Aneski'nin ne zaman uyanacağını tahmin etmenin hiçbir yolu yoktu.

Flix'in bakışları tutulduğu odanın kapısına kaydı ve zihninde oluşan resme bakarak sırıttı. Eğilip Aneski'nin bileğine tutunarak onu pürüzsüz beton zeminde dikkatsizce sürüklediğinde gerçek bir heyecan duydu.

Tüm bu süre boyunca Aneski'den dikkatle uzak durmuş, yakalanmamak için sadece kenardan izlemişti. Mesafesini koruyarak ona iyilik yapıyordu. Onu Brumal saçmalıklarına bulaştırmamaya çalışıyordu. Ama eğer karşılığını bu şekilde alacaksa?

Aneski'nin canını almak istemeyebilirdi. Ama

Flix geri kalan her şeyi alacaktı. "İntikam bir

şeytandır, Ani."

BÖLÜM 7:

"Şimdi neredesin?" Berga Obsidian'ın sesi, hovercarından çıkıp Konuk Güzel Sanatlar Akademisi'nin ön girişini görmek için duraklayan Flix'in sağ kulağındaki kulaklıktan akıyordu.

Günler önce Aneski'den "ödünç aldığı" Vail Üniversitesi üniformasını bir kenara bırakmış ve daha farklı bir görünüm tercih etmişti. Park yerinde dururken bile aldığı bakışlar bir şey ifade ediyorsa, işe yarıyor gibi görünmüyordu. Simsiyah kıyafeti gözlüklerinin koyu renk camlarıyla uyumluydu, bu yüzden dikkatler sadece çok iyi olduğu için de olabilirdi.

Ya da herkes onu tanıdı.

Muhtemelen o.

"Tatil," dedi en yakın arkadaşına, sonunda tekrar harekete geçti ve otoparktan ana binaya doğru uzanan geniş kumtaşı basamaklara yöneldi.

Bir an düşündükten sonra, "Bu bir yalan," dedi.

Homurdandı. "Madem bunu biliyordun, neden beni aramaya gelmedin? hmm?"

"İyi misin?" Berga dilini şaklattı. "Cevap verme.
Açıkçası, çağrıma cevap verdiğinize göre, öylesiniz."

"Yeni bir çoklu plaka almak zorunda kaldım," dedi. Ani'nin borçlu olduğu bir başka şey
Onu.

"Bir saat önce biri sizi şehirde görmüş," dedi Berga.
Memnun oldum. "Ne zaman döndün?"

"Yaklaşık üç gün mü?" Flix evine yemek sipariş etmiş ve o süre boyunca evde kalmıştı, kısmen yaralarını sarmak için ama çoğunlukla Aneski'nin bir aptallık ve öfke nöbeti içinde onun için geleceğinden emin olduğu için. O da

Patlamış Mısır'ın bulması için onu güzelce asmış ve bunun Minik Terör'ün huysuzluğunu ateşlemeye yeteceğinden emin olmuştu.

Görünüşe göre hedefi ıskalamış. Oh
neyse.

Bir daha olmaz.

Ani'nin Flix'in onun için gelmesini sağladığı gerçeği
mi? Listeye bir şey daha eklendi.

"Kimi sıvılaştırmam gerekiyor?" Berga'nın sesi koyulaştı ve Flix yüzünü buruşturdu.

Merdivenlerin başına kadar geldi ve çimlerin üzerinde takılan herkesi görmezden gelerek doğruca üç katlı ilk binaya açılan büyük kemerli geçide yöneldi. "Kimse yok."

"Yaralıydın." Berga'yı hiçbir şey geçemedi ama yine de.

"Zar zor," diye yanıtladı kuru bir sesle. "Ciddiyim. Gerçekten acınası bir durumdu. Kaçtıktan sonra biraz saklanmaya ihtiyaç duymamın tek nedeni..." Cümlenin uzamasına izin verdi, Bağırma güçleri hakkında yüksek sesle konuşma riskini almak istemiyordu. Berga bunu anlayacağını biliyordu.

"Sızdırma o kadar uzun mu sürdü? Hiç tatile çıktınız mı? Gittiğin sürenin herhangi bir kısmında?" "Keşke."

"Özür dilerim. Baykal bize söylediğinde daha şüpheci davranmalıydım. Bana söylemeden asla gitmezdin."

"Sorun yok," diye güvence verdi Flix. "Ben iyiyim." Birkaç gün daha geçseydi iyi olmayacaktı.

Ani'nin hoverbike'ına düz kontak yapmış ve onu dar ve dolambaçlı patikadan şehre doğru sürmüş, yolda parmaklarının ucundan olabildiğince çok elektrik atmış, ortasında üşüyen ve görebilen kimsenin olmadığından emin olmuştu. Eve yarı yolda, bunun yeterli olmayacağını fark etmiş ve kenara çekip daha derine gitmeye karar vermişti.

"Bir orman yangını haberi geldi," dedi Berga. "Sen olduğunu
biliyordum." "Umarım kontrol etmeye zahmet etmemişsinizdir."

Kendisi ile karşılaştığında
Sessizlik, Flix iç çekti. "Daha önce aramadığım
için üzgünüm." "Endişelendim."

"Her şey kontrol altında."

"Hazırladığın intikam planının dışında beni," dedi Berga, "o zaman hayır, hayır değil. Sen değilsin."

"Sakin ol, Shout olduğum için kızgın değilim." Artık anal bakire olmadığı için kızgındı ama bunu arkadaşına söylemeyecekti. "Ve düşüncesizce bir şey yapmak üzere değilim. Ben hallederim."

Bağıranların huyları kötüydü ama bunun tek nedeni güçleriydi. Yeterince sık sızıntı yapmazlarsa içlerinde . Ancak bu kişilik özelliği, ailesi gibi güçsüz olan türünün üyelerinde görülmezdi. Herkesin onun öyle olduğunu varsaydığı gibi. Bu yüzden karizmatik, umursamaz, soğukkanlı halini korumak çok önemliydi.

Ama bu farklıydı. Flix kan
peşinde değildi. Ani
içindi.

"Bir keresinde sana üstünlük sağlamayı başarmışlardı," diye hatırlattı Berga.

"Sadece onları aramayı bilmediğim için," dedi. "Bu sefer avlanacak olan benim."

Uzaktan biri Berga'nın adını söyledi, sesi uykuluydu. "Yalnız
değil misin?" Flix sordu.

Berga cevap vermek yerine, "İhtiyacın olursa ara," dedi. Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz doğru dürüst bir veda bile etmeden telefonu kapattı.

Flix alçak sesle bir ıslık çaldı ve kulaklığı çıkarıp bileğe takılan kare şeklindeki çoklu levhasının yan tarafındaki yerine yerleştirirken sırıttı. Flix zaptedilip "işkence" görürken kendisine birini bulmayı en yakın arkadaşına bırakmıştı.

Ellerini ceplerine soktu ve ana binanın ortasında durdu. Altındaki zemin beyazlar ve kırmızılarla döşenmişti, halkalar ona bir bullseye'ı hatırlatıyordu. Yukarıda büyük kubbeli bir tavan, gidebileceği üç farklı yön ve üç kat vardı. Daha önce Ani'yi kampüse gelirken izlemiş olsa da, Flix içeri hiç girmemişti, bunun için gerçek bir nedeni yoktu.

"Hey," diye seslendi yanından çok yakından geçen ilk öğrenciye, sanat çantasını biraz daha sıkı kavrayan ama sonra kumral saçının bir tutamını cilveli bir şekilde kulağının arkasına sıkıştıran bir kıza. Ona çapkın bir gülümseme fırlattı. "Ani Kendricks'i nerede bulabileceğimi bilme şansınız var mı?"

Kaşları hafifçe çatıldı. "Ani?"

"Ah, ," güldü, sanki öyle olmasa da bir hata yapmış gibi. "Aneski."

"Elbette, siz onun bir arkadaşı olmalısınız." Sol binanın cam bir tünelle diğerine bağlandığı yeri işaret etti. "Genelde Stüdyo'da
B. Yine çoklu tablasını kontrol etmiyor mu?"

"Onun gibi bir şey," diye zoraki bir kahkaha attı. "Seni daha önce de okumaya bıraktı mı?"

"Ne zaman bir parçanın içinde kaybolsa böyle olur," diye karşılık verdi ve kıkırdadı. "Muhtemelen gökyüzü etrafına yıkılabilir ve o bunu fark etmez."

"Evet." Flix onun gösterdiği yöne doğru bir adım attı, sonra sanki sonradan aklına gelmiş gibi tekrar durakladı. "Adın neydi senin?"

"Samara."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi. "Bilgi için teşekkürler."

"Sorun değil." Kadın ona küçük bir el salladı ve adam başını salladı ve kadın daha cesur davranıp numarasını istemeden önce uzaklaştı.

Flix'in ilgisi sadece Ani ile olan anlaşmasının ne olduğunu ve nedenini öğrenmeye kadar uzanıyordu.

Stüdyo B'yi bulması çok uzun sürmedi ve yol boyunca kimseden yardım istemesine gerek kalmadı. Sonunda odanın kapalı kapısına geldiğinde, yanından geçtiği öğrenci ve personelin çoğu tarafından açıkça tanındığı için birinin Minik Terör'ü uyarmış olabileceğinden biraz endişelendi. Ancak topuzu çevirip kapıyı hafifçe araladığında Ani'yi yalnız buldu.

Aneski, üzerinde tamamlanmamış bir büst bulunan bir podyumun üzerine eğilmiş, dikkatini işine o kadar vermişti ki Flix'in içeri girip kapıyı sessizce arkasından kapattığını fark etmedi. Bir elinde bir yontma aleti tutuyor, diğer eliyle de orasını burasını düzeltiyordu, dolgun dudakları kısmi bir somurtmayla büzülmüştü.

Flix manzaranın tadını çıkarmak için bir an durdu. Yakalandığında zamanının çoğunu o lanet olası göz bağı gözlerinin üzerindeyken geçirmişti ve buna fırsat bulamamıştı.

Kendine sadece tadına bakacağını söyledi. Hepsi bu kadardı. Son üç haftanın karşılığında kendisine bu kadarını verecek, sonra da ödeştik diyecek ve Minik Terör'ün gitmesine izin verecekti. Basit tutarsa, belki bu geceden bile tatmin olur ve bu işi orada bitirebilirdi. Yarına temiz bir sayfa açarak başlayabilir ve tüm bunları geride bırakabilirdi.

Uzaktan izlemeye devam et.

"Büyümüşsün, Ani," sesini alçak ve ipeksi tuttu, bir aşığın yapacağı gibi ifadeyi uzattı, tüm takdirin dilinden bal gibi damlamasına izin verdi.

Aneski sarsıldı, elindeki aletle heykele bir çentik attı, böylece kilden yanağından bir kesik çıktı ama fark etmemiş gibiydi. Gözleri Flix'e dikildi ve doğruldu ama kaçmak için akıllıca bir hamle yapmadı.

"Neden bu kadar şaşırdın?" Flix kapıdan tembel bir adım uzaklaştı. "Beni bekliyor olmalıydın." Başını eğdi, bakışları biraz sertleşti ve "Ben de seni bekliyordum," dedi.

Ani bir şey söylemedi, bu yüzden Flix devam etti.

"Seni almak için beni buraya kadar getirtmiş olman hoşuma gitmiyor." Sanki dünyada o kadar zamanları varmış gibi yürümeye devam etti ve her adımda kalbi biraz daha hızlandı, beklenti çiğ ve her şeyi tüketiyordu. "Popcorn gelip seni serbest bıraktığında yapman gereken ilk şey gelip beni bulmak ve af dilemek olmalıydı."

Aneski yutkundu ve kollarını indirdi, hâlâ yontma aletini tutuyordu.

"Onu yere bırakman gerekecek," diye uyardı. Yeterince künttü ama bu, onunla bir gözü çıkaramayacağı anlamına gelmiyordu.

"Senin neye ihtiyacın olduğu neden umurumda olsun ki?" Ani sonunda cevap verdi, her ne kadar bunu saklamak için elinden geleni yapsa da gergin olduğu çok belliydi.

"Neden burada olduğumu biliyorsun," dedi Flix, beş adımdan daha az bir mesafede durarak. "Bu yeterli bir sebep olmalı. İşleri kendin için daha da zorlaştırma, Tiny Terror. Beni zaten kırılma noktamın ötesine ittin."

Aneski tereddüt etti ve sonra aleti kaidenin kenarına yerleştirdi. "Notu bu yüzden mi bıraktın?"

Flix bir kağıt parçası bulmuş ve Aneski'nin göğsüne yapıştırmadan önce üzerine aceleyle bir mesaj yazmıştı. Oldukça basitti.

Daha az bağlandığında gel beni bul -F.

Kıkırdadı. "Ne oldu? Komik bulmadın mı?" Hamile bir duraklama oldu ve sonra Flix kendini sorarken buldu, "Eee? Sen neden gelmedin?"

Ani yumuşak bir sesle, "Beni kendin bulacağını biliyordum," diye cevap verdi. "Sadece bir moron aslanın inine isteyerek girer."

"Sadece bir moron bir Canlılık Şeytanı'nı kaçırmayı ve bundan zarar görmeden kurtulmayı düşünür," diye karşı çıktı.

Aneski başını salladı. "Bundan paçayı kurtaracağımı hiç düşünmemiştim." "Öyle mi? O zaman neden yaptın?"

"Nedenini biliyorsun."

Flix karışık kıkırdadı. "Görünüşe göre ikimiz de pek çok şey biliyoruz."

"Görünüşe göre."

"Söyle bakalım," dedi ellerini pantolonunun ön ceplerinden çıkararak, "bundan sonra ne olacak biliyor musun?"

"Şey," bakışlarını Flix'in avuçlarına indirerek büyük bir gösteri yaptı, "elinde bir blaster yok, yani sanırım beni doğrudan vurmak için burada değilsin."

"Bunun neresi eğlenceli olabilir ki?"

"Böyle düşünmenden korkuyordum," demeden önce onaylar gibi bir sesle mırıldandı.

"Seni arkadaşını beklerken bıraktığım için memnun olacağımı mı umuyordun?"

"Göze göz gibi bir şeydi."

"Pek sayılmaz. Beni haftalarca kilit altında tuttunuz. Bulunmak için orada ne kadar bekledin?"

Ani tekrar yutkundu. "Yaklaşık beş saat."

Flix homurdandı. "Ve sen de bunun ödeşmemiz için yeterli bir ceza olacağını mı düşündün?"

"Daha önce varlığımı görmezden gelmekle oldukça ilgili görünüyordun," bu kez ses tonunda bir tavır vardı ve kendini tutup ayaklarının üzerinde kaydı.

Aneski hep böyleydi. Birinin yanında kendini rahat hissetmeye başladığında çabuk sinirlenir ve sözlerini fazla dikkatsizce kullanırdı. Bu, kardeşinin arkadaşlarıyla başını derde sokardı ama geçmişte Flix bunu hep görmezden gelirdi.

Artık eski güzel günleri yaşamıyor olmaları onun için çok kötüydü.

"Kendi haline bırakmalıydın," dedi Flix.

"Hiç tanışmamışız gibi davranman beni tatmin etmeliydi. tanıştınız mı?"

İçinden keskin bir şey koptu ve Flix başını eğdi.

"Dikkatimi çekmek mi istiyordun, Ani? Bu ?"

"Cevap istiyorum," diye tersledi. "Kardeşimle ne olduğunu anlat bana!"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

"Bu yüzden burada değilim. Russ hakkında konuşmak için gelmedim. Geldim çünkü sen beni zorladın - kelimenin tam anlamıyla." Flix, Ani onun ne demek istediğini anlayana kadar bekledi. "Bunun da bedelini ödeyeceksin. Acaba beni isteğim dışında kaç kez orgazm ettiğini saydın mı?"

"Vermedim," diye cevap verdi. "Ama numarayı vereceğinizden eminim."

"Hayır," diye sırıttı. "Çok kolay."

Aneski tedirgin görünmeye başladı. "Ne yapacaksın, Flix?"

"Önce," diye bir adım daha yaklaştı. "Adetlerinizi düzeltin. Bana be'tessi deyin." Eskiden olduğu gibi. Her şey boka sarmadan önce. Flix sadece bir kişinin ona bu şekilde hitap etmesine izin vermişti. Başka kim denerse hemen Flix'in doğuştan Hayati olmadığı ve bu geleneklere uymadığı .

"Hayatta olmaz," diye homurdandı Ani. Flix

dilini şaklattı. "Bu bir rica değildi."

"Eğer bana işkence etmek ya da öldürmek için buradaysanız, o zaman hemen devam edin. Her iki durumda da, sana asla boyun eğmeyeceğim. Benden bir şey mi istiyorsun? Zorlamak zorunda kalacaksın-"

Kıkırdayarak Ani'nin sözünü kesti. "Biz aynı ligde değiliz, Tiny Terror. İstediğimi elde etmek için kendimi senin standartlarına indirmeme gerek yok. Seni zorlamak mı? Nasıl yani? Zincirler, ipler ve tüm işi benim yerime yapacak oyuncaklarla mı? Hiç sanmıyorum."

Aneski sinirlendi ama cevap vermedi.

"Dizlerinin üzerine çöküp beni affetmen için yalvarmanı sağlayacağım," diye devam etti. "Ve eğer iyi bir iş çıkarırsan, seni bıçağım yerine sikimle cezalandırmaya karar verebilirim."

"Beni bıçakla ve bu işi bitir."

"Titriyorsun," Flix. "Korktun mu? Yoksa..." Sırıttı. "Kirli. Tahrik oldun, değil mi? Şu anda hayal ediyor musun? Kendini yerde, dudakların sikime sarılmış halde hayal ediyorsun?"

"Onu ısırıp koparacağım," diye tehdit etti, ancak bu tehdit boşa çıktı.

"Asla yapmazsın. Bunu istiyorsun. Aslında belki de haklısın." Flix tadına bakmadan ikisinin de çekip gitme ihtimali yoktu ama Ani'nin bunu bilmesine gerek yoktu. "Belki de sana sikimi vermek gerçek bir ceza olmaz. Belki de," bir adım geri çekildi, "zamanı geri almalıyım. Şimdiye kadar yaptığım gibi seni görmezden gelmeliyim."

Aneski onun peşinden hareket etti ve bir adımdan fazla ilerleyemeden kendini yakaladı. Yanaklarının utanç ve kendinden nefretle pembeye boyanması sevimli bir şeydi.

Sinirlerine dokunduğu için Flix bu numarayı biraz daha sürdürmeye niyetliydi ama kapalı kapının dışından gelen sesler bu planları bir anda suya düşürdü. Ani'nin saniyeler içinde artık yalnız olmayacaklarını anlamasına fırsat vermeden ileri atıldı, yontma aletini kaptı ve Aneski'yi aynı anda yakaladı.

Arkasına döndü ve bıçağın kör ucunu Ani'nin sırtına bastırdı. İkisi de bununla fazla zarar veremeyeceğini biliyordu ama önemli olan bunun arkasındaki anlamdı. Flix bir kolunu ona dolayarak Ani'nin arkasına yerleşti ve tam çenesini omzuna indirmişti ki kapı açıldı ve iki erkek öğrenci göründü.

Gözleri Ani ve ona takıldığı anda durakladılar ve Flix'in ağzının köşesi yukarı kalktı. Aleti Aneski'nin sırtına daha sert bastırdı, onun irkildiğini hissetti ve sonra selamladı, "Elbette, partiye hoş geldiniz. İçeri gelin. Ben ısırmam."

"Bırakın gitsin," dedi adamlardan biri, yüzünde endişeli bir ifade vardı. Kalın koyu kahverengi saçları ve mor gözleri vardı, eğer onları Flix'in mutlu olduğundan daha uzun süre Ani'ye dikmeseydi güzel olabilirdi.

Diğeri, belli ki her ikisi de elindeki adamın arkadaşıydı, sessiz kaldı ama ilkiyle birlikte odanın derinliklerine doğru ilerledi.

"Sadece oynuyoruz," diye başladı Flix, kokularını alabileceği kadar yaklaştıklarında durdu. İkisinin de kaşlarını çatmasına aldırmadan havayı koklayarak büyük bir gösteri yaptı. "Patlamış mısır."

Bu çok açıktı ve sessiz olandan geliyordu.

Flix ona şöyle bir baktı ve Aneski'nin uzun zamandır arkadaşlarından biri olduğunu fark etti. "Rexton Xiphus. Potansiyel şüpheliler listemdeydin ama daha önce böyle koktuğunu hatırlamıyorum. Ne değişti? Diyetin mi? Sana bir tavsiye, işlenmiş tereyağını bırakmalısın. Seni öldürür."

Tabii önce o yapmadıysa. Ne demek istediği çok açıktı ama boşlukları doldurmayı onların hayal gücüne bıraktı.

Rexton'ın yüzündeki renk soldu.

"Bu Popcorn'la da ilgili değil," diye fısıldadı Flix Ani'nin boynuna . "Onu bu işe bulaştıran sensin. İşte onu kurtarmak için bir şans."

Aneski titreyerek nefes aldı. "Parçalanmamış mı?"

"Yolda bizi durdurmaya çalışmadığı sürece," diye söz verdi Flix. Rexton'dan intikam almaktan vazgeçebilirdi. Bunu yapmak, onu gerçekten istediği şey için bir basamak olarak kullanmak anlamına geliyorsa? Buna değerdi.

"Ne yapmam gerekiyor?"

Flix sırıtarak adamın şahdamarına bir öpücük kondurdu ve bu diğer adamın kendisine karşı titremesine neden olunca kıkırdadı. "Benimle eve gel, Tiny Terror. Zincir yok. İpler yok. Sadece kendi ayaklarının üzerinde dur."

"Ona ne diyorsun sen?" Rexton sesini buldu. Rahatsız edici.

Flix ona bir uyarı bakışı gönderdi ama Ani ondan önce . "Tamam,"

dedi. "Ben de seninle geleceğim."

"Ne?" Rexton onlara doğru yürümeye başladı ama siyah saçlı olan onu akıllıca durdurarak geri çekti.

"Beni takip etmeyin," diye emretti Aneski, onlarla konuşurken sesi Flix'le konuştuğundan daha emin çıkıyordu. "Bu bir emirdir."

"Yapamazsın-"

"İyi olacağım."

"Siktir!" Rexton küfredip kendini kurtardı ama sadece bir tabureyi tekmeledi. Tekrar yaklaşmaya çalışmadı.

Flix alaycı bir şekilde güldü. "İyi tahmin."

Siyah saçlı olan kaşlarını çattı ama Rexton'ın yüzü kızardı.

Flix Ani'nin arkasından çıktı ve onu ensesinden yakaladı. "Bu gecenin gündeminde tam olarak sevişmek var."

Aneski, Flix onu neredeyse iterek odadan çıkarırken mücadele etmedi ve arkadaşları da ona yardım etmeye çalışmadı.

"Boktan bir adam kaçırıcısın," diye söylendi Flix koridorda ilerlerken, "ama görünüşe göre Shepard'ların emirlerine uyuyor. Aferin sana."

"Senin övgüne ihtiyacım yok ya da övgünü istemiyorum," diye

homurdandı.

Flix ağzını Ani'nin kulağının kıvrımına götürerek, "Boktan bir adam kaçırıcısın," diye tekrarladı. "Ama daha da kötü bir yalancısın."

Ne yazık ki için de, Flix bundan zevk alıyor gibiydi.

gerçek.

BÖLÜM 8:

Yol boyunca sessizdi, Flix'i zincire vurduğu onca zaman boyunca olduğu gibi, kafasını inatla yolcu tarafındaki cama çevirmiş, geçen sokaklara hançer gibi bakıyordu.

Flix bakışların sadece göstermelik olduğunu anlayabiliyordu. Ani korkmuştu ve bunu saklamaya çalışıyordu.

Güzel.

Flix onun Shepard'larla olan ilişkisini biliyordu ama yine de mesafesini korumuş, Aneski'ye işi bırakmasını emretmenin artık onun haddine olmadığını düşünmüştü. Genç adamın eninde sonunda hatasını anlayacağını ve tıpkı ağabeyi gibi bundan vazgeçeceğini umuyordu. Ama hayır. Görünüşe göre bu ona Flix tarafından öğretilmesi gereken bir ders olacaktı.

"Sana çok fazla güvenmişim," dedi onları kendi sokağına çekerken. "Kendini beladan uzak tutacak kadar akıllı olduğunu sanıyordum."

"Ne? Bana şaplak mı atacaksın?" Aneski meydan okudu. "Ben senin küçük kardeşin değilim. Bana öyleymişim gibi davranmayı bırak."

Flix onu bu şekilde düşünmeyeli uzun zaman olmuştu ama bunu kendine sakladı, özellikle de evi göründüğünde ve tanıdık bir araba garaj yoluna park ettiğinde.

Kazimir Ambros ön kapıya dayanmış, dünyayı umursamadan çoklu yazıcısında şeyler yazıyordu. Liderlerinin kuzeni ve mafya patronu olan Kaz, büyük olasılıkla onu kontrol etmek için gönderilmişti.

Flix arabayı park etti ve Aneski çıkmak için herhangi bir hareket yapamadan elini bileğinin üzerine koydu. "Çeneni kapalı tut, anladın mı? Tek kelime etme, Ani."

"Yapma-"

"Kaz olduğu için şanslıyız, başka biri değil, daha dikkatli ve gerçekten umurunda olabilecek biri," dedi. "Ama bu onu ele vermenin tehlikeli olmayacağı anlamına gelmiyor. Seni Underboss'tan koruyamam. Uslu dur ve sana ne diyorsam onu yap."

Flix arabadan indi ve Aneski'ye daha fazla tartışma fırsatı vermek istemeyerek kapıyı kapattı. Umarım mesajı almıştır çünkü almadıysa... Flix, Kaz'ın kötü tarafına geçerse ona yardım edebilecek durumda değildi. Kazimir'e karşı kendini koruyamayacağından değil, zahmete girmesi için iyi bir neden düşünemediğinden.

Kendisini kaçıran ve işkence eden biri için arkadaşına saldırarak hayatını ve kariyerini riske atmak, neden?

Evet, hayır.

Bu düşünce, araba yolunu üç basamaklı verandasına bağlayan taş patikada rahatça yürürken hissettiği gerginliği azaltmaya yardımcı olmadı.

Kaz bir mesajı bitirdikten sonra başını kaldırdı ve doğrulmadan önce Flix'e şöyle bir baktı. "En az yedi kilo vermişsin. Tatillerin sağlıklı olması gerekmiyor mu?"

Tamam... Belki de Flix'in ona hak verdiğinden daha dikkatliydi. Önemli bir şey değilmiş gibi güldü ve basamakları hızla çıktı, kollarını Kaz'ın boynuna dolayarak büyük bir gösteri yaptı ve onu saniyeler içinde küçük merdivenlerden aşağı itti.

Flix'in ayağı takıldı ve gülerek yere düştü.

"Hâlâ baş belası olduğuna göre," dedi Kaz, "sanırım Berga'ya her şeyin yolunda olduğunu söyleyebilirim."

"Seni o mu gönderdi?" Elbette o gönderdi. Flix daha önce yaptığı aramanın en iyi arkadaşını yatıştırmaya yetmeyeceğini bilmeliydi. "Gördüğünüz gibi, ben gayet iyiyim."

"Evet." Kaz'ın bakışları Aneski'nin nihayet onlara doğru ilerlediği patikaya doğru kaydı. "Eve bir Shepard'la gelmiyor olsaydın muhtemelen bu daha ikna edici olurdu."

"O mu?" Flix omuz silkti. "Baykal bana iyi davranmamı emretti, unuttun mu?"

"Hatırladığım şey, bu emri kabul etme konusunda ne kadar isteksiz olduğun."

Aneski bunu yakalayacak kadar yakındı ve gözleri hafifçe kısıldı, ancak ağzını kapalı tuttu.

"Melodi değişikliği." Flix'in Underboss'un gitmesini sağlaması gerekiyordu. "Yarın uğrayıp kaçırdığım her şeyi telafi edeceğim. Berga'ya o endişelenmemesini söyleyebilirsin. Ama," elini çocuksu bir tavırla saçlarında gezdirdi, "bana bir iyilik yap ve arkadaşlığımı kendine sakla?"

"Berga'nın onunla takıldığını bilmesini istemiyor musun?" Kaz çenesini Aneski'ye doğru eğdi, ama Flix cevap veremeden cihazı çaldı ve aldığı mesajı okuduktan sonra dikkatinin başka yöne kaydığı anlaşıldı. "Her neyse. Zaten beni ilgilendirmez. Sadece malikâneye uğradığından emin ol. Sen ortalıkta yokken her şey boka sarıyor."

"Ah, beni özledin mi?" diye takıldı.

"Mahvol." Kaz bir mesaj daha gönderip Aneski'nin yanından geçerken ona göz ucuyla bile bakmadı ve diğer adamı yolundan çekilmeye ya da buldozerle ezilmeyi göze almaya zorladı. Sonradan aklına gelmiş gibi bir el salladı ve ardından arabasına binip hızla uzaklaştı.

Flix'in bir yanı onu bu kadar acele ettiren şeyin ne olduğunu merak ediyordu ama kendisinden takılması istenmediğine göre, Brumal'la ilgili ya da zorunlu bir şey olmamalıydı.

"Neden Berga'nın benden haberdar olmasını istemiyorsun?" Sessizliği ilk bozan Aneski oldu ve Flix'i düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Senin hakkında kimsenin bir şey bilmesini istemiyorum," diye düzeltti ve ön kapıyı açmak için döndü. Kazimir tehdidi ortadan kalktığına göre Ani'nin kaçmasını bekliyordu, arkasına dönüp baktığında Ani'nin hâlâ orada beklediğini görünce onaylayarak mırıldandı. Kapıyı iterek açtı, başını açıklığa doğru eğdi. "İçeri gir."

Aneski merdivenleri tepinerek çıkmadan önce göz açıp kapayıncaya kadar tereddüt etti. Sanki doğrudan kendi kişisel hapishane hücresine gitmiyormuş gibi içeri girdi ve utanmadan ana odaya girdi. Flix takip ettim, kapanış ve kilitleme ve kapı hepsi ise Ani utanmadan mekânı inceledi. Brumal'ın çoğu şehrin merkezindeki süslü apartmanlarda ve yüksek binalarda yaşıyordu ama Flix kendi alanını tercih ediyordu, özellikle de işi gereği sürekli olarak tuhaf saatlerde gelip gitmesi gerektiğinden. Burada dikkat etmesi gereken herhangi bir güvenlik kamerası yoktu, bu da sabahın dördünde işi bittiğinde endişelenmesi gereken bir adımın azalması anlamına geliyordu ve dersten önce birkaç saat uyumak istedim.

Yine de, herhangi biri onları sallamaya veya gevşetmeye kalkışırsa çoklu levhasına mesaj gönderecek parmaklıklı pencereler de dahil olmak üzere yüksek güvenlik önlemleri almıştı. Bu önlemlerden yararlanan bir kişi olarak

Hırsızlıklarının çoğunda girişleri kullandığı için, bir eve bu yollardan girmenin ne kadar kolay olduğunu çok iyi biliyordu.

Ev üç katlıydı ve beton, tuğla ve metalden yapılmıştı. Onları ilk olarak yaşam alanı karşıladı; L şeklinde koyu gri bir kanepe, sokağa bakan tavandan tabana bir pencerenin altına sıkıştırılmıştı. Cam kurşun geçirmez ve tek yönlüydü, böylece dışarıdan hiç kimse içeride olup bitenleri göremiyordu. Flix doğal ışığı ve aynı zamanda mahremiyeti seviyordu ve bu ona her iki dünyanın da en iyisini sağlıyordu.

Oturma odasını geçtikten hemen sonra yemek alanına dönüşen mekânda masif ahşap bir masa ve etrafına yerleştirilmiş siyah metal sandalyeler yer . Büyük yapraklı bir bitki o köşeyi kaplıyor, diğer birkaç saksı yeşillik de birinci katın geri kalanına serpiştirilmişti. Mutfak yemek odasına bitişikti, duvarlardaki sıra sıra metal raflarda Flix'in sıklıkla kullandığı mutfak eşyaları ve diğer pişirme malzemeleri sergileniyordu.

Aneski tüm bunları düşündükten sonra önündeki tek koridoru işaret etti. "Aşağıda ne var?"

"Fark etmez." Flix onu buraya gerçek bir aşık gibi yatağa atmak için getirmemişti. Ani bu hakkı kazanmamıştı. "Soyun."

İrkildi. "Şu anda mı?"

"Neden?" Flix elini cebine attı ve bir çakı çıkararak bıçağı açtı. "Onları senden kesmemi ister misin? Eğer bu esnada bir yerini kesersem, bu senin hatan olur. Bu zaten benim cömertliğim. Hatırlarsan kendi kıyafetlerimi çıkarma şansım olmadı."

Aslında pek bir şey yapma şansı olmamıştı. Flix kelimenin tam anlamıyla çıplak ve zincirlenmiş olarak uyanmıştı.

Ve sırılsıklam.

Hikâyenin o korkunç kısmını asla unutmayacaktı.

Zamanı geldiğinde Ani'yi de geri alacaktı.

Flix oturma odasına geçerken Aneski ters ters bakarak gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı.

Flix soyunurken ona arkasını döndü, diğer adamın bu şekilde görmezden gelinmesinin onu çıldırtacağını biliyordu - Ani'nin daha önce bunu belli etmemek için daha dikkatli olması gerekirdi. Kanepenin yanındaki sehpanın küçük çekmecesini açarak bıçağı içine attı ve Yuze'nin kısa ziyaretlerinden birinde bıraktığı bir paket sigarayı çıkardı.

Brumal üyelerine evinde sigara içmemelerini söyleyip duruyordu ama Yuze hep unutuyor gibiydi.

Parmaklarını şıklatan Flix, güçlerini kullanarak ucunu yaktı ve Aneski'nin açık gri ve lacivert çizgili boxer'ına kadar inmiş olduğunu görmek için arkasını dönmeden önce dudaklarının arasından geçirdi.

Çok sevimli.

"Dur." Ani'nin emri anında yerine getirmesini izlerken sigarasını dudaklarından sarkıttı. Onu etkilemeye mi çalışıyordu? İşbirliği yaparsa Flix'in ona yumuşak davranmaya karar vereceğini mi umuyordu?

Hayatta olmaz.

"Buraya gel." Aneski öne doğru bir adım attığında başını iki yana salladı. "Öyle değil." Sırıttı. "Sürün."

Ani alay etti. "Bunu yapmayacağım."

"O zaman Popcorn'u arayıp onun yerine yapmasını söyleyeceğim."

"," iddiasına rağmen sesi pek emin çıkmıyordu. "Neden? Gelmesini sağlayamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bu kadar laf yeter." "Neden bu kadar sinirleniyorsun?"

"Çünkü ben senin lanet köpeğin değilim!"

"Sen benim küçük kardeşim değilsin. Benim köpeğim değilsin. Buraya cezasını kendi isteğiyle çekmeye gelen biri için çok fazla şikâyetiniz var."

"Arkadaşımı tehdit ettin!"

"Ve şimdi onu buraya çekmekle ve sana zaten yapmam gereken şeyi ona yapmakla tehdit ediyorum," diye hatırlattı Flix soğuk bir şekilde. "Dizler. Şimdi."

Aneski öfkesini gizleme zahmetine girmeden yavaşça yere çöktü.

"Aferin oğlum," diye alay etti ve bilinçli bir adım geri çekildi. "Crawl for Ben."

Ani ilerlemeye başladığında, Flix ona acıdı ve geri çekilmeye devam etti, Yavaş ve sabit adımlarla ilerliyordu. Kanepenin ortasına geldiğinde topuğunun üzerinde dönerek oturdu ve iki parmağıyla Ani'ye ayağa kalkabileceğini işaret etti.

"Masanın üzerine otur," diye talimat verdi. Ahşap masa yaklaşık bir ayak yüksekliğindeydi, Aneski oturmaya çalıştığında Flix'in bacaklarını ayarlaması gerekecek kadar yakındı. Oturur oturmaz Flix çenesinden tutup onu öne doğru çekti, yanan sigaranın ucu tehlikeli bir şekilde Aneski'nin sağ yanağının yakın duruyordu.

"Beni yakacak mısın, Flix?"

"Yapmamam için yalvaracak
mısın?" Ani sustu.

Flix karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Her zaman çok zor."

Ani sessizce, "Ben ne dersem diyeyim istediğini yapacaksın," diye karşılık verdi. "Her zaman yaptın."

Sigarayı ağzından çıkardı ve Aneski'nin başını yana doğru iterek boynunu açığa çıkardı. Sonra sigarayı Ani'nin ısı tehdidini hissedebileceğinden emin olduğu kadar tenine yaklaştırdı.

Aneski'nin çenesi sıkıca kenetlenirken kendini destekledi. "Kıçımı yaktığında kendimi çok kötü hissettim," dedi Flix. "Ne oldu?
Ne düşünüyorsun?"

Aneski dudaklarını yaladı, şüphesiz oyalanıyordu ve sonra itiraf etti, "Yapıp yapamayacağımı görmek istedim."

"Öyle mi?" Kendisine geleneksel olarak işkence edilmemesinin nedeninin Aneski'nin bunu kaldıracak midesi olmaması olduğu çok açıktı. "Sence ben de yapabilir miyim?"

"Evet," bu sefer tereddüt
etmeden. "Yapmalı mıyım?"

Aneski'nin bakışları Flix'in bakışlarıyla buluştu ama kendini Flix'in elinden kurtarmaya çalışmadı. "Ne yapman gerekiyorsa yap. Sadece çabuk yap ki bu iş bitsin."

"Bitti mi?" Güldü. "On dakikadan az süredir buradasın ve şimdiden gitmek için can mı atıyorsun?" Flix Ani'yi iterek adamın masaya yaslanmasını sağladı ve ardından sigaranın ucunu kendi kalçasına bastırarak söndürdü.

Ani'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

Keskin bir sızı vardı ama acı geçiciydi, bir anda geçip gitti; Flix gibi biri için zor bir şeydi. Tomurcuğu yana fırlattı, düştüğü yeri taşımadı ve kollarını yayvan dizlerinin üzerine koydu.

"Sigara içmek seni öldürecek. Bana bırakacağına söz ver." Bir yanıt bekledi, yanıt yeterince hızlı gelmeyince kaşlarını kaldırdı. "Aneski."

"Tamam." Tekrar oturdu. "Her neyse."

Flix onun bakışlarını dikkatle tuttu.

"Bırakacağım," tekrarladı, şimdi yana bakıyordu.

Flix onaylar gibi bir ses çıkararak kanepeye yaslandı. "Kemerimi çöz."

Aneski'nin gözleri onunkilere kaydı ama Flix'in tek yaptığı beklemek olunca, o da her şeyde olduğu gibi sonunda pes etti. Elleri hafifçe titreyerek öne doğru uzandı, kemeri çekiştirerek gevşetti ve kemer halkalarından çıkardı. Onu yere bırakamadan Flix dilini şaklatarak onu durdurdu. "Boynuna dola."

Ani'nin ellerini bağlamayı tercih ederdi ama bu yeterince tehditkâr değildi. Yaptığı şey duyulursa, Brumal ve Shepardlar arasında savaş çıkar ve kimin kazanacağı konusunda hiçbir tartışma olmazdı.

Bu tür bir isyanın önü hemen kesilmeliydi. Eğer ona fazla yumuşak davranırsa, Aneski şansını ikinci kez deneyebilirdi ve böyle bir şeyin gerçekleşmesine imkân yoktu.

Ani siyah deriyi boğazına sardı ve sonra kayışı etrafını sarana kadar ayarladı ama yine de yeterince gevşekti.

Flix buna izin verdi, kemerin ucunu tutmak için hareket etti, böylece ikinci kez kanepeye yaslandığında Ani'yi daha da yaklaşmaya zorladı. İyi bir önlem için tekrar çekiştirdi ve bu genç adamın ters ters bakmasına neden olunca sırıttı. "Benim sürtüğüm olmamakla ilgili söylediğin neydi, Minik Terör?"

Bir şey söylemek istedi, bu çok açıktı ama Aneski kendini tuttu.

Bu kesinlikle hiç eğlenceli değildi.

"Devam et." Pantolonunu işaret etti, sadece beklentiden bile yarı sertleşmişti. "Çıkar beni."

Ani nefesinin altından, "İstiyorum," diye homurdandı ama Flix onu yakaladı.

"Bu beni öldürmek istemenle ilgili bir kelime oyunu muydu? Şimdi karşılık verme riskini göze almak için doğru zaman gibi mi görünüyor?" Aneski kot pantolonunu indirip pantolonunu ve iç çamaşırını aşağı çekmeye başladığında kalçalarını kaldırdı ve siki serbest kaldı.

Ani arkasına yaslandı ve ters ters baktı.

"Şimdi ne olacak?" Flix homurdandı.

"Aptal numarası yapma."

Aneski bir elini kaldırdı, Flix hırlayınca dondu kaldı.

"Burada neler olup bittiğini bilmiyormuş gibi davranma dedim," dedi.

Ona baktı. "Seni ısırmayacağımdan gerçekten bu kadar emin misin?"

Flix kemerin ucunu çekti, böylece Ani öne doğru düştü, ellerini Flix'in kalçalarına koyarak kendini yakalamadan önce yanağı ıslak ucuna değdi. Ani'nin bir daha geri çekilme şansı olmaması için malzemeyi sarmalayan Flix, başını ona doğru eğdi.

"Yap şunu," diye meydan okudu. "Benden ne kadar kan alırsan, arkadaşlarından on katını alırım. Sadece Popcorn'da da durmayacağım. Kesimdeki bir domuz gibi kanını akıtacağım ve bir geçeceğim. Belki de bugün onun yanında ortaya çıkan uzun boylu ? Bridger, değil mi?"

Aneski onun adını bilmesine şaşırmış görünüyordu.

Bridger, Flix'in gittiği okul olan Vail'de tıp öğrencisiydi ve bir Shepard'dı. Flix'in bilmediğini varsaymak daha saçma olurdu.

"Harekete geçmeden önce etraflıca düşünmedin, değil mi?" Bu retorik bir soruydu ve bir yanıt beklemedi. "Senin için beni sertleştirebilir misin, Ani?"

"Bu ilk kez olmazdı," diye böbürlendi ve Flix gözlerini kıstı. "Tavrını sürdürmeye devam et. Hayır, cidden. Bu ukala her zaman
Seninki fazla mesai yapıyor, listeye bir çentik daha ekleyeceğim."

"Az önce bana ağzımla başka bir şey yapmamı söylediğini sanıyordum." Flix'in aleti bu şımarıklık karşısında seğirdi ve sırıttı.

Ani'nin kendini toparladığı bir an geçti ve sonra dizlerinin üzerinde kayarak yüzünü yaklaştırdı. Dili önce Flix'in tepesinin ucunda gezindi.

"Bu bir şarap tadımı değil," diye azarladı Flix. "Acele et. Eğer önümüzdeki beş dakika içinde taş gibi sertleşmezsem-" Aneski ağzını sonuna kadar açıp onu emdiğinde keskin bir nefes aldı. O sıcak mağarayı ilk hissettiğinde tüm vücudu karıncalandı ve inleyerek başını minderlere yasladı, Ani'nin onu çalıştırmasını izledi.

Ellerini Flix'in kalçalarında tutuyor, derin bir konsantrasyon içindeymiş gibi gözlerini kapatarak başını aşağı yukarı sallıyordu. Bu biraz komikti, ama çekilirken dilini penisinin alt tarafında gezdirdiğinde, Flix gülmeyi tamamen unuttu.

Bunu kaç kez hayal etmişti? Aneski'nin ona sakso çekmesini? Eli kemerin ucunda sıkılaştı ama genç adamı kendisini daha derine çekmesi için zorlamaktan kaçındı.

Ne de bu cezalandırma kısmı değildi. Bu
bir alaydı.

Flix uzun zaman önce insanların ellerinden bir şeyleri alındığında daha fazla acı çekme eğiliminde olduklarını öğrenmişti.

"Gerçekten istediğin bu muydu, Minik Terör?" diye sordu. "Eminim öyledir. Eminim bunu düşünerek altına kaçırmışsındır. Bana sakso çekmeyi düşünüyorsun. Geceleri uyanık yatıp tadımın nasıl olduğunu merak ediyorsundur."

Bu doğru olmalıydı çünkü Aneski bunu inkâr etmek için geri çekilme zahmetine girmedi. Bunun yerine, gözlerini kapalı tuttu ve yanaklarını çukurlaştırmaya devam ederek Flix'in tabanına kadar indi, böylece horozu boğazının arkasına çarptı. Hızını biraz çılgınca tuttu, muhtemelen bu tehdidi yaklaşık beş dakika ciddiye aldı.

Flix sol elini Ani'nin kızıl saçlarına gömdü, onu kavrayıp çekiştirmeden önce saç tellerinin ipekliğini takdir etmek için bir an bekledi. Ani nedenini soramadan onu ayağa sürükledi ve ters çevirerek sehpanın üzerine, mobilya parçasını sarsacak kadar sert bir şekilde çarptı.

Flix boxer'ını indirir indirmez Ani debelenmeye başladı ama Flix dizleriyle Ani'nin bacaklarını ayırmakla yetindi ve sonra bir elini ensesine koyarak Ani'nin üzerine yerleşti.

"Bana daha önce gelmeliydin," diye söylendi Flix, kemerin ucunu bırakıp kendine uzanırken ve Ani'nin açıktaki deliğine nişan alırken. "Neden seni en başta o oyuncakla doldurdum sanıyorsun? Eğer doğru olanı yapıp yalvarsaydın her şey senin için çok daha iyi olabilirdi. Ama hayır." Kalçalarını yavaşça pompalayarak kendini içeri itti, direnen kasları zorlayarak içeri girerken etrafındaki sıkı sıkışmadan dolayı inledi. "Her zaman." Döndü. "Yani." Ani'nin omzunu ısırdı. "Zor."

Aneski masayı tırmalayıp kendini kurtarmaya çalıştı ama Flix'le boy ölçüşemezdi, özellikle de bu pozisyonda.

Flix ihtiyatlı bir şekilde, aşağı bakıp yırtılma olup olmadığını kontrol edebilecek kadar kendini kaldırdı ve siki hâlâ tükürükle kayganlaşmış ama kansız bir şekilde dışarı çıktığında tatmin oldu. Onu hiç hazırlamadığı için başlangıçta canı acıyabilirdi ama sigara yanığının Flix'e hissettirdiği gibi.

Hızla dağılan bir acı parıltısı.

"Bahse girerim bu altın kalçalarını açtığın onca siki bilmediğimi sanıyorsun." Flix, Aneski haykırdığında sırıtarak daha güçlü bir şekilde içine girdi ve sonra parmaklarını tekrar saçlarında gezdirerek tırnaklarını genç adamın kafa derisinde gezdirdi. "Ne oldu? Yapmaktan çok hoşlandığın o filmlerde seni gerçekten tanımadığımı mı sandın? Benden saklanamazsın, Minik Terör." Dürtüsel olarak, dilini genç adamın

Ani'nin yüzündeki tuz patlaması bir şekilde onu daha da sertleştirdi. "Yine de gerçekten denemeliydin."

Gelmemişti. Russ'ın cenazesinden birkaç ay sonra en azından mesajı almış ve etrafta dolaşmayı bırakmıştı ama Flix'ten kaçmak için hiçbir zaman kendi yolundan sapmamıştı. Eğer aynı barda, aynı kulüpte, aynı yerde olurlarsa, Ani her zaman başını dik tutar ve Flix'in onu tanımasına meydan okurcasına pervasızca bakardı.

Flix'in hiç olmadı.

"Sana bir iyilik yapmak için yolumdan çekiliyorum ve sen de bana böyle mi karşılık veriyorsun?" Homurdandı ve o kadar sert soktu ki kalça kemiklerini Ani'nin pelüş kıçına dayadı. "Sen etrafta dolanmaya başladığında ben bile başka tarafa baktım. Söyle bana, bekaretini o pis heriflerden hangisi aldı, ha?"

Aneski inledi ve başını çevirmeye çalıştı ama Flix sol yanağını cilalı tahtaya bastırarak onu sabit tuttu.

"Söyle bana!" diye bağırdı, ağırlığının daha fazlasını ezici bir şekilde onun üzerine yerleştirerek.

Ani'nin nefesi kesildi. "Flix, lütfen."

"Yanlış isim," diye homurdandı. "Ben olsaydım kesinlikle hatırlardım."

"Bu hiç komik değil."

"Öyle olmasını istememiştim." Bunun neden birdenbire bu kadar önemli olduğundan ya da öğrendiğinde ne yapmayı planladığından bile emin değildi ama Flix bunu yapmak zorundaydı. Onca yıllık sabır ve kendini kontrol etme çabası pencereden dışarı fırladı. Aletini her itişinde dürtüsü daha da artıyordu. "İsim. Şimdi."

"Flix." Aneski nefes nefese kalmıştı, yanakları kızarmış, saçları alnına yapışmaya başlamıştı. "Flix."

"Bana seslenmeyi kes," diye hırladı. "Bir isim istiyorum. Gerçek bir isim-" "Be'tessi!" Adam onu sıkıca kavradı ve ikisi de inledi.
"Lütfen! Lütfen!"

Flix onu yakaladı ve masadan kaldırdı. Bir kolunu beline dolayarak, Aneski'nin bacakları kendi bacaklarının etrafına yayılırken, kanepeye geri dönerken kendisini kabzasına kadar gömülü tuttu. Sırtını göğsüne yaslayan genç adamı kendine yakın ve Aninin avuçlarının içinde kıvranırken çıkardığı küçük miyavlama seslerinden cesaret alarak içine girmeye başladı.

Diğer eli Ani'nin aletini kavradı ve onun itişleriyle aynı anda pompalamaya başladı. Flix bir an için hislerin, seslerin, kokunun ve diğer adamın tamamen kendi kontrolünde olduğunu hissetmenin içinde kayboldu. Taşakları yukarı kalkarak yaklaştığının sinyalini verdi ve eli, Ani'yi önce oraya götürmek niyetiyle hareketlerini hızlandırdı.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra amacına ulaştı.

Aneski ona karşı seğirdi, boşalırken neredeyse çığlık atıyordu. Flix onu bir kez daha öne doğru itip ikinci kez masanın üzerine yatırdığında hâlâ boşalma aşamasındaydı.

Aletini o daracık delikten çıkardı ve geri kalanını ovarak çıkardı. Yumruğunu sadece üç kez pompaladıktan sonra o da boşaldı ve salgısını Ani'nin sırtına sıçrattı. Orgazm sonsuza dek sürdü çünkü boynuna dolanan kemere ya da deliğinin hâlâ büzülmüş ve çırpınıyor oluşuna her baktığında içinden yeni bir dalganın geçtiğini hissediyordu.

Sonunda bitkin düştüğünde gözlerini kapatıp bir mola vermek cazip geliyordu ama Flix, Minik Dehşet'i tamamen güven altına almadan önce gardını düşürme riskini göze alamazdı.

Bir dizini Ani'nin yanındaki masaya dayadı ve sonra iki parmağını deri kemerin altından geçirerek eğilip kulağının kıvrımını öptü. "Gelişimin teninde kurumasının ne kadar süreceğini merak ediyorum."

"Hayır-"

Flix onu tekrar aşağı itti ve ardından güçlerini kullanarak parmaklarından Ani'ye birkaç küçük elektrik şoku gönderdi. Genç adam bir kez sarsıldı ve sonra hareketsiz kaldı, tamamen bayılmıştı.

Yıllarca kendi başına yaptığı pratikler, gerçek bir hasar vermeden birini bilinçsiz hale getirmek için ne kadar voltaj gerektiğini doğru bir şekilde ölçmesini sağlamıştı. Becerikli çalışmasından memnun olan Flix içini çekti ve koltuğa geri oturdu.

Ancak iyi ruh hali uzun sürmedi.

O ismi hiç almadığını hatırladığı an, her şey kötüleşmeye başladı.

BÖLÜM 9:

Aneski, ısrarcı parmakların içine doğru girmesiyle uyandı. Nefes nefese kalmış, zihni uykusundan uyanmak için çabalarken paniğe kapılmıştı. Kardeşinin cenazesinden önceki geceydi ve baş etmesine yardımcı olması için Russ'ın odasında yatmaya gitmişti. Yalnızdı. Ön kapıyı bile kilitlemişti, böylece-

"Şşşt," diye gürleyen bir ses onu yatağa sabitleyen ağır bedenin hafifçe kıpırdadığını ama onu serbest bırakmadığını söyledi. "Rahatla, bebeğim. Benim."

Ani gözlerini kırpıştırdı ama odanın karanlığında, başını çevirdiğinde kişinin dış hatları dışında pek bir şey göremedi. Yine de bu sesi her yerde tanıyabilirdi. "F-Flix?"

Onaylarcasına mırıldandı ve Aneski'nin boynunu hafifçe emmek için eğildi, gıdıklandığında ve Ani uzaklaşmaya çalıştığında pişmanlık dolu bir ses çıkardı. "Benden bu kadar çok mu nefret ediyorsun? Özür dilerim. Çok özür dilerim."

"Neden kelimeleri geveliyorsun?" Yuvarlanmaya çalıştı ama sonra o el geri geldi, yanaklarının arasına girdi ve hareketsiz kaldı. "Ne... Ne yapıyorsun?"

"Seni benim için açıyorum," diye tekrar boynunu öptü Flix, dili bir saniye sonra o noktayı yalamak için dışarı kaydı. "Rahatla. İyi olacak. Çok iyi olacak. Benim için iyi ol, bebeğim. Bırak gireyim." Tek bir parmağını içeri soktu, Ani içeri girdiğinde bağırınca durakladı. "Acıdı mı?"

"Hayır, sadece," diye nefes verdi, "garip hissettiriyor." "Biraz zaman ver."

"Sarhoş musun sen?" Kesinlikle sarhoştu ama Aneski ne diyeceğini bilemiyordu. Uyuyana kadar ağlamıştı -yine- ve tam olarak doğru ruh halinde de değildi, ama en azından sarhoş değildi. "Neden bana böyle seslenip duruyorsun? Bunu bana neden yapıyorsun?"

"Ne yapıyorum?" Flix battaniyeyi üzerlerinden attı ve Ani irkilerek ikisinin de tamamen çıplak olduğunu fark etti. Aneski'nin bacaklarını ayırmak için bacaklarını kullanarak onun üzerinde kaydı, böylece o sıkı kas halkasından bir parmak daha geçirebildi. "Nasıl yani? Eğer acıyorsa-"

"Acımıyor." Ne diyordu bu? Flix'e durmasını söylemesi gerekirdi. Onu itip ışığı açmalı ve son birkaç gündür hangi cehennemde olduğunu öğrenmek istemeliydi. Ama... Belki de zihinsel olarak tükenmiş olduğu içindi. Ani bunların hiçbirini yapmıyordu. "Bunu kaldırabilirim."

Doğrusu, biraz canı yanmıştı. Bunu daha önce hiç kimseyle yapmamıştı, bir kızla bile. Henüz on sekiz yaşında olmasına rağmen bakire olduğunu kabul etmesine imkân yoktu. Bu ilişkiye *son verme riskini doğuracak hiçbir şey söylemeyecek ya da yapmayacaktı.*

Sadece...

"Be'tessi," kelimesi dudaklarından zar zor fısıldanmıştı ama en azından bu kadarını bilmesi . Flix'in kimi sikmeye çalıştığını bilip bilmediğini bile teyit etmek zorundaydı. Ne de olsa burası Russ'ın odasıydı ve ikisinin böyle bir ilişkisi vardı. Flix belli ki kafayı bulmuştu... Ya şu anda Aneski'nin Russ olduğunu düşünüyorsa?

Ani ona gerçeği söyleyecek miydi?

Yapmasaydı tam bir canavar mı olurdu?

Russ daha yaşlıydı ve Flix'e asla böyle hitap etmezdi ve nefesini tutup bir yanıt beklerken sanki bir ömür geçmiş gibi hissetti.

"Ne?" Flix dizlerinin üzerine kalkmadan önce dilini Ani'nin boynunun dibinden omurgasının kıvrımına doğru sürükleyerek sordu. Aneski'yi yukarı çekti, alt yarısı havada ve kendisi de diz çökmüş olacak şekilde yeniden düzenledi.

Aneski elinde olmadan bir alarm sesi çıkardı ve sesini bastırmak için zayıf bir girişimle yüzünü yastığa gömdü. Kalbi göğsünde hızla çarpıyordu ve bir parçası aniden bu kadar heyecanlandığı için kendisinden iğrendiğini hissetti. Kardeşi ölmüştü ama o yine de mutluluk mu hissediyordu?

İğrenç.

"Kalçalarını benim için eğ, Ani," dedi Flix ona sadece kendisinin seslenmesine izin verilen ismiyle seslenerek. Doğrusu daha önce kimse ona bir lakap takmayı denememişti bile. Sadece Flix. Flix ona ilgi gösteren tek kişiydi. Tıpkı şu anda yaptığı gibi, parmakları deliğine girip çıkarken onu geriyor ve içini hissediyordu.

Kendisine söyleneni yaptı, yaşlı adama daha iyi erişim sağlamak için duruşunu genişletti, bu sırada bir tutam korkuyla karışık beklentiyle titriyordu.

"Çok acıyacak mı?" diye gururunu bir kenara bırakıp ağzından kaçırdı. "O da neydi?" Flix daha yakına eğildi.

Doğru ya. Yastığa doğru konuşuyordu. Başını eğdi. "Ben... Ben acıdan korkuyorum."

Onu rahatlatıcı bir şekilde susturdu. "İlk başta acıyacak ama o kısmın çabucak geçmesi için elimden geleni yapacağım."

"Söz mü?"

"Evet. Ben-"

* * *

"...Söz mü?" Birisi güldü. "Bunu yapabileceğimden emin değilim."

Aneski yavaşça kendine geldi, sersemlemiş ve halsizdi, başı dönüyordu.

Altında bir şey gümbürdedi, sıcak bir şey ve yer değiştirmeyi denedi, hareket içinde nabız gibi atan bir his yaratınca nefesi kesildi.

Bir el başının arkasına yerleşerek onu yerinde tuttu -henüz kaldırmayı deneyecek enerjisi yoktu- kulakları, onu en başta uyandıran şey olduğuna şüphe olmayan konuşmayı algılayacak kadar odaklanmaya başladı.

"Sadece size tekrar teşekkür etmek için aradım," diye devam etti ses, hafif ve dostça.

Flix.

Flix'in sesiydi. Ne-

Kalçalarını ikinci kez oynatmaya çalıştığında el kafatasını sıktı ama buna gerek yoktu.

Buzlu suda ıslatılmış gibi, Aneski sonunda nerede olduğunu fark etti. öyleydi.

Flix'in kucağında, başı omzuna yaslanmış ve kolları onun yanları.

Eskiden kafayı taktığı o kocaman penis tarafından kazığa .

Kaslarının ağrımasına bakılırsa, bir süredir bu pozisyonda olduğunu tahmin ediyordu, Flix'in aleti tarafından mızraklanmış, hasta bir kupa gibi üzerine örtülmüştü. Göğüsleri birbirine bastırılmıştı, yani yüzü

tam tersi yönde, görüşü sonunda odaklandı ve tıka basa dolu bir kitaplığı gördü. Burası daha önce görmediği bir odaydı.

Evin bir yerinde .

"Buna gerçekten gerek yok," diyen bir kadın sesi Ani'nin yeniden donup kalmasına neden oldu. Aynı zamanda tanıdıktı da... Neden...

"Elbette öyle Samara," diye cevap verdi Flix, Aneski'nin başını okşama cüretini de göstererek. "Senin yardımın olmadan bunu asla bulamazdım. Ele avuca sığmıyor. Ama sen bunu zaten biliyordun." Dostça bir şakayı paylaşıyorlarmış gibi güldü.

Ani, bunun ne kadar sahte olduğunu fark eden tek kişinin kendisi olup olmadığını merak etti.

Ka
palı Samara mı? Flix neden onunla konuşuyordu?
. "Oh, hayır," hemen reddetti. "Hayır, birbirimizi tanımıyoruz.
o kadar iyi."

"Gerçekten mi? Bu Sesli gibi sen vardı Kapat
ne zaman Biz konuştu Misafir'de...?"

Guest'te konuştular mı?

"Hiç de değil!" diye ısrar etti. "Örneğin, boynunda bir dövme olduğunu hiç bilmiyordum."

Kim nerede dövme yaptırmış?

Ondan bahsetmiyorlar mıydı?

"Beğendin mi?" Flix, Ani'nin kafatasının dibindeki tüyleri yukarı kaldırarak ensesini ortaya çıkardı. "Kendim yaptım."

Neyi kendisi yaptı? Dur
bakalım.

Hoşuna gitti mi?

"Bu bir şimşek mi?" diye sordu belli belirsiz.

"Öyle," dedi Flix gururla, Aneski'nin saçlarını geriye düzelterek.

"Harika görünüyor."

Görünüy
or.

Görünüş
e göre.

İyi ışık. *Görüntülü görüşme* mi yapıyorlardı?!

Ani hâlâ fazla hareket edemiyordu ama ellerini kontrol etmeyi başardı ve Flix'in yan tarafını tutmak için çevirdi.

"Oh, görünüşe göre uyanıyor." Flix sanki bir süredir uyanık olduğunun farkında değilmiş gibi davrandı. "Her neyse, tekrar teşekkürler. Bir dahaki sefere kampüse yakın olduğumda üçümüz öğle yemeği yemeliyiz."

"Finaller için oldukça meşgulüm," dedi Samara, "ama belki."

"Gerçekten mi? O zaman göreceğiz. Gecenin geri kalanında iyi eğlenceler."

"Sen de!" Görüntülü sohbetin kesildiğini gösteren bip sesi, ayrılık sözlerinin üzerinden bir saniye bile geçmeden geldi.

Flix güldü. "Kaçmak için sabırsızlanıyordu, sence de öyle değil mi Minik Terör?" Kendi kendine mırıldandı. "Muhtemelen şu anki soyunmuş halinle bir ilgisi vardır. Oh, ve belki de sırtındaki kurumuş spermlerle."

"Ne-" Boğazı kurumuştu ve durup tekrar denemek zorunda kaldı, "Ne yaptın?"

"Sakin ol," dedi Flix ona. "Kameranın açısı bizi sadece göğsümüzden yukarısını gösterecek şekilde ayarlandı. Bunca zamandır bana bindiğinden haberi yok."

"Ben-"

"Sanırım bu doğru. Çoğunlukla aletimin üzerinde ölü bir ağırlık gibi oturuyordun. Artık ayağa kalktığına göre, işe koyulmak ister misin?" Aneski'nin sağ kıç yanağına bir tokat attı ve şaşkınlıkla sarsıldığında kıkırdadı.

Kafasında bir sürü soru dönüp duruyordu ama hiçbirine cevap bulamıyordu. Tek yapabildiği Flix'in üzerinde dinlenmeye devam etmek ve ellerini hareket ettirmeye çalışmaktı. "Neden?"

"Mücadele mi ediyorsun?" Flix onu daha yakından kucakladı ve diğer kolunu Aneski'nin beline dolamak için hareket etti. "Birkaç dakika daha bekle. Neredeyse dört saattir bilincin kapalı, kendine gelmen biraz zaman alacak."

"Flix."

"Ne? Cezanın bundan ibaret olduğunu düşünmedin, değil mi?"

Hayır, yapmamıştı, ama yine de. Bu...

"Acıyor." Vücudu çok uzun bir süre boyunca gerilmişti ve kalçaları yanıyordu. Bu kadar dolu olmanın ne kadar yabancı hissettirdiğinden bahsetmiyorum bile. Kalçalarını oynattı ama Flix anında bir elini beline atarak onu durdurdu.

"Yapma," diye uyardı. "Aşağısı çok kuru. Kendini yırtabilirsin. İster inan ister inanma, kayganlaştırıcı olarak kan bana o kadar da çekici gelmiyor. Bekle biraz." Bir şeye uzandı, bu sırada Ani'yi itip kaktı, Ani hareket ettikçe ve içine sokulan çelik benzeri çubuk farklı bir açıyla vurdukça irkildi.

Flix bir saniye sonra arkasına yaslandı ve Aneski'nin kıvrımından aşağı soğuk bir şey damlamadan bir an önce bir üst patlaması geldi. "Yapmalı mıyım

bütün şişeyi boşaltır mısın?" "O da ne?"

"Az önce söyledim ya. Kayganlaştırıcı."

"Neden?" Cidden onu tekrar becermeyi planlıyor olamazdı. Bunun gibi mi? Burası mı?

"Sesin korkmuş gibi geliyor Ani," diye cevap verdi Flix, Aneski'nin sol omzunun üst kısmına zarif bir öpücük bırakarak. "Zamanı gelmişti."

"Sen tam bir piçsin."

"Öyle miyim?" Flix bu gerçeğe gerçekten üzülmüş gibiydi ama Ani bunun bir yalan olduğunu biliyordu. Sanki bunu kanıtlamak istercesine, "Şuna ne dersin? Kendini üzerimden her kaldırdığında sana bir soru soracağım."

"Ne?" Ya takip edemeyecek kadar kendinden geçmişti ya da bu çok şifreliydi. Muhtemelen ikisinden de biraz.

"Sana beni gerçekten becermeni söylüyorum," diye yineledi Flix. "Zaten seni becermeyi planlıyordum, ama bayıltıldığın için bu kadar kötü bir tepki verdiğin için bu seferlik sana merhamet edeceğim."

Nasıl bayılmıştı? Bir ilaç verildiğini hatırlamıyordu. Belki de Flix kemeri hava akışını kesmek için kullanmıştı?

"Ne dersin, Minik Terör?" diye sordu. "Denemek ister misin?"

Parmakları istediği zaman Flix'in kaburgalarına doğru kıvrılıyordu. Motor fonksiyonlarını yeniden kazanmaya başladığına dair iyi bir işaretti bu. "Bunu yapıyorum ve sen de sorularıma cevap mı veriyorsun?"

"Sadece benden çıkarabildiğin kadarını." "Kes şunu."

"Ne?"

"sürükledin."

"Evet, çünkü sikimi iç duvarlarına sürtmek istiyorum. Samara'nın gösteriyi izlemek için burada kalamaması çok yazık."

Aneski dişlerini sıktı ve doğrulmadan önce nefes aldı. Önce oda döndü ve elleri Flix'in omuzlarına giderek kendini sabitlemeye çalıştı ama bu uzun sürmedi. Kendini toparladıktan sonra Flix'in yüzüne bakma riskini aldı, göz göze geldikleri kalbi birkaç kademe birden hızlandı.

Tüm sakinliğine rağmen Flix'in göz bebekleri belirgin bir şekilde şişmişti. Belli ki Brumal üyesinin azgın olduğunu biliyordu,

Ama şu anda alt dudağını kemiriyor ve Ani'ye onu çiğ çiğ yemek istiyormuş gibi bakıyordu...

Titredi.

"Eee?" Flix ısrar etti.

Aneski iç organlarının sıkıştığını hissetti ama kendini odaklanmaya zorladı. "Seni becermemi sağlayarak beni cezalandırıyor musun?"

Flix önce cevap vermedi ve sonra sadece "Şöyle bir şey Bu."

"Ve bunu yaparsam sorularıma gerçekten cevap verecek misiniz?"

"Dediğim gibi," diye omuz silkti. "Her , sana bir şey soracağım. bana bir şey söyle."

Aneski gizli tuzağı bulmaya çalıştı ama bulamadı. Sonunda pes etti ve bir kez başını salladı.

"Ayaklarını yere bas," diye talimat verdi Flix.

O da söyleneni yaptı.

"İşte böyle," diye övdü. "Şimdi kaldır." Flix ellerini Ani'nin beline yerleştirdi ama hareket etmesine yardım etmedi.

Kendini kaldırmak için mücadele ederken kasları yandı, acı ancak içindeki kalın penis başı prostatına sürtünerek sinirlerinin karıncalanmasına neden olduğunda hafifledi. Tısladı ve kendini dik tutmak için elleriyle Flix'in omuzlarını iterek neredeyse geri düşüyordu.

Yavaş ilerliyordu, santim santim boşalırken siki hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu. Bir ilaç olduğunu unuttuğunu düşünmeye başlamıştı çünkü Flix'in onu daha önce sadece boğmuş olması için çok zayıf ve kendinden geçmişti.

Tam kafasını çıkarmak üzereyken, Flix'in elleri beline bastırdı ve bildiği sonraki şey, tekrar aşağı itildiği oldu.

O geniş horoz tekrar içine girmeye zorlandığında çığlık attı, Flix onu yere yapıştırıp içine doğru topraklarken nefes nefese kaldı. "Çok derin." Omuzlarına vurdu. "Çok derin."

"Aslında tam da böyle," diye karşı çıktı Flix, elleri kayarak kıç yanaklarını kavradı. Onları avuçlarının içinde yoğurdu ama hareketlerini değiştirdi, böylece şimdi ona karşı sadece hafifçe sallanıyordu. "İyi iş bebeğim. Sorunu bana sor."

Sorusu ne?

"Sen beni böyle ikiye bölerken nasıl konsantre olabilirim?" diye sordu.

Flix'in bakışlarındaki zafer. "Bekle, hayır-"

"Çok geç," dedi Flix. "Sana cevap vermek gerekirse, sanırım elinden gelenin en iyisini yapman gerekecek, değil mi?"

"Siktir git!"

"Oyun bu, Ani," diye yanıtladı ve ona hafifçe şaplak attı. "Yukarı çık. Eğer ilk başta başaramazsan..."

Aneski tırnaklarını derisine geçirdi ama Flix irkilmedi bile. Bir hırıltıyla ikinci kez ayağa kalkmayı denedi, ilkinden daha kolay olduğunu görünce rahatladı, gerçi o darbeden sonra poposundaki ağrı iki katına çıkmıştı.

Bu sefer biraz daha hazırlıklıydı, Flix'in tacına ulaştığını hissettiği anda kendini hazırladı, ancak gerçek bir Şeytan gibi Flix kıkır kıkır gülmek için işleri değiştirdi.

Ani'yi bu turda yavaşça aşağı indirdi, kendisini bir kez daha vücuduna tamamen sokana kadar dikkatlice zaman ayırdı. Sonra aralarına uzandı ve parmaklarını Aneski'nin aletinin etrafına sardı, başparmağını ucundan sızan ıslak pisliğin içinde döndürdü.

"Sıradaki soru bebeğim," diye mırıldandı.

Bu sefer boşa harcamamaya kararlı olan Ani, Flix'in eli dikkatini dağıtarak onu ön tarafta çalıştırsa bile düşüncelerini sıraladı. Bilmesi gereken o kadar çok şey vardı ki ama...

"Neden bir dövmeden bahsediyordun?" Başını salladı ve kalbinin atışıyla aynı anda aleti okşanırken dalgınca kalçalarını Flix'in üzerinde salladı. "Boynumda dövme yok."

"Tabii ki var."

Kaşlarını çattı ama Flix ayrıntı vermeyince mızmızlanmasını engelleyemedi. "Flix. Lütfen."

"Oldukça basit," diye şaşırtıcı bir şekilde kabul etti ve teklif etti. "Beni sigaranla mı işaretledin? Ben de seni işaretledim."

Eli ensesine gitti ama Aneski hiçbir şey hissedemedi. "Beni yaktın mı?"

"Tabii ki hayır." Flix kaşlarını çattı, eli Ani'nin aletinin etrafında durakladı.

Devam etmesi için Ani'nin uyarılmasına gerek kalmadan tekrar kalkmaya başladı. Uyarılma telaşı ona bir enerji patlaması da vermiş olmalıydı, çünkü Flix onu geri çekmeye fırsat bulamadan tekrar oturdu ve iyi bir önlem için o sıcak üyenin etrafını sıktı.

Flix inledi ve tıpkı Ani'nin istediği gibi onu tekrar pompalamaya başladı, "Soru" diye mırıldandığında bu sefer biraz dikkati dağılmıştı.

Onu neyle işaretlediğini soracaktı ama bu da belliydi. Şimdi bir şekilde daha iyi odaklandığı için konuşma ona daha ayrıntılı bir şekilde geri geldi. Dövme. Duh. Bunu kendisi bile söylemişti. Ona dövme yapmıştı.

Aneski daha sonra bakabilir. Daha

sonra buna kızabilir.

Şimdilik tek yapmak istediği Flix'i sonuna kadar . "Ne?" Flix

kıkırdadığında sordu.

"Senin yaptığın o şeyi yapıyorum, sadece kafamın içinde," diye itiraf

etti. Flix kaşlarını çattı.

"İmalar." Aneski kendine odaklanmasını emretti. "Neden Samara'nın bizi uygunsuz bir pozisyonda görmesini istedin?"

"Yani ona sırt üstü kuruduğunu ve benim tarafımdan kucaklanmayı sevdiğini göstermek neden gerekliydi?"

"Bunu görmesine imkan yok." Değil mi? Flix

homurdandı. "Sana çok yakın görünüyordu."

"Biz değiliz." Onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Yıllar boyunca sadece birkaç dersi paylaşmışlardı.

Brumal üyesi onun bakışlarını inceledi ve sonra gerçeğin bu olduğuna ikna olmuş görünüyordu. "Yanlış hesaplamış olmalıyım. Seninle arkadaş olduğunu ima ederek bana yaklaşmaya çalıştığını şimdi anlayabiliyorum."

hoşlanmadığı karanlık ve çarpık bir şey parladı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

"Henüz başka bir soruyu hak etmedin," Flix. Ani kalktı

ve indi. "Berga'yla birlikte misin?"

"Seninleyim."

Hain kalbi küt küt atmaya başladı, bu da Aneski'yi daha da kızdırdı. Kasıtlı olarak parmaklarını Flix'in omuzlarına daha da gömdü ve bir kez daha kucağına yerleşmeden önce onu üç kez becerdi. "Siz ikiniz çıkıyor musunuz? Hiç çıktınız mı? Neden birlikte olduğumuzu bilmesini istemiyorsun?"

Flix homurdandı ama elleri sanki yeterince dokunamamış gibi Aneski'nin sırtında gezindi. "Zekice, Minik Terör. Çok zekice. Hayır, biz çıkmıyoruz ve hiç çıkmadık. Birbirimizi o şekilde görmüyoruz. Ve onun bilmesini istemiyorum çünkü bana ne yaptığını öğrenirse

muhtemelen bağırsaklarını kemiren parazit bir solucan tarafından istila edilmişsindir."

Ani gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"

"Evet," diye homurdandı. "Bana da pek cazip gelmiyor. Bu yüzden gizliyiz." Flix öne doğru eğildi ve dilini dışarı çıkararak Aneski'nin sol meme ucunu yaladı, ardından tomurcuğu dudaklarının arasına aldı ve şiddetle emdi.

Sırtı eğildi, Flix'in sikini o kadar içeri itti ki her şey yeniden rahatsız oldu ve onu baskının bir kısmını hafifletmek için hareket etmeye zorladı.

İlk başta, Flix onu sıkıca tuttu, kendini kaldırmasına izin vermedi, görünüşe göre ısırmaya ve göğsüne ilgi göstermeye çok kapılmıştı. İkisi de işkence gibi bir ihtiyaçla yarı titrer hale gelene kadar nihayet belindeki tutuşunu gevşetti ve Ani'nin çekilmesine izin verdi.

"Russ'ı sen mi öldürdün?" Aneski, sorması gereken tek sorunun bu olduğunu hatırlaması bu kadar uzun sürdüğü berbat bir insandı ama suçluluk duygusu onu tüketemeden Flix yerlerini değiştirdi.

Ayağa kalkan Flix, hiç vakit kaybetmeden Ani'yi sırt üstü masaya yatırdı ve kalçalarını birbirinden daha da ayırdı. İticileri güçlüydü, sürekli prostatına vuracak şekilde hesaplanmıştı ve onu bir dakikadan kısa bir süre içinde nihai zevkin uçurumuna doğru gönderdi.

Ani mantıklı düşünmeye devam edebilmek için çabalıyordu ama çok zordu. Ne zaman bir düşünceyi yakaladığını düşünse, Flix ona çarpıyor ve zihninin karanlık girintilerine etkili bir şekilde gönderiyordu.

"Flix." Ona doğru uzandı, ne yapmak istediğinden bile emin değildi, onu durdurmaya mı çalışacaktı yoksa ona tutunacak mıydı, ama bunu öğrenme şansı olmadı.

Ani'nin bileklerini yakalayan Flix, onları başının yan tarafına sabitledi ve kendini Ani'nin vücudunun aletine uyum sağlaması için katlanmasını sağlayacak şekilde yaklaştırdı. Ani orgazma daha da yaklaşırken karnından fışkıran döller üzerine bulaştı.

Brumal üyesi onu öptüğü anda oyun bitmişti, vücudu anlık olarak onu kör eden saf ecstasy dalgalarıyla ateşlendi.

Flix kısa bir süre sonra onu takip etti, neredeyse kontrol edemiyormuş gibi içlerine kremsi bir sıcaklık püskürtürken bile kıçını tekrar tekrar oydu.

Kendisi. Bitiş çizgisine çoktan ulaşmış olmalarına rağmen Ani'yi becermeyi bırakamadı.

Ani, bunun büyük olasılıkla hüsnükuruntu olduğunu, kendisinin daha genç ve aptal bir versiyonundan kalan fanteziler olduğunu bilse bile, boş hayalin içinde kök salmasına engel olamadı.

Yine mi yapıyordu?

Bu bir ima mıydı?

Kollarını kurtarmak için mücadele etti ve Flix bıraktığı anda parmaklarını sarı saçlarının arasına daldırdı. Öpücük ateşli ve talepkâr, çaresiz bir hal aldı ve şu anda kendini tamamen ele verdiği gerçeğini umursayacak kadar bile . Aneski'nin ondan hoşlandığını ancak bir aptal anlayabilirdi ve Flix aptal değildi.

Hayır, buradaki tek moron Ani'ydi.

Öpüşme sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyordu ama sonunda Flix geri çekilmeye çalıştı, ancak Aneski ona yapıştı.

"Kardeşimi sen mi öldürdün?" Sormak istediği şey hiç de bu değildi, hele de Brumal üyesinin aleti içinde yeniden sertleşmeye başlamışken. Son orgazmın uğultusu hâlâ teninde saf, su katılmamış bir mutluluk gibi dolaşırken değil. Hele ki sonunda bir anlığına bile olsa aralarında gerçek ve elle tutulur bir şey varmış gibi davranabilecekken.

Ama Aneski kendini bu kadar kandırmaya izin veremezdi.

Russ hala önemliydi.

Cevapları almak hâlâ önemliydi.

Hırladı ve bir elini Flix'in boğazına götürerek parmaklarını tehditkâr bir şekilde içeri soktu. "Bana gerçeği söyle. Bana bir cevap borçlusun. İstediğin her şeyi ve daha fazlasını yaptım."

Flix, sanki derisinde kalan ay şeklindeki minik izleri ya da Ani'nin parmaklarının etrafında oluşmaya başlayan kan lekelerini umursamıyormuş gibi, okunamayan bir ifadeyle ona .

Çok derin kesmemişti ama Flix'in omuzlarında olduğu gibi deriyi kesinlikle parçalamıştı. Tüm bunlar olup bittikten sonra, en azından gün boyunca Brumal üyesinin her yerinde onun izleri olacaktı.

Bu onu memnun etmemeliydi.

Hoşuna gitmesi iğrençti.

Russ onu ve inançsızlığını çok hayal kırıklığına uğratırdı.

"Söyle bana-"

"Hayır," Flix'in kararlı sesi, sesini yükseltmemiş olmasına rağmen bir silah sesi gibi odanın içinde . "Hayır, Ani. Kardeşini ben öldürmedim." Onun bakışlarını aradı. "Bana inanıyor musun?"

Kalbi yine o aptalca kıvrılma hareketini yaptı ve Aneski tüm gücüyle Flix'i itti. Masanın üzerine oturdu ve Flix tökezleyerek kitaplığa çarpan masa sandalyesine geri dönerken ters ters baktı. Birkaç kitap yere çarptı ama ikisi de onlara pek aldırmadı.

"Buna bir yanıt vermeyi hak etmiyorsun," dedi Aneski, bunun doğru olduğunu fark ederek. "Sana hiçbir şey borçlu değilim."

Flix, "Benden aldığın haftaları ne çabuk unutuyorsun," diye itiraz edince Ani avucunu sert bir vuruşla masaya vurdu.

"Peki ya benden aldığın *yıllar*, ha?" Yas tutarak, kafası karışarak ve yalnız geçirdiği yıllara ne demeli? Dünün çöpü gibi neden bu kadar kolay bir kenara atıldığını merak ederek? "Sana ihtiyacım vardı ve sen beni terk ettin. Şimdi de bunun suçluluk yüzünden olmadığını mı söylüyorsun?"

"Russ'ı öldürmediğimi söyledim," diye düzeltti Flix.

"Eğer durum buysa, kendini suçlu hissetmene neden olacak ne var?" diye ısrar etti.

"Sorgulama sona erdi."

"Öylece-" Aneski masadan fırladı, ama tehditkâr tek bir adım daha atamadan Flix tepki verdi.

Onu yakaladı ve Ani'nin yüzünü kitaplığa doğru iterken aynı anda kolunu arkasına doğru bükerek döndü. Odadaki enerji göz açıp kapayıncaya kadar değişti, sanki az önce paylaştıkları an ve dünyayı değiştiren seks hiç yaşanmamıştı.

"Bu üç yıl önce değil," diye hırladı Flix, "ve ben senin arkadaşın değilim."

"Sen asla benim arkadaşım olmadın." Bunu küçümseyici bir cevap olarak düşünmüştü ama üzücü bir çıktı ortaya. Utanan Aneski bakışlarını yere indirdi.

Flix durakladı ve sonra bir iç çekti, Ani'yi bırakmadan önce hafifçe rafa doğru itti. "Banyo koridorun sonunda. Git temizlen."

Kaşlarını çattı ama dönüp ona bakmaya cesaret edemedi. "Etrafta tek başıma dolaşmam için bana güvenecek misin?"

"Burada bulabileceğin hiçbir şey yok," dedi Flix.

"Belki de değil," diye kabul etti. "Ama sakladığın çok şey var." Doğruyu söylüyor olsa ve Russ'ı öldürmemiş olsa bile, o gün bir şey olmuştu. Flix'in sır olarak sakladığı bir şey. "Bunun ne olduğunu öğreneceğim. Her şeyi öğreneceğim."

"Vay canına, gerçekten ne zaman bırakacağını bilmiyorsun, değil mi? Dersini al, Aneski. Eğer bir şeytanla uğraşırsan, şeytan da sana karşılık verir. Gerçi," diye alaycı bir ses çıkardı ve Ani'nin acınası kalbine saplandı, "Sanırım bu da peşinde olduğun başka bir şey. Neyin peşindesin? Sikimi iki kez almak sana yetmedi mi? Zaten çok heveslisin-"

"Kes şunu." Ne kadar boktan bir insan olduğunu duymaya ihtiyacı yoktu, özellikle de bunu Flix'ten duymaya. "Russ için buradayım."

"Ergenlik fantezini gerçekleştirmek için buradasın," diye düzeltti ve Ani'nin yanağını tutup sıkmadan önce kıçına sert bir tokat attı. "Bugünün bir ödül olması gerekmiyordu ama belli ki sen bundan bir şeyler çıkarmışsın. Hâlâ cömert hissediyorken kazanmayı kabul et."

Aneski döndü ve Flix'i itti, ama gözleri ayaklarına kilitlenmişti. Ağzını açtı ama daha tek kelime edemeden Flix homurdandı.

Flix başını sallayıp topuklarının üzerinde dönmeden önce ikinci kez, "Git duş al," diye emretti. Yıllar önce Ani'nin hayatından çıkıp gittiği gibi odadan çıkıp gitti.

Tek bir bakış bile atmadan.

BÖLÜM 10:

Ertesi gün Aneski evine girdiğinde kendini yenilmiş ve kirlenmiş hissediyordu ve tek nedeni Flix'e giderken giydiği kıyafetleri giymeye zorlanmış olması değildi. Bu kadar kolay teslim olduğu, kullanılmaktan bu kadar keyif aldığı için kendinden iğreniyordu.

İçeri girer girmez ceketini antrenin köşesine fırlattı ve kanepede oturmuş kitap okuyan Rex'i görmezden gelerek doğruca oturma odasındaki mini bara yöneldi.

"Bakıyorum da ölmemişsin," dedi Rexton, Ani kendine bardağın ağzına kadar bir içki doldurup hepsini tek seferde bitirirken. "Bu arada bana mesaj atmak için bu sabaha kadar beklediğin için teşekkürler."

"İğnelemeyi kes," diye tersledi Aneski. "Elimden gelenin en iyisini yaptım." En azından bu konuda. Bir bakıma. Flix'in onu tekrar terk ettiğini öğreninceye kadar Rex'le bağlantı kurmak aklına gelmemişti. Sonra da kıçını oturma odasındaki kanepeden kaldırmadan önce hayıflanmıştı. Mesajı göndermiş ve doğruca eve gitmişti.

"İyi misin?" Rex bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Sana zarar vermiş gibi görünmüyor...?"

"Sen de benim kadar şaşırmış gibisin," dedi, işin aslı Flix'in onu incitmiş olmasına rağmen. Yalnızca, onu gerektiği yerden vuracak kadar akıllıydı.

Bu yüzden Ani ona seksin ceza olup olmadığını sorduğunda tereddüt etmişti. Öyle değildi.

Terk eden oydu. Tekrar.

Rexton, "," dedi.

Aneski dudak büktü ve kendine bir içki daha doldurdu. "Belki de bunu yeterince istemediğimi anlamıştır."

Rex kaşlarını çattı. "Ne istiyorsun?"

"Cevaplar?" Omuz silkti. "Bilmiyorum."

"Neler oluyor?" Diğer çocukluk arkadaşları Gannon mutfaktan içeri girdi ve Aneski'nin elinden şişeyi ve bardağı almak için bara yöneldi. Ona oturmasını işaret etti ve şişeyi uzatmadan önce kalan kısmını kendisi doldurdu. "Neden bu kadar bitkin görünüyorsun?"

"Geceyi Flix Fulmini'yle geçirdi," diye açıkladı Rex, bu söz kendisine ters ters bakılmasına neden olunca kollarını kavuşturarak.

"Ne?" Gannon'ın kaşları çatıldı. "Bunu neden yaptın?" "neden?" Ani elini sinirli bir şekilde saçlarında gezdirdi.

ve kanepeye uzandı. Bütün gece ayakta kaldığı için bitkin düşmüştü ve sert seks yüzünden tüm vücudu hâlâ ağrıyordu. En azından Flix'in ona verdiği doğaçlama mürekkep çoktan iyileşmişti. Flix üzerine güneş çığlığı mı uygulamıştı? Yirmi dört saatten kısa bir süre içinde neden iyi olduğunun tek açıklaması buydu.

Ani, Flix'teki duştan önce elinden geldiğince kontrol etmiş, aynada dönüp durarak yansımayı görmeye çalışmıştı. Sadece bir kısmını görebilmişti, bu yüzden daha sonra çoklu levhasıyla bir fotoğrafını çekmişti. basitti, sadece ensesinin ortasında tek bir şimşek vardı ve arkasındaki anlamı anlamamıştı ama... Kızmamıştı. Havalı bir şeydi. Sigara yanığından kesinlikle daha iyiydi.

Dövmeyi Flix kendisi mi yapmıştı, yoksa Aneski baygınken evde başka biri mi vardı?

Good Light, ya diğer kişi ona dövme yaptırmış olsaydı?

Flix'in sikine kazığa oturtulmuşken?

İnleyerek başını ellerinin arasına aldı. Bunların hiçbiri onun en büyük endişesi olmamalıydı. Asıl endişelenmesi gereken Russ ve aldığı cevapların yetersizliğiydi.

"Sana bir şey söyledi mi?" Rex sonunda ona acıyarak sırtını sıvazladı.

"söyledi."

"Ve sen ona inanıyorsun?" Gannon ikna olmuş gibi görünmüyordu ama... "Yalan söylemek için bir nedeni yok."

"İhtiyacı yok," diye hatırlattı. "O bir Şeytan. Sonuçlarına katlanmadan istedikleri her şeyi yapabilirler."

"Neden öyle dair bir mazereti yok ki," diye Rex, düşünürken dudaklarını büzdü. "Seni öylece terk etti.

Cenazeden hemen sonra... Berbattı."

Ani ona döndü. "Yani onun yaptığını ve sadece söylemediğini mi düşünüyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır."

"Hadi ama," diye gözlerini devirdi Gannon.

Rexton bu tepkiye rağmen, "Russ'ı Flix'in öldürdüğünü hiç düşünmemiştim," diye devam etti. Ani'nin bakışlarını kendi bakışlarıyla sabit tuttu. "Ve sen de düşünmedin."

Nefesini dışarı üfledi. Hayır, gerçekten yapmamıştı. Bunca zaman her şeyin bu şekilde sona ermesine, iletişim eksikliğine kızmıştı ama Flix'in bunu yapmış olabileceği ilk söylendiğinde söylediklerine hep sadık kalmıştı.

"Russ'ı öldürmemek için öldürmek için olduğundan daha fazla nedeni vardı," diye mırıldandı.

"Siz ikiniz inanılmazsınız." Gannon'la aynı yaşta ve aşağı yukarı aynı boydaydılar ama o kendini her zaman daha yaşlı ve bilge olarak görürdü. Bu ikisinin de katlandığı bir şeydi çünkü gerçekten önemli olduğunda, rahatlamak için başvurdukları kişi oydu. Bununla birlikte, madalyonun diğer yüzü de onlarla aynı fikirde olmadığında geri çekilmemesiydi. "Bowser'ın bize ne söylediğini unuttun mu?"

"Mezun olur olmaz şehri terk eden adam mı?" Rexton kaşlarını kaldırdı. "Hadi ama."

"Kimse sonsuza kadar bu çetede kalmayı planlamıyordu," dedi Gannon. "Hepimiz bunu sadece geçinmek için kullanıyoruz. Tıpkı ikinizin de elinize fırsat geçer geçmez gidip havalı işler bulmayı planlamadığınız gibi."

Aneski heykeltıraş olmayı planlıyordu, bu da mezuniyetten önce kariyeri yükselmezse büyük olasılıkla bir süre işsiz kalacağı anlamına geliyordu. Rex'in durumu biraz daha iyiydi. Bir sonraki roman serisinde karakter çizimleri isteyen bir roman yazarıyla çalışmak için görüşmelere başlamıştı bile.

diğerinden biraz daha fazla kaytarmıştı.

O yaptı. Ani tembellik etmişti. Son birkaç yılını Shepard'ları Harun'un elinden almaya ve Flix'i kaçırmak için yaptığı aptal plana aşırı derecede odaklanarak geçirmişti. Teknik olarak birine diğerinden önce ihtiyacı yoktu ama gururluydu.

Güçlü bir konuma geldiğinde Flix'e tekrar yaklaşmak her zaman farklı olacakmış gibi görünüyordu ve Shepardların lideri bu şehirde tırmanabileceği en yüksek nokta olduğundan, beklemek en bariz seçim olmuştu. Ama şimdi... Şimdi her şeyi berbat etmiş gibi hissediyordu.

"Bak," diye içini çekti Gannon ve Ani'nin diğer tarafına oturup bir kolunu omuzlarına atarak onu kucakladı. "Başardın, tamam mı? Kardeşinin çetesini geri aldın. Haroon öldü, Bowser gitti ve rol için sana meydan okuyacak kimse kalmadı. Tatmin olup geleceğimize odaklanamaz mısın? Zaman seni beklemeyecek, benim beklediğim gibi değil."

Son kısmı şaka yapar gibi söylemişti ama Rex, Aneski'yle bilmiş bir bakış paylaştı ve sonra boğazını temizleyip ayağa kalktı.

"Derse hazırlanmam lazım. Bugünü atlayıp biraz dinlenmelisin." Ani el sallayıp onları yalnız bırakması için izin verene kadar bekledi ve sonra oturma odasından çıkıp merdivenlerden yukarı yöneldi.

Aneski yavaşça Gannon'un kolunu çekti ve aralarında daha fazla mesafe kalması için kanepede daha da aşağı kaydı. "Sana minnettarım, bunu biliyorsun," diye başladı. "Ve sen her zaman benim en iyi arkadaşlarımdan biri olacaksın, ama bunu daha önce de yaşadık. Seni o şekilde görmüyorum Gan. Özür dilerim."

Bir aydan biraz daha uzun bir süre önce kulüpte duygularını itiraf etmiş, Ani de ona karşılık vermediğini o anda açıklamıştı. Bir süre her şey yolunda gitmiş gibi görünmüştü ama sonra pasif agresif açıklamalar başlamış ve Rex bile bunu fark etmişti.

"Üzgün olduğunu anlıyorum-"

"Değilim," diye kıkırdayarak sözünü kesti Gannon. "Duyguları zorlayamazsın, bunu anlıyorum. Ama beklersem çok mu yanlış olur? Belki-"

"Olmayacak," diye ısrar etti Ani. "Böyle bir şey olmayacak. Sana karşı hiçbir zaman romantik duygular beslemeyeceğim. Gerçekten üzgünüm ama gerçek bu." Yine de öyle olmasını diledi. Keşke Gan gibi birine aşık olsaydı, ona sadık kalan ve tek kelime etmeden terk etmeyen birine.

"Ciddi misin?" Gannon bunu acımasızca söylemedi ama incindiği belliydi. "Bu onun yüzünden, değil mi? Belki Russ'ı o öldürmedi, kim bilir. Bu sana yaptığı diğer tüm saçmalıkları silmez. Sen hüngür hüngür ağlarken o neredeydi? Sana sarılan, seni dinleyen, bir yıl boyunca her gün seninle birlikte mezarını ziyaret eden bendim."

"Haklısın ama bu işler böyle yürümüyor." Gannon hışımla dışarı çıktığında Aneski ayağa fırladı. "Hey! Bekle! Gan, böyle yapma!"

Arkadaşı tepinerek üst kata çıktı ve yatak odasının kapısının açılma sesi yankılandı, ama Aneski'nin anlayacağı kadar uzun sürmedi.

takip etmeye zahmet edip etmemesi konusunda bir karara vardı. Bir süre sonra, elinde bir ayakkabı bağıyla birbirine bağlanmış eski moda kâğıt mektuplardan oluşan bir paketle geri döndü.

Oturma odasının girişinin altında durdu ve elindekileri Ani'ye fırlattı, Ani de kaşlarını çatarak elindekileri göğsüne bastırdı.

"Seninle asla birlikte olmayacak," dedi Gannon. "Hıyarlık etmeye çalışmıyorum, Aneski. Şey," diye küfretti ve bohçayı işaret etti. "Bu... Bu yanlıştı, ama şu anda burada söylediğim şey, ihtiyacın olan arkadaş olmaya çalışıyorum. Flix seni asla senin onu istediğin istemeyecek. Benim seni istediğim gibi."

"Bunlar ne?" Ani zarfları kaldırdı ve en üsttekinin eski dairesinden kendisine gönderilmiş olduğunu fark etti. Kâğıtlar hafifçe sararmıştı ve iade adresi yoktu, ama onları karıştırdığında her birinin üzerinde kendi adının yazılı olduğunu gördü. "Bunları daha önce hiç görmemiştim..."

"Onları ben aldım," diye itiraf etti.

Nasıl tepki vereceğinden ya da ne hissedeceğinden emin değildi, bu yüzden "Neden böyle bir şey yaptın?" diye sormayı başarana kadar yarım saat boyunca sadece bakmakla yetindi.

"Bu senin iyiliğin içindi," diye ısrar etti. "Ona koşarak gider ve yalanlarına kanardın."

"O mu?" Ani tekrar zarflara baktı. "Bunların Flix'ten geldiğini mi söylüyorsun?"

"Onu bir sabah erkenden ilkini bırakırken yakaladım. O gece o kadar çok ağlamıştın ki her tarafına kusmuştun, hatırlıyor musun? İkimiz de sadece Russ yüzünden öyle ağlamadığını biliyoruz."

Ani irkildi.

Russ ve o hiçbir zaman o kadar yakın olmamışlardı. Artık öldüğüne göre bunu düşünmek korkunç bir şeydi ama gerçek buydu. Ağabeyinin ona ayıracak neredeyse hiç zamanı olmamıştı; ya ders çalışmakla, ya çalışmakla ya da arkadaşlarıyla parti yapmakla meşguldü. Ani'nin Shepard'lara katılma isteğini ilk başta reddetmişti ve bunun nedeni kardeş sevgisi ya da onun tehlikeli bir şeye bulaşmasını istememesi değildi.

Russ onu etrafında istemiyordu. Bu konuda oldukça açıktı.

İkisinin bir arada kalmasının tek nedeni, babaları öldüğünde önceki hayatlarından geriye kalan tek şeyin onlar olmasıydı.

hayattaydı. Onları bir arada tutan tutkal oydu. O zamanlar Russ ve Aneski aslında yakın sayılırlardı. O öldükten sonra bu durum değişmişti ve Ani'nin bir parçası bunun kızgınlık ve endişeden kaynaklandığını her zaman anlamıştı.

Russ bir gecede küçük kardeşine ebeveynlik yapmak zorunda kalmış, faturaları ödemek ve başlarını sokacak bir çatı sağlamak zorunda kalmıştı.

Geleceğini yeniden değerlendirmek zorunda kaldı.

Bu mantıklıydı ve bu yüzden Ani başını öne eğmeye çalışmıştı. Kardeşinin kurallarına uymaya, onu rahat bırakmaya ve sorun yaratmamaya çalışmıştı. Flix Fulmini'nin Russ'ı eve kadar takip ettiği güne kadar neredeyse bir hayalet gibiydi.

Flix elektrik mavisi gözlerini ona diktiği anda içinde bir kıvılcım çakmıştı. Onunla konuştuğu ve varlığını kabul ettiği anda. Rexton ve Gannon dışında kimse Ani'yle ilgilenmezdi, özellikle de ağabeyinin arkadaşları. Ama Flix farklıydı. Flix onu kahvaltıya götürmüş ve hepsinde delikler olduğunu fark ettiğinde ona yeni kıyafetler almıştı. Ani eve yine C+ ile döndüğünde ona matematik dersi vermiş, bu da Russ'ı çileden çıkarmıştı.

Aneski'nin hayatı, kendisinin farklı versiyonlarını oluşturan bir dizi büyük değişimden ibaretti. Her değişimde, sanki evren de onunla birlikte değişiyormuş gibi görünüyordu.

Annesinin araba kazası. Meeting

Flix.

Russ'ın ölümü.

Flix onu buzluyor.

Ama bu mektuplar... Eğer gerçekten Flix tarafından bırakılmışlarsa, ne anlama geliyorlardı? Ani bunca zamandır onun hakkında yanılıyor muydu? Temas kurmaya çalışmış mıydı? Eğer öyleyse, neden dün hiçbir şey söylememişti?

"Sessizliği ilk bozan Gannon oldu," dedi, "yeterince zaman geçerse onu unutacağını sanıyordum ama bu da olmayacak, değil mi? Sevgine layık olmadığını kaç kez kanıtlarsa kanıtlasın, onun senin üzerindeki etkisinden asla kurtulamayacaksın."

"Ben-"

"Bana hakaret etme, Aneski," dedi Gan. "Sen bunu yapmasan da bu zaten yeterince zor."

"Burada kızgın olanın ben olmam gerekmiyor mu?" Mektupları salladı. "Bunları çaldın ve neredeyse üç yıl boyunca benden sakladın! Kim yapar bunu?!"

"Sadece istemedim-"

"Ya beni terk etmeyi hiç düşünmediyse?" Aneski tersledi. "Ya bunlar," diye tekrar salladı, bu sefer daha güçlü bir şekilde, "bunu kanıtlarsa? Ya gerçekten yaptığın tek şey kendi bencil çıkarların için ikimizi bunca yıl ayrı tutmaksa?"

Gannon homurdandı ama belli ki sözler yerine oturmuştu ve o da en az Ani kadar boktan hissediyordu. "Flix'in sana aşk mektupları yazacağını ve yanıt alamazsa devamını getirmeyeceğini düşünüyorsan hayal görüyorsun demektir."

Aneski kolunu yanına indirdi, mektuplar elinde ağırlaşıyordu. Bu inkâr edilemeyecek kadar doğruydu. Eğer bunlar bir itiraf olsaydı, Flix uzak durmazdı. Ani'nin dairesinin kapısını kırar, bir yanıt talep ederdi.

"Peki ya ?" diye sordu.

"Onun yapmadığına güvendiğini söylememiş miydin?" Gannon işaret etti ve üzüntüyle başını salladı. "Ben de onun yaptığını sanmıyorum."

"Dedin ki-"

"Yanılıyor olabilirim," dedi. "Belki de hepimiz Şeytan tarafından kandırılıyoruz ama ben onu Russ'la birlikte gördüğümü hatırlıyorum. Ben de oradaydım. Gerçekten yakın görünüyorlardı. Onu tanıyan herkese sorarsanız, insanların Flix hakkında söylediği ilk şey sadık olduğudur."

"Peki," dedi Ani, "bunların aşk mektubu olduğunu düşünmüyorsan ve bir itiraf olduğunu da düşünmüyorsan neden saklıyorsun?"

"Çünkü hâlâ bir açıklaması olabilirdi," diye yanıtladı Gannon, "ve sen zaten bir enkazdın. Buraya gelip aklını karıştırmaya çalışmasına ihtiyacın yoktu. Yas tutmaya ve hayatına devam etmeye ihtiyacın vardı."

Aneski acı acı güldü ve durdukları yeri işaret etti. "Sen buna devam etmek mi diyorsun?!"

"Bu Haroon'dan intikam almaktı! Ve o piçin bunu hak ettiğini biliyorduk. Russ ve sen iyi kardeşler olmayabilirdiniz ama o size değer veriyordu. Onun mirasına sahip olmanızı isterdi, cenazesine bile gelmeye tenezzül etmeyen iki yüzlü bir hıyar olan Haroon'un değil."

Harun yapmamıştı. Kardeşinin sözde en iyi arkadaşı, iki hafta sonra Ani'markette tesadüfen karşılaşana kadar başsağlığı bile dilememişti.

O an onun için her şeyin bir araya geldiği andı. Aneski'nin aynaya iyice baktığı ve kendisinin

Enerjisini Russ ve Flix için ağlayarak harcıyor ama bu konuda hiçbir şey yapmıyordu. Ertesi gün kulüp binasına geldi ve katılmak istediğini söyledi.

Russ onu durdurmak için orada olmasaydı, bu kolay olurdu.

"Benim adıma böyle bir karar vermeye hakkın yoktu," dedi Ani ve koltuğa geri çöktü. Mektupları sehpanın üzerine koydu. "Çık dışarı."

"Aneski-"

Bir elini kaldırdı. "Şu anda sana bakamam bile. Geri alamayacağım bir şey yapmadan ya da söylemeden önce git." Şu anda öfkeli ve kırgındı ama Gannon on yılı aşkın bir süredir arkadaşıydı ve Ani tüm gerçekleri öğrenmeden bunu bir kenara atmak istemiyordu.

Önce mektupları okuyacak, sonra da ne dediklerine bağlı olarak Gannon'la nasıl ilerleyebileceklerine karar verecekti. Ya da bunun mümkün olup olmadığını.

Bunun farkına varmış gibi görünen Gannon başka bir şey söylemeden ön kapıya yöneldi, bir an sonra hızla uzaklaşmadan önce hoverbike'ının kükreme sesi duyuldu.

Ani, ayakkabı bağını çözecek cesareti toplayana kadar ne kadar süre orada oturup mektup demetine baktığını bilmiyordu. İlk mektubu kaldırıp arkasındaki mühürlü kapağa uzandığında kâğıdı parmaklarına sertçe çarptı. Son bir derin nefesle yırtarak açtı ve içindeki tek sayfalık kâğıdı çıkardı.

Ve evrenin bir kez daha onun etrafında değiştiğini hissetti.

BÖLÜM 11:

İçeri girer girmez Flix onu lokantanın karşısında gördü ve gruptan ayrılıp oraya gitmeden önce Berga'nın sırtını sıvazladı. Sabahın oldukça erken bir saatiydi ve genç adamın gözlerinin altındaki torbacıklardan fazla uyumamış olduğunu anlayabiliyordu.

"'aber, Minik Terör?" Diğer koltuğa çöktü, solmuş ve çatlamış kırmızı deri ağırlığının altında gıcırdıyordu. Köşedeki kabin küçüktü, birbirine sıkışmayı dert etmezlerse en fazla dört kişi için yapılmıştı. Masanın üzerinde yarısı bitmiş tek bir pembe milkshake vardı ve onu kaydırıp neon sarısı pipetinden bir nefes çekti.

Balonlu çilek.

İğrenç.

Onu itti ve başını henüz selam vermemiş ya da herhangi bir şey söylememiş olan Aneski'ye doğru eğdi. "Ne olduğunu sorduğuma eminim." Elini yüzünün önünde salladı. "Uyuyor falan mısın? Uyurgezer misin?"

Aneski içini çekti ve kabine yaslandı. "Neden beni takip ettin?"

Flix kaşlarını çattı. "Ben yapmadım. Her Pazar burada çocuklarla kahvaltı ediyorum. Eğer bir şey varsa, seni suçlayan ben olmalıyım. Ne diyorsun? Takipçim olmak ister misin? Pozisyon açık." Şaka yapıyordu, çoğunlukla.

Aneski'yle ilk tanışmasından bu yana geçen sürede Flix elinden geldiğince mesafesini korumaya özen göstermiş, sadece ağabey rolüne girmesine izin vermişti. Russ her zaman okulda ders çalışıyor, parti yapıyor ya da Shepard'ları inşa etmekle uğraşıyordu, bu yüzden eskisi kadar sık evde değildi. Kendisi de tek çocuk olduğu için Flix tek yalnızlık kavramını pek anlamıyordu ama Berga bir keresinde ona bunu açıklamıştı.

Aneski'yi kütüphanede tek başına, ağlıyormuş gibi bir halde gördü.

Berga'nın Flix'ten daha az duygu çeşitliliği hissettiği düşünülürse, bu kitabi bir açıklamaydı ama yine de işe yaramıştı. İşe yaramıştı.

Bunun gerçek bir nedeni yoktu ama Flix Aneski'nin üzgün olması fikrinden hoşlanmıyordu.

"Aslında burada olman iyi oldu." Elini arka cebine atıp küçük bir kutu çıkardı ve masanın üzerinden Ani'nin önüne hafif bir gümbürtüyle düşecek şekilde fırlattı.

"Nedir bu?" Yeşim kurdeleli krem rengi küçük kutuya bakarken kaşları çatıldı ama ona dokunmak için herhangi bir harekette bulunmadı.

Flix bunun üzerine hissettiği keskin aşağılama duygusunu görmezden gelmeye çalıştı. "Bu zehir değil, İyi Işık. Sadece aç ve kendin gör."

Tereddüt etti ama sonunda söyleneni yaptı ve kutuyu almak için becerikli parmaklarıyla uzandı. Aneski kutuyu önce bir yana bir bu yana eğdi, içindeki hafif tıkırtıyı dinledi ve sonunda merakına yenik düşerek kutunun kapağını açtı.

"Karanlıktan korktuğunu duydum," diye açıkladı Flix, Aneski başparmağından daha büyük olmayan küçük cam şişeyi çıkarırken. Mantar kapağın altından minyatür bir şimşek sarkıyor, şişeyi havaya kaldırdığında cama hafifçe çarpıyordu. "Karanlıkta parlıyor."

"Neden... Neden bunu bana veriyorsun?" Ani'nin sesi üzgün ya da hayal kırıklığına uğramış gibi çıkmadı. Tam tersi. Sesi memnun olmuş gibiydi.

Yoksa Flix olayları çok mu abartıyordu? Ne istediğini duymak
Duydun mu?

"Bugün senin doğum günün," dedi Flix, Aneski'nin verdiği cevap karşısında kaşlarını çatarak.
ona şaşkın bir bakış attı. "Ne? Seni neredeyse iki yıldır tanıyorum, Ani. Tabii ki doğum gününü biliyorum. Geçen yıl on yedinci yaş gününe davetliydim, hatırladın mı?"

İçindeki mutluluğun bir kısmı bir anda akıp gitti ve Flix bu tepkiye neden olacak ne söylediğini anlamayarak kaşlarını çattı.

"Doğru," diye tekrarladı Aneski, şişeyi kutuya yerleştirip kapağını kapatarak. "Teşekkürler." Şişeyi ceketinin cebine soktu ve başka bir şey söylemedi.

"Bu yıl parti vermiyor musun?" Bu muydu yani? Flix böyle bir şey duymamıştı. Belki de bu yüzden üzgündü? "Russ son zamanlarda oldukça meşgul, ama eminim-"

Aneski, "Sen bilirsin," diye kesti. "Onu benden daha çok görüyorsun yap.
" Flix yine kaşlarını çattı. Bunun doğru olduğunu düşünmüyordu çünkü o sadece
Ani ve kardeşi birlikte yaşarken Russ'la en fazla haftada bir ya da iki kez konuşuyordu ama bu konuda tartışacak değildi. Belli ki Aneski ihmal edilmiş hissediyordu, onu düzeltmek hiçbir işe yaramayacak ya da kendisini daha iyi hissetmesini sağlamayacaktı.

Düşüncelerini toparlamak için garsona işaret eden Flix, genç adamın biraz daha oyalanmasına izin verdi. Kadın siparişlerini almak için geldiğinde, masayı dolduracak kadar yemek ve o berbat balonlu meyveli milkshakelerden bir tane daha sipariş etti.

Aneski daha sonra ona şüpheyle baktı. "Ne?" Flix sordu.

"Arkadaşlarının yanına dönmeyecek misin?" "Biz arkadaş değil miyiz?"

Aneski'nin kaşları çatıldı.

"Neden? Onları davet etmemi mi istiyorsun? Onlar da katılabilir ve bu bir doğum günüymüş gibi davranabiliriz-"

"Hayır," diye onu durdurdu. "Hayır, hadi..." Aneski bakışlarını indirdi. "Sadece ikimiz iyiyiz."

Flix kendini bunun doğru olmasını dilerken buldu.

* * *

"Dün gece yeterince uyuyamadın mı?" Berga tuzlu go-gos'larından bir kısmını Flix'in yemek tepsisine aktarırken sordu. "Al, biraz daha ye."

Flix eve dönüp Aneski'nin gittiğini gördüğü sabahtan beri iyi uyuyamamıştı. İstediği de buydu ama nedense o zamandan beri huzursuzdu. Sanki bir şey unutmuş ama ne olduğunu tam olarak kestiremiyormuş gibiydi. Gözlerini her kapadığında rüyalar peşini bırakmıyordu; Russ'tan, cenazeden ve her şeyin altüst olmasından önce, ikisinin daha genç olduğu zamanlara ait anılar.

Bu yeterince kötü değilse, içinde yeniden enerji biriktiğini hissedebiliyordu, böyle bir şeyin sorun haline gelmesi için çok erken bir zamandı. Bunun için düşünebildiği hiçbir neden yoktu ve bu onu geriyordu.

"Bok gibi görünüyorsun," diye homurdandı Kaz, şu anda kuzeninin yanında oturduğu masanın karşı tarafından.

Baykal parmaklarını masaya vuruyor, okul kafeteryasının geri kalanının gevezeliklerinden rahatsız olmuyormuş gibi davranıyordu. Ders aralarında öğle yemeği için buluşmuşlardı ama hiçbiri takılma havasında görünmüyordu.

"İkinizin dikkati neden bu kadar dağınık?" Flix konuşmayı kendisinden uzaklaştırmaya çalışarak sordu. Dün Void Malikânesi'ne gitmiş ve kendisi yokken Brumal ve Baykal'ın işlerinin nasıl gittiği hakkında bilgi almıştı. En az şok edici olan bilgi Shepard'ların nasıl gizlendiğiyle ilgiliydi.

Liderlerinin Flix'i becermekle meşgul olduğunu düşünürsek, bu bir verild

i. En şok edici olanı mı?

Görünüşe göre onun yokluğunda Kazimir Ambrose bir Onus atamıştı.

Sanki zamanlanmış gibi, Kaz'ın çoklu levhası patladı ve gördüğü manzara karşısında sırıttı

Mesaj.

"O Nate mi?" Flix ikisinin birlikte olması konusunda ne hissettiğinden emin değildi ama yine de... İkisinin de kiminle çıktığı konusunda söz hakkı yoktu. Yine de tuhaftı. Tanıdığı Nate Narek bir Brumal üyesiyle ilişkiye girmeyecek kadar yardımsever biriydi ama nasıl olduysa Kaz'la birlikte olmuştu? "Ben hâlâ-"

"Kendine dikkat et, Flixie," diye sözünü kesti Kazimir, sert tonuna rağmen hâlâ aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi cihazına bakıyordu.

Onunla Nate hakkında konuşmaya çalışma, demek istediği buydu.

Flix, "Sanırım en azından artık bisikletini taşımasına yardım etmek zorunda değilim," dedi ve Kaz kaşlarını çattı.

"Hâlâ yarışıyor."

"Yarışmasına izin mi veriyorsun?"

"Onu neden durdurayım ki?" Kazimir gerçekten de şaşkın görünüyordu. "Bundan hoşlanıyor."

"Tehlikeli," dedi Baykal içkisinden bir yudum alırken. Ancak tüm bu süre boyunca bakışları Flix'in üzerinde sabit kalmıştı, sanki diğerlerinin fark etmediği bir şeyi fark etmiş gibiydi.

Şüpheli miydi? Bunca zamandır Flix'in gerçekten nerede olduğunu biliyor muydu? "Onu yatak odasının dışında kontrol etmeme gerek yok.

Zaten öyle," diye homurdandı Kaz.

"Çok güzel." Baykal başını salladı.

"Gitmem gerekiyor." Kazimir ayağa kalktı ve yarısı boş tepsisini içlerinden birinin ilgilenmesi için masaya bıraktı. "Sonra görüşürüz."

"Toplantıyı unutma-"

"Evet, evet." El salladı ve çıkışa doğru yöneldi, çoklu levhasıyla dikkati o kadar dağılmıştı ki, ne onu anında görmezden gelenleri ne de oturdukları yerden özlemle bakan insanları fark etti.

Kaz muhtemelen içlerinde en edepsiz olanıydı ama yine de insanlar güzel yüzü ve bağlantıları nedeniyle ona akın ediyordu. Babası zengindi, dolayısıyla Kazimir de öyleydi ve birilerini alt etmek için ihtiyaç duyulduğunda parasıyla hava atmaktan çekinmezdi.

Baykal geçen dönem tahtı babasından almadan önce Brumal prensi olarak kabul ediliyordu, yani bir Uydusu vardı. Kendilerine hâlâ bu adı veriyorlardı ama Kal'ın çocuğu olursa bunu değiştirmeleri gerekecekti çünkü onun çocuğu da yardım etmek ve korumak amacıyla kendi Uydularını oluşturmaya başlayacaktı.

Beş kişilerdi: Flix, Berga, Kazimir, Saint ve Yuze. Ergenlik dönemlerinin büyük bir kısmında birlikte olmuşlardı. Şansları yaver gitmiş ve hepsi arkadaş olarak kabul edilmişti - tüm Uydularda böyle bir şey yoktu. Birbirlerini çoğu kişiden daha iyi , özellikle de Brumal'ı ve kendilerini korumak için dünyanın geri kalanından sır saklamaları gerektiğini düşünürsek.

"Onu durdurmaya çalışmayacak mısın?" Baykal çenesiyle omzunun üzerinden Kaz'ın gittiği yönü işaret ederek sordu.

Flix yönlendirici bir soru olduğunun farkındaydı ve belki de uykusuzluktan ya da hissettiği gariplikten kaynaklanıyordu ama ne yöne gittiğini bir türlü anlayamıyordu. Tedbirli davranmayı tercih ederek tek omzunu silkti ve meyve suyu kutusundan bir yudum aldı.

Ekşi sıvı dilinde patlayarak onu biraz sakinleştirmeye yardımcı oldu. Meyve suyu kutusundan yudumlayan kötü bir mafya üyesine pek benzemiyordu ama Flix ne zaman fazladan odaklanmaya ihtiyaç duysa bu içeceği içiyordu. Bu genellikle Baykal'dan gelen büyük bir işin ya da finallerin ortasında ya da aşırı yüklenmeye çok yaklaştığında ve sızıntıya ihtiyaç duyduğunda oluyordu.

Şu anda bunların hiçbiri tam anlamıyla gerçekleşmiyordu.

Onun nesi vardı böyle?

"Genelde arkasına yaslanıp bir arkadaşının kendini tehlikeye atmasına izin verecek tipte biri değilsinizdir?" Baykal devam etti. "En azından kendi fikrini söylemeden."

"Bütün ana olayı kaçırdım," dedi Flix. "Ayrıca, ben kimim ki Kazimir ve Nate'e birlikte olmamalarını söyleyeyim?"

"Doğru," sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu. "Yine de, en azından kendiniz kontrol etmek istemeyecek değilsiniz."

"Zaten yapmadığımdan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Ne de olsa Flix'in uzmanlık alanı gözlerden uzakta, gölgelerin arasında gizlenmekti. Nate'in evinin etrafında gizlice dolaşıp Kaz ve onun dinamiklerini kontrol edebilirdi.

"Öyle mi?"

Nefesini dışarı üfledi. Yalan söylemeye değmezdi. "Hayır. Neden Berga'nın davasıyla ilgilenmiyorsun? O Nate'e benden daha yakın." Bunu söylediği anda bile kulağa ne kadar aptalca geldiğini biliyordu.

Baykal'ın kaşları hafifçe çatıldı. "Berga'nın vicdanı yoktur."

"Yine de Nate'in başına çok kötü bir şey gelmemesini tercih ederim," dedi Berga, bu yorumdan en ufak bir şekilde etkilenmemişti. "O iyi bir insan."

Flix durumu tekrar tersine çevirme fırsatını yakaladı ve en iyi arkadaşıyla yüzleşmek için döndü. "Ben ne yaptığını bana hâlâ anlatmadın. Eee? Olağanüstü bir şey oldu mu? Sakın bana bir de Onus'a isim verdiğini söyleme." Güldü çünkü bu fikir bile başlı başına komikti.

Sadece, masadaki başka kimse bunu komik bulmamıştı.

Flix ikisinin arasına baktı. "Bekle... Bu bir şakaydı.
Gerçekten hiçbir şey-"

"Onun burada ne işi var?" Berga onun sözünü kesti boş gözlerle odanın diğer ucuna, girişe doğru baktı.

Flix bakışlarını kaldırdı ve Aneski sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdiğinde donakaldı.

Başka bir Vail Uni üniforması giymiş.

Bunları nereden buluyordu? Daha iyi bir soru,

bunları alıyordu?

Ani içeri girer girmez durakladı ama uzun sürmedi. Bakışları odayı taradı ve Flix'i en sağ köşede, mekânın tıka basa dolu olduğu düşünüldüğünde bulması gerekenden çok daha hızlı buldu. Yürüdüğü süre boyunca göz temasını korudu, adımları kendinden emindi.

Flix'in birbirlerini son görüşlerinden sonra olmasını beklediği kızgın ve acı dolu karmaşaya hiç benzemiyordu.

Flix kendini oturmaya zorladı, ayakta durmanın sadece diğerlerini bir şeylerin ters gittiği konusunda uyaracağını düşündü. Ani'ye saldırmalarını istemiyordu ama ikisinin yakın olduğunu da belli etmek istemiyordu. Her iki durum da iyi karşılanmayacaktı. Russ'la ilişkisi Shepard'lardan önce başlamıştı ve Baykal ile diğerlerinin görmezden gelmesinin tek nedeni de buydu.

Şimdi mi?

Ani sadece çetenin içinde değildi. Çeteyi kontrol eden kişiydi.

Baykal sandalyesinde arkasına yaslandı ve Aneski'nin masalarının başında durmasını bekledikten sonra tembelce ona doğru döndü. Ağzını açtı, şüphesiz varlığıyla ilgili bir açıklama talep etmek üzereydi ama bunu yapamadan Ani atladı.

Flix, Aneski'nin dili dudaklarının arasından geçmeden bir saniye önce keskin bir nefes çekti. Kafatasının arkası sıkıca kavranmış ve tutulmuştu - direnmiyordu, bunu yapmayı düşünemeyecek kadar şok olmuştu. Ani'nin ağzında alkol tadı yoktu, yani adam sarhoş değildi ve Flix düğmeli gömleğinin önünü tuttuğunda, Aneski bir avucunu masaya vurdu.

Ani uzaklaştığında kaşlarını çattı, duygularının karışımı bir an için muhakemesini gölgeledi ve tüm mantıklı düşüncelerini engelledi.

Ta ki Baykal'ın hırıltısı o anı bir yıldız kristali gibi kesene kadar

Bıçak

. "Bu da ne ?" diye sordu Hükümdar.

Aneski geri adım atarak Flix'in elini göğsünden indirmeye zorladı. Sonra Baykal'a, muhtemelen tüm gezegendeki en güçlü adama döndü ve kibarca "Çift fotoğrafı" dedi.

Flix masaya baktı ve tekrar donakaldı.

Ani hem Baykal'ın hem de Berga'nın görmesi için ikisinin basılı bir resmini oraya yapıştırmıştı. Fotoğrafta Flix ve kendisi beyaz bir duvara karşı öpüşürken görülüyordu ama gözlerindeki bağ çıkarılmıştı. Aynı zamanda Flix'in bağlı olduğu zincirleri dışarıda bırakan zekice çekilmiş bir fotoğraftı.

Flix'in baygın olduğu anlardan birinde onu öpmüş olmalıydı. Bu açıkça güvenlik kamerası görüntülerinden bir kare, sadece yakınlaştırılmış.

Ama neden?

"Nedir bu?" Baykal tekrarladı ama soruyu şimdi Flix'e yöneltmişti.

Boğazı kurudu ve zihni Ani'yi suçlamayacak mantıklı bir açıklama bulmak için çabaladı ama hâlâ ayakta duran adam çok sabırsız görünüyordu.

Ve belli ki ölmek istiyordu.

Aneski kendini beğenmiş bir tavırla, "Onun

tatili," dedi. "Pardon?" Baykal'ın gözleri

kısıldı. "Biz çıkıyoruz."

Ne- "Aneski." Flix'in elleri masanın altındaki kucağına düştü ve çılgınca bir şey yapmamak için ellerini yumruk yaptı.

"Shepard'ların lideriyle mi çıkıyorsun?" Baykal gözlerini Flix'e dikerek konuştu. Baykal'da gözle görülür bir değişiklik yoktu ama Flix Bağırış gücünün onun içinde nasıl kıvrıldığını hissedebiliyordu.

Flix'in sırrı saklamasının bir başka nedeni daha vardı. Baykal, Flix'in onu düşündüğünden daha iyi okuyabildiğini bilmekten hoşlanmayacaktı.

Ama muhtemelen Kal'ın Aneski gelmeden önce ona tuhaf tuhaf bakmasının nedeni de buydu. Flix'in Bağırma yeteneklerini geliştirdiğini bilmese bile, aynı bükülme gücünü onun içinde hissedebilirdi. Büyük olasılıkla sadece başka bir şey olduğunu düşünüyordu. Herkesin bir enerji örüntüsü vardı ve bazı Bağırışlar bundan faydalanabilirdi.

Baykal'ın insanların ruh hallerini ölçmek için vücut sıcaklıklarını okumasını sağlayan Insight 2.0 kontak lensi de bu konuda yardımcı oldu. Flix'in endişeli olduğunu anlayabilirdi ve bu endişe onun güç hakkında hissettiklerini açıklayabilirdi.

"Sizi temin ederim," dedi Flix, "değilim." Ani'ye uyarıcı bir bakış gönderdi ama diğer adam ona aldırış etmiyordu.

"Sana söylemeye korktuğu için ben söyleyeceğim." Aneski tuttu.

Bu çok saçma ve yalandı. Flix'e göre aralarındaki her şey geçen gece sona ermiş olmalıydı. Bu yüzden daha sonra oradan ayrılmış ve o zamandan beri Aneski'yle iletişime geçmemişti. Ani minnettar olmak yerine burada ortalığı mı karıştırıyordu?

Neden?

"Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca o benimleydi," diye ısrar etti Ani. "Eğer bana inanmıyorsan, ikimizin video görüntüleri var. Tabii Runner'ınızı uygunsuz bir pozisyonda görmek sizi rahatsız etmezse."

"Aneski," diye uyardı Flix.

"Ve tüm bunları bana anlatıyorsun, neden?" Baykal sesini eşit tuttu, ancak kafeteryadaki herkesin dramı fark etmeye başladığı düşünülürse, sesi net bir şekilde duyulabiliyordu.

Kahretsin.

Flix risk alarak etrafına bir göz attı ve çoğu gözün artık onların üzerinde olduğunu gördü. Hâlâ kendi aralarında konuşanlar, önemli bir şeyi kaçırmamak için bunu kısık sesle fısıldayarak yapıyordu. Sanki bu hepsinin bilet aldığı lanet bir gösteriymiş gibi.

Aneski dişlerinin arasından bir şampiyon gibi yalan söyleyerek, "Sana kendisi söylemek için çok uzun sürdü," dedi. Bir başka sürpriz, çünkü Flix geçen gün ona kötü bir yalancı derken şaka . Normalde öyleydi. Gerçekten ihtiyaç duyduğunda bu beceriyi toplayabiliyormuş gibi görünüyordu.

"Flix'in olayı şu," diye devam etti Aneski. "Ona bir şey üzerinde oturması için çok fazla zaman verirseniz, sonunda size asla söylemeyecektir." Sonunda ona baktı. "Beklemekten sıkıldım."

"Aneski, bu kadar yeter. Kes şu saçmalığı." Flix onu fiziksel olarak uzaklaştırmakla fiziksel olarak uzaklaştırılmış gibi davranmak arasında kaldı.

"Çıkıyor musun," diye sordu Baykal sertçe, "çıkmıyor musun, Flix?"

Berga sonunda, "Aneski yıllardır ona karşı bir şeyler hissediyor," diye konuştu. "Bunu herkes biliyor. Muhtemelen onu istemediği bir ilişkiye zorlamaya çalışıyor." Bir dirseğini masaya dayadı ve çenesini parmak eklemlerine dayayarak Ani'ye, "Sana ait olmayan bir şeye göz dikmek suç sayılabilir, biliyorsun," dedi.

"Kim ?" Aneski, tam bir aptal gibi sordu. "Sen mi?"

"Çok yanlış düşünüyorsun," diye cevap verdi Berga soğukkanlılıkla. Boştaki elini kot pantolonunun ön cebine soktu.

"Aneski." Baykal'la uğraşmak neyse de, Flix'in arkasına yaslanıp Minik Terör'ün Berga'yla uğraşmasına izin vermesine imkân yoktu. Ona Kasap rolü verilmesinin bir nedeni vardı ve potansiyel olarak içlerinde en tehlikelisiydi.

"Öyle miyim?" Aneski onu görmezden geldi. "Gerçekten mi?" Avuçlarını masanın yüzeyine yerleştirdi ve eğildi. "O benim, Kasap. Her zaman benim oldu. Aş artık bunu."

Berga'nın ağzının kenarı yukarı kalktı ve cebinden küçük bir cam şişe çıkardı.

"Ani!" Flix'in sesi kafeteryada gürleyerek herkesi susturdu. Bir hamleyle ayağa kalktı, sandalyesi duvara çarparak geri döndü.

gürültülü bir takırtıyla. "Dedim ki," diye alçak sesle homurdandı, "bu kadar yeter."

"Ani?" Berga ona göz kırptı ve oturduğu yerde doğruldu, aynı anda şişeyi cebine geri itti.

Baykal sinirli bir iç geçirdi. "Ona lakap taktığına göre, en azından kısmen doğruyu söylediğini varsaymanın güvenli olduğuna inanıyorum."

"Onu becerdim," dedi Flix kabaca. " bu kadar."

"Pek sayılmaz," diye homurdandı Aneski.

"Yani düşmanla yatıyordun, kelimenin tam anlamıyla, arkamdan?" Baykal kollarını kavuşturdu. "Ne kadar zamandır?"

Flix, Ani'nin homurdanması üzerine, "Bu yeni bir gelişme," dedi.

"İlk sefer üç yıl önceydi aslında," diye düzeltti, Flix kaşlarını çattığında kaşlarını çattı.

Bu yalanın amacını anlamamıştı. Aslında, diğer adamın bu konudaki planını anladığından da tam olarak emin değildi ama yine de. Özellikle de bu yalan hiç mantıklı gelmiyordu.

Baykal yavaşça ayağa kalktı. "Konuşmamız gerek."

Flix başını salladı, bundan kaçış olmadığını biliyordu.

"Daha sonra," diye ekledi Dominus. "Şu anda benim gitmem gereken bir yer var ve siz," Aneski'ye baktı, "belli ki elleriniz dolu."

"Daha sonra eve uğrayacağım," diye söz verdi.

"Bununla ilgilen," diyerek kaşlarını çatarak Aneski'yi işaret etti. "Eğer bir daha böyle kaba davranırsa-"

"."

"Yapma-" diye başladı Aneski, ama Flix'in eli uzandı ve onu ensesinden yakaladı. Onu alçak bir eğime zorladı ve bir anlık yükselme çabasına karşı başını aşağıda tuttu.

"Özür dile," diye emretti Flix, onu bir kez olsun çenesini kapatıp söyleneni yapmaya teşvik etmek için elini sıkarak. "Bunu şimdi yap, Minik Terör, yoksa bana yardım et-"

"Kaba davrandığım için özür dilerim," diye hırladı Aneski, ama en azından

Yaptım.

Baykal her halükarda yeterince tatmin olmuş görünüyordu, başını sallayarak

Topuklarının üzerinde dönüp çıkmadan önce ikisini de.

Flix, Dominus neredeyse kapılara gelene kadar onu aşağıda tuttu, ancak güvende olduklarından emin olduktan sonra kalkmasına izin verdi. Bu seferlik. Eğer bu

birkaç ay önce olsaydı, Baykal Ani'ye sadece prensip olarak bile bir ders verebilirdi. Şanslıydı.

"Onunla çıkıyor musun?" Berga, çok tehlikeli ve ölümcül arkadaşının hâlâ onlarla birlikte olduğunu hatırlatarak sordu.

Aneski, "Evet," diye cevap verdi.

"Benimle gel." Flix onun bileğinden tutup odanın diğer ucuna sürükledi, yanlarından geçerken kendilerine yönelen şaşkın bakışlara ve bariz ilgiye karşı dişlerini sıktı. Berga'ya daha sonra bir açıklama yapması gerekecekti ama önce Ani'yi halletmezse bu aptalın onları içinden çıkılmaz bir köşeye iteceği açıktı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Kapa çeneni." Flix kafeteryadan çıktıktan sonra bile yürümeye devam etti, dışarı çıkıp onları komşu bilim binasının arkasına götürecek beton patikadan aşağı indiler. Başka kimsenin görüş alanından çıktıklarından, arkalarında sadece sık ormanın olduğundan emin olduğu anda Aneski'yi tuğla duvara fırlattı ve arka cebinden bıçağı çıkardı.

Bıçak Ani'nin boynuna dayandığı ve Flix onu iyice tuzağa düşürdüğünden emin olduğu anda öfkesine teslim oldu.

BÖLÜM 12:

"Az önce ne düşünüyordun lan sen?" Flix bıçağı sertçe bastırarak bir damla kan akıttı ama görüşünü kaplayan kırmızı bulanıklığı fark etmedi bile. "Bunun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Yüzünün erimesine ya da karaciğerinin et yiyen parazitlerle dolmasına ne kadar yaklaştın?"

"Baykal-"

"Öncelikle," diye durdurdu onu, Ani'nin ne tür bahaneler öne süreceğini zaten biliyordu. "Baykal Void'in umurunda bile değilsin. Senin Shepardların lideri olman onun için hiçbir şey ifade etmiyor. Bunun seni koruyacağını mı sanıyorsun? Yanlış."

"bir savaş başlatmak istemez," dedi Aneski, Flix gülünce ters ters bakarak.

"Bebeğim, bu bir savaş olmazdı. Bu bir katliam olur. Kıçında bir sopa var diye tüm arkadaşlarının korkunç ve anlamsız bir şekilde ölmesini mi istiyorsun gerçekten?"

"Bana o küçümseyici ses tonuyla bebek deme, Flix. Seni uyarıyorum. sen."

"Sen mi? Beni uyarmak mı? Bu çok zengin. Berga bu kadar yaklaştı Seni yok etmeme rağmen hâlâ bana laf yetiştirecek enerjiye sahip misin?" Onu tekrar itti ve bıçağı da yanında getirerek geri çekildi. "Kahretsin, Ani, senin neyin var böyle?!"

"Sensin!" diye bağırdı. "Benim sorunum !" Bir elini kızıl saçlarında gezdirdi ve "Neden?" diye sordu.

"Neden ne?"

"Dur," diye tersledi. "Aptalı oynamayı bırak."

"Ama ben bu işte çok iyiyim." Gerçekten de öyleydi. Flix sıradan ve soğukkanlı davranmakta ustaydı. Bu sayede, bir zamanlar

Uydu'nun rahat üyesiydi. *Yaklaşılabilir* biriydi.

"Evet," dedi Aneski başını sallayarak. "İnsanları kendine çekmekte iyisin. Onları önemsediğini düşünmeleri için kandırıyorsun. Ama bunların hepsi saçmalık. Şimdiye kadar söylediğin ya da yaptığın her şey tamamen saçmalıktan başka bir şey değildi! Sana yaptığım her şeyi hak ettin."

"Daha kötüsünü hak etmiştim," diye düzeltti. "içinde olmaması çok kötü." "En azından benim bir kalbim *var*!"

Flix bu patlamayı düşündü. Aneski'nin kendisine, kardeşinin kayboluşuyla ilgisi olduğuna inanmaktan çok daha kişisel bir düzeyde kızgın olduğunu zaten anlamıştı. Ama... Berga'nın kafeteryada söylediği şeyi hatırladı ve ona kilitlendi.

"Birinden hoşlanıyordun," diye zorlamayı göze aldı, yüz ifadesini alaycı tutmak için haklı olduğu umudunu bir kenara bıraktı. Geçmişte bazı işaretler olmuştu ama Flix kendine güvenememiş, olayları gerçekte oldukları gibi değil de kendi kişisel perspektifinden gördüğünden korkmuştu.

Perspektif onun uzmanlık alanıydı - onu bükmek, çarpıtmak. Sorun şu ki, bazen kendi kafasının da başkalarına yaptığı gibi ona oyun oynayıp oynamadığını anlamakta zorlanıyordu.

"Merak ediyorum," dedi. "O gün seni geri çevirdikten sonra kendine hiç seni önemseyip önemsemediğimi sordun mu? Seni hiç sevip sevmediğimi? Ağladın mı?"

Russ'ın cenazesinin ertesi günü Aneski onu aramıştı. Flix o sırada çok fazla şeyle uğraşıyordu ve bildiklerini Ani'ye söyleyemeyeceğini bilmek içini parçalamıştı. Nasıl söyleyemezdi ki? Aneski hıçkıra hıçkıra ağlıyor, çaresizce ona yapışıyor ve kardeşi hakkında bir şeyler öğrenmek için yalvarıyordu.

Bu Flix'in kalbini kırmıştı, bu yüzden kolay yolu seçti ve Ani'yi başından savdı.

Ve o zamandan beri onu görmezden geldim.

"Dur," diye homurdandı Aneski ama artık ilerleme kaydettiğine göre Flix'in onu dinlemesine imkân yoktu.

"Sen yaptın." Sırıttı, bu kez yüzündeki ifade gerçekti ve içinden bir zevk kıvılcımı geçti. Onu incitmiş olma düşüncesinden değil, incitebileceği fikrinden. Minik Terör için bir şey ifade ediyordu. Ani yokluğunun onu etkilemesine yetecek kadar anlamlıydı. "Beni düşünerek hıçkıra hıçkıra ağladın ve altını ıslattın mı, Ani?"

Flix'in vardı - ya da en azından altını ıslatma kısmı. Kızıl saçlı kızın yer aldığı yoğun bir ıslak rüyadan sonra kaç kez lekeli bir pantolonla uyandığını iki eliyle sayamazdı.

"Dur," diye tekrarladı, sesi sonunda hafifçe titriyordu.

"Bunu sen başlattın," diye hatırlattı. "Ama son sözü her zaman Şeytan'ın söylediğini hatırlaman gerekirdi."

"Bana zarar vermeyeceksin," dedi Aneski ama bu konuda sesi geçen gün Flix'in evinde olduğu kadar olumlu çıkmıyordu.

"Neden buradasın?" Flix sordu. "Beni kandırıp gizli inine geri götürmeyi mi umuyorsun? Beni tekrar bağlamak ve benimle birlikte olmak mı istiyorsun? Hadi ama Ani. Eğer bu gerçekten bir intikam olsaydı, kıçımla oynamak için bu kadar zaman harcamazdın. Arkadaşların bu konuda ne düşünüyor? Çok merak ediyorum. Senin için fişkırtmamı sağladığında patlamış mısır hiç etrafta oldu mu, yoksa beni tamamen kendine mi sakladın?"

Ani'nin bir an için ters mi bakacağını yoksa kaşlarını mı çatacağını bilemediği, içinde iki duygunun savaştığı belliydi.

Çok güzeldi.

"Neden Rex'e böyle hitap edip duruyorsun?" Aneski talep etti.

"Neden onu da işin içine kattın ve tüm soruları senin yerine ona sordurttun? Biraz korkakça."

"Bana ders veremezsin, Flix. Artık değil."

"Yaptığımdan emin değilim." Bıçağı hafifçe kaldırarak ucuyla oynadı.

Ani, "Beni bir daha kesersen pişman olursun," dedi.

"En azından Popcorn'un seni benim evimde duvara zincirlenmiş halde bulduğunda ne dediğini söyle. Daha önce sormak istemiştim ama aklımdan çıkmış." Flix bilerek Aneski'nin cephaneliğindeki en büyük fişi seçmişti. "Oyuncağı çıkarmana yardım etmek zorunda kaldı mı? Peki ya penis kafesi? Onu kendin mi yaptın?"

"Madem konuyu açtın," diye homurdandı, "anahtarları nereye koydun?"

"Oh, onlar mı?" Düşünüyormuş gibi yaptı ve sonra "Onları eve dönerken ormana attım" dedi.

Düz kontak hoverbike ile ormanın içine doğru ateş ederken.

Bunun aslında ikisi için de ne kadar yakın bir görüşme olduğunu hatırlayan Flix ayıldı.

"Geçen günden sonra, duygularını incittiğim için ödeştik diyeceğim ama bu sana vereceğim tek çıkış Ani. Bir dahaki sefer olamaz. Popcorn'a da çenesini kapalı tutmasını söyle. Eğer bu duyulursa, arkadaşlarım o kadar nazik olmazlar."

"Nazik olduğunu mu ?"

"Seni öldürebilirdim," diye belirtti Flix. "Bunu hak etmiş olurdun. Ama yapmadım."

"İkimiz de bunun benim suçum olmadığını bildiğimiz halde, sanki hepsi benim suçummuş gibi davranma. Sen de sorularıma istediğin zaman cevap verebilirdin. Bunu yapmamayı seçen sensin. Ailemden geriye kalan tek kişiyi kaybettim ve sen bana nedenini bile söyleyemiyorsun. Senin neyin var böyle?"

"Benim neyim var?" diye sordu homurdanarak. "Tiny Terror, beni haftalarca kelimenin tam anlamıyla esir tuttun ve kendi kendime boşalmamı izleyerek tatmin oldun. Bir aynaya bak." Başını sola doğru eğdi. "Banyo şu tarafta."

"Beni sırtımdan bıçaklayabilesin diye mi?" Aneski başını salladı. "Hiç sanmıyorum."

Flix içini çekti. "Bunca yolu sırf beni kızdırmak için mi geldin ve bu gösteriyi yaptın?"

"Beni kullandın ve sonra terk ettin," diye hırladı. "Tekrar." "Beni esir aldığında tek yaptığın benimle dalga geçmekti.

Ben de iyiliğine karşılık verdim. Ve kısa tuttum. Gittim çünkü seninle işim bitti, Ani. Seninle işim bitti."

"Sana inanmıyorum."

"Ani-"

"Neden bana söylemiyorsun?" diye sözünü kesti. "O gün Russ'la aranızda neler olduğunu bana neden anlatmıyorsun?"

"Anlatacak bir şey yok."

"Birisi ikinizi birlikte tartışırken görmüş. Yangın , görünüşe göre odada sadece ikiniz kalmışsınız. Siz sağ salim çıktınız ama kardeşim... Onu teşhis edebileceğim tek bir ceset bile kalmamıştı."

Eve dönerken bütün yol boyunca bunu düşünmüştü, Aneski onun için tekrar geldiğinde ne yapacağını. Üç yıldan sonra Russ'a hiçbir şey borçlu olmadığını düşünüyordu ve belli ki bu durum Ani'yi içten içe yiyip bitiriyordu. Ona söyleyecekti ve sonra-

"Yangının nedenini asla bulamadılar," dedi Aneski, ona dikkatle bakarak. "Bana onu öldürmediğini söyledin, nedenini bilmiyorum ama sana inanıyorum. Ama... Sen mi yaptın? Ateşi? Sen mi yaptın?"

Flix bir numaralı şüphelinin kendisi olmasının iyi bir nedeni olduğuna dair kendini rahatlattı. Kendisini en iyi tanıyan insanlar arasında özel eğilimleri nedeniyle ona Ateşböceği deniyordu. Gerçi, doğrusunu söylemek gerekirse, o bir piroman değildi. Bu sadece dünyanın inanmasını istediği şeydi.

Aneski sözlerini şöyle sürdürdü: "Siz açıkça inkâr etmeden önce, Seaside için çektiğim görüntüler yok edildi ve kameralarım yandı."

Flix, "O seks kasedinin Seaside'da kullanılması için ikimiz de çok şey söyledik," diye cevap verdi. "Belki bana iyi davranırsan, seninle bir tane daha çekmeyi kabul ederim. Bu sefer kısıtlama yok."

"Bir daha içime girmene izin vereceğimi sanıyorsan delirmişsin."

"Peki." Bu onu rahatsız etmiyormuş gibi görünse de
surat asmak cazip geliyordu.

Aneski kaşlarını çattı. "Bu mı?"

"Kimsenin ya da hiçbir şeyin peşinden koşmak zorunda değilim."

"Bu tam anlamıyla senin iş tanımında var," diye karşı çıktı. "Sen Brumal mafyasının koşucususun."

"Ah. Doğru." Sırıttı. "Touché." "Birini
kaçırdın."

"Bir ne?" "Kamera."

Flix gerildi, alaycı gülümsemesi kayboldu. Eğer mesele sadece seks olsaydı umursamazdı ama... "O odada senin için kıvranırken çektiğin görüntüleri mi kastediyorsun? O önemli değil. Onunla ne istersen yap."

"Hayır," diye düzeltti. "Oturma odasını kastediyorum. Sen," diye yaklaştı, "bir tanesini kaçırdın."

Flix hiç düşünmeden tepki verdi ve göz açıp kapayıncaya kadar Aneski'yi tekrar yakaladı. Onu çevirip binanın yan tarafına doğru itti, yüzü tuğlaya rahatsız edici bir şekilde bastırılmıştı. Ama bıçağı bir daha kaldırmadı, toprağa bırakarak Ani'yi duvarla kendi arasında daha sıkı bir şekilde sabitledi. Kalbi göğsünde çılgınca çarpıyordu ama kökleşmiş korkusunu, geri dönüşü olmayan bir hata yapmasını engelleyecek kadar dizginleyebildi.

"Ne?" Ölmek istediği her halinden belli olan Aneski, omzunun üzerinden kaşlarını çatarak ona baktı. "Kameralara yaptığın gibi beni de mi kızartacaksın?"

Flix yemin etti.

Böyle bir şey olmayacaktı. Başlangıçta planladığı gibi burayı yerle bir etmeliydi. Sadece Ani'ye karşı olan o lanet olası zaafı onu durdurmuştu ve şimdi... Şimdi buradaydılar ve... Kahretsin.

"Ne zaman ?" diye sordu karanlık bir sesle.

"Bir saat önce," diye itiraf etti Ani. "Tesadüfen görüntüleri kontrol etmek aklıma geldi. Dürüst olmak gerekirse, aslında sadece Baykal'a göstermek için o fotoğrafı çekmeye çalışıyordum. Başlangıçta buraya seninle başka bir şey konuşmak için gelmiştim. Böyle bir keşif yapacağımı hiç düşünmemiştim."

"*Bunun* ne anlama geldiğini biliyorsun, Minik Terör, değil mi?" diye konuşurken ses tonundaki hüznü saklamaya çalışmadı.

"Evet," diye başını salladı Flix'in sıkı tutuşuna rağmen, "beni öldürmek istemediğinle ilgili söylediğin şey saçmalıktı. Tıpkı bana söylediğin diğer her şey gibi. Sen bir yalancısın, Flix." Bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Ve bir canavarsın."

"Ben bir Shout'um," diye hırladı.

"Elbette," dedi. "Ama herkes senin uyuyan biri olduğunu biliyor. Ya da en azından herkes bildiğini sanıyor. Acaba arkadaşların onlara da yalan söylediğini öğrendiklerinde ne diyecekler?" Homurdandı. "Eğlenceli bir tehdit. Bunu kullanmayı neden bu kadar çok sevdiğini anlıyorum. Belki de geceleri penceresine tırmanan Kasap için endişelenmesi gereken kişi sensindir."

"Berga bana asla zarar vermez." Kaşlarını çattı. "Peki ne? Neden pencere? Anahtarı var."

Aneski'nin gözleri kısıldı. "Ciddi misin?"

Flix, "Tehdit becerileriniz sorgulama becerilerinizle aynı standartta," dedi. "Vasatın altında."

"Dışarı çıkmasından korkuyorsun, biliyorum."

"Korkuyor gibi mi görünüyorum, Minik Terör?"

"Evet."

Bu doğru değildi. Flix yüz hatlarını kontrol altında tutuyordu ve Aneski'nin onun içini görmesine imkân yoktu. Yine de korkuyordu. Bu haberin Baykal'a ya da Kazimir'e ulaşmasından korkuyordu. İkisi de bu haberden dolayı kendilerini tehdit altında hissedebilirdi, hatta bunu onlardan uzun zamandır sakladığını fark ettiklerinde daha da fazla.

Baykal, Flix'in de kendisi gibi Bağırma güçlerine sahip olduğunu duyarsa... İşler karışabilirdi, hem de ikisinin de hoşuna gidecek şekilde değil.

Flix arkadaşıyla kavga etmek istemiyordu. Hiç .

Kimseye söylememesi için yalvardıklarında ailesine hak vermesinin en önemli nedeni buydu. Bu sırrı bunca yıl saklamasının, gerçek kişiliğiyle birlikte gizlemesinin nedeni de buydu.

Bağıranlar uçarı ve asabiydi ama bunun tek nedeni damarlarında dolaşan gücün onları bu hale getirmesiydi. Onlar olmadan, Flix'in bu tür bir bastırılmış öfkeye sahip olması için hiçbir neden yoktu. Herkesin onu kaygısız ve rahat biri olarak görmesini sağlamak için sahte şeyler yapma yoluna gitmişti.

Bu artık Aneski'yi Berga'nın gazabından korumakla ilgili değildi.
Şimdi risk altında olan Flix'ti.

"Çok ateşlisin Ani," dedi sessizce, "ama hayatımı
senin."

"İkimizin de ölmesi gerekmiyor," diye ısrar etti Aneski. "Ben sadece
cevap istiyorum.
Bana bilmek istediklerimi söyle, ben de kimseye bir şey söylemeyeceğime söz vereyim. Güçlerini kullanırken yakalandığın kaseti alabilirsin."

Bu konuda fazlasıyla kibirliydi ama Flix'in henüz bunun üzerinde duracak zamanı yoktu.

"Ya Popcorn?" diye sordu.

"O hiçbir şey bilmiyor." "Sana
inanmam mı gerekiyor?"

"Neden sadece yapmıyorsun?" Ani sabrının tükendiğini belirtti. "Hadi ama! Bu kadar büyük bir mesele olamaz! Neden bana söylemiyorsun?! Ne olduğunu bilmeye hakkım var!"

"Ne oldu? Bildiklerin için seni öldürmem gerektiğini ima ediyorum ama sen hâlâ Russ'a ne olduğuna mı takılıyorsun?" O piç bu tür bir sadakati hak etmiyordu. "Neden hayatına devam etmedin, Ani? Neden? Neden bunu unutmadın ve rahat bırakmadın?"

"Çünkü yapamazdım," dedi. "O benim kardeşim." "O
acınası bir korkak," diye düzeltti alaycı bir ifadeyle.

"Neden böyle düşündüğünü söyle bana."

Aklı başında olsaydı, Flix Aneski'nin ne kadar sakin olduğunu fark ederdi, ancak düşünceleri birbiri ardına katlanmaya devam ediyor, odaklanmayı ve içsel olarak çıldırmamayı zorlaştırıyordu. olan sadece o değildi. Ailesi kolaylıkla vatan haini olarak etiketlenebilirdi.

Flix'in Bağırma güçlerini en başta sır olarak nedeninin onlar olduğu ortaya çıkarsa Brumal.

En iyi arkadaş değillerdi ama Flix ve ailesi çoğu kişiden daha yakındı. Onları önemsiyordu.

Russ'ın kendi ailesini önemsemesi gerektiği .

"Peki." Öğrenmeyi bu kadar mu istiyordu? "Kardeşine ne olduğunu bilmek istiyor musun, Ani? Seni terk etti."

"Ne?"

"O. Gitti. Seni terk etti. Kendi seçimiyle."

"Kardeşim onu öldürmenize asla izin vermezdi. O-"

Esprili bir şekilde güldü. "Onu öldürmeme izin vermedi. Ölmedi bile. Sahteydi. Kardeşin iyi." Havada bir el salladı. "Dışarıda bir yerde. Hayatını yaşıyor. Sensiz."

Aneski sessizleşti.

"Ne?" Flix alay etti. "Bana inanmıyor musun? İşte bu yüzden sana söylemek istemedim. Çünkü kanıt olmadan sözüme asla inanmayacağını biliyordum ve bunu kanıtlamanın tek yolu seni Berga'ya götürmek, ki yaptığın numaradan sonra bu mümkün değil."

Berga gezegende Flix'in içini görebilen tek kişiydi. Onun tek bir şey söylemesine gerek kalmadan bir şeyler olduğunu anlardı. Ve iyi gününde deli gibi davranırdı, bu yüzden Ani'ye karşı nasıl bir misilleme yapacağını bilemezdi.

Minik Terör'ü bildiği ve yaptığı şeyler yüzünden öldürecek biri varsa o da Flix olacaktı.

"Özür dilerim,"

dedi. "Ne için?"

Flix nefes verdi ve ellerini kalçalarına dayadı. "İşler çok daha karmaşık bir hal almak üzere."

"Özür dilemeni istediğim şey bu değil," diyerek onu şaşırttı Aneski. "Bana daha önce söylemeliydin. O zaman belki ne arayacağımı bilirdim ve beni terk ettiği için yanlış kişiden nefret ederek bu kadar zaman kaybetmezdim."

"Ne demek istiyorsun?" Beklediği yanıt bu değildi, hem de hiç. Sonunda Ani'nin ne kadar pasif olduğunu fark etti. Flix'in tutuşuna karşı koymayı denememişti bile, sadece orada durmuş, onu sıkıştırmasına izin vermişti. "Sen... Sen buraya ölmeye mi geldin?" Diğerlerinin önünde bütün o gösteriyi yapmasının nedeni bu muydu?

Ani homurdandı. "Saçmalama. Ölmeye hazır değilim."

"Kandırdın beni."

"Hayır, etrafta dolaşıp insanları kandıran sensin. Cenazeden sonraki gün bana ne dedin? Hatırlıyor musun?"

Elbette biliyordu. Aneski nihayet onu eve dönerken bulmadan önce bunu defalarca prova etmişti.

"Tek bir kelimesi bile yok," diye yalan söyledi.

"Russ'ın hatırı için bana iyi davrandığını, ama artık o gittiğine göre zahmet etmene gerek kalmadığını söyledin. Ağlayıp ağlamadığımı mı sordun? Ağladıysam ne olmuş? Kardeşim beni terk etmişti ve sonra güvenebileceğim tek kişi de beni terk ediyordu. Kendimi ne kadar zavallı ve değersiz hissettiğimi biliyor musun? Uzun süre bir hiç olduğuma inandım. Eğer Gannon olmasaydı, muhtemelen kendimi öldürürdüm."

Flix Aneski'yi duvardan çekip çevirdi ve yüzünü arayabilmek için sırtını duvara çarptı. "Bu komik bir şaka değil."

"Şaka yapmıyorum," dedi Aneski. "Git onu bul," diyerek çenesiyle Flix'in omzunu işaret etti. "Ona beni apartmanımın çatısında kaç kez sor. Beni kaç kez o çıkıntıdan indirmek zorunda kaldığını ve sonunda neden taşındığımı sor. Beni terk ettiğinde ne olacağını düşünüyordun, Flix? Gerçekten Russ ve seninle ilgili her şeyi unutacağımı mı düşündün?"

"Evet." Hâlâ Aneski'nin neredeyse kendi canına kıydığı kısma kalmıştı. Eğer Gannon onca zaman orada olmasaydı, ona göz kulak olmasaydı...

Russ olmalıydı. Hayır.

O olmalıydı.

"Ona borçlusun, bunu biliyorsun değil mi?" Aneski cesurca ifade etti. "Senin için beni hayatta tuttuğu için."

Flix de aynı fikirdeydi ama yine de başını salladı. "Hâlâ nefes alıyor olmanın benimle ne ilgisi var?"

"Çünkü ben seninim," diye cevap verdi kendinden emin bir şekilde. "Bunun böyle olduğunu her zaman biliyordun."

"Hayır." Aralarında boşluk kalması için birkaç adım geri çekildi. "Burada bir şeyi yanlış anlıyorsun, Ani."

"Aslında," diye karşı . "Öylesin. Sana karşı hissettiklerim yüzünden kendimden nefret ederek üç yılımı harcadım.

kardeşimin ölümü için. Ama Russ ölmedi. Beni karanlıkta bırakıp gittiğin ve tüm bunlarla tek başıma uğraşmak zorunda bıraktığın için berbatsın ve Russ hayatta olsa da olmasa da senden hâlâ nefret etmem gerektiğini anlıyorum. Ama edemiyorum. Etmiyorum."

"Konuşmayı kes." Flix bunu duyamazdı. Ne yapacağını düşünmesi gerekiyordu. Bu dün olsaydı belki pes ederdi ama şimdi Aneski çok şey biliyordu. Elini çevirdi ve gücünü çağırdı, mavimsi beyaz şimşekler parmaklarının arasından ve avucunun içinden geçti.

Aneski sadece bakışlarını ona dikti ve ardından, "Şimdi beni öldürecek misin, be'tessi?" diye sordu.

"Bu seni kurtarmaya yetmeyecek," dedi, her ne kadar içinde bir burkulma ve keskin bir pişmanlık hissetse de. Ve henüz hiçbir şey yapmamıştı bile.

13. BÖLÜM:

"Bana ulaşacağına söz verdi mi?" Ani başını eğdi. "Günlerdir bunu düşünüyorum ve aklıma gelen tek şey bu. Russ sana tehlikeli olabileceği için hiçbir şey söylemeyeceğine dair söz verdirdi ve doğru zaman geldiğinde bunu yapacak kişinin kendisi olacağını söyledi. Öyle değil mi?"

Flix kaşlarını çattı. "Bunu beklediğimden daha iyi karşılıyorsun." Durup düşünecek olursa bunun tek bir nedeni olabilirdi. "Sen zaten biliyordun."

Aneski bunu inkar etmedi.

"Gerçeği bir şekilde öğrenmiş olmana rağmen buraya kendi başıma itiraf etmemi sağlamaya ." Flix gülecekti ama bu sadece işleri daha da karmaşık hale getirmekten başka bir işe yaramadı. Ve kafa karıştırıcı.

"Russ'la birlikte planladınız, değil mi?" Ani sordu ve Flix'in ne kadar ayrıntıya sahip olduğunu ve hâlâ ne kadar boşluğu doldurmaya çalıştığını merak etmesine neden oldu.

"Onun gibi bir şey." Artık bunu kendine saklamanın bir anlamı olduğunu düşünmüyordu, özellikle de Aneski'nin hayatını gerçekten sona erdirmek üzereyse. Onun sayesinde Baykal bir süre Flix'i daha yakından izleyecekti. Zaten Flix'in çok fazla dikkatini çekmişti.

Yine de bunun üstesinden gelebilseydi, belki önce Baykal'a söylerdi...

Kahretsin.

Bu yine de muhtemelen Ani'yi önceden dışarı çıkarmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

"Onu dinlememeliydin," dedi Aneski, ya Flix'in kendisi için oluşturduğu gerçek tehdidin farkında değildi ya da umursamıyordu.

"Kardeşin Harun'dan kaçıyordu. Çok fazla şey biliyordu - meraklı olmak aileden geliyor gibi görünüyor. Eğer Harun onun gerçekten ölmediğini öğrenirse, onu ortaya çıkarmak için seni yem olarak kullanırdı ve kardeşin de hıyarın teki. Senin için bile olsa kendini tehlikeye atmaz."

"Sır tutabilirim."

"Belki şimdi," diye yanıtladı Flix. "Ama o zaman değil. Öğrenseydin doğruca Harun'a gider ve ya pazarlık yapmaya ya da onu öldürmeye çalışırdın. Bunların hiçbiri işe yaramazdı ve katılacağım bir sonraki cenaze seninki olurdu. Russ, seni güvende tutmak için elimden geleni yapacağımı umarak beni durumdan haberdar edecek kadar sana değer veriyormuş gibi göründü. Bu da birlikte oynamak anlamına geliyordu."

"Russ olmasaydı, evime gelmen ya da beni görmen için hiçbir neden olmazdı," diye devam etti Aneski. "Tüm bunların saçmalık olduğunu şimdi anlıyorsun, değil mi? Russ kendinden başka hiç kimseyi umursamadı. İnandırıcı bir mazeret oluşturmak için seni kullandı ve sonra da tıpkı bana yaptığı gibi seni de ortada bıraktı."

"Russ, kendisi için yeterince güvenli olur olmaz size ulaşacağına ve her şeyi açıklayacağına söz verdi. Kanıt toplayacağını ve Haroon'la yeterince uğraştıktan sonra onun için geleceğini söyledi."

"Bunu neden kendiniz yapmadınız? Sen bir Canlılık Şeytanı'sın, o zamanlar bile bir şeyler yapmak için polis üzerinde yeterince nüfuzun olurdu."

"Russ bana üzerinde ne olduğunu söylemeyi reddetti." Flix onu birden fazla kez ikna etmeye çalışmıştı ama bu mümkün olmamıştı. "O inatçı biri. Bunu herkesten iyi biliyorsun." Şimdi geriye dönüp baktığında, eğer ikinci bir şansı olsaydı, Flix ondan bilgi almak için elinden gelen her şeyi yapardı, hatta adama işkence bile ederdi. Ama arkadaştılar ve Flix on dokuz yaşındayken şimdikinden daha naifti.

Sonra güçleri gelişti ve aceleyle şehri terk etmesi gerekti. Bütün bir yazı denizaşırı ülkelerde yeteneklerini gizli tutacak kadar nasıl kontrol edeceğini öğrenerek geçirmişti. Geri döndüğünde, Aneski'ye tekrar ulaşıp onu riske atmanın bir anlamı yoktu.

"Russ'ın kendini toparlayıp geri dönmesine ve açıklama yapmasına yetecek kadar senden uzak durmayı planlamıştım. Ondan sonra, yapabileceğimizi düşündüm... Bilmiyorum. Ne umduğumu bilmiyorum. Demek istediğim, seni kendimden uzaklaştırdım çünkü bunun geçici olduğunu düşündüm. Sonra, bir yıl geçtikten ve ondan haber alamadıktan sonra, yaptığım şeyi geri almak için çok geçti. Seni çoktan dışlamıştım, Ani. Russ orada olmadan ya da iddialarımı destekleyecek herhangi bir fiziksel kanıt olmadan bana inanman mümkün değildi."

"Bu yüzden mi bir şey söylemedin? Bu mi?"

"Bakın," dedi Flix onları tekrar yola getirmeye çalışarak. "Haroon artık öldü, Russ için güvenli olmalı. Eminim ondan haber alacaksınız-"

"Russ bana ulaşmadan önce Harun'un ölmesini beklemedi."

Durakladı, kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Aneski içini çekti ve duvara yaslanıp başını kararan gökyüzüne doğru kaldırdı. Yakında yağmur yağacak gibi görünüyordu. "Görünüşe göre kardeşim senin sözünü tutmanı istemiş ama kendi sözünü tutmamış. Bildiğim kadarıyla bana gönderdiği ilk mektup, sözde ölümünden bir aydan kısa bir süre sonraydı. Emin olamamamın tek nedeni, Gannon'un bir mektubu yanlış yere koyma ihtimalinin her zaman olması."

"Gannon?" Flix'in kafası çok karışmıştı. "Bunun yapışkan arkadaşınla ne ilgisi var?"

"O yapışkan değil."

"O sana deli gibi aşık ve sen sadece körsün, ama bu konunun dışında." Ve Flix'i ilgilendirmez. "Gannon neden sana mektuplar gönderdi?"

"Beni koruduğunu söyledi." Aneski ona küçümseyen bir bakış atınca Flix'in yüz ifadesi karardı. "İkiyüzlü olma be'tessi. Şimdi de bana aynı bahaneyi sunuyorsun, değil mi? İkiniz de benim iyiliğim için bana zarar verdiğinizi iddia ediyorsunuz. Belki de aslında sen daha iyi bir eşleşmedir. Ne düşünüyorsun? Sana onun numarasını vereyim mi? Yoksa," diye Flix'in elini işaret etti, "onun yerine cenazemde onunla karşılaşmayı mı planlıyorsun? Kalbimi mi durduracaksın?"

"Kesinlikle hiçbir parçan bu kadar sakin olmamalı," dedi Flix, başka söz bulamayınca. "Yapmayacağımı mı sanıyorsun?"

Ani ona küçük bir gülümseme vererek, "Seni bundan daha iyi tanıyorum," dedi. "Boş tehditlerde bulunmazsın. Eğer beni öldürmek istiyorsan, öldüreceksin. Geçmişimiz bunu yapmana engel olmayacak."

"O zaman neden-"

"Çünkü kalbimi ilk kez kıracak değilsin."

Flix şu anda hissettiklerinden nefret ediyordu. Bu kadar parçalanmış olmasından nefret ediyordu. Tüm gezegende sırrını öğrenmesi gereken onca insan varken, neden bu kişi olmak zorundaydı?

Gerçi...

"Daha önce intihara meyilli olduğundan bahsetmiştin." Bunu düşünmek zordu ama kendini zorladı. "Peki ya şimdi?"

"Sana söyledim," diye yanıtladı Ani. "Benim ölmek gibi bir arzum yok. Buraya ölmek için gelmedim."

Bu da buraya bir planla geldiği anlamına geliyordu.

"Duyalım o zaman." Flix dikkatle daha fazla elektrik çağırdı, böylece tehditkâr bir şekilde patladı ve çatırdadı. "Buradan canlı çıkmana neden izin vermem gerektiğini."

"Kardeşimi bulmama yardım et," dedi. "Bu olaydaki rolünün bedelini ona da ödetmek istemiyor musun? İstediğimi biliyorum."

"Ne?" Ne beklediğini bilmiyordu ama bu kesinlikle listede yoktu.

"Gönderdiği mektupların içinde bir iade adresi var," diye devam etti Aneski. "Mid Vest'te bir yerde."

Bu neredeyse dünyanın öbür ucundaydı. "Gidip onu
dövebiliriz. Birlikte."

Flix bir şeyler duyuyor olmalıydı. Plan bu muydu? Ani'nin buraya gelip hayatını şey bu muydu? "Peki ya sonrası? Diyelim ki Russ'a ulaşmana yardım ettim, sonra ne olacak? Bu benim hakkımda bilmemen gereken bir şeyi bilmeni nasıl değiştirecek?"

"İkinize de kızgınım ama daha çok kardeşime kızgınım. Seni kötü bir duruma soktu ve her ne kadar dinlememesi gerektiğini bilmesi gereken aptal sen olsan da, bu olayı geride bırakmaya başlamanın yollarından birinin onunla yüzleşmek olduğunu düşünüyorum."

"Yani seni Russ'a götüreceğim, ikimiz de ona bağıracağız, belki güzelce ağlayacağız ve hepsi bu mu? Bundan sonra bildiklerini mezara mı götüreceksin?" Dilini şaklattı. "Sözünü gerçekten tutacağına inanmamın bir yolu olmadığı gibi, teklifinde başka bir boşluk daha var. Russ'ı bir daha görmek gibi bir niyetim yok."

Onu dövmek mi? İkisi bir daha karşılaşırsa Flix büyük ihtimalle onu gerçekten kızartırdı. Aneski tüm bunları ne kadar kayıtsızca söylese de, Flix'in işleri bu kadar ileri götürüp kardeşini öldürmesini kabul etmesine imkân yoktu. Hayır, uzak durmak en iyisiydi. Russ'ı ait olduğu yerde, geçmişte bırakmak.

"O zaman onun yerine beni tut," bunu söyleme şekli Flix'in aldatmacayı anlamasını sağladı.

"...Bu...Bunca zamandır peşinde olduğun şey olamaz mı?" Olabilir mi?

Aneski sessiz kaldığında Flix gözlerini kırpıştırdı. Yollardan birini söylemişti. Başka yollar da varmış gibi.

"Russ'ı bulmana yardım etmemi kabul etmemi hiç istemedin," diye suçladı.

"Beni terk etti," dedi Ani. "İkimizi de terk etti. Neden onun peşinden koşan biz olalım ki?"

Flix ne diyeceğini şaşırdı.

"Ben sadece üç yıl önce yapman gereken şeyi yapman konusunda ısrar ediyorum. Seninle kalacağım," diye açıkladı Ani. "Bana göz kulak olabileceğin bir yerde."

"Tam da ispiyonlayacağından endişe ettiğim insanların yanında. Bu benim açımdan nasıl akıllıca bir hareket gibi görünüyor?"

"Onlara gerçekte ne olduğunu anlatabiliriz. Senin tatilde olmadığını ama benim seni kaçırdığımı-"

"Hayır."

Ani'nin kaşları çatıldı. "Ne yaptığımı bilirlerse bana güvenmezler. Onlara senin aktif bir Shout olduğunu söylesem bile, benim sözüme asla inanmazlar. Senden intikam almaya çalıştığımı düşünürler. Senin Shout kökenli olduğun bir sır değil. Gezegendeki herkes ailenin nereden geldiğini biliyor, Flix. Bu işe yarayacak. İhtiyacın olan güvence bu olacak ve karşılığında beni kırgın bıraktığın o yılları telafi edeceksin."

"Hayır."

"Gerçekten bu kadar utanıyor musun?" Aneski sinirlenmeye başladı. "Gururun senin için bu kadar önemli mi? O zaman beni öldürmeyi tercih edersin-"

"Sonunun derinin oyulması ya da içinin yapışkan maddeye dönüşmesi olmamasını tercih ederim!" diye bağırdı ve arkasındaki elektrik topunu kalın bir ağaç gövdesine fırlattı. Ağaca çarptı ve yaktı ama ağacı tamamen yok etmedi. Kontrol etme zahmetine girmedi, Ani'ye ve içinde yeniden alevlenen öfkeye odaklanmıştı. "Nefes almaya devam etmek istediğini söyleyen biri için bunu göstermenin komik bir yolu var. Arkadaşlarım yaptıklarını bildikleri için yaşamana izin vermeyecekler."

"Elbette yapacaklar," diye karşı çıktı. "Bana sahip çıkman da burada devreye giriyor. Belli ki."

Teknik olarak muhtemelen haklıydı. Flix hepsine geri çekilmelerini ve işi ona bırakmalarını söylerse, ne yapmış olursa olsun kimse Ani'ye bulaşmazdı. Ama bu uzun vadede hiçbir şeyi çözmezdi.

"Baykal'ı duydun," dedi. "Benim Shepard'ların lideriyle çıkmam delilik."

"O zaman benimle çıkma."

Flix bir nefes verdi. "Sen cidden-" "Beni

Onus'un yap."

Dünya durmuş gibiydi ve bir an için yanlış duyup duymadığını merak etti.

Ta Ani cesur bir adım atıp tekrarlayana kadar.

"Beni Onus'un yap, be'tessi."

"Peki ya Shepardlar?" Bunu sormak bile aptalcaydı. Flix'in bunu neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Bu öneriyi gerçekten takip edebilecek gibi değildi. Onus, bir okul binasının arkasında şakalaşabilecekleri bir unvan değildi.

Brumal'ın bir üyesi bir Onus'a isim verdiğinde, olay bitiyordu. Kendilerini ömür boyu piyasadan çekiyorlar, birini kendilerininmiş gibi sahipleniyorlar ve mafyanın geri kalanına önemli ve en önemlisi güvenilir olduklarını ilan ediyorlardı.

Aneski Kendricks güvenilir biri değildi.

"İstifa edeceğim," diye yanıtladı Ani.

"mi?" Buna inanmadı.

"Sadece Russ'a ne olduğunu öğrenmek için katıldım," diye itiraf etti.

"Sen onların liderisin." İlk şokun etkisi geçtiğine göre, Flix tekrar doğruları görmeye başlamıştı. "Büyük Kardeş'i bulmak için çıktığın yolculukta onları da yanında götür. Onları da terk etti."

"Beni öldürmezsen bunu yapabilirim sanırım," diye mırıldandı ve düşündü, sonunda başını salladı. "Ama hayır, teşekkürler. Seninle gitmeyi tercih ederim."

"Ya bunların tek seçeneğin olduğunu söylersem?" Bunun sona ermesi gerekiyordu. Başı ağrımaya ve en başından beri uzak bir ihtimal bile olmaması gereken şeyleri dilemeye başlamıştı. "Arkadaşlarınla gitmene izin veririm ve sen de bana söylemeyeceğine dair söz verirsin. Sessizliğin hayatın." Aptalcaydı ama... Flix yine de bunu yapabileceğini sanmıyordu. "Ya da, eğer aksinde ısrar edersen, kalbini zaplarım. Burada ölürsün ve yaklaşan fırtına olay sırasında seninle olduğuma dair tüm kanıtları yok eder."

Kafeteryadaki herkes onları birlikte çıkarken görmüştü ama kimse ona karşı konuşmaya cesaret edemiyordu.

Aneski tereddüt etmeden, "Hayır, teşekkürler," diye tekrarladı. "Kendi fikrimi daha çok beğendim."

"Böyle bir şey olmayacak, Ani." Üç yılını genç adamı unutmaya çalışarak harcamamıştı ki, son saniyede buraya gelip karar vermesine izin versin. Hayır. Kesinlikle hayır. "Eğer videoyu beni tehdit etmek için kullanabileceğini düşünüyorsan, bir daha düşün."

"Bu pek işe yaramaz, çünkü beni öldüreceğini söylüyorsun," diye belirtti. "Ben bundan daha zekiyim. Bana biraz güven, lanet olsun."

"Bu anlamsız ve hiçbir yere varamıyoruz." Flix burun kemiğini sıktı. Sikerim böyle işi. Doğruca Baykal'a gidecek ve her şeyi kendisi itiraf edecekti. Ailesiyle ilgili kısmı atlar, Kal'a her şeyi kendi başına yaptığını söylerse, geri tepmelerini önleyebilirdi. Şansı varsa, bunu ondan duymak darbeyi yumuşatırdı. Aralarında yıllara dayanan dostluğun bir anlamı olmalıydı, değil mi?

Bunu daha önce yapmalıydı. Neredeyse yaptığı birkaç olaydan daha fazlası olmuştu. Eğer bir an önce halletseydi, bunlar olmayacaktı.

"Unut gitsin," dedi Flix. "Sadece git buradan."

Aneski dudaklarını büzdü ama gitmek için hiçbir

hareket yapmadı. "Ciddiyim, Ani. Git buradan."

"İstediğimi elde edene kadar olmaz."

Gökyüzü ilk birkaç yağmur damlasını püskürtürken inledi ve gözlerini devirdi. Bir tanesi yanağına sıçradı ve onu sinirli bir şekilde ovuşturdu. Flix yağmurdan nefret ederdi. Giysilerinin tenine yapışmasından nefret ediyordu ama bundan da öte, ne zaman yağmur yağsa ama fırtına çıkmasa kendisiyle alay ediliyormuş gibi hissetmesinden nefret ediyordu.

Gökyüzünde şimşek çaktığında Flix kolayca kendini bırakabilirdi.

Yine de, Kal'a itiraf etmeyi planlayıp planlamadığını tahmin ediyordu, bu artık onun için bir sorun olmayacaktı. Fırtınalar sırasında ya da özenle hazırlanmış "yangınlar" yoluyla sızıntısını gizlemesine gerek kalmayacaktı.

"Peki," dedi, köşeye sıkıştığı için artık gitmek ve bu işi bitirmek istiyordu. "Russ'ı bulmana yardım edeceğim, mutlu musun?"

"İstediğim bu değil."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Beni Onus'un yap, Flix." Aneski, Flix'in bileğine yapıştı, çünkü artık Ani'nin bunu yapmaya niyeti olmadığı açıktı.

"Bırak."

"Bunu denedim," dedi. "Deniyorum, inan bana. Ama bu çok geç."

"Eğer bu bir aşk itirafıysa-"

Alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Merak etme, değil."

Flix bundan rahatsız olmamaya çalıştı ama sormadan da edemedi, "O zaman neden?"

"Çünkü," dedi Aneski, neredeyse göğüs göğüse gelene kadar yaklaşarak, "bana borçlusun. Sen ve pislik kardeşim için ağlayarak harcadığım onca zaman ve enerji için bana borçlusun."

"Russ'a kızgınsanız, onu bulun ve tahsil edin."

"Oh, kızgınım. Ondan nefret edecek kadar," dedi. "Ama bu, tam burada, seninle benim aramda. İki seçeneğin var, be'tessi. Beni öldür ya da bana sahip çık. Tek seçeneğin bunlar."

"Ya da ne?" diye alay etti. "Elinde sadece video var, Ani. Bana karşı kullanabileceğin başka hiçbir şey yok."

Aneski başını salladı ama bu, Flix'in geri çekilip bir kez daha binaya doğru yavaşça geri çekilirken bile gergin hissetmesine neden olan bir şekildeydi. "Brumal'ın Shepardlar hakkında ne dediğini biliyorum. Zayıf olduğumuzu. Korkak olduğumuzu. Asla sizin sahip olduğunuz yeteneklerin yarısına sahip olamayacağımızı."

Bununla nereye varmaya çalışıyordu? Flix bunu .

"Örneğin seni ele alalım. İnsanları çoğundan daha iyi okuyabiliyorsun. Bu yüzden Baykal'ın etrafta casusluk yapması için gönderdiği kişi sensin. Kim olduğumu hemen anladın, değil mi? Sığınakta mı?"

"Buna böyle mi diyorsun?" Ani daha önce düşürdüğü bıçağı indirip yerden aldığında Flix onu durdurmak için hareket etmedi ama yine de şaşkınlığı artmıştı. "Evet. Bunu çok erken anladım."

"Çünkü sezgilerin kuvvetli." Aneski doğruldu, bıçağı elindeydi. "Algıyla ilgili komik olan şey, kendininkine çok güçlü bir şekilde inanırsan, yalana düşmenin çok kolay hale gelmesidir."

Bu, Flix'in geçmişte aklından geçirdiği düşünceye ürkütücü bir şekilde benziyordu ve benzerliklere o kadar kapılmıştı ki, çok geç olana kadar gerçekte ne olduğunu fark etmedi.

"Buraya ölmek için gelmediğimi söylemiştim ve ölmedim de," diye ekledi Ani. "Ama bu istekli olmadığım anlamına gelmez. Sana karşı bir şey hissetmediğimi mi sanıyorsun? Tekrar düşün."

Bir kırbaç kadar hızlı olan Ani, bıçağı elinde döndürdü ve kendi göbeğinin sol üstündeki noktaya nişan aldı...

Ve bıçağı kabzasına kadar sapladı.

BÖLÜM 14:

Gerçekten ölmek istemediğine yemin etti ve kabul etmek gerekir ki, bu ona her şeye mal olabilecek ciddi bir kumardı, ama...

Aneski her şeyini vermeye hazırlıklı gelmişti.

Her şeyi hayatı da dahil olsa bile. Artık

cevapsız soru kalmamıştı.

Artık belirsizlik

yoktu. Ani gerçeği

istiyordu.

Ve onu alacaktı.

Bıçak kullanmak da biraz aşırıydı ama Flix yerinden kımıldamıyordu ve bariz bir çıkmaza girmişlerdi, bu yüzden ona kalan tek seçenek buydu.

Bu bir kumardı, ama her şey için aynı şey söylenemez miydi? Acı yoksa kazanç da yok, değil mi? Aneski son birkaç gün içinde Russ'ın bıraktığı mektupların her birini bir düzineden fazla kez okumuş ve her seferinde daha da sinirlenmişti. Russ onu manipüle ettiği ve terk ettiği için değil. Ama Russ'ın eylemleri Ani'nin kendisi için gerçekten önemli olan tek şeyi kaybetmesine neden olduğu için.

Flix Fulmini, bunu bilemeyecek kadar inatçı ve çocuksu olduğu zamanlarda bile Aneski'nin her zaman son hamlesi olmuştu. Mektuplar Ani'ye kardeşi hakkında çok şey öğretmişti ama aynı zamanda Brumal üyesi için olası bir resim çizmişti. Flix tüm bunları Ani'nin iyiliği için yaptığını doğruladığına göre, ondan öğrenmesi gereken tek bir gerçek kalmıştı.

Ani'yi hâlâ biraz da olsa önemsiyor muydu?

Flix'in onu öldürmesiyle ilgili tüm o konuşmalardan ve bunu hiç çekinmeden söyleme şeklinden biraz kuşkulanmaya başlamıştı ama artık işleri basitleştirmişti. Ya Flix onu kurtarmış ve ikisine de duyguları olduğunu itiraf etmişti ya da onu orada ölüme terk etmişti.

Bu berbat bir şeydi ama en azından kapanışını yapacaktı. İşkence dolu üç yıl onu buna değecek bir noktaya getirmeye yetmişti.

Yine de...

Acı tahmin ettiğinden çok daha kötüydü. Öyle ki, önceden bilseydi sızlanacağından yüzde doksan emindi. Artık çok geç olduğu için tek yapabildiği yan tarafını tutup ayaklarının üzerinde sallanmaktı.

Bıçağın kendisi yaklaşık beş santim uzunluğundaydı ve bıçağın tamamını vücuduna saplamak için hızlı bir çalışma yapmıştı.

Görüşü gidip gelirken güldü ve tökezleyip düşmeden bir an önce Flix'in dehşete kapılmış yüz ifadesini yakaladı. Ancak yere çarpmadan önce Flix oradaydı, onu yakaladı ve nemli zemine yatırdı.

"Ne oluyor lan?!" Flix Ani'nin elini silahtan uzaklaştırdı ve küfretti. "Lanet olsun, Ani! Ne yaptın sen?!"

"Saat işliyor," dedi Ani ve ya kelimeleri geveliyordu ya da vücudu saldırıya karşı koymak için fazla mesai yaparken akan kanın sesinden kulakları düzgün çalışmıyordu. "Seçimini yap, be'tessi."

"Şu anda ciddi misin lan sen? Beni zorlamak için kendini bıçaklamadın, Ani."

"Öyle de oldu." Güldü ama bu kısa sürede öksürüğe dönüştü, içinde bir acı dalgası çalkalanıyordu.

Flix yine küfretti ama ikisi de zamanının tükenmekte olduğunu biliyordu. Ya Ani'yi burada ölüme terk edecek ya da onu iyileştirmesi için arkadaşlarından birini çağıracaktı.

Aneski, acıya ve karanlığın çekiciliğine karşı savaşarak, "Requen'i çalıştır," dedi. "Vücudum toksinlerle dolmadan ve kapanmaya başlamadan önce en fazla on dakikam var."

Acilen hastaneye kaldırılsa bile, onu zamanında iyileştirmek için özellikle yetenekli bir doktor gerekirdi. Sadece Baykal Void ve İmparatorluk ailesi gibi insanların ulaşabileceği türden bir doktor.

Flix İmparatorluk Prensi'nin arkadaşıydı ama ondan bir iyilik isteyecek kadar yakın değillerdi. Gereksiz riskler almaktan hoşlanmazdı, diye hatırlıyordu Aneski, bu da başka bir yol varsa bununla uğraşmayacağı anlamına geliyordu.

Geriye Baykal Void kalıyordu. Ancak Baykal, Shepardların lideri gibi birini iyileştirmek için havalı özel doktorunu kullanmayı kabul etmedi.

Aneski'nin görüşü Flix'in yüz ifadesini seçemeyeceği kadar bulanıklaştı ve korku sonunda onu yakaladı. En azından burada ölürse, sonunda her şey bitmiş olacaktı. Artık neden şu anda onu kucaklayan ve fırtına gibi küfreden adam için yeterince iyi olmadığını düşünmeyecekti.

Ayrıca Russ'a ne olduğunu bilerek ölecekti, bu da bir artıydı. "Kapa çeneni," diye hırladı Flix. "Ölmüyorsun."

Son kısmı yüksek sesle mi söylemişti?

"Ölmene izin yok, Tiny Terror, anladın mı? Siktiğimin piçi. Her zaman çok inatçı." Kolunu hareket ettirerek Ani'yi itip kaktı, bağırdığında onu susturdu. Bir saniye sonra bir çınlama duyuldu ve ardından Flix çoklu levhasına doğru bağırmaya başladı. "Darthok'un arkası! Acele edin!"

"Sorun nedir?" Hattan Berga'nın sesi geldi, ardından bir sandalye sesi duyuldu ve Berga yanındakilere kendisini takip etmeleri için emirler yağdırdı.

Flix bir dakika sessiz kaldı.

Ya da Ani bilincini kaybetti.

Biri ya da diğeri.

Flix sonunda gergin bir sesle, "Onus'um ölüyor," dedi. Çoklu levhayı ıslak zemine bıraktı ve Aneski'nin gözleri kapanmış ve artık onu göremiyor olsa bile kulağının yanında ağzının sıcak baskısını hissedebileceği şekilde eğildi. "Eğer böyle bir şey olursa Ani, Shepard'ların evini yerle bir ederim. birlikte. Bunu aklında tut, Minik Terör. Sen ölürsen, onlar da ölür."

Onlara dokunmamasını söylemek için ağzını açtı ama bu onun için çok fazlaydı.

Aneski, Flix'in böyle bir zamanda bile son sözü söylemeden mutlu olamayacağını düşünerek kendinden geçti.

* * *

Bir çarpışma oldu ve Ani inledi. Gözlerini açamıyordu ve vücudu ağırlaşmış ve... kapalı hissediyordu.

"Sizi diri diri yakacağım!" diye bağırdı biri, ardından bir çarpışma daha oldu. "Hepiniz! Düzeltin onu! Hemen düzeltin!"

"Flix, sakin ol. Ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorlar," diyen başka bir ses çığlık atan kişiyi ikna etmeye çalıştı ama pek de başarılı olmuşa benzemiyordu.

ona doğru.

"Kahretsin!" Başka bir erkek sesi. Bu sefer Ani'ye daha yakın. Gerçekten yakın. "Uyandı! Sakinleştirici!"

"Tanrılara yemin ederim, Ani!" ilk konuşan tekrar konuştu, Aneski o haliyle sesini ayırt etmekte zorlansa da sesi tanınabiliyordu. "Bundan kurtulsan iyi edersin, böylece seni kendim öldürebilirim ya da bana yardım et-
"

Kolunda bir diken vardı ve sonra... hiçlik.

* * *

Aneski'yi karanlığın içinden çıkaran derin bir ses, "Bunu gerçekten kastetmiş olamazsın," dedi. "O mu? Onca insan arasından mı?"

"Bu ne zaman oldu ki?" diye soran bir başka kişi de aynı şekilde çelişkili bir ses tonuyla konuştu.

"Sadece... oldu." Biri bir iç çekti, yorgunluğu belliydi.

"Yine de onu Onus'unuz olarak

adlandırmak-" "Bitti. Bırak onu."

"Ondan *hoşlanıyor* musun ki?"

Ne hakkında konuştuklarını merak eden Aneski gözlerini açtı. Oda aydınlıktı ve anında yanmaya başladı. Bilinçsizlik onu tekrar çekiştirmeye başladı. Her şey kararmadan önce başucunda oturan bir sarışın gördü.

* * *

"Onu burada tutamazsınız! Bu adam

kaçırmaktır!" Aneski kaşlarını çattı. Bu ses

Gannon'a mı aitti? "Ona ne yaptınız böyle?!"

Ve Rexton. Bundan emindi. Ama neye ?
Peki kiminle konuşuyorlardı?

"Çıkarın onları buradan," diye emretti yakındaki bitkin bir ses.

"Buna hakkınız yok!" Gannon haykırdı, ancak bitkin adam alaycı bir şekilde kıkırdadı.

"Onun sahibi benim," dedi, ses tonunda ekşi bir şeyler vardı. "Her türlü hakka sahibim."

"Piç kurusu!"

Aneski kendisini çevreleyen ağırlıktan kurtulmak için çabaladı ama gözleri açılmayı reddetti ve tek bir kasını bile oynatamadı.

"Şşş," bir el alnına yerleşti, sıcak ve bir şekilde rahatlatıcı, "Sakin ol bebeğim, henüz uyanma zamanı değil. Arkadaşların iyi. Uyumaya devam et."

Nedenini bilmiyordu ama Ani ona inanmıştı.

Direnmeyi bıraktı ve karanlığın rahatlığını memnuniyetle karşıladı.

* * *

Bir sonraki uyanışı daha kolay oldu. Boğazı kurumuştu ama gözleri zorlanmadan açıldı ve ışıklar kör edici derecede parlak değildi. Vücudunu gözden geçirdiğinde, omuzlarını ve ayaklarını oynatabiliyordu, bununla birlikte biraz acı olsa da çok kötü bir şey değildi.

Tavana baktı, anılarını sıraladı, onu buraya getiren her şeyi bir araya getirmeye çalıştı...

Burası her neresiyse.

Aneski kaşlarını çatarak başını yastığa yasladı. Burası bir hastane odası değildi ve içinde bulunduğu yatak, bir insanın orada bulabileceği standart bir yatağın en az üç katı büyüklüğündeydi. Çarşaflar teninde pürüzsüz bir his uyandırıyordu, muhtemelen ısı kontrollüydü. Pahalıydı. Panjurları açık büyük bir pencere vardı ve dışarıda bir sokak lambası sağanak yağmurun parıldamasına neden oluyordu.

Başını diğer yöne çevirdi ve gözleri yanındaki bir figüre takılınca donakaldı.

Adam yüzünü ona dönmüş, yan yatıyordu. Battaniyenin üstünde uyuyordu, sanki sonradan sürünüp uzanmış ve ilk başta uyumaya niyetlenmemiş gibiydi.

Flix.

Her şey aklına geldi ve Aneski yanağının içini ısırdı. Brumal üyesi şu anda huzurlu görünüyor olabilirdi ama uyandığında Ani'ye nasıl bir cehennem azabı çektireceği belli değildi. Muhtemelen çok öfkeliydi.

Kendini bıçakladıktan sonra neler olduğunu hatırlamaya çalıştı ama en iyi ihtimalle bulanıktı. Tam olarak kavrayamadığı parçacıklar. Bir noktada arkadaşlarının.... onunla birlikte bir yerlerde olduğundan emindi ama... Ayrıntıları bilmiyordu. Ani yine de burada olduğundan şüpheliydi. Flix'in onların evine girmesine izin vermesine imkân yoktu.

Aneski şimdi tanıdı. Flix'in evindeki yatak odası. Flix'in o gece onu orada yalnız bıraktığı ortaya çıktığında gizlice bakmıştı.

ama burada çok uzun süre kalmamıştı. Kendini çok samimi hissetmişti.

Çok

üzücü.

Acınası.

Hatta ikisini bu yatakta birlikte yatarken hayal etmiş ve haince düşünceleri yüzünden kendinden nefret etmişti. Flix'in yokluğuyla böyle bir şeyin asla gerçekleşmeyeceğine dair sessiz bir mesaj gönderdiğini bilmekten nefret ediyordu.

Ve yine de...

İşte buradaydılar.

Kollarını hareket ettirebilseydi, Aneski bunun bir rüya olmadığından kesinlikle emin olmak için uzanıp ona dokunacaktı, ama denediğinde onları sadece biraz itip kakmayı başardı. Yorganın altında, yanlarında sıkışmışlardı ve onları çıkaracak gücü yoktu.

Hareketleri Flix'i uyandırmaya yetmiş olmalıydı, çünkü Brumal üyesinin kıpırdanmasını izledi, gözleri yavaşça açılıp odaklanmak için göz kırpmadan önce yanağını yastığa sürttü.

Flix'in mavi bakışları onu fark ettiği anda sertleşti ama Aneski'nin korktuğu gibi uzaklaşmadı ya da hemen saldırmadı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, sesi ancak fısıltıyı geçiyordu ve hışırtılı.

"Neden sesin çıkıyor?" Ani'nin sesi pek de iyi çıkmıyordu, Aslında.

"Birkaç kez çığlık atarak uyandın," dedi Flix, Ani'nin boğazına gevşekçe yerleşmek için elini kaldırarak. Dokunuşu nazikti, tehditkâr olmaktan çok keşif amaçlıydı. Hatta parmaklarının ucuyla Ani'nin çenesinin kıvrımlarını şefkatle okşadı.

"Bu bir rüya mı?" Ani bunun gerçek olduğunu bir türlü anlayamıyordu.

Flix gülümsedi ve gözlerini kapattı, görünüşe göre tekrar uykuya dalmaya hazırlanıyordu. "Hayır. İstediğini aldın, Minik Terör."

"Ne istediğimi mi?"

Mırıldandı ve sonra ona tekrar dikkatle baktı. "Umarım sonuçlarına katlanmaya hazırsındır."

Aneski ne diyeceğini bilemedi, henüz tam olarak anlamamıştı, onun yerine sadece "Flix" dedi.

Onu susturdu ve elini Aneski'nin göğsüne koymak için hareket ettirerek yerleşti. "Uyu, Ani. Doktorun emri. Konuşabilmemiz için en az yedi saate daha ihtiyacın var."

"Konuşma mı?" Bu kulağa hiç hoş gelmiyordu. Bir endişe dalgası hissetti ve sonra fark etmediği bir monitör yatağın yanında durmadan biplemeye başladı.

"Rahatla, bebeğim." Flix daha yakına kaydı, bacaklarından birini Ani'ninkinin üzerine kaldırdı ve çenesini omzuna yasladı. "Beni yakaladın, tamam mı? Başardın. Sen kazandın. Şimdi uykuna geri dön ki uyanıp böbürlenebilesin."

"...Flix?"

"Hmm?"

"Lütfen şu anda bana yalan söyleme." Tek bir damla gözyaşı savunmasını aştı ve Aneski bu konuda hiçbir şey yapamadı. "Eğer beni yalnız uyandırmayı planlıyorsan... Acıyor ve yapamam-"

"Acıyor mu?" Flix doğruldu ve hızla ona baktı. "Neden daha önce bir şey söylemedin?" Aneski itiraz eder gibi bir ses çıkarınca dilini şaklatarak yataktan kalktı ve sehpanın üzerindeki bir şeyle oynamak için yanına geldi. Bir an sonra duvardaki bir klipsin ucundan sarkan serum torbasına bir iğne taktı.

"Bekle."

Flix durakladı. "Bu kadar erken uyanmaman gerekiyordu. Hazır değilsin. Bu acını dindirecek."

Aneski yalvarırcasına ona baktı, şu anda hissettiklerini nasıl kelimelere emin değildi. Ya da belki de çaresiz ve zavallı görünmekten korkuyordu. Tekrar.

Elbette Flix satır aralarını okuyabiliyordu. O her zaman olabilir.

"Hey." Ona doğru eğildi ve yüzünün yan tarafını eliyle kavradı. Öncekiyle aynı şefkatle, ağzının köşesi güven verici bir gülümsemeyle kalktı. "Ortadan kaybolmamdan korkmana gerek yok, tamam mı? Planın işe yaradı. Seni Onus'um olarak kabul etmek zorundaydım. Senden kaçmak istesem bile gidebileceğim hiçbir yer yok Ani."

"...Evet?"

"Evet."

Onun bakışlarını aradı. "O zaman neden bana bağırmıyorsun?"

"Çünkü sen hastasın ve yaptığın numara sayesinde seni cezalandırmam için dünya kadar zamanımız var. Ki bunu yapacağım. Büyük ihtimalle o tatlı kıçına."

Aneski nefesini içine çekti ve Flix'in bakışları bacaklarının arasındaki noktaya kaydı.

"Hayır," diye alaycı bir şekilde başını salladı ve doğruldu. "Şimdi bunların yok. Bu bizim için ışıkların sönme vaktinin geldiğinin işareti."

"Flix-"

"Yeter, Ani. Daha iyi olduğunda daha fazla konuşuruz." Daha fazla tereddüt etmeden iğneyi batırdı.

Aneski şikâyet etmek için ağzını açtı ama ona verilen ilaç her neyse hızlı etki ediyordu. Sinirle homurdanarak kendini tam da Brumal üyesinin istediği şeyi yaparken ve tekrar uykuya dalarken buldu.

Flix kıkırdadı ve sonra alnına bir öpücük kondurdu. "Beni hayal et, Minik Terör."

İçinden bir endişe dalgası daha geçti, çünkü Flix fazlasıyla nazik davranıyordu ve bu da Ani'yi geriyordu, ama ilaç iyi bir ilaçtı.

Korkularına aldırmadan uykuya daldı.

BÖLÜM 15:

"Böyle bir adamın senin gibi birine neler yapabileceği hakkında bir fikrin var mı?" Russ, kanepedeki koltuğundan odanın karşısındaki televizyona bakarken başını sallayarak vaaz verdi. Yanına yaklaşmadı ya da Aneski'ye yer göstermedi, sadece oturup birasını içti ve arada sırada izlediği sitcom'a güldü.

Ani daha kapıdan yeni girmişti ki, kardeşi onu yanına çağırdı ve üzerine yürümeye başladı. Bir yandan onu suçlayamıyordu bile çünkü...

"Ama onunla iyi misin?" diye karşılık vermemeliydi, bu durumdayken kardeşini dürtmemesi gerektiğini biliyordu ama kendine engel olamıyordu.

Russ . "Tabii ki. Bana zarar vermez. Ben ondan daha ." "Yaşın bununla bir ilgisi yok."

"Bunu sadece en genç olduğun için . Anlamıyorsun. Ben olmasam Flix'in sana zaman ayıracağını mı sanıyorsun? Ne? Eminim ben olmasaydım nasıl olurdu diye hayal kuruyorsundur, değil mi? Keşke hamleni yapabilsen? Gitmemi mi istiyorsun, küçük kardeşim?"

"Hayır," diye başını salladı, bu işin gidişatından hoşlanmamıştı. Russ gelmeden önce tam olarak ne kadar içmişti? Bakışları, bazıları boş, bazıları açılmamış bira şişeleriyle dolu sehpanın yüzeyini taradı.

Sadece altı tane boş vardı. Bu Russ'ın ziyan olması için yeterli olmamalı.

"Şimdi sen de bir yalancısın," dedi Russ küçümseyerek.

Aneski ve Flix arasındaki yaş farkı Russ ve onun arasındaki yaş farkından daha azdı; Russ kardeşinden üç yaş büyüktü ve iki yaş

Brumal daha yaşlı. Ama söylediklerinde ciddiydi. Aneski'nin zihninde yaşın pek bir önemi yoktu. Burada değil. Aralarında onlarca yıl falan yoktu ve bu yıl, Misafir'deki ilk dönemine başladığında, hepsi üniversite öğrencisi olacaktı.

"Güven bana," diye iç geçirdi Russ. "Brumal'a bulaşmak saflıktır ve fiziksel görünüşüne rağmen Flix melek değildir. Yaptığı şeylerin yarısını duymuş olsaydın, kendini odana kilitler ve ne zaman gelse dışarı çıkmayı reddederdin. Senin yaptığın gibi aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi baygın baygın ona bakmazdın."

"Bilmiyorum." O biliyordu. Yaptığını biliyordu ve görünüşe göre kardeşi de biliyordu.

Flix farkında mıydı? Fark etmiş miydi?

Kibar olmak ve Ani'yi utandırmamak için mi hiçbir şey söylemiyordu?

Yüzünde bir şey parlamış olmalıydı çünkü Russ ona baktı ve sonra gözlerini devirdi. "Acınası. Arkadaşların ne düşünüyor, ha? Onlara kardeşini arzuladığını söyledin mi-"

Kapı çalındı ve Flix onlardan birinin cevap vermesini beklemeden kapıyı açıp içeri girdi. Onları küçük oturma alanında gördü ve hemen yanlarına geldi, bir kolunu Aneski'nin omuzlarına atarak onu kendine çekti ve Russ'a başını salladı. "Ne var ne yok?"

"Pek bir şey yok." Russ ayağa kalktı ve birayı yere bıraktı. "Hadi buradan gidelim."

Flix kaşlarını çattı. "Gerçekten daha yeni mi geldim?" Ani'yi daha da kendine çekti, öyle ki sıcak dudakları neredeyse Ani'nin yanaklarına değecekti. "Minik Terör, lütfen kardeşine misafirlerine en azından bir içecek ikram etmemenin kabalık olduğunu anlat."

Aneski cevap vermek için ağzını açtı ama Russ ona fırsat vermedi.

Kardeşi alay ederek yanına geldi ve Flix'in koluna yapışarak onu zorla Ani'den uzaklaştırıp kapıya doğru itti. "Kapa çeneni, seni baş belası."

Flix güldü ve Aneski'ye göz kırptı. "Sonra görüşürüz, Ani."

Russ kapı aralığında durakladı ve ciddi bir bakışla ona döndü. "Bekleme."

Aneski'nin yüzü bu yüklü ifade karşısında düştüğünde, kardeşi kıkırdadı ve gitti.

* * *

Uyandığında halsizdi, gözlerini ovmak için uzandı, ancak bir saniye sonra kollarını ve bacaklarını hareket ettirebildiğini fark etti. Enerjisi de geri gelmişti ve sanki bıçaklanma hiç olmamış gibi dinlenmiş hissediyordu.

Kendi kendine yapmış rağmen, yan tarafında acı rahatladı ve iç çekerek yanındaki yataktaki lekeyi kontrol etmek için döndü.

Boş yer.

Aneski çok hızlı bir şekilde oturma pozisyonuna geçti, daha önce daha iyi olduğunu varsaymasına rağmen başı bir an için döndü. Flix'in yokluğu yüzünden paniklemekle meşgul olduğu için fark etmemişti bile. Son konuşmalarını rüyasında mı görmüştü? En mantıklısı bu olurdu, çok tatlıydı. Belki de tüm konuşmayı hayal etmişti ve Flix onu daha ilk günden burada bırakmıştı.

Burası hâlâ onun özel konutundaki odasıydı. Yine de bunun büyük plan içinde küçük bir rahatlık olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Ne de olsa daha önce bir kez Flix'in evinde terk edilmemiş miydi? Bunun tekrarlanamayacağını kim söyleyebilirdi ki?

Kendini bir hiç uğruna mı bıçaklamıştı?

Kabul etmek gerekir ki biraz dramatik olmuştu ama Aneski'nin aklına başka bir yol gelmemişti. Flix pes etmeyi reddetmişti ve Ani diğer ayakkabının düşmesini beklemekten bıkmıştı. En azından bu şekilde durum üzerinde ve çok istediği Brumal üyesi üzerinde bir nebze de olsa kontrol sahibi olabileceğini düşünmüştü.

Daha iyi bilmeliydi. Flix onu orada kan kaybından ölmeye terk etmemiş olsa bile, bunun onu gerçekten önemsediği anlamına gelmediğini bilmeliydi. Onu kendi sorumlusu mu yapacaktı? Ne şaka ama. Aneski bile bunu önerdiğinde içten içe ürpermişti.

Kim olduğunu sanıyordu ki? Flix'in en az bir yıldır çıktığı Russ'ın bu pozisyona gelme şansı yoktu. Ani'yi bir an için bile olsa buna inandıran neydi? Kardeşi güçlü bir liderdi ve önünde kazançlı iş fırsatları olan bir işletme öğrencisiydi.

Aneski bir sanatçıydı. Son birkaç aydır tembellik ettiği ve henüz bir iş arayıp bulamadığı düşünülürse, yakında fakir bir sanatçı olacaktı.

mezun olduktan sonra üstlenecekler.

Burada öylece oturup yuvarlanamaz ya da bekleyemezdi. Kalkıp bir şeyler yapması gerekiyordu. Yanılıyor olma ve Flix'in şu anda evin başka bir yerinde olma ihtimaline karşı etrafı araması gerekiyordu.

Bu , değil mi? Değil mi?

Geçmişte herkesin onu sürekli terk etmiş olması, kaderinde hep geride kalmak olduğu anlamına gelmiyordu. Lanet olsun. Bu sefer gerçekten bir şeylerin peşinde olduğunu sanıyordu. Gerçekten de doğru fikri bulduğuna ve kendini bıçaklamanın tek bir hamlede tüm hedeflerine ulaşmanın yolu olduğuna inanıyordu.

Yorganı üzerinden attığında zincirlerin şıngırtısı dikkatini çekti ve soluk soluğa yere baktı.

Elini boğazına götürdü ve etrafına kilitlenmiş kalın deri kayışı hissetti. Tasmanın ön ortasından bir zincir uzanıyordu, kucağında biraz birikecek ve yataktan sarkacak kadar kurşun vardı. Yerden en az beş metre yükseklikte duvara cıvatalanmış olan zinciri sonuna kadar takip etti.

Aneski sersemlemiş bir halde, bunun sadece bir şaka ya da gösteriş olmadığını bile bile zinciri çekiştirdi. Boynundaki tasmada da çözebileceği bir yer yoktu, parmakları zincirin halkasının bağlandığı yerde küçük bir tarama pedi olduğunu fark edene kadar körlemesine etrafı yokladı. Kilidi açmak için bir başparmak izi gerekiyordu ve bu onunki değildi.

Gömleksizdi ama kalçalarından aşağı sarkan bol beyaz bir eşofman altı giymişti ve bandın altını kontrol etme riskini aldığında, ona eşlik edecek bir iç çamaşırı verilmediğini görünce biraz şaşırdı.

Gömleğinin olmaması bıçağı soktuğu yeri sağladı ve daha iyi görebilmek için yatakta hafifçe döndü, parmakları oradaki kızgın kırmızı yara izine sürtündü. Yara çoktan kapanmış ve büyük ölçüde iyileşmiş olduğundan, birinci sınıf tıbbi yardım aldığını tahmin ediyordu. Yüksek kaliteli ilaçların ve gelişmelerin yapabildikleri çılgıncaydı.

Aniden ayak sesleri duyuldu ve tam kapı açılırken kafasını kapıya doğru kaldırdı. Flix içeri adım atıp kapı çerçevesinin altında durakladığı anda Aneski'nin nefesi boğazında düğümlendi.

Terk edilmemişti. Bu harikaydı.

Ama aynı zamanda şu anda duvara zincirlenmiş durumdaydı ki bu da... büyük olasılıkla pek iyi bir şey değildi.

"Kalkmışsın," diyerek sessizliği ilk bozan Flix oldu, saçlarını havluyla kurulamakla meşguldü. Daha önceki kıyafetlerini değiştirmiş ve benzer bir pantolon giymişti ama üzerinde bir de atlet vardı. Kapıyı açık bırakarak odaya girdi ve havluyu yuvarlak bir çamaşır sepetinin bulunduğu köşeye fırlattı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Kafam karıştı," diye itiraf etti Aneski elinde olmadan. Zinciri yakaladı ve hafifçe çekiştirdi. "Nedir bu?"

"Bu mu?" Flix yatağın etrafında yürüdü ama ona yaklaşmadı, onun yerine karşı duvara dayalı şifonyere gitti.

Yüzeyde iki çoklu plaka vardı ve Aneski bunlardan birinin kendisine ait olduğunu düşündü.

Flix küçük bir cam şişe aldı ve tekrar yerine koymadan önce etrafındaki havaya birkaç nefes sıktı.

Aneski'nin burnu dumanlı ama çiçeksi bir şeyin ilk ipucuyla seğirdi. Her zaman kolonya mı kullanırdı?

"Bu bir tasma," diye cevap verdi Flix sonunda, arkasını şifonyere yaslamak için dönerek.

"Ve bunu giyiyorum çünkü?"

Kıs kıs güldü. "Artık kendi başına dolaşmak için sana güvenilebileceğini düşünmüyorsun, değil mi? Az önce yaptığın numaradan sonra? Berga beni kelepçelerden vazgeçirdiği için şanslısın," başını eğdi, "açıkçası hâlâ düşünüyorum."

"Ne?" Ani nereden başlayacağından emin değildi. "Berga burada mıydı?"

"Sürgüyü takmama kim yardım etti sanıyorsun?" dedi. "Ayrıca, bir tanığa ihtiyacımız vardı."

"Tanık mı?"

"Seni benim sorumluluğuma almak için mi? Eğer sana sahip çıkacaksam, bir tanığa ihtiyacım var. Baykal bizi özel doktoruyla birlikte hastanede karşıladı."

"Ona teşekkür etmeliyim."

"Buralara pek sık gelmez," dedi Flix. "Aslında kimse gelmez. Evimde eğlenmeyi pek sevmem, bu yüzden," bakışları onun üzerinde gezindi, "bunun çoğunu kendin sağlaman gerekecek."

İçini bir korku kaplamaya başlamıştı ama Aneski soğukkanlılığını korumak için mücadele etti. Flix'in ona bakışında neredeyse tehditkâr bir şeyler vardı, bu bakış daha önce Ani'ye yönelttiği bakışlara hiç benzemiyordu.

"Beni burada sonsuza kadar duvara zincirli tutamazsın," sesi fısıltının biraz üzerindeydi.

"Bahse girmek ister misin?" Flix karşı çıktı. "Bahse girerim seni hayatının sonuna kadar yatağımda kilitli tutabilirim, aynen böyle." Şifonyeri itti ve sabit ayakları üzerinde durdu. "Bana yaptığın gibi seni de tuvalet molalarında bayıltmalı mıyım? Beni ayakta bıraktığını düşünürsek zaten daha cömert davranıyorum."

"Mesele bu mu?" Dudaklarını ıslattı. "Bunun için eşit olduğumuzu söylediğini sanıyordum? Bu yüzden beni sikip gittin. Cezam buydu."

"Öyleydi," diye kabul etti. "İyi bir çocuk olmalıydın ve tatmin olmalıydın. Sana bir tat verdim ve sen ne yaptın?" Zinciri yakayla birleştiği yerden kavradı ve Aneski'yi yatakta dizlerinin üzerine çekti. "Kızışmış bir sürtük gibi sürünerek geri geldin. Şimdi istediğini elde ettin. Sen benim kaltağımsın bebeğim ve ben çok sahipleniciyim. Ayrıca bir mafya üyesiyim, yani buralarda her türlü silah saklı, keskin silahlar. Kendi haline bırakılamazsın ve ben de tüm evi bebek korumasına alamam, bu yüzden bir çözüm buldum."

Ani iki eliyle Flix'in bileklerini kavradı ve zincirdeki tutuşunu çözmeye çalıştı, ama Flix sıkıca tutundu. Kısa bir süre sonra hayal kırıklığıyla pes etti ve gözlerinin kenarındaki karıncalanma hissini fark etmemeye çalıştı. "Okul ne olacak? Vizelerim var."

"Kullandığın aletler sivri gibiydi," diye yanıtladı Flix. "Olmasa daha iyi." "Flix." Ciddi olamaz mıydı?

"var?" Yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Üzgün görünüyorsun, Tiny Terror. İstediğin bu değil miydi?"

"Hayır," diye başını salladı. "Öyle olmadığını biliyorsun." "Biliyor muyum?" Flix mırıldandı ve doğruldu.

"Bunun sebebi senin güçlerin mi?" Aneski, Flix'i bu tehdide bir son vermeye ikna edebilecek bir şey, herhangi bir şey söyleyebilmek için çırpındı. "Söylemeyeceğim! Söz veriyorum! Zaten söylemeyi hiç planlamamıştım!"

"Seni sadece Baykal ve Berga'nın tanıdığını düşünürsek," dedi Flix, "ve seni ikisinin yanında da asla gözetimsiz bırakmayacağıma göre, bunun doğru olduğundan oldukça eminim. Yine de arkadaşlarınla son bir kez konuşmana izin vereceğim

-Çoklu levhanın üzerinden, yüz yüze değil. Onlara okulu nasıl bıraktığınızı ve taşındığınızı anlatabilirsiniz."

"Flix, lütfen bunu yapma."

"Düşündüğünüzde en iyi seçenek bu. Buraya gelip saçma sapan bir kurtarma girişiminde bulunmalarını istemezsin, değil mi?"

"Flix."

"Ben boğazlarını kesmek zorunda kaldıktan sonra cesetlerini gömmek için arka bahçede yeterince yer var elbette, ama o zaman üzülürsün, değil mi?" Flix parmaklarını şıklattı. "Bekle, daha önce perspektiften bahsetmemiş miydin? Sanırım bunun yerine her zaman olumlu bir açıdan bakabilirsin. Onlar yerin iki metre altına gömülselerdi, seni asla terk edemezlerdi, öyle değil mi?"

Aneski dehşete kapılmış yüz ifadesinin onu ele geçirmesine engel olamadı. Kalçalarının üzerine çöktü ve Flix buna izin vererek zincirin avuçlarının arasından kayıp gitmesine izin verdi.

"Baykal'ın Uydusu'nun bir üyesi olmak için ne gerektiğini biliyor musun?" Flix sordu. "Brumal üyesi olmak için ne gerekiyor? Biz Shepard'lar gibi değiliz; arkadaşlarına böbürlenmek ve kendini belalı hissetmek için logomuzu göğsüne takmak isteyen sokak serserilerini kabul etmiyoruz. Halk bize Canlılığın Şeytanları lakabını verdi çünkü bizim oldukça kabus olduğumuzu söylediler. Sanırım bize sadece böyle hitap etmek kulağa tuhaf gelirdi?"

Flix'in bununla nereye varmaya çalıştığına dair hiçbir fikri yoktu ama iyi bir yere varmadığını söyleyebilirdi.

"Sen on altı yaşındayken tanışmıştık, değil mi?" Yarısı su dolu bardağa uzandı ve bir yudum aldı.

Hayır, cam değil, Ani daha yakından baktığında fark etti.

Plastik. Artık ona bir *bardak* bile emanet edilemez miydi?!

"On altı yaşıma geldiğimde," diye devam etti Flix, "çoktan üç kişiyi öldürmüştüm. Bunlardan ikisi Brumal içindi. Üçüncüsü... Teknik olarak o bir kazaydı ama gerçekten fark eder mi? Yine de sayılır. Bazen, tırnaklarımda hala kan varken akşam yemeği için dairene gelirdim."

Flix'in kapıdan girip doğruca tuvalete gittiği zamanlar oluyordu. Sebebi bu muydu? Aneski o zamanlar bunu pek düşünmemişti ama şimdi...

"Ben bunu saklayabilecek türden bir insanım," dedi Flix elini kaydırdı ve kıvrık parmaklarının arasından kıvılcımlar uçuştu, "aynı zamanda en yakın arkadaşlarımdan biri olan patronumdan. İşte ben buyum, Ani." Elektrik mavisi ve beyaz patlamalara . "Güzel bir kâbus."

"Flix..." Başını hafifçe salladı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Bu yönümü görmeni engellemek için çok uğraştım," dedi Flix. "Ama sen zorlamaya devam ettin. Neden şimdi? Neden her şeyi oluruna bırakamadın? Üç yıl geçirdik-"

"Üç yıl boyunca *hiçbir şey yapmadık*," diye hırladı. "Aynı sokakta yürüyor olsak bile bana doğru bakmayı reddettin."

"Demek Shepard'lara katılmaya ve liderleri olmaya karar verdin? Gerçek
akıllı."

"Shepardlar Brumal ile düşman olabilirler, ama bu
ne hakkında olduğunu."

"Başlangıçta ne yapmak için yola çıkmıştın, Ani? Unuttun mu?"

Hayır, ama kesinlikle yoldan sapmıştı. Bakışlarını indirdi. "Sadece kardeşime ne olduğunu öğrenmek istedim."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Evet." Yüzünü buruşturdu. "Hayır. Beni tekrar kabul etmeni istedim. Görmeni istedim-"

"Bir çetenin lideri olmakta bocalıyor ve başarısız mı oluyorsun?" Flix önerdi. "Ben başarısız olmadım," diye savundu. "Shepardlar şimdi her zamankinden daha güçlü
daha önce. Bunu ben yaptım."

Başını salladı, ancak bu hareket en iyi ihtimalle küçümseyiciydi. "Onlar için çok kötü, artık büyük güçlerini denetlemek için etrafta olamayacaksın."

"Sana bırakacağımı söylemiştim," bir ip parçası kadar zayıf olmasına ve bunu bilmesine rağmen buna bir cankurtaran halatı gibi sarıldı. "Arayacağım. İstersen hemen şimdi yapabilirim, sadece çoklu levhamı bana ver ve ben de arayayım-"

"Buna gerek kalmayacak."

Ciddiydi. Bu, Flix bunun bir şaka olduğunu açıklamadan önce Aneski'yi korkutmak için yapılmış bir numara değildi.

.

"Beni gerçekten burada tutmaya niyetlisin." Aneski zinciri tekrar itip kaktı. "Böyle mi? Flix, bu delilik. Benim bir hayatım var! Telefonda ne söylersem söyleyeyim beni aramaya gelecek arkadaşlarım var. En azından kampüsten işimi neden almadığımı merak edecek profesörlerim var ve

Shepardlar mı? Resmi bir güç değişimi sürece, onları tek kelime etmeden bırakıp gittiğime asla inanmayacaklar."

"Hayır mı?"

"Hayır!" diye bağırdı, bir an için soğukkanlılığını kaybetti. "Çünkü *ben* insanları terk etmem!"

"Bu bir kazma mıydı, bebeğim?" Flix o kadar da üzülmüş görünmüyordu. "Artık bu konuda endişelenmene gerek yok. Burada, evimde kaldığın sürece, senin için her zaman geri döneceğim. İstediğin bu değil miydi? Benim Onus'um olmak? Benim olmak?"

"Bu şekilde değil." Tasmasını çekiştirdi, parmağı deri kayışın altına zar zor sığıyordu. "Senin köpeğine dönüşmek istemedim!"

"Hatırladığım kadarıyla," dedi Flix avuçlarını yatağın iki yanına koyarak ve eğilerek, "bana iki seçenek sundun. Seni öldürmek ya da sahiplenmek. Tek şart buydu, Ani."

Aneski yemin etti.

"Anında aptalca kararlar verdiğinizde böyle olur," dedi. "Hatalar yaparsınız. Benim gibi insanların içeri sızıp avantaj elde etmesi için açık kapılar bırakırsın. İşte bu yüzden Brumal gibi canavarlar bir yana, Shepardlar gibi haydutlara bile bulaşmaman gerekiyordu. Hayatını yaşamaya devam etmen gerekiyordu ve sonunda *Russ*'ın gelip seni alması gerekiyordu, böylece ikiniz gün batımına doğru yol alabilir ve bu şehirde pusuda bekleyen pislikten uzak bir yerde yeni bir başlangıç yapabilirdiniz.

"Senden uzak durmak bunu kolaylaştırmak içindi." Flix dilini şaklattı. "Ama sen beni zorladın ve işte buradayız. Seni öldürmek mi yoksa sahiplenmek mi? Açıkça ikincisini seçtim, ama istediğin her şey olmadığında öfke nöbeti geçirmen burada sona eriyor. Kısmen benim hatam, değil mi? Seni ben şımarttım. Bu benim hatamdı."

"Flix."

Çoklu plakalarından biri çaldı ve Flix geri çekilerek kontrol etmek için şifonyere yöneldi. Bir mesaj okudu ve hemen bir cevap gönderip yanına döndü.

"Sonsuza dek beni istedin, ben hayır dedim, sen de kendini bıçakladın. Bu arada bir santim farkla ıskaladın. Eğer yapmasaydın, Baykal'ın doktoru kendisinin bile seni kurtarabileceğinden emin olmadığını söylüyor. İşte ölüme bu kadar yakındın, Ani."

"Sana kim mesaj attı, Flix?" Aneski diğer adamın omuzlarının gergin duruşundan pek hoşlanmamıştı.

"Benim olmak mı istedin?" Karanlık bir şekilde kıkırdadı ve daha önce yudumladığı plastik bardağı eline aldı. "Öyleyse öylesin. Sen benimsin, Aneski Kendricks. Sahip olduğum şeylerle ilgili şöyle bir şey var. Kimse onları benden alamaz." Fincanı tutan eliyle onu işaret etti. "Hayır. Bir kişi."

"Özür dilerim." Gerçekten, gerçekten üzgündü. Flix'in gitmesine izin vermesi ve daha sonra tekrar denemesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı. Daha iyi bir plan yapmalıydı. "Bir daha olmayacak. Asla-"

"Tabii ki yapmayacaksın," diye kabul etti Flix. "Çünkü sana bu şansı vermeyeceğim. Birine nasıl işkence edilir bilmek ister misin? Kıç tıkaçları ve titreşimli penis halkalarıyla değil. İşte burada." Onu alnından dürttü ve Aneski uzaklaşmaya bile zahmet etmedi. "Aklını öyle bir sikeceğim ki, gitmek istediğini tamamen unutacaksın."

"Böyle bir şey . Benim bir hayatım var," diye tekrarladı.

"Hayatın artık bana ait. Neden sızlanıyorsun anlamıyorum. Onu yüzsüzce veren sensin." Flix doğruldu ve bardağı uzattı. "İç. Doktor susuz kalmaman gerektiğini söyledi. Çoğunlukla iyileştin ama henüz tamamen iyileşmedin. Sonunda seni aletimle tıkadığımda iç kanama geçirmene izin veremem, değil mi?"

Aneski sinirlendi ama fincanı akıllıca aldı. Ancak içmeden önce tereddüt etti, inatçı bir yanı hâlâ isyan etmek istiyordu, bu onun için zaten ne kadar iyi sonuçlanmış olsa da. Kendini zorlayarak fincanın içindekileri mideye indirdi ve Flix'e geri uzattı.

"Mutlu musun?" diye sordu. "Kızgın olmanı anlıyorum. Yaptığım şeyle aptallık ettim ama-" Oda aniden döndü ve konuşmayı aniden kesti.

"Uzan," diye emretti Flix.

"Ne..." Komodinin üzerine geri konulan fincana baktı. "Bana ilaç mı verdin?"

Flix ona sakince, "Bir süreliğine gitmem gerekiyor," dedi. "Şu anda tek başına bırakılamazsın. Muhtemelen tasmayı çıkarmak için aptalca bir girişimde bulunarak boynunun etrafındaki deriyi yırtmış olarak sana geri dönerim, değil mi?"

O... tamamen haksız değildi, Aneski bunu kabul edecek kadar aptal değildi.

"daha iyi," dedi. "Ben dönene kadar uyu."

"Flix." Brumal üyesi ona doğru uzandığında onu itmeye çalıştı ama zaten çok güçsüzdü ve olduğu gibi hiçbir şey yapamadı

Yatağa indirildi ve bir çocuk gibi geri sokuldu.

"Senin için geri döneceğim," diye söz verdi
Flix.

Belki de tehditti.

Aneski dürüst olmak gerekirse artık bir şey söyleyemiyordu.

16. BÖLÜM:

"Bu pisliği bulmaya bu ani ilgi neden?" Saint dosyayı masanın üzerine fırlattı ve boş sandalyelerden birine çöktü.

Void Malikânesi'nde Berga'yla birlikte çalışma odasındaydılar. Flix yarım saat önce Berga tarafından buraya çağrılmış ve geldiğinde etrafta üçünden başka kimsenin olmadığını görmüştü.

Paketi aldı ve açarak sayfaları karıştırmaya başladı. "Onus'um onu arıyor."

Aziz . "Şimdi neyin var?"

Pencerenin yanında duran Berga içini çekti. "Bir sorunu var, sorunu bu."

"Her şey kontrolüm altında."

"Tabii, bir dahaki sefere velet vermek istemediğiniz bir şeyi isteyip, boyun eğecek kadar kötü hissetmeniz için gözünü çıkarana kadar."

"Berga." Flix ona kaşlarını çattı.

"Vay canına," diye elini kaldırdı Saint. "Neden çok önemli bir şeyi kaçırmışım gibi hissediyorum? Az önce Yuze ve Kaz'la birlikteydim ve ikisi de evleneceğinizden bahsetmedi."

"Çünkü bilmiyorlar," diyerek ona sert bir bakış attı, "ve öyle de kalacak."

Aziz kaşlarını çattı. "Neden? Bu kutlanmayı hak eden türden bir şey. Ayrıca, kimse varlığından bile haberdar değilse, Onus'unuzun bir Brumal üyesi tarafından tanınmanın faydalarından nasıl yararlanmasını bekliyorsunuz?"

"Basit," dedi. "." "Bunu hak etmiyor,"

diye alay etti Berga.

Aziz ikisinin arasına baktı ve sonra bakışlarını Kasap'a dikti. "Ondan hoşlanmıyor musun?"

"Hayat arkadaşı ciddi bir iştir," diye cevap vermekte gecikmedi. "Zorla kabul ettirilecek bir şey değildir."

"Tecrübelerime dayanarak mı konuşuyorum?"

Şimdi kaşlarını çatma sırası Flix'teydi. "Bu ne anlama geliyor?"

"Hiçbir şey." Berga şüpheyle gözlerini kaçırdı.

"Bir şey saklıyorsun," diye suçladı Flix. "*Benden* mi?"

"Çözmeye çalışıyorum," diye düzeltti. "Bulduğumda, bunu ilk duyan sen olacaksın. Söz veriyorum."

"Ah," dedi Saint. "Tam burada oturuyorum çocuklar, hatırladınız mı?"

"Sen iki saniye bile susmazken nasıl susmayalım?" Flix nefes verdi ve raporu tekrar karıştırdı. "Tüm bulabildiğin bu mu?"

"Russ adını değiştirmiş olmalı." Aziz onu işaret etti. "Zaten akıllı olsaydı değiştirirdi. Bunların çoğunu elde etmek kolaydı. Haroon'un eli o kadar geniş değil ama iyi kötü bir özel dedektif tutmuş olsaydı Russ'ın izini kolayca bulurdu."

"Belki de yapmıştır," dedi Berga.

Mektuplar ne zaman gelmişti? Flix'in bunları Ani'ye sorması gerekiyordu. Tam olarak ne zaman başladıklarını ve ne zaman gönderilmeyi bıraktıklarını bilirse, daha iyi bir resim oluşturabilirdi. Her ne kadar bunu düşünmekten nefret etse de, Berga ve Aziz geçerli bir noktaya parmak basıyordu. Harun bir şeylerin peşini bırakacak biri değildi ve Russ'ın yerini bulmaya az da olsa çalıştıysa ve bunda başarılı olduysa, Russ'ın gerçekten ölmüş olma ihtimali yüksekti.

Bununla ilgili diğer sorun ise, Berga'nın mevcut zihniyetini daha da güçlendirecek olmasıydı. Çünkü Flix, Russ'ın ölümünün Aneski için ne anlama geldiğini umursamayacaktı.

Ona nasıl zarar verebileceğini.

Şimdi bile, yaşadıkları onca şeyden sonra, onu sahiplenmek için manipüle edildikten sonra, başka bir şeyin Ani'ye zarar verebileceği fikri Flix'in kanını kaynatıyordu. Onu korumak için kilit altında tutuyordu - bu aynı zamanda kontrol etmek miydi? Elbette. Ama bunu kabul etmesi bile fikrini değiştirmedi.

Ya Flix bir dahaki sefere iradesine boyun eğmeyi reddettiğinde gerçekten gözlerinden birine saldırırsa? O zaman ne olacaktı? Bu çok korkunçtu ve tamamen mümkün görünüyordu. Zincirle kendini boğmak dışında, şu anda Ani'nin etrafında kendine zarar vermek için kullanabileceği hiçbir şey yoktu. Zincir

gerekliydi. Minik Terör'ün yatak odasında bile tek başına dolaşmasına izin vermekten rahatsızdı.

Russ'ı bulmak bahanenin, numaranın bir parçasıydı. Ani'nin onu gerçekten duman etmek isteyip istemediği bilinmiyordu çünkü o gün kampüste Flix'e yaklaşmak için bunu sadece bir neden olarak kullanmış gibi görünüyordu. En azından Russ'ın bunca zamandır nerede kaldığını ya da neyin peşinde olduğunu öğrenmemek mantıklı değildi.

Daha sonra, onunla konuşmak isteyip karar verebilirlerdi.

Flix'in o mektupları ele geçirmesi gerekiyordu ama oyalanıyordu. Ani'yi tanıyordu, mektupları nereye koyduğunu söylemeyi reddedecek ve bunun yerine özgürlüğü için pazarlık çalışacaktı. Böyle bir şey olmayacaktı.

Flix geçen günün tekrarlanmayacağından emin olamazken değil.

Aneski kollarında kanlar içinde ve solgun bir halde bayıldığında hissettiği korku... Daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Bir daha asla hissetmek istemediği bir şeydi. Eğer bu Ani'yi kilitlemek ve kendine zarar vermek için kullanılabilecek her şeyden uzak tutmak anlamına geliyorsa? Öyle olsun.

"Neden bunun basılmasını istiyorsun ki?" Saint o zaman sordu. "Eski usul mü?"

"Çoklu levhamın üzerinde istemiyorum." Dikkatli davranmıştı ama Minik Dehşet'in kurnaz olduğu da bir gerçekti. Eğer zincirlerini kırmayı ve kendi kaykayına gitmek yerine Flix'in kaykayına ulaşmayı başarırsa, Flix orada onu şehirden kaçmaya teşvik edecek bir şey olmadığından emin olmak istiyordu.

Daha fazla bilgi edindikten sonra Ani'ye kardeşinden bahsedecek ve oradan devam etmenin en iyi yolunu bulacaktı. Yanında Flix olsa bile Aneski'nin onu bulmak için gitmesine izin verme düşüncesi doğru gelmiyordu. Ani'yi yoldayken tehlikeli olabilecek her şeyden uzak tutma düşüncesi onu huzursuz ediyordu.

Başka bir yolu olmalı.

"Yaşama dair hiçbir kanıt bulamadınız mı?" Elindeki bilgiler ilk beş aydan sonra durmuş gibiydi. Mektuplar da o kadar uzun mu sürmüştü?

"Henüz değil," dedi Saint. "Ama hâlâ arıyorum. Bir adam göndermemi ister misin? Bulduklarıma göre Russ kaçtıktan sonra bir süre kesinlikle o adreste kalmış. Eğer şu anda orada değilse, o zamandan beri nereye kaçtığını bilen birileri olabilir."

"Evet," diye kabul etti Flix. "Hael'i gönder."

"Bunu önce Baykal'a sormak istemez misin?" Berga önerdi. "Hayır."

Ayağa kalktı. "Bir astının eksilmesinden memnun olacaktır."

"Peki ya ona söylemek istediğin şey? İtiraf etmelisin."

"İtiraf etmek mi?" Aziz dirseklerini masaya dayadı ve komplocu bir tavırla eğildi. "Ohh, neyi itiraf edeyim? Baykal'ın ordusundaki en sadık asker itiraf edilmesi gereken ne yapmış olabilir ki?"

Sadık mı?

Evet,

doğru.

"Bilgi için teşekkürler." Dosyayı tekrar masanın Saint'in tarafına kaydırdı. "Bunu kimsenin bulamayacağı güvenli bir yerde sakla."

"Elbette." Bir süre bekledi ve sonra, "Bana gerçekten ne olduğunu söylemeyecek misin?" diye sordu.

"Bunu neden yapayım ki?"

"En azından Onus'un kim olduğunu bilmeme izin ver."

"Zamanı geldiğinde yapacağım." Flix'in önce halletmesi gereken bir Shepard meselesi vardı. Baykal Ani'yi sahiplenmesine izin vermeyi kabul etmişti ama Aneski'nin henüz Shepard'lardan ayrılmasına izin vermemesini emretmişti. Flix onun ne düşündüğünü biliyordu. Burada kullanabileceği bir açı olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

Baykal, Ani'ye onlarla tüm bağlarını koparmasını emretmeden önce Shepard'ları herhangi bir şey için kullanmasına gerek olmadığından emin olmak istedi.

Flix buna kızamadı bile çünkü bu mantığı sadece anlamakla kalmıyor, aynı zamanda kabul ediyordu. Baykal bir karar vermek için onu arayana kadar bekledi ve kararın ne olduğuna bağlı olarak ya ona Bağırma güçlerinden bahsedecek ya da sırrı yeni baştan gömecekti.

Daha önce, Aneski resmin bir parçası değilken, Flix nihayet bu riski almaya istekliydi, ama şimdi?

Baykal kendini tehdit altında hissederse Ani'nin peşinden gidebilirdi. Onlar arkadaştı ve Flix onun bunu yapmayacağına inanmak istiyordu ama...

Güzel kabuslar.

Hepsi gerçekte buydu. Avlarını etkisiz hale getirmek için güzel suratlı canavarlar. Baykal'ın yetenekleriyle mi? Bağırma gücü gölgeleri kontrol etmesini ve yaratmasını sağlıyordu ve Flix onu daha önce insanları parçalamak için kullanırken görmüştü.

Bunun Ani'nin başına gelebileceğini düşünmek bile midesine kramplar girmesine neden oluyordu. Zaten artık söylemesi için bir neden de kalmamıştı. ile

Aneski ona bağlıydı, Baykal'a ispiyonlamasına imkan yoktu, hatta

zincirlerinden hiç kurtulamadı.

Ölmek istemiyorsa tabii...

Ölmek istiyor muydu?

Flix buna inanmıyordu ama söz konusu diğer adam olduğunda Flix'in olayları net görmekte zorlandığı açıktı. O gün başka biri olsaydı, bıçağı eline aldığı anda nereye varmak istediklerini tam olarak bilirdi ama Ani öyle değildi. Aslında Minik Terör'ün onu bıçakla tehdit etmeye çalışacağını düşünmüştü, bıçakla *onu* kesmekle tehdit edeceğini.

Bir raunt daha yapacaklarını, sonunda Aneski'yi etkisiz hale getireceğini ve sonra da kaotik düşüncelerini çözmesi için onu orada bırakacağını düşünmüştü. Yaşadıkları seksten sonra onu terk edişinden sonra, Ani'nin eninde sonunda şikâyet etmek için karşısına çıkacağını düşünmüştü ama sırf bir şey anlatmak için kendi hayatını tehlikeye atacağını aklının ucundan bile geçirmemişti.

Sırf Flix'i onu seçmeye zorlamak için.

Saint odadan çıkmadan önce ikisine de başıyla selam vererek, "Ben gidip bu işi halledeyim," dedi.

Yalnız kaldıklarında Berga içini çekti ve suratını asarak pencere kenarına çöktü. "Bundan hoşlanmıyorum. Seninle uğraştığını ya da bunun işe yaradığını bilmek hoşuma gitmiyor."

"Merak etme," diye güvence verdi Flix. "Ben iyi olacağım."

"Hayır, iyi olmayacaksın. Şu anda iyi değilsin." Kollarını kavuşturdu. "Onun için üzülmene en fazla üç gün veririm. Zincirleri çözeceksin ve-"

"Yapmayacağım."

"Sana inanmıyorum." Berga onun bakışlarını tuttu. "Daha da önemlisi, sen de inanmamalısın. Bunca yıllık arkadaşlığımız boyunca, ona karşı zaaf gösterdiğin tek kişi o, Flix. Gerçekten tek kişi o. Bu çok tehlikeli. Ne yalan söyleyeyim, ateşle oynuyorsun."

Güldü. "Benden daha iyi kim olabilir?"

"Ciddiyim."

"Ben de öyle." Flix biraz ayıldı ve açıkladı, "O gidecek
Ben.
" Berga alay etti. "Adam neredeyse kendini öldürüyordu.
onu alman için. Ben-"

"Bu onun intikam planının sadece ilk kısmıydı," diye ısrar etti. "Sadece birini seçebileceğimi bildiği için benim Onus'um olmak istedi. Şimdi

O olduğuna ve şansımı kullandığıma göre, benim için başka biri asla olmayacak. Gelecekte başka biriyle evlensem bile, Brumal onu hayat arkadaşım olarak tanımayacak."

"Evet, ve?" Berga kaşlarını çattı.

"Beni terk edecek," diye tekrarladı Flix. "Bilmediğimi sanıyor ama ben tam bir aptal değilim. Bu onun gerçek intikamı."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü en iyilerden öğrendi." Suratı asık bir şekilde gülümsedi. Bu tam da Flix'in Ani'ye yaptığının aynısıydı, sadece daha aşırısı. Aneski'ye birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu tattırmış, sonra da halıyı onun altından çekip almıştı. Ani'nin versiyonu buna kıyasla daha uysaldı elbette ama özü aynıydı. "O önemsiz biri. Gitmesine izin vermeyeceğimi anlarsa, tekrar kendine zarar verecek kadar çaresizleşebilir."

"Gerçekten sırf seni incitmek için kendini öldüreceğini mi düşünüyorsun?"

"Ben de öyle yapardım," diye karşı çıktı. "Sen de yapardın. En nefret ettiğim kişinin acı çekmesini sağlamanın tek yolu bu olsaydı? Gözümü kırpmadan kendi bileklerimi keserdim."

"Ne kadar barbarca." Berga ona tiksinti dolu bir bakış attı. "Almak daha iyi olur-"

Flix onu durdurmak için elini kaldırdı, evde yatak odasında mahsur kalan adam için hâlâ bu kadar endişeliyken tüm kanlı detayları anlatmak istemiyordu. Aslında...

"Çok uzun zamandır uzaktaydım. Gitmeliyim." Kapıya doğru yöneldi, ancak Berga rahatsız edici bir ses çıkardığında durakladı.

"Kim kimi tuzağa düşürdü yine?" Berga çizdi.

Flix ona ters ters baktı ve dışarı çıktı.

En iyi arkadaşı bunu anlamıyordu. Flix, Ani'yi bu hayata sürüklememek için çok uğraşmıştı ama artık o da bu hayatın içinde olduğuna göre, her ne pahasına olursa olsun korunmasını sağlamak için önlemler ve ayarlamalar yapılması gerekecekti.

Ani, Flix'in onu istemesini sağlayıp sonra da çekip gidebileceğini mi düşündü? Hayatta olmaz.

Artık ona sahip olduğuna göre, Flix onu asla bırakmayacaktı. Aneski Kendricks onundu. Hayatlarının geri kalanında sadece ve sadece Flix'e ait olacaktı.

Yaşlanıp saçları ağarana kadar onu lanet olası duvara zincirli tutmak zorunda kalsa bile.

* * *

Altındaki adam bir çığlıkla uyandı, elleri anında çarşaflara yapıştı. Yüzü yastığa yaslanmıştı, nefes alabilmek için yana dönmüştü ve Flix kalçalarını daha da şiddetle pompaladığında nefes nefese kalarak geniş gözlerle omzunun üzerinden baktı.

"Ne-" Ani, bacakları daha da ayrılmaya zorlandığında nefes nefese kaldı ve inledi. "Ne yapıyorsun sen?!"

Flix eve döndüğünde Ani'yi hâlâ yatakta sızmış halde buldu. Daha ne yapmayı planladığını bile anlamadan onu yüzüstü çevirmiş ve pantolonunu indirmişti. Berga'yla yaptığı konuşma onu tahmin ettiğinden çok daha fazla germişti. Gözleri Ani'nin dolgun poposuna iliştiği anda siki kalkmış ve hazır hale gelmişti; diğer adamı uyandırma zahmetine bile girmeden o daracık deliğe girmişti.

Şimdi de Ani'yi yatağın içine sokarak ve bu sırada karyolanın sallanmasına neden olarak, olabildiğince derin bir şekilde sikmeye başladı. Bu yeterli değildi. Yeterince yaklaşamıyordu.

"Onus'umu beceriyorum," diye cevap verdi ve Ani'nin sırtına daha sıkı yerleşerek ten tene olmalarını sağladı. Yüzünü boynunun gömdü ve derin derin içine çekti, o tanıdık koku onu biraz sakinleştirdi. Ama sadece biraz.

Aneski miyavlayan bir ses çıkardı. "Acıyor. Flix. Dur."

"Al şunu," diye emretti ve dudaklarını Ani'nin şahdamarında gezdirerek omzunun çıkıntısına kadar indirdi. Rastgele emmeye başladı, sadece becerikli işini görecek kadar geri çekildi. Tekrar okşadığında, Ani yüzünü yastığa gömdü, başını çevirdi ve boynunun arkasındaki dövmeyi ortaya çıkardı.

Flix'in

işareti.

Hoşuna

gitti.

Daha fazla kazanmalı.

Adamı dövmelerle kaplamak gerçekten bir seçenek değildi ama aşk ısırıkları... Kıkırdadı ve sonra işe koyuldu, ağzını her yere uyguladı, Aneski'nin kollarını ve sırtını biberledi. Yer kalmadığında dizlerinin üzerine kalktı ve Ani kaçmayı düşünemeden önce kalçalarını tekrar yakalayıp onu sikine doğru sürüklemeden önce onu çevirecek kadar uzun süre içinden çıktı.

Ani tekrar içine itildiğinde çığlık attı, Flix'in kalçalarını tokatlamadan önce kollarını savurdu. "Bunu neden yapıyorsun?"

Flix onun göğüs ucunu yatağa eğilmesine neden olacak kadar sert emdi ve sonra göğsündeki boş bir noktaya geçip dişlerinin iz bırakmasına neden olacak kadar sert ısırdı. "Benim olanı işaretliyorum."

Hayal meyal kaç tane yapabileceğini merak ediyordu. Bunu öğrenmek için daha sonra onları sayacak ve bir dahaki sefere bu sayıyı geçmeye çalışacaktı.

"Flix."

"Sakin ol," diye ısrar etti. "Kimse seni görecek değil ya."

Aneski onun altında kaskatı kesildi.

Ki Flix pek hoşlanmıyordu. Düşük bir hırıltıyla kalçalarını yuvarladı ve Ani'nin hoşlandığını bildiği tüm noktalara vurdu.

Yeterince emin, inledi ve ellerini Flix'in omuzlarına vurarak tırnaklarını etine geçirdi.

Flix sırıttı. "Elbette bebeğim, bu jeste karşılık vermekten çekinme."

"Ne-ne?"

"Beni tekrar işaretle," dedi göbeğinin yanına bir morluk daha yaparak. "Beni oy ve dünyanın geri kalanına kime ait olduğumu göster. Ruhumu zaten işaretledin, listeye bedenimi eklemek neyi değiştirecek?"

Aneski yüzünü tuttu ve Flix'i ona bakmaya zorladı. "Neden böyle bir şey söyledin?"

"Ne gibi?" Kaşlarını çatarak Ani'nin ellerini itti. "Ben burada çalışıyorum."

"Sarhoş musun sen?"

"Bunu neden sordun ki?"

"Geçen sefer sarhoşken de böyleydin." Flix homurdandı. "Şu anda kimden bahsediyorsun sen?"

Aneski'nin kaşları çatıldı ve sesindeki öfkeli tondan irkildi. "Ne demek istiyorsun? Bizi. Bizden bahsediyorum."

"İçtikten sonra hiç yatmadık."

"Yine mi bu?" diye homurdandı. "Bu hala komik değil, Flix. Russ'ın cenazesinden önceki gece beni aynı bunun gibi uyandırdın, sadece parmaklarınla. Ve ertesi gün, sanki hiç olmamış gibi beni bırakıp gittin. Sanki ben-"

Flix dondu kaldı. Russ'ın cenazesinden önceki gece mi?

Kazimir ve birkaç çocukla barda sarhoş olmuştu çünkü Ani'ye kardeşinin ölümüyle ilgili yalan söylemek zorunda kaldığı için kendini tam bir pislik gibi hissetmişti.

Ölüm. Ve sonra.

Ve sonra.

"Bunu uyduruyorsun," diye suçladı, ama ses tonunda pek inandırıcılık yoktu.

"Ne? Bunu neden yapayım ki?"

"Sen beni manipüle etmek için kendini bile bıçaklayabilecek birisin," diye hatırlattı. "Bu konuda yalan mı söylüyorsun? Çok da zor değil. Karnında bir delik daha açmaktan kesinlikle daha kolay."

Aneski kızmak yerine ona göz kırptı. "Bekle... Sen... Gerçekten hatırlamıyor musun? Yani bunca zaman... Vay canına." Bir kahkaha patlattı ve başını tekrar yastığa bıraktı.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Ah, bilmiyorum," diye söylendi. "Belki de son üç yıldır, ben yokmuşum gibi davranman için ne kadar kötü biri olmam gerektiğini düşündüğüm içindir? Ya da belki de beni sadece kullandığını? Arkadaşlarınla bahse mi girdin, ne kadar zaman içinde söneceğimi görmek için? Ya da, muhtemelen bu, bekaretimi aldığın ve bunu yaptığını hatırlama nezaketini bile göstermediğin gerçeğidir." Tekrar güldü. "Sen gerçekten bir piçsin, değil mi Flix Fulmini?"

"I..." Birdenbire ne yapacağını şaşırmış bir halde kalçalarının arasında doğrulup oturdu. "Ne yaptım ben?"

Elbette böyle bir şeyi hatırlardı, değil mi? Hatırlardı-

Yumuşak hıçkırıklar ve daha da

yumuşak bir ten. Sıcak dudakların

baskısı.

Aneski'nin vücudu titriyordu.

"Bunun bir rüya olduğunu sanmıştım." Ertesi sabah yatağında, o güne kadar gördüğü en canlı rüyadan uyanmıştı. Ama şimdi bunun bir rüya olmadığını mı öğreniyordu? "Bu halde eve nasıl geldim ki?"

"Ben nereden bileyim?" Ani tersledi. "Sonrasında uyuyakaldım ve sabah sen gitmiştin. Cenazeye hazırlanmak için gittiğini düşündüm, ama sonra ortaya çıktığında çok farklı, çok soğuk davrandın..."

"Uyuyakaldın mı? Uygun."

"Gerçekten mi?" Doğrulup oturdu. "Kahretsin! Flix. Bu benim ilk seferimdi ve saatlerce devam ettik; tabii ki uyuyakalmışım!"

"Seni siken ilk kişi ben miydim?" Flix bakışlarını Ani'nin göğsünde gezdirerek ağzının yarattığı morlukları inceledi.

geliyordu. Bunu daha önce nasıl yaptığını. "Bu bir rüya değildi." Bu şu anlama gelebilirdi... "Bunu bana saklandığın yerde bu yüzden yaptın, değil mi?"

Aneski onun gözlerine bakmayı reddetti, inatla çenesini sıkarken yorganı tuttu.

Flix kalkmış aletine uzandı, parmaklarını yavaşça etrafına dolayarak Ani'nin kalçalarını yataktan kaldıracak şekilde yavaşça pompaladı. "Beni düşünürken kendinle oynadın mı, Minik Terör? Bu kadar mı? Bana işkence etmek için kullandığın tüm o oyuncakları kendi üzerinde de kullandın mı?"

Flix onu okşamaya devam ederken seğirdi ama başka bir şey yapmayı reddetti.

Yine de anlamlıydı. Bir yanı hep Ani'nin neden gerçekten bu yolu seçtiğini merak etmişti. Flix'in geleneksel işkence yöntemlerine cevap vermeyeceğine gerçekten inanmış mıydı? Gerçekten de sadece karanlık fantezisini tatmin etmek için miydi? Ama eğer bunların hepsi ve daha fazlasıysa, bunların hepsi ve Flix'i onu fark ettiğinden daha derinden incittiği için cezalandırmanın bir yoluysa... İşte o parçalar yerine oturdu.

"Kızgın mıydın?" Diğer eliyle Ani'nin meme uçlarından birine fiske vurdu ve genç adam sonunda başını çevirip ters ters baktığında ona tutunma fırsatını yakaladı. Flix yakasına yapıştı ve çekiştirdi, aletini aralarında çalıştırmaya devam ederken onu arayan ağzıyla buluşması için öne doğru getirdi.

Aneski'nin dudakları tuzluydu ve Flix'in dili dudaklarını ayırması için ne kadar ikna edici olursa olsun dudaklarını sıkıca kapattı.

"Ağlıyor muydun?" diye sordu ve ikiyüzlü biri gibi bu düşünce karşısında göğsü daraldı. Elbette biliyordu. Ani'yi bu şekilde hapsetmekle ve onu arkadaşlarından ve tutkusundan uzaklaştırmakla tehdit etmişti. Tabii ki ağlamıştı. "Korkuyor musun, bebeğim?"

"Flix," diye fısıldadı Ani onun dudaklarına, bu sırada ağzını da açmış oldu.

Dilini içeri sokarak bundan faydalanmaktan çekinmedi. Onu vahşice öptü, Aneski'yi yatak başlığına bastırırken duyguları karmakarışıktı. Aralarında her zaman kıvılcımlar olmuştu, odanın diğer ucundan bile. Flix onu ilk gördüğü andan itibaren bunu hissetmişti. Karşı koymakta oldukça iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu ama şimdi durumun hiç de öyle olmadığını keşfediyordu.

Sarhoş olup Ani'nin odasına girmiş, onunla yatmış ve tüm detayları bile hatırlayamamış mıydı? Bu da neydi böyle? Onun nesi vardı? Onu korumak için uzak durmuştu. Ne kadar gülünç. Flix uzaklaşmak için cesaretini topladığında, gitmek için çok geç olmuştu. Tek yaptığı Ani'yi yalnız ve zor durumda bırakmak olmuştu.

"Seni incittim mi?" Hatırlayamıyordu, anıları bulanık ve bölük pörçüktü. Bu yüzden her şeyi rüyasında gördüğünden bu kadar emindi. "O gece mi?" Ağzının içini yaladı. "Seni incittim mi?"

Aneski tutunduğu yerde titreyerek direncini korumak için mücadele etti.

Bunu gören Flix başparmağını yarığının üzerinde döndürdü ve yumruğuyla onu daha hararetli bir şekilde pompalamadan önce sularını pembe tepesinin etrafına bulaştırdı.

"Canını yaktım mı?" diye tekrar sordu, Ani sonunda pes edip cevap verince rahatladı.

"Hayır," dedi. "Her yerimde morluklar bıraktın ama acıdan korktuğumu söyledikten sonra dikkatli davrandın."

"Acıdan korkuyor musun?" Flix, parmaklarını Aneski'nin tombul yanaklarının arasına gömmüş, fısıltıyla konuştuklarını hayal meyal hatırlıyordu ama söylenen sözcükler aklına gelmiyordu. "Kendini böyle bıçaklayarak bunu göstermenin komik bir yolu. Nasıl hissedeceğini sanıyordun? Neredeyse ölmek mi?"

"Düzgün düşünemiyordum," dedi. "Sana söyledim. Bir daha böyle bir şey yapmayacağım. Asla. Yemin ederim."

"Yemin mi ediyorsun?" Derisini kırmamaya dikkat ederek alt dudağını ısırdı. "Sana inanmam mı gerekiyor?"

"Korkuyor musun?" Aneski bakışlarını sabit tuttu, ancak Flix her çekildiğinde kıpırdanıp avucunun peşinden koşarken nefesleri keskin bir şekilde çıkıyordu. "Asıl mesele de bu, değil mi?" Boğazındaki deri kayışı çekiştirdi. "Yapacağımdan korkuyorsun-"

"Kapana kısılırsan beni terk edemezsin," diye onayladı Flix. "Seni burada, nerede olduğunu ve ne yaptığını her zaman bildiğim bir yerde tutarsam, güvende olduğuna dair içim rahat eder."

"Beni önemsiyorsun, değil mi? Gerçekten." Tereddüt etti ve sonra ağzını tekrar Flix'inkine yaklaştırdı. "En azından ölmemi istemeyecek kadar."

"Benim için gel, Ani." Ölüm hakkında bu kadar konuşma yeter. Bundan nefret ediyordu. "Ama-"

Flix eğildi ve kulağının hemen altındaki noktayı emdi, bu işe yaramış gibi göründüğünde sırıttı.

Aneski aralarında fışkırırken haykırdı, başı geriye savruldu. Çok güzel görünüyordu, kasları sıkılmış, ağzı açık, gözleri kapalı. Gümüş zincir loş ışıkta yıldızlar gibi parlıyordu.

Tamamen boşalmadan önce genç adamı tekrar yatar pozisyona getirdi ve arkasına geçmeden önce onu yan yatırdı. Flix sağ bacağını kaldırarak Ani'nin kalçalarını ayırdı ve ileri doğru hamle yaptı, sikinin başı girişini arıyordu. Onu bulduğunda güçlü bir şekilde içeri itti, diğer kolunu Aneski'nin boynunun altından geçirerek onu sıkıca kavradı ve tekrar tekrar içine girerek kendi boşalmasının peşine düştü.

"Flix!" Ani nefesini tuttu ve kolunu pençeledi. "Bekle! Daha yeni geldim! Ben sadece

-Dur! Bu çok fazla!"

"Çabucak bitireceğim." Kulağına sokuldu ve daha sıkı tuttu. "Onus'umu becermeme izin ver ve bu sefer ona sabah hâlâ yanında olacağımı göster."

Flix her sabah onun yanında olurdu.

BÖLÜM 17:

"Ya her şeyi yapacağımı söyleseydim?" Aneski son üç gün içinde milyonuncu kez Flix'in mantıklı düşünmesini sağlamaya çalıştı. "Sana bir şey *vermek* mi?"

Flix gömleğinin düğmelerini iliklediği açık gardıroptan başını çevirmedi bile. Son birkaç gündür yaptığı gibi derse gitmeye hazırlanıyordu, ancak gitmesi asla uzun sürmüyordu, mutlaka Ani'yi beslemek için geri dönüyor ve onu tuvalete götürüp rahatlatacak kadar uzun süre tasmasını çözüyordu.

"İstediğim her şeye zaten sahibim," dedi Flix dalgınca, kemerindeki Vail iğnesini ayarlamadan önce gömleğini siyah kot pantolonunun içine sokarken.

Aneski hayal kırıklığı dolu bir ses çıkararak yastıklardan birini aldı ve olabildiğince sert bir şekilde ona fırlattı. Yastık Flix'in sırtına çarptı ve hiç de tatmin edici olmayan bir patırtıyla yere düştü.

Flix içini çekti ve döndü. "İşte öfke nöbetlerine devam ediyorsun tekrar."

"beni." "Hayır."

"Flix, bunu bana yapamazsın."

"Neden olmasın?" diye rahatça sorması Ani'nin tıslamasına neden oldu.

Yataktan kalkarak zincirin cıvatayla tutturulmuş kısmını yakaladı. duvara asıldı ve onu gevşetecek kadar güçlü olmadığını bilse de tüm gücüyle çekiştirdi. Hırladı ve yine de çekti, acı gözyaşları bir kez daha gözlerinin kenarına dikildi.

Uyandığından beri kaç kez küçük bir sürtük gibi ağlamıştı? Burada mı?

Flix'in kolları aniden ve öfkeyle onun beline dolandı, Aneski iki büklüm oldu ve onu itti.

"Bırakın beni!"

"Beni üç hafta boyunca kilit altında tuttunuz," diye hatırlattı Flix, "ama bir hafta bile dayanamadınız mı?"

Ani sustu. "Bundan sonra gitmeme izin verecek misin? Bir

hafta sonra?" Sarı kaşlarını çattı, bu da yeterli bir cevaptı.

Flix'in aklında bir zaman dilimi varsa bile bunu paylaşmayacaktı ama bu bir hafta da değildi. Tüm işaretler Aneski'yi sonsuza kadar bu odada tutmaya niyetli olduğunu gösteriyordu ve bu kesinlikle dehşet vericiydi.

"Burada çıldırıyorum!" Onun için hareket etmeye çalıştı ama Flix, Aneski'nin zinciri bitene kadar sadece geri çekildi. Brumal üyesi onu izlerken bir süre mücadele etti ve sonra bir anda söndü. "Flix. Lütfen."

"Bana çok sık yalvarıyorsun, bunu biliyor musun?" Flix şifonyere yaslandı. "Seni serbest bırakmam için bana yalvarmıyorsan, bana bir şeyler vereceğine söz veriyorsun. Hiç utanmıyor musun? Shepardların lideri böyle mi davranmalı?"

"Shepard'ların canı cehenneme," dedi. "Biz Brumal değiliz. Kumarhanelerimiz var ve tefecilik yapıyoruz. Bir haydut olmamı mı tercih ederdin? Bu durumda bunun bana ne faydası olur?"

"Ah, yani gardımı düşürmemi sağlamak için bir rol oynuyorsun.
o zaman?"

"Hayır," hatasını fark etti ve inledi. "Hayır, hiç de öyle değil.
Flix-"

"Yeter." Kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Sayende derse geç kalacağım."

"Flix, bekle!" Ani yatağın üzerinden atladı ve diğer tarafa inmek için acele ederken düştü. Bunun için ancak yeterli zincir vardı ve deri kayış nefes borusuna baskı yaparak hava akışını kesti.

Flix bir saniye içinde oradaydı, ayağa kalkmasına yardım etti ve onu yatağın kenarına oturttu. Deriyi çekerek onu kontrol etti ve gördükleri karşısında homurdandı. "Bu bir iz bırakacak."

Aneski öksürdü. "Sadece kısa bir süre için." Solacaktı.

Gözleri kısıldı. "Bunu bilerek mi yaptın?"

"Ne?" Başını çılgınca salladı ve gitmesini engellemek için Flix'in bileklerini tuttu. "Hayır! Hayır, tabii ki değil! Bu bir kazaydı!" Yaşlı adamın kendisine inanmadığı anlaşılınca Ani çaresiz kaldı.

Flix'in gömleğine yapışarak onu kendine çekti. "Bana ne yapmam gerektiğini söyle, tamam mı? Sadece söyle ve yapacağım. Ne istersen yapacağım."

"Bu kadar basit olduğunu mu sanıyorsun?" Flix talep etti. "Benim için bir daha asla böyle aptalca bir şey yapmayacağını şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlayacak ne ? Hiçbir şey yok."

"Ölmek istemiyorum," diye ısrar etti ama bu sadece Flix'in homurdanmasına neden oldu. "Sana göre, o gün de ölmek istememiştin, yine de
seni durdurmadı, değil mi?"

"Arkadaşlarımı özledim," diyen Aneski alnını Flix'in karnına dayadı ve kollarını ona sarılmak için hareket ettirdi. "Sanatımı özledim. Burada sıkışıp kalırsam delireceğim. Beni ben olmaktan çıkarıyorsun."

"Peki ya beni duvara kelepçelediğinde? Arkadaşlarımdan uzakta? Yapmaktan hoşlandığım şeylerden?"

"Özür dilerim."

"Hayır, değilsin."

Bir hayal kırıklığı sesi daha çıkardı ve ona ters ters baktı. "Haklısın, değilim. Seni kaçırdığım için üzgün değilim çünkü bunu hak ettin. Geçen gece söylediklerin konusunda da haklısın. Sen beni terk ettikten sonra neredeyse bir yıl boyunca seninle yaşadığım o duygunun peşinden koştum. Her türlü oyuncağı denedim ama hiçbiri aynı hissi vermedi. O kadar çaresizdim ki pes ettim ve bir umutla başka insanlarla sevişmeye başladım-"

Flix'in eli dışarı fırladı ve boğazını sıktı. "Dikkatli ol Minik Terör, sabrım çoktan tükendi."

Sessizleşti, gözyaşları yanaklarından aşağı dökülüyordu.

"Beni kullanabileceğini düşündün," dedi Flix. "Benim Onus'um olacağını ve kardeşini bulup senin adına onu cezalandırmak için beni kullanacağını sandın. Tüm bunları yapabileceğini, beni senin yapabileceğini ve işin biter bitmez çekip gidebileceğini sandın."

Ani nefesini içine çekti. Nasıl... Kahretsin. Bunu düşünmüş olduğunu inkâr etmenin bile bir anlamı yoktu.

"Yapsaydım ne olurdu?" diye sormakla yetindi. "Bunu hak etmeliydin. Bunun nasıl bir his olduğunu bilmelisin-"

"Beni seviyor musun, Ani?" Flix aniden sordu. "Seni kırdım mı kalp?"

Boğazındaki yumruyu yuttu. "Hangi yoldan gidersem gideyim cevabımı bana karşı kullanacaksın."

Yaptığını itiraf ederse, Flix gülerek onu terk mi edecekti? Bütün bunlar bunun için miydi? Sırf ikinci kez ortadan kaybolabilmek için Ani'yi yeniden kendisine aşık etmeyi mi planlıyordu?

Peki ya inkar ederse? Yalan söyleyip onu sevmediğini söylerse, bu Brumal üyesini daha da mı kızdıracaktı? İyi Işık, Flix'in onu yine kendi başına bıraktığı aynı sonla sonuçlanabilirdi.

"İyi bir cevap yok," diye karar verdi Aneski. "Ya beni yeneceksin yol."

"Asla kazanamayacaktın," diye düzeltti Flix. "Asla."

"Yani beni yenmek için büyük planın beni bu şekilde zincirli tutmak. Sonsuza dek mi?" Ani başını salladı. "Peki ya hastalandığımda? Ya da yatağın sağ tarafında üç adımdan fazla yürüyemediğim için şişmanlamaya başladığımda? Hiçbir şeyim olmadığı ve senden başka bakacak ya da etkileşimde bulunacak kimsem olmadığı için gerçekten delirdiğimde? Kahretsin, Flix, bana heykel malzemeleri bile vermiyorsun! Bu şekilde yaşayamam!"

Flix'in bakışları sertleşti ve Aneski o son cümleyi yanlış anlayamadan yoluna devam etti.

"Sana hep yalvarıyor muyum? İyi. Evet. Ve bunu sen mantıklı bulana kadar yapmaya devam edeceğim. Lütfen, be'tessi. Lütfen, sana yalvarıyorum. Sadece tasmamdan kurtulmama izin ver. Hepsi bu. Senin iznin olmadan hiçbir yere gitmeyeceğim. Benden ne istersen yapacağım. İyi biri olacağım, Tanrı aşkına, sadece şu şeyi alın."

Flix'in çoklu plakası çaldı ve Ani'nin kalbi sıkıştı.

"Hayır." Ona tutunmaya çalıştı ama Brumal üyesi daha güçlüydü, geri çekildi ve kapıya doğru ilerledi. "Flix."

Elini kapı koluna dayayarak durakladı ve sonra yavaşça nefes okunamayan bir ifadeyle Aneski'ye baktı. "Bunu düşüneceğim, tamam mı? İstemiyorum..." doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyor gibiydi ve sonunda "Mutsuz olman hoşuma gitmiyor" dedi.

"Tamam." Ani başını salladı, çünkü bu bir dakika önce sahip olduğundan çok daha fazlasıydı. Bu bir şanstı ve bu aşamada elde edebileceği her şeyi kabul ederdi. Her ne kadar bunu kabul etmekten nefret etse de, Flix birçok açıdan ona güvenmemekte haklıydı.

Flix başka bir şey söylemeden topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

Aneski öne doğru yığıldı, dirsekleri dizlerine düştü, küçük bir hıçkırık kaçarken başı ellerinin arasına düştü. Gerçekten de acınacak haldeydi, değil mi? Flix bu konuda da haklıydı. Yaşlı adamı kilit altında tutmuştu.

Bundan çok daha uzun bir süre boyunca, yine de Flix kırılma belirtileri bile göstermemişti. Bir kez bile yalvarmadı ama Ani...

"Senin için asla yeterince iyi olamayacaktım," diye mırıldandı. Aksine inanmakla, Shepardlar gibi bir çetenin lideri olmanın Flix'in ya da bir başkasının gözünde bir fark yaratacağını bir an bile düşünmekle ne kadar aptallık etmişti.

İkisi hiç kıyaslanamazdı. Shepardlarla birlikte olmak muhtemelen gülünç bile sayılırdı. Flix'in arkadaşlarının, onları tanıyanların, kendi aralarında Flix'in bir aptal tarafından kandırıldığına dair şakalaştıklarına bahse girerdi. Ani'ye bu kadar kızgın olmasının bir nedeni de bu olmalıydı.

Bu işe kendisine en çok zarar veren insanlardan öç almak için başlamıştı ama sonuçta en çok zararı veren kişi kendisiydi. Gerçekten de hayatına devam etmeli ve bununla yetinmeliydi. Ya şimdi? Russ'ın onu kendi isteğiyle terk ettiğini bilmek ona nasıl hissettiriyordu? Daha iyi değil, bu kesin.

En azından ölmediğine bile sevinemiyordu. Muhtemelen bu onu bir canavar yapıyordu ama Aneski aslında öyle olmasını diliyordu. Bu daha iyi olurdu. Bundan daha iyi. Russ'ın onu hiç ama hiç umursamadığını duymaktan daha iyi.

Büyürken pek yakın olmamışlardı ama Ani her zaman bunun sebebinin Russ'ın büyük bir baskı altında olması olduğunu düşünmüştü. Babalarının ölümünden sonra bir ebeveyn rolü üstlenmek ve ikisinin de geçimini sağlamak zorunda kalmıştı. İşte o zaman değişmeye ve uzaklaşmaya başlamıştı ve Aneski bunun için suçlamamış, bunun yerine azarlansa ve küçümsense bile sabırla beklemişti.

Russ onu Flix'ten uzak durması için uyardığında ve

Küçü

k. Bu his gerçekten oradan mı ?

Ani onun yeterince iyi olmadığını mı düşünüyordu?

Russ ona açık açık öyle olmadığını mı söylemişti?

Kaşlarını çattı.

Flix'i bir seçim yapmaya zorlamış olabilirdi ama asıl seçim kısmı Brumal üyesine kalmıştı. Aneski'yi kolayca ölüme terk edebilirdi ama yapmadı. Ona Onus adını verdi. Doğru, görünüşe göre bunu arkadaşlarının çoğundan gizliyordu ama Ani'yi bir mahkûm gibi kilit altında tuttuğu düşünülürse, bu beklenen bir şeydi.

Ani, Flix'i kaçırdığında da arkadaşlarına söylememişti. Bazı şeyler açıklanamazdı.

Kabul edilmek istemişti ama bu konuyu zorlamaması gerektiğini biliyordu, özellikle de daha önemli olan Flix'i gerçekten bir daha kendine zarar vermeyeceğine ikna etmekken. Aptalca bir karardı ama o anda kendini çok çaresiz hissetmişti, sanki bir uçurumun kenarında duruyormuş gibi. Flix'i cezalandırmak ve onu zorlamak da bunun bir parçasıydı elbette ama gerçekten...

Aneski korkmuştu. Kardeşinin hayatta olduğunu ve dışarıda bir yerlerde olduğunu, ona ulaşmaya çalıştığını ama Ani'nin güvendiği başka bir kişi sayesinde bunu başaramadığını öğrenmek... Korkmuştu. Bundan sonra ne yapacağından korkmuştu. Russ'ı gerçekten bulursa ne yapacağından korkuyordu.

Her şeyden sonra bile, Flix kaç kez gitmiş olursa olsun, Aneski her zaman en çok onun yanındayken kendini güvende hissetmişti. Yani evet, o an aptalca bir karar vermişti ama bu bir yardım çağrısıydı. Flix için bir çığlık.

Mutsuz olman hoşuma gitmiyor.

Ani'nin ağzının kenarı kalktı.

Hiç fark etmemişti. Giysileri yıprandığında ya da sırt çantasında lekeler oluştuğunda bunu ilk fark eden hep Flix olurdu. Eşyaları değiştirir ve karşılığında hiçbir şey istemezdi. Russ bile Brumal üyesinin yaptığı gibi bir şeyleri fark etmeye zahmet etmezdi. Bu her şey için aynıydı. Aneski'nin bir şeye ihtiyacı varsa, Flix onu temin ederdi.

Ani, sanat alanında uzmanlaşma arzusu ya da ağabeyinin izinden gidip Vail'e gitmek gibi sorumlu bir seçim arasında kaldığında, Flix onunla bu konuda konuşan kişi olmuştu. Yaşamak için heykel yapmak istediği için ona gülmemiş ya da saçma dememişti.

Flix onu Ani'nin asla hayal bile edemeyeceği bir restoranın özel ve sessiz bir köşesinde şık bir akşam yemeğine götürmüş ve ona sorular sormuştu. Artıları nelerdi? Eksileri nelerdi? Ani on yıl sonra nerede olmak istiyordu? Cevapların hepsi başarılı bir sanatçı olmakla ilgili olduğunda, onu alkışlamıştı.

"Okul harçları için endişelenme," demişti. *"Kardeşin para biriktiriyor. Seçtiğin okul için bu parayı kullanmana izin vermesi için onu ikna edeceğim. Tek yapman gereken okula girmek. Bunu yapabilir misin, Minik Terör? Yeterince iyi misin?"*

Aneski öyle olduğunu haykırmış ve herkesin içinde oldukları için hiç utanmadan ona sarılmıştı.

Kıkırdadı ve yatağa geri düştü. Teşhircilik yaptığını fark ettiği an bile o an olabilirdi. Diğer yemek yiyenlerin onları fark etmesini istemişti. Flix'le ne kadar yakın olduklarını görmelerini, çıktıklarını varsaymalarını istiyordu.

O zaman şimdi de Flix'i istiyordu.

"Onu terk etmeyi planlıyordun," diye mırıldandı, pencereden içeri dolan parlak güneş ışığını engellemek için bir kolunu gözlerinin üzerine indirdi. Brumal kardeşini bulmaya yardım etmeyi kabul ederse, Russ'ın karşısına koruma ve destek olarak Flix'le çıkacağını ve bu iş hallolunca ikisini de geçmişte bırakacağını düşünmüştü. Flix reddederse, Ani onu Onus olarak adlandıracak ve yine de oradan ayrılacaktı.

Flix daha sonra kime aşık olursa olsun başka bir isim veremeyecekti, bu da ne olursa olsun ya da ne kadar uzaklaşırlarsa uzaklaşsınlar Aneski'nin onun için her zaman bir anlam ifade edeceği anlamına geliyordu. Bu unvanı taşıyan kişi her zaman o olacaktı.

Hastalıklı bir şekilde, her zaman Flix'in

olacaktı. Ve bu fikir *hoşuna* gitmişti.

On yıl sonra nerede olmak istiyorsun, Ani?

Nerede olmak istiyordu?

"Senin yanında."

Bu da Flix'i zincirlenmiş olsa da olmasa da uzun vadede bu işin içinde olduğuna ikna etmenin bir yolunu bulmak anlamına geliyordu. Bu, başından beri bildiği şeyi sonunda ikisine de itiraf etmek anlamına geliyordu.

Aneski ona aşıktı. Her şeye

rağmen.

Bu aşk gerçekti.

BÖLÜM 18:

"Mid Verse'e birini göndermişsiniz."

Flix başını yemek masasından kaldırdığında Tavşan'ın mutfak kapısında dikildiğini gördü, elinde dumanı tüten bir kupa vardı.

Rabbit Trace Baykal'la çıkmaya başlayalı sadece birkaç ay olmuştu ama sanki yıllardır bu rezidansın demirbaşı gibiydi. Kampüste Müzik Prensi olarak tanınan Tavşan, buz gibi görünmesi ve içine kapanıklığıyla ün salmıştı. Sessiz biriydi ve Flix'le daha önce pek çok kez konuşmuş olsalar da yalnız kaldıkları nadirdi.

Baykal'ı doğrudan ilgilendirmeyen Brumal meseleleri hakkında Flix'le konuşması da nadiren olurdu ama işte buradaydılar.

Kal'ın adı Possessio olan Tavşan, Flix'i istediği zaman sorgulama yetkisine sahipti, ancak hepsine ona unvanıyla hitap etmemeleri emredilmişti. Görünüşe göre Tavşan bundan pek hoşlanmamıştı.

"Onus'um ona sahip çıkmam için bana yalvardı," dedi Flix, diğer adam içeri girip karşısındaki koltuğa oturduğunda. "Her şeyden çok unvanın peşindeydi."

Tavşan içkisinden bir yudum aldı. "Benimkini duymaya neden bu kadar karşı olduğumu mu soruyorsun?"

Bunu düşündü ve sonra başını salladı. "Sanırım sadece her şeyi sıralamaya ve anlamlandırmaya çalışıyorum."

"Anlam ne var? Senin Onus kendini bıçakladı, değil mi?
Bu tür bir çaresizlik kendi adına konuşur."

Flix'in kaşları çatıldı. "Çaresizlik mi?"

Tavşan ona gizemli bir şekilde baktı. "Ne olduğunu düşündün?" "Belli ki bana kazık atmaya çalışıyordu."

"Void bir keresinde bana Uydusunun en tehditkâr üyesinin kim olduğunu düşündüğümü sormuştu. Ne dediğimi bilmek ister misin?"

Homurdandı. "Berga. İnsanlar daha iyisini bilmediğinde Kaz olur, ama sen bize görecek kadar yaklaştın. Berga içimizde en korkutucu olanıdır."

"İronik."

"Nasıl yani?"

"Sen tatildeyken Berga senin hakkında böyle dedi."

Flix tuzağı çok geç fark etti. Ancak en iyi arkadaşı ona bu bilgiyi vermeyi başaramamıştı. "Seninle benim hakkımda konuştuğundan haberim yoktu."

"O ve ben her halükarda aynı fikirdeyiz." Tavşan elindeki bardağı hafifçe yere bıraktı. "Uydu'daki en büyük tehdit kesinlikle sensin, Flix. Seni görebilecek kadar yaklaştım."

"Her zaman sessiz olanlar," diye mırıldandı, bu sesten hoşlanmamıştı. Yine de hemen bir sonuca varmak için çok erkendi. Tavşan Flix'in bir şeyler sakladığını anlamış olabilirdi, ama bu onun Bağırma yeteneklerini bildiği anlamına gelmezdi. Eğer bilseydi, Baykal'a mutlaka söylerdi.

"Sadece bir Brumal üyesi, birinin kendi midesine bıçak saplamasını kişisel bir saldırı olarak algılar," dedi Tavşan soğukkanlılıkla. "Hepiniz inanılmaz derecede berbat durumdasınız, bunu biliyor musunuz? Vitality'nin işlevini nasıl sürdürdüğü beni aşıyor. Ama sanırım herkesin kendi şeytanları var. Sizin Onus'unuz da farklı değil. Sanırım Hael'i Mid Vest'e bu yüzden gönderdiniz? Size yardımcı olabileceğim bir şey varsa, haber verin."

"Az önce benim bir tehdit olduğumu söylemedin mi?"

Tavşan gülümsedi. "Senin Brumal*'daki* en büyük tehdit olduğunu söyledim, Brumal için değil. Aksini düşünseydim, şu anda tamamen farklı bir konuşma yapıyor olurduk."

Flix'in gözleri kısıldı. "Benim hakkımda tam olarak ne bildiğini sanıyorsun, Trace?"

"Gerçek huylarını taklit etmekte iyi olan tek kişi siz değilsiniz diyelim. Annem beni basını kandırmak için eğitti. Peki ya siz? Sen de ailenden mi öğrendin?"

Rabbit Trace, meşhur müzisyen December 'in oğluydu. Bu nedenle, hayatının neredeyse tamamını ilgi odağı olarak geçirmişti, ilk başta onun yüzünden ve daha sonra, her ikisinin de çaldığı enstrüman olan beiska'da bir dahi olduğu keşfedildiğinde. Yalnızken ya da

Kampüste Tavşan hâlâ her zamanki gibi soğuk ve kibirli davranıyordu. Ama Flix onu Baykal'la birlikte gördüğünde... farklıydı. Rahat ve etkileyici.

"Balık tutuyorsun." Ailesi hakkında soru soruyor olması, Rabbit'in henüz onların da işin içinde olup olmadığını bilmediği anlamına geliyordu. Flix'in aktif bir Shout olduğunu gerçekten bilse de bilmese de, bu sırrın ne kadar derine işlediğini hâlâ bilmiyordu. "Benim annemle ilişkim seninki gibi değil."

"Hayır," diye kabul etti. "İkinizin iyi anlaştığını duydum. Dürüst olmak gerekirse biraz kıskandım. Onunla olan ilişkiniz ve Baykal'ın babasıyla olan ilişkisi... Hiç böyle bir ebeveyn sevgisi yaşamamıştım."

Flix başını eğdi. "Bugün çok konuşkansın." "Öyle

?" Mırıldandı. "Belki de sadece sıkıldım." Ah.

İşte oradaydı.

"Onu tanıyorsun, değil mi?" Flix dikkatli davranmış, Aneski'den sadece Baykal ve Berga'ya bahsetmişti, o da başka seçeneği olmadığı için. Dominus'un Onus adını onaylaması ve tanıması gerekiyordu ve Berga'nın tanıklık etmesine ihtiyacı vardı. Başka kimsenin bilmemesi gerekiyordu ama Kal'ın bunu Tavşan'a sızdıracağını düşünmüştü, sözde birbirlerinden hiçbir şey saklamıyorlardı.

"Aneski ve benim yollarımız bir ya da iki kez kesişti," diye onayladı Tavşan. "Yine de bizi arkadaş olarak görmezdim."

"O zaman kendinizi düşman olarak mı görüyorsunuz?"

Güldü. "O kadar dramatik bir şey değil. Her şeyden çok tanıdık sayılırız. O sanat dünyasında yükselen bir yıldız, ben de-"

"Müzik Prensi, evet. Ee, ne oldu? Etkinliklerde mi tanıştınız?" "Bir ya da iki performansıma gelmişti," diye yanıtladı Tavşan.

"Ve birkaç galeri sergisine katıldım." Ona bilmiş bir bakış attı. "Ama sen hiç gitmedin, değil mi?"

"Belli ki bu sorunun cevabını zaten biliyorsun." Ne de olsa retorik bir soruydu.

"Öyle , fark ederdin, hepsi bu." "Neyi fark

ederdim?"

"Sergilerinin çoğunda şu ya da bu şekilde yer alıyorsunuz. Son seferinde yüzünün yarısının heykeli vardı. Dürüst olmak gerekirse, daha fazla insanın ikiyle ikiyi bir araya getirmemiş olması şaşırtıcı, ama sanırım bu muhtemelen Uydu'nun hiçbirinin sanat sahnesinde o kadar da büyük olmamasından kaynaklanıyor."

Bu kesinlikle gezegenin prensi Kelevra Diar ve halkının ilgileneceği bir şeydi.

Flix'in gitmemesinin nedeni ise biraz daha kişiseldi. Mesafesini korumaya çalışıyordu. Adamın kişisel şovuna gelmek, nasıl çevirirse çevirsin, ters etki yaratabilirdi.

"Ani hakkında söyleyecek bir şeyin varsa, devam et." Şimdi kaba olma riskini göze alıyordu ama Tavşan çizgiyi aşmıyordu.

"Sakin ol," dedi Tavşan. "Ben de bir sanatçı olarak sana bazı tavsiyelerde bulunabileceğimi düşündüm. Onun için gezegenin diğer tarafına adam gönderecek kadar ileri gittiğinize göre, zorla ya da değil, Onus'unuzu önemsediğiniz çok açık. Ama önerilerimi dinlemekle ilgilenmiyorsanız..." Avuçlarını masanın cam yüzeyine yerleştirdi ve görkemli bir şekilde ayağa kalktı.

Tavşan'ın her şeyi böyleydi. Zarif, ağırbaşlı ve görkemli. Brumal Kralı için bundan daha mükemmel bir eşleşme olamazdı.

Ne yazık ki o da zekiydi. Flix içini

çekti. "Pekâlâ. Anlat bakalım."

Kendisine ait olan bir şeyi bir başkasının ona öğretmesi fikrinden nefret ediyordu ama... Bir sanatçı ya da onun iç işleyişi hakkında çok az şey bildiğini kabul etmek zorundaydı. Daha gençken Ani'yi tutkusunun peşinden gitmesi için teşvik etmişti ama ucuz kilden yapılmış birkaç küçük heykel dışında diğer adamın hiçbir eserini görmemişti.

Bu durum ancak Guest'e katıldığında gelişmeye başlamıştı ve ilk yılın ortalarında Flix onu öyle bir terk etmişti ki...

"Aneski özgür bir ruhtur," diye söze başladı Tavşan, Flix bu tanım karşısında homurdanınca kendini tuttu. "Eğer onun yaratıcılığını öldürürseniz, ruhunu da öldürmüş olursunuz. Korkmanı anlıyorum ama ne kadar çok istersen iste onu sonsuza dek kilit altında tutamazsın. Eğer niyetiniz onu o kadar uzun süre tutmak değilse."

Ani'nin ona söylediklerine çok benziyordu ve Flix kaşlarını çattı. "Ne öneriyorsun?" Çünkü belli ki Tavşan'ın aklında bir şey vardı. Potansiyel bir çözüm olmadan Flix'e gelmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. "Odada geçici bir sanat stüdyosu kurabilirim." Yine de onun metal ve sivri aletlere dokunmasına izin verme düşüncesi midesini bulandırdı.

Tavşan başını salladı. "Bu yeterli olmayacaktır."

"Eğer onu serbest bırakmamı öneriyorsan-"

"Size önerim," diye kestirip attı, "başka bir şeyle gelmeniz.
yol."

"Başka bir yol mu?"

"Onu sana bağlamak için," diye detaylandırdı. "Şu anda endişelisin
seni geride bırakacak. O yüzden bunu asla yapamayacağından emin olmak için bir şeyler yap. Onu bir mahkum ya da bir prenses gibi kuleye kapatmaktan *başka bir* şey. Uğruna yaşayacağı hiçbir şey kalmamasını sağlarsanız, ruhunu söndürür ve onu sonsuza dek kaybedersiniz."

"...Ama eğer sadece benim için yaşamasını sağlarsam..." Flix bunu sevdi.

"Tam olarak nereye varmak istediğimi bilmiyorum ama elbette." Tavşan omuz silkti ve ön kapının açılma sesi antreden onlara doğru yankılandığında döndü. "Bu Void olacak. Son bir öneri? Hael'i nereye ve neden gönderdiğin hakkında onunla konuşmalısın."

"Yoksa kendin mi yapacaksın?" Flix sordu.

Tavşan durakladı. "Bunu ilk kimden duyduğumu sanıyorsun?
yer mi?"

"Peki ya diğer şey?" O sırada ima ettiği şifreli şey
Bu konuşmanın başında ikisi de yüksek sesle dile getirmemişti. "O da bunu biliyor mu?"

Flix'e tekrar gülümsedi ama bu sefer gülümsemesinin arkasında ne olduğunu anlamak zordu. "Kendimi tekrar edeceğim. Eğer size yardımcı olabileceğim bir şey varsa, hazırım."

"Ne yapmaya istekli?" Baykal odaya girdi ve Tavşan'a doğru ilerlemeden önce ikisinin baş başa olduğu manzarayı seyretti. Onu belinden tutup kendine çekti ve dudaklarını müzisyenin alnına hafifçe yerleştirdi. Flix'e yönelttiği bakış daha az hassastı. "Siz ikiniz ne hakkında konuşuyordunuz?"

"Antrenmana geç kaldım." Tavşan Baykal'dan uzaklaştı. "Seninle sohbet etmek güzeldi, Flix."

"Ne kadar güzel?" Tavşan az önce girdiği kapıya doğru yönelirken Baykal seslendi. "Küçük Tavşan? Ne kadar güzel?"

Tavşan onu görmezden geldi ve gözden kayboldu.

"Hael'le ne yaptığımı konuşuyorduk," dedi Flix, o daha cevap isteyemeden. "Benim için birini bulması için onu Mid Vest'e gönderdim. Aslında şu anda burada olmamın nedeni de bu. Daha önce aradı ve bazı bilgiler gönderdi."

"Ve bunu kendi evinizin rahatlığında yapamazsınız çünkü Onus'unuz onun için kardeşini avladığınızı öğrenebilir?" Baykal az önce Tavşan'ın boşalttığı koltuğa oturdu ve bir süre fincana baktıktan sonra fincanı dudaklarına götürüp kalanını yudumladı.

"Detayları zaten biliyordunuz. Tabii ki."

"Bana kendin söylemeni bekliyordum. Ne oldu? Şansın var mı?"

Flix elini saçlarının arasında gezdirdi. "Russ'ın eskiden orada yaşadığına dair kanıt vardı ama artık çoktan gitti. Nereye taşındığını kimse kaydetmemiş ama Dez hâlâ arıyor. O zamanlar etrafındaki insanlara bakılırsa, Russ başını öne eğmiş gibi görünüyor."

"Harun'un onun peşinde olduğunu söylemiştin, değil mi?" Baykal bir yudum daha aldı. "Mantıklı. Yapılacak en akıllıca şey buydu. Ama Harun öleli haftalar oldu."

Flix, "Bu şehrin dışında kimse Shepard'ları gerçekten umursamıyor," diye düşündü. "Belki de Russ her neredeyse haber ona ulaşmamıştır."

"Bilmiyorum. Eğer küçük kardeşimi onu almak için geri dönme sözüyle geride bırakmış olsaydım, durumu yakından takip ederdim. Siz etmez miydiniz? Russ düzenli olarak kontrol ediyor olmalı - tabii geri döneceğini söylediğinde gerçekten ciddiyse."

"Yapıp yapmadığını henüz teyit edemem," dedi Flix. "Önce elime geçmesi gereken bazı mektuplar var."

"Neden onları zaten almadın?"

Bakışlarını başka yöne çevirdi. "Onlar Ani'ye ait."

"Shepard'ın evinden eşyalarını toplamanız gerekmiyor muydu zaten? Onları bul ve al o zaman."

"Arkadaşlarının hastanede nasıl davrandığını gördün," diye hatırlattı Flix. "Beni evlerine kabul etmediler ve hiçbir şey alıp gitmeme de izin vermeyecekler."

"Yanınıza birkaç kişi alın ve onlara başka seçenek bırakmayın." Omuz silkti.

"Bunu düşünmüştüm ama..."

"Onus'unu kızdırmaktan endişe ediyorsun." Baykal kıkırdadı. "Ben de yaşadım."

"Halkına zarar verirsem beni asla affetmez."

"O zaman onu oraya kendin götür," dedi, sanki en bariz çözüm buymuş gibi, Flix ona ters ters bakınca geri adım atmadı. "Ne? Bir şey yapmak istiyorsan yapman gerektiğini biliyorsun. Sanırım Rabbit çoktan

Aneski'yi hapse atmaya çalışmanın neden aptalca olduğunu açıkladım. Onus bir ortaktır, Flix. O senin ama malın değil. Dizginleri biraz gevşet."

"Daha bir hafta bile olmamışken herkes onu aylardır yatağımda zincirli tutuyormuşum gibi davranıyor," diye söylendi.

"Yatağına mı zincirlendi?"

"Her neyse." Flix ayağa kalktı. "Gitmem gerek."

"Xews ve Luke'u da gönderin," dedi Baykal. "Üç kafa bir kafadan iyidir. Hael'e yardım edebilirler ve ayrı ipuçları varsa dallanabilirler."

"Teşekkürler."

"O artık sizin Onus'unuz," diye hatırlattı Baykal. "Bu da demek oluyor ki

bize."

olmadan karanlık bir kahkaha attı ve parmaklarını birbirine vurdu. sonra masaya yaslandı. "Tam da olmasını istemediğim şey buydu." "Artık

çok geç."

"Evet." Nefesini dışarı üfledi.

"Seni zorlamayacağım ama söylediklerimizi bir düşün."

"Aneski'yle ne yaptığımla neden bu kadar ilgileniyorsun ki?" Genellikle Brumal ve aile işleriyle çok meşgul olan Baykal'ın, kendisine sormadıkları sürece onların özel hayatlarıyla ilgilenmesi alışılmışın dışındaydı.

"Tavşan senden hoşlanıyor," dedi Baykal. "İkinizin birbirinize benzediğini söylüyor. Dürüst olmak gerekirse ben öyle görmüyorum ama böyle konularda nadiren yanılır."

"Nasıl benzer?"

"Görünüşe göre, çok uzun zamandır endişelisin ve bunu hepimizden saklıyorsun. Bu sana çok fazla suçluluk duygusu vermiş."

Flix de şu anda ne kadar gergin olduğunu belli etmemeye çalışıyordu. "Sana nedenini söyledi mi?"

"Hayır," dedi Baykal onun bakışlarını tutarak. "Eninde sonunda öğreneceğinde ısrar ediyor. Hazır ."

"Ve bu senin için sorun değil mi?"

"Rabbit için sorun olmayan her şey benim için de sorun değil. Ona hayatım pahasına güveniyorum. Sen Onus'una güvenmiyor musun?"

Flix Ani'ye güveniyor muydu?

Ne kadar ağır bir soru.

Tam olarak cevap veremediği bir soru.

BÖLÜM 19:

Flix döndüğünde Ani hâlâ somurtuyordu, yatağın ortasına oturmuş, sırtını başlığa dayamış, kollarını kalkık dizlerine dolamıştı. Yüzünü kısmen gizleyerek Flix'i izledi, Flix odaya girip çoklu levhasını çıkarırken gözleri onu takip ediyordu.

Buraya gelirken Flix kendini düşüncelere kaptırmış, otomatik pilotta çalışıyordu ama şimdi nihayet Aneski'yle birlikte olduğu için zihni boşalmış gibi hissediyordu.

Şifonyere yaslandı ve kollarını kavuşturarak Ani'ye baktı. Uzun zaman geçmemişti ama nedense daha küçük görünüyordu.

"Hey," dedi. "Ruhunu mu öldürüyorum?"

Aneski kaşlarını çattı.

"Boş ver." Genç adama karşı hissettiği öfkenin çoğu dağılmıştı ama yine düşüncesizce bir şey yapacağından duyduğu korku hâlâ oradaydı. Baykal, Flix bir şekilde Ani'ye güven duymazsa bu ilişkinin yürümeyeceğini söylemişti ama-

İlişki. Bu da

ne böyle?

"Sen benim Onus'umsun ama biz çıkmıyoruz. Sevişiyoruz ama bu aşk değil." Başını eğdi. "Neyiz biz, Ani?"

Üzüntüyle iç çekti. "Kırılmış."

"Bozuk, ha?" Flix dudaklarını yaladı ve kendini zorlayarak sordu: "Sence tamir edilme şansımız var mı?" Bunun bir ömür boyu sürmesi... yorucu görünüyordu. İstediği bu değildi. İstediği...

Bunu gerçekten hiç düşünmemişti. Flix şimdiye kadar Aneski'ye uzaktan özlem duymakla yetinmişti. Çok fazla olduğunda, becermek için sıcak bir vücut bulurdu. Bir Onus aklına bile gelmemişti, çünkü sonsuza dek paylaşacağı birini seçmeyi hayal bile edemiyordu.

güçleri hakkında. Bu özel sırrı herhangi birinin öğrenmesine izin vermek çok tehlikeli olurdu.

Ancak Tavşan'ın bunu zaten biliyor olma ihtimali çok yüksekti. Flix nasıl olduğunu anlayamıyordu, özellikle Baykal'ın erkek arkadaşının yanında her zamanki gibi dikkatli davrandığından emindi. Ancak sakladığı, bahsetmeye değer başka bir şey yoktu, bu da Tavşan'ın ima ettiği büyük sırrın bu olması gerektiği anlamına geliyordu.

Flix'in Baykal'a söylemesi gerekecekti ve işlerin Tavşan'ın açıkça düşündüğü gibi yolunda gitmemesi ihtimaline karşı, Ani'nin her an kendi ayakları üzerinde kaçabilecek durumda olması ideal olacaktı.

"Flix..." Aneski ona şüpheyle baktı. "Şu anda benimle uğraşma, lütfen."

Yavaşça yatağın yan tarafına, zincirin duvara sabitlendiği yere doğru ilerledi. "Sadece oda. Sana güvenebileceğimizi kanıtlayana kadar ufaktan başlayacağız."

Flix bu kadarını başarabilir, endişesini bu ölçüde kontrol edebilirdi. Parmakları yakasına gitti ve başparmağını gizli sansüre bastırdı, bu sırada Ani'nin bakışlarını tuttu. Sansür klik sesi çıkarıp düştüğünde onu yakaladı ve düzeltmeden önce dikkatle sehpanın üzerine koydu.

Aneski belli belirsiz boğazını ovuşturdu, gözleri irileşmişti. "Gerçekten mi? Sen sadece-"

"Git duş al," diye talimat verdi ve çenesiyle odanın karşısındaki banyo kapısını işaret etti. Sadece Ani tereddüt etti. "Sorun nedir?" Zaten yeterli olmadığını iddia etmeyecekti, değil mi? Eğer tartışırsa, Flix öfkesini dizginleyebileceğini sanmıyordu.

Güvende olmak için buraya gelmeden önce süzülmeliydi, kafası bunu düşünemeyecek kadar meşguldü.

"Daha yeni ," dedi Aneski, sesi hafifçe titreyerek.

"Öyle mi?" Oh. Flix ona en son duş almasını söylediğinde, duş sırasında onu terk etmişti. Yatağa onun yanına uzanan Flix bir elini Ani'nin saçlarında gezdirdi ve onu şakacı bir şekilde itmeden önce hafif bir öpücük için kendine çekti. "Sakin ol bebeğim. Önce seni içeri gönderiyorum. Bir dakika içinde sana katılacağım. Artık benim Onus'um sensin, unuttun mu? Eskisi gibi değil."

Ani, "Bu göründüğü kadar büyük bir rahatlık değil," diyerek onu şaşırttı. "Unvan bende olabilir ama bu hiçbir şey ifade etmiyor. Sen

bana etrafı göstermeyecek, hatta tüm arkadaşlarına bizden bahsetmeyeceksin. Ben bir sırrım ve sırlar sadece büyük evlerde kilitli kalabilir."

Kaşlarını çattı. "Seni duvardan çözeceğimi ama bu evde tek başına hapsedeceğimi mi sanıyorsun?"

Ani, "Eminim temizlik ve yemek için bir ya da iki personel sağlayacaksınız," dedi. "Ama başka? Bu ihtimal dışı değil."

"Evet," diye karşı çıktı. "Öyle. Seninle birlikte olmazsam seni beceremem.
Yapabilir miyim?"

Onu koklayamıyor, onunla konuşamıyor ya da sesini dinleyemiyordu. Nefes almak da öyle, ama Flix bunları kendine sakladı.

"Bu başka bir tuzak değil, Minik Terör," diye tekrar güvence verdi. "O zaman... neden fikrini değiştirdin?"

Aslında bu, "Neden bana Tavşan'la arkadaş olduğunu söylemedin?" diye sormak için iyi bir fırsattı.

"Trace?" Başını iki yana salladı. "O kadar yakın değiliz. Sadece bazen aynı sosyal çevrelerde bulunuyoruz. Neden?"

"Sana kefil oldu."

Ani başını eğdi. "Sesin... kıskanç geliyor."

"Kıskanmam mı gerekiyor?"

"*Tavşan* mı?" diye homurdandı ve güldü. "ama."

"Herhangi birinden," diye düzeltti Flix.

"Ben *senin* Onus'unum," dedi Ani. "Ve beni kilit altında tutuyorsun. Kıskançlık konusunda endişelenmesi gereken kişi benim. Kim bilir dışarıda ne yapıyorsun ya da kiminle konuşuyorsun."

Flix gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. "Duş. Şimdi."

Ani hâlâ tam olarak ikna olmamış göründüğünde, Flix gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Bu onu en azından yataktan kalkıp banyoya yönelmesine yetecek kadar rahatlatmış gibi görünüyordu ama yine de girişin hemen altında durakladı.

"Kapıyı açık tutabilirsin," diye önerdi Flix. Kapının bulunduğu yerden Ani odanın bu tarafını göremiyordu ama gözünü koridora açılan çıkıştan ayırmayacaktı. Flix onu yakalamadan dışarı çıkamazdı.

"Neden birdenbire iyi davranmaya başladın?" Aneski sordu.

"Sanırım ikimiz de birbirimizin güvenini tekrar kazanmak için çalışacağız, ha?" İşlerin bu kadar kötüye gittiğini fark etmemişti. Hayır, bu bir yalandı. Elbette vardı. Başından beri istediği şey buydu.

başarmak için yola çıkmıştı. "Asıl amacım seni o kadar uzağa itmekti ki bir daha benimle uğraşamayacak kadar sinirlenecektin, ama belli ki bu çok başarısız oldu. Zaten birbirimizle birlikte olacaksak, ikimizin de bu deneyimden nefret etmesine gerek yok. Ne de olsa kalıcı bir deneyim olacak."

"Bu mı?"

"Ne söylememi istiyorsun, Ani?"

"Buradan çıkmak için gerçekten ne yapmam gerektiğini söylemeni istiyorum," dedi, sonra geri adım attı ve ekledi, "Geri geleceğim, öyle demek istemedim. Özgürce gelip gidebilmek istiyorum. Bana izin vermeniz için ne yapmam gerekiyor?"

"Kendini aşıyorsun, sence de öyle değil mi?" Flix çizdi. "Sen hep böylesin. Ben bir santim veriyorum, sen anında bir mili hak ettiğini düşünüyorsun." "Eskiden bana ihtiyacım olan her şeyi verirdiniz. Aneski, "Bunu istemek için bir neden yok." diye yanıtladı.

"Seni şımarttım," diye kabul
etti. "Öyleyse beni yine
şımart."

Sanki zamanı geri almak bu kadar basitmiş gibi.

"Ani."

"Pekâlâ," diye elini kaldırdı ve banyoya doğru adım attı. "Ben gidiyorum, ben gidiyorum."

Flix duşun açılma sesini dinledi ve ensesindeki ağrıyı ovuşturdu. Bu kadar zor olması mı gerekiyordu? Mantıksal olarak, kendisine söylenen her şeyin nedenini görebiliyordu ama yine de...

Ani'nin kendisine tekrar zarar vereceğine gerçekten inanıyor muydu? Sorun şu ki ilk seferinde bunun olacağını tahmin edememişti, yani bu konuda kendi yargılarına gerçekten güvenebilir miydi? Belki neredeyse ölmek genç adamın aklını başına getirmişti ama belki de getirmemişti. Gerçekten emin olmanın bir yolu yoktu.

Sorun da burada yatıyordu.

Emin olmanın bir yolu yoktu.

Flix ilerleyebilmeleri için onun sözüne mi inandı, yoksa bu korkuya mı sarıldı?

"Neden korkuyorsun ki, salak?" diye sessizce kendini azarladı. Ani'yi her zaman kendisi için istediği doğruydu ama bunun gerçek bir olasılık olduğuna asla inanmadığı da . Şimdi işler bu noktaya geldiğine göre, bunu kabullenmekte ve yeni rollerine alışmakta zorlanıyordu.

Flix artık onu korumak için mesafesini korumak zorunda olan adam değildi. Ani onun Onus'u olduğu için mümkün olduğunca yakın durmak en iyi yoldu

onu güvende tutmak için. Bunu açıkladığı anda Aneski'nin sırtına bir hedef tahtası çizmekle aynı şey olacağını bildiğinden, kaç kişinin bunu bilmesini istediğine karar vermek için kendine biraz zaman kazandırmaya çalışıyordu ama...

Onu büyük bir sır gibi saklamak uzun vadede işe yaramayacaktı. Bunu o da biliyordu. Eninde sonunda Ani ona gerçekten kızmaya başlayacaktı ve o zaman sırf inadına yine aptalca bir şey yapabilirdi.

Eğer Flix'in amacı onu güvende tutmaksa, Rabbit haklıydı. Ona burada kalmak istemesi, kendi hayatını tekrar tehlikeye atmak istememesi için bir sebep vermesi gerekiyordu.

Ve bunu yapabilmesinin en iyi yolu, Ani'yi kendisine o kadar sıkı bağladığından emin olmaktı ki, denese bile kaçamayacaktı.

Flix şifonyere döndü ve Aneski'nin çoklu levhasını alarak cihazı açtı. Ani'den aldığında kapatmıştı ama şimdi ona geri vermek ve arkadaşlarıyla iletişime geçmesine izin vermek için doğru zaman gibi görünüyordu. Onlar muhtemelen-

Cevapsız mesajlar birbiri ardına ve hiç duraksamadan geliyordu. Flix'in beklediği gibi sayılamayacak kadar çok mesaj vardı, çoğu Gannon ve Rexton'dan geliyordu.

Sadece Russ'ın arkadaşı olarak geldiği zamanlarda bile Flix, Gannon'ın Aneski'ye karşı hissettiklerini fark etmişti. Zaman geçtikçe ne Ani'nin ne de Rexton'ın bunu fark etmediği anlaşılmıştı, ki bu ne kadar bariz olduğu düşünüldüğünde garipti.

Mesajları okumayı planlamıyordu, Aneski'nin mahremiyetini bu derece ihlal etmeye gerek görmüyordu ama sonra tanıdığı bir isim daha belirdi ve kaskatı kesildi. Flix cihazı açtı ve doğrudan mesaja yöneldi, içinde karanlık ve talepkâr bir şeyler dönüyordu.

Yuze: Hey, geçen gece için tekrar özür dilerim! Yerine birini bulabildin mi? Eğer bulamadıysan, bana hala ihtiyacın varsa bu hafta sonu çekim yapabilirim. Bana haber ver!

Neden Brumal'ın bir üyesi Ani'ye mesaj atıyordu? Ve neden film çekmekten bahsediyordu? Flix'in bildiği kadarıyla Ani'nin boş zamanlarında çektiği tek bir şey vardı. İzlediği geçmiş Bind filmlerini düşündü. O zamanlar ekrandaki Aneski'ye o kadar odaklanmıştı ki "rol" partnerine pek dikkat etmemişti ama şimdi...

Yuze'ydi. Sarı saçları, geniş omuzları... Ne zaman kendinden memnun olsa attığı o aşırı ukala yarım sırıtış.

Flix kendini tutamadan acı bir kahkaha attı, eli cihazın üzerinde sıkılaştı. Aneski'yi Brumal'dan uzak tutmak için onca çaba sarf etmişken, bir de Flix'in arkasından onlardan biriyle yattığını öğrenmek?

Yuze ikisinden de gençti. Ani'nin gerçekten hoşlandığı şey bu muydu? Genç erkeklerden mi hoşlanıyordu? Flix, Yuze'nin mesajında belirttiği gibi sadece bir *yedek* miydi?

Ne demek istediğini tam olarak anlayamadan Flix kendi cihazına geçti ve birkaç mesaj attı. Sonra Ani'ninkine geri döndü ve oradan da bir tane gönderdi. Minik *Terör* -onun Minik Terörü- banyodan kafasını uzattığında ikisini de şifonyerin üzerine yerleştirmişti.

Ani beline bir havlu sarmıştı ve havluyu kapalı tutmak için kalçasına bastırıyordu. Flix'e şüphe ve heves karışımı tuhaf ifadeyle baktı ve sonunda "Geliyor musun?" diye soracak kadar kendini geliştirmiş görünüyordu. Geleceğini söylemiştin..."

"Planlar değişti," diye duyurdu Flix. "Hadi dışarı
çıkalım." Aneski ona gözlerini kırpıştırdı. "Ne?"
"Neden?" diye sordu. "İstemiyor musun?"
"Hayır, sorun o değil," dedi hemen. "Ben
istiyorum."
"Bu evden çıkmak için bu kadar hevesli misin, Ani?" Başını eğdi. "Yoksa benden kaçmak için sabırsızlanıyor musun?"

Aneski oflayıp pufladı ve yatak odasına doğru bir adım daha attı. "Seninle birlikte olmak *istediğimi* kaç kez kanıtlamam gerekiyor, Flix?"

"Dizginleri tamamen gevşetmem için ne yapman gerektiğini sordun," dedi Flix. "Ne istersem yapmaya hazır mısın?"

"Evet," cevabında hiç tereddüt yoktu.
"Kıyafetlerini giy ve benimle aşağıda buluş." "Nereye
gidiyoruz?"
"."

Daha sonra, bu lanet şehirde ihtiyacı olan herkes bunu yapacaktı.

BÖLÜM 20:

Concealed, Flix'in sık sık gittiği bir yer değildi ve kesinlikle daha önce sahne aldığı bir yer de değildi, ama onları tereddüt etmeden oraya götürdü, kararını vermişti.

Röntgenci ve teşhirci kulübü aynı zamanda lüks bir restoran olarak da hizmet veriyordu ve sahibi prensin adamlarından biri olan Pavel Hart'tı. Brumal'dan bazıları burayı öve öve bitiremiyordu ve üst sınıf müşterilerin yanı sıra yüz yüze eğlence de daha sıkı güvenlik önlemleri alınmasını gerektiriyordu. Binada farklı katların yanı sıra temalar ve konfor alanı gibi kategorilere göre ayrılmış çeşitli odalar vardı.

"Bunu şimdi çıkarabilir miyim?" Ani yolcu koltuğundan, arabaya binmeden önce Flix' ona taktırdığı kalın beyaz gözbağını karıştırarak sordu.

"Hayır." Aneski'nin Concealed'i hiç ziyaret edip etmediğinden emin değildi ama en azından burayı bildiğine inanmak zor olmazdı. Ani'nin Seaside'la olan işinden dolayı seks dünyasının bir parçası olduğu düşünülürse. "Devam et."

"En azından nereye gittiğimizi söyle," diye iç geçirdi.

"Biz zaten buradayız." Flix arabayı yeraltı otoparkına çekti ve VIP alanlarından birine park etti. "Temel kurallar, Tiny Terror."

"Ama bu kadar, değil mi?" diye sordu. "Bu gece bana söylediğin her şeyi yapacağım ve sen de beni oraya geri koymayacağına söz vereceksin, öyle mi?"

"Yatağımda mı?" diye homurdandı. "Oh, kesinlikle oraya geri dönüyorsun." "Flix."

". Şaka bir yana, evet. Anlaşmamız bu. Benim için iyi olduğun sürece başka zincir yok."

"Yani..." Ani yüzünü başka yöne çevirerek, "Zincirleri sevmediğimi söylemedim," diye mırıldandı.

Flix kıkırdadı. "O zaman şanslısın, çünkü seni götüreceğim yerde seni bağlayacak bir sürü şey olacak."

Aneski canlandı ama gözleri bağlı olduğu için bunun meraktan mı yoksa endişeden mi kaynaklandığını söylemek zordu. "Neredeyiz biz?"

"Temel kurallar," diye tekrarladı Flix, soruyu kasıtlı olarak görmezden gelerek. "Benden başka kimseyle konuşmayacaksın. Senin dikkatini çekmeye çalışsalar bile. Kim olursa olsun. Anlaşıldı mı? Eğer bu kuralı çiğnersen, bunu sana güvenemeyeceğimin bir işareti olarak kabul ederim."

Şüphelendiği belliydi ama sonunda başını sertçe salladı. "Sırada ne dersem onu yapacaksın, soru sormak yok."

Ani, "Göremediğim kimseyi öldürmeyeceğim," dedi.

Flix homurdandı. "Sakin ol bebeğim, cinayet için burada değiliz." "Biz neyiz-"

"Soru yok dedim."

Ani ve sonra, "Beni bedereceksin, değil mi? sen."

Flix sessizliğinin kendi adına konuşmasına izin verdi.

"...İnsanların önünde mi?" Aneski hiç kıpırdamadan bekledi. Ani karşı çıkar diye ona söylemek istememişti ama şimdi Yuze ve Gannon'dan gelen mesajları gördüğünü ima etmeden açıklamanın en iyi yolunu bulmaya çalıştı.

Ani ona acıdı ve önce "Ben buna karşı değilim," dedi. "Yaşamak için insanları filmde beceriyorum, hatırladın mı? Ama sanırım bu, seyirci önünde yapmaktan farklı bir şey... Concealed'de miyiz?" Flix'in yönüne daha iyi bakabilmek için döndü. "Lütfen bana en azından kontrollü bir ortamda olacağını ve beni arkadaşlarının önünde falan becermeyeceğini söyle?"

Flix burnunu kaşıdı. "Şu anda ne hayal ediyorsun, Minik Terör?"

"Yani, burası Void Malikanesi olabilir ve-"

"Sence Baykal seni tertemiz fuaye katına fırlatıp ortalığı dağıtmana izin vermemi sorun eder mi?"

Dudaklarını yaladı. "Sanmıyorum."

"Hayır," diye kıkırdadı, içinde bir kasırga gibi dönen gerginlik ve öfkenin bir kısmı bu konuşmanın saçmalığı karşısında hafifledi. "Concealed'deyiz," diye onayladı ve eğilerek

gözbağı. Ancak parmakları kumaşın arkasına dokunduğu anda Ani geri çekildi.

"Yapma," dedi ve Flix'in kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Nerede anladığınıza göre buna gerek yok."

"Bunu yapmakta bir sakınca görmüyorum," diye başladı Ani, "Gerçekten. Ciddiydim. Ne istersen yaparım ama... İzlediklerini *görebileceğimi* sanmıyorum. Genelde film çekerken maske takarım, aynı şey değil ama sanırım buna ihtiyacım olacak. Sorun olur mu?"

"Seni oraya sürükleyecek ve istesen de istemesen de bunu yapmanı sağlayacaktım," diye itiraf etti Flix. "*Sorun* olur mu?"

Ani kıkırdayarak onu şaşırttı. "Evet, benim bir sorunum yok.
Bu."

"Bunu ciddi olarak soruyorum. Senin bir sorunun mu var?
Zihinsel olarak bilmediğim bir şey mi?" Az önce ona, kendi rızası dışında bile olsa, kalabalığın önünde onu anlamsızca becereceğini söylemişti ama Ani kanarya yakalamış kedi gibi sırıtıyordu.

Aneski, "İnsanların bizi birlikte görmesini istiyorsunuz," dedi.

Ah, yani heyecanlanıyordu çünkü daha sonra Flix'in onu tekrar kilitleyip anahtarı atmasının mümkün olmadığını düşündü. Haklısın. Aklına ilk gelen şeyin bu olması hayal kırıklığı yaratmıştı ama Flix için onu suçlayamazdı. Hovercar'ı kapatarak kapısını açtı. "Bekle ve senin için gelmeme izin ver," diye talimat verdi.
ve Ani'nin dinlemeyeceğinden emin bir şekilde hızla dönüyordu.

Flix oraya ulaştığında Aneski'nin bir ayağı kaldırımdaydı, Flix dilini şaklatarak onu azarlarken ve yolun geri kalanında ona yardım ederken bile arsız sırıtışı hâlâ yerindeydi.

"Daha beş dakika bile olmadı ama beni dinlemiyorsun," diyerek Ani'nin elini tuttu ve onu otoparkın karşısındaki girişe götürdü. İçerisi tıklım tıklımdı ama garajda fazla insan yoktu, bu da korumalı cam kapıya ulaşmalarını kolaylaştırdı. "Ben-"

"Buna gerek kalmayacak Bay Fulmini," diyerek muhafızın Ani'nin elini bırakıp çoklu levhasına ve orada kayıtlı üyelik kartına ulaşmasını engelledi. "Biz de sizi bekliyorduk. İstediğiniz oda hazırdır ve siz ne zaman isterseniz hazırdır. İsterseniz, sizi doğrudan istediğiniz kata çıkaracak olan VIP asansörünü tam olarak kullanabilirsiniz,

Yine de planlarınız değiştiyse beşinci seviyeyi kullanmanızı teklif etmek için talimat aldım."

"Gelmediler," dedi Flix, nöbetçi girişin kilidini açar açmaz içeri adım atarak. "Ama Pavel'e teşekkür ettiğimi söyle."

"Beşinci katta ne var?" Fuayeden geçip diğer dört asansörün ortasında altın asansöre doğru yürürlerken Ani eğilip fısıldadı. Flix'e yakın durdu, orta büyüklükteki kutuya girdiklerinde sanki ona gerçekten güveniyormuş gibi kendini ona yasladı.

"Kızgın olmaya ne oldu?" Flix aniden sordu. "Bir dakika önce Russ'a o kadar kızgınsın ki beni kaçırıyorsun, sonra da bana böyle mi sarılıyorsun?" Kolunu salladı ama Aneski tutuşunu gevşetmedi. "Bu tür sonuçlar almak için seni birkaç günlüğüne kilitlemenin yeterli olduğunu söyleme bana?"

"Kardeşimin ölümüyle bir ilgin olduğunu sanıyordum," diye hatırlattı. "Artık gerçeği bildiğime göre, kızmam gereken tek şey o zamandan beri bana davranış şeklin. Bir erkeğin bekâretini aldığını unutman çok boktan bu arada. Ama yine de yatakta kötü olduğumu düşünmediğini bilmek güzel."

"Sen pek çok şeysin," dedi Flix, "ama bu kesinlikle onlardan biri değil." Asansörün duvarları aynaydı ve bir an için yansımalarına baktı. Vail üniformasını giymişti ve Ani'ye de iğnesiz benzer bir takım vermişti. Genç adamın ona tutunma şekliyle, göz bağı bahane olsa bile, sevgili olduklarını fark etmemek imkânsızdı.

"Üniformaları nereden bulup duruyorsun, Ani?" Ne zamandır sormak istiyordu ve şu an gibisi de yoktu.

"Ha?" başını ona doğru eğdi ama göz bağı göz teması kurmasını engelledi. "Vail'dekileri mi diyorsun? Kampüste bir tane olmadan bulunamazsın, bu yüzden ne zaman ihtiyacım olsa bir arkadaşımdan ödünç alırdım. Neden?"

"Ne arkadaşı?" Flix'in aklında Yuze'nin bütün uzuvlarını tek tek kırmak vardı ama eğer o olsaydı parmaklarını da eklerdi. Hayır, aslında o ellerin *kendisine ait* olan her şeyin üzerinde olduğunu düşünürsek, başlaması gereken yer orasıydı.

"Bridger bazen," diye yanıtladı Aneski, Flix'in düşüncelerinin aldığı şiddetli yönden tamamen habersizdi. "Sila bir ya da iki kez."

"Sila?" diye durdurdu onu. "Sila Varun?"

"Evet. Daha önce ona birkaç iyilik yapmıştım."

"Bu lanet gezegende kaç kişiyle arkadaşsın sen?" Asansör en üst katta durdu ve zili çaldı; Flix dışarı çıkarken başını salladı.

Akıl sağlığını hızla yok eden korkunç kıskançlığını tatmin etmek için tüm şehri bu etkinliğe davet etmeliydi. Dürüst olmak gerekirse, eğer birlikte oldukları anda böyle tepki verecekse, Ani'den bu kadar uzun süre ayrı kalmayı başarması bir mucizeydi.

"Ben de bunu sormak istiyordum," dedi Aneski, Flix onu geniş koridorda ilerletirken. "Burada bu kadar çabuk bir oda bulmayı nasıl başardın? Banyoya girdiğimde ne oldu? Belli ki bir şey bunu tetiklemiş olmalı. Bir saniye önce yatak odasından dışarı adım atmama izin vermiyordun, şimdi de beni evden dışarı mı sürükledin? Ne oldu?"

"Korktun mu?" Flix onları kapının önünde durdurdu, kapının üstünde cilalı altın renginde onlara verilen numara asılıydı.

"Sadece öfkeliyken düşüncesizce şeyler yaparsın," dedi Ani. "Yani, evet, öyle sayılır. Ama öfkeni benden çıkarmasan olmaz mı? Ben bir şey yapmadım ki."

Sol taraftaki tuş takımına kendisine verilen güvenlik kodunu yazdı ve homurdandı. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Ani tereddüt etti. "Gerçekten bağlanmış mıydım?"

"Yine olmak üzeresin." Kapı vınlayarak açıldı ve Flix tertemiz odaya ilk kez baktı.

Kare şeklindeydi ve halen içinde durdukları koridora bitişik olmayan üç tarafı tek yönlü cam ayna kaplıydı. Bu aynalı duvarlardan herhangi birine yerleştirilen mobilyalar, şüphesiz diğer tarafta toplanmış, gösterinin başlamasını bekleyen seyircilerin görüşünü engellememek için normalden daha alçaktı.

Yatak çarşafsızdı, sadece plastik bir koruyucu kılıfla kaplı bir şilte ve aynı malzemeyle sarılmış tek bir yastık vardı. Sol tarafta, bir çeşit çalışma tezgahı ve her türlü oyuncakla dolu bir saklama dolabı duruyordu. Sağ tarafta ise özenle tasnif edilmiş ipler, kırbaçlar ve zincirlerle dolu bir vitrin vardı.

Concealed'de sadece bir performans izlemişti ve o da sahne malzemelerinin bu kadar bol ve iyi olmadığı daha alt kattaki bir odadaydı ama bu odayı istemesinin bir nedeni vardı. İstediği eşyanın çoktan kurulmuş ve kullanıma hazır olduğunu görünce memnun oldu.

Gereksiz duraklamalardan kaçınmak için ikisi de kapıda çoraplarını ve ayakkabılarını çıkardı ve Flix ayağa kalkmadan önce onları güzelce yan tarafa dizdi.

"Onlardan bunu çekmelerini istedim," diye paylaştı Flix, içeri girmeden önce ona söylemek istiyordu. "Ama ipler konusunda senin kadar yetenekli değilim, o yüzden biraz karıştırmamız gerekecek."

"Sen ne dersen onu yapmak zorundayım zaten," diye hatırlattı Ani, ya beklentiden ya da endişeden sabırsızca ayaklarının üzerinde kayarak. Brumal üyesi nihayet içeri bir adım atmaya yöneldiğinde Flix'in bileğine yapıştı. "Bekle. Söz veriyorsun, değil mi? Bunu yaparsam tasmadan kurtulacak mısın?"

Flix herkesin Aneski'yi görmesini engellemek için döndü, birçoğunun muhtemelen camın diğer tarafında olduğunu, ya neyin bu kadar uzun sürdüğünü merak ettiklerini ya da ikisinin burada olmasına bile öfkelendiklerini hayal etti. Ani'nin yanağını avuçladı ve göz bağının alt kısmını parmakladı.

"Beni zaten izleyen canlı seyircilerin önünde bana boyun eğiyorsun ve bunu kaçmayacağına güvenebileceğimin kanıtı olarak kabul ediyorum."

"Çünkü gidecek hiçbir yerim kalmazdı." "Aynen öyle, bebeğim."

"Bunun ne kadar çarpık olduğunun farkındasın, değil mi? Sadece bir noktayı kanıtlamak için Onus'unu seni rahatsız edici bir durumda becermeye zorlamak?"

"Rahatsız mısın?" Flix parmağını Ani'nin kot pantolonunun kemerine daldırarak sordu.

"Sadece soruya cevap ver."

Dilini şaklattı ve parmağını malzemeye doladı, böylece geri adım attığında Aneski de onunla birlikte çekildi. "Evet. Bu durumun olabildiğince zehirli olduğunun farkındayım. Ama adam kaçırma da öyle, sence de öyle değil mi?"

Aneski dudaklarını yaladı, omuzları gergindi. "Yaptığım şeyleri kabul edebilirim."

Flix kıkırdadı ve Ani'nin tökezleyip göğsüne çarpmasına yetecek kadar sert bir şekilde bir kez çekiştirdi, kollarına tutunmak için körü körüne uzandı. "Ne tesadüf." Ağzını kulağının kıvrımına kadar indirdi ve sesini alçalttı. "Ben de yaptığım şeylere sahip çıkabilirim."

"Az önce söylediğim şey hiç de bu değildi." Yine de işe yaradı, Ani'nin ağzının köşesi hafifçe yukarı kalktı, gerginliğinin bir kısmı dağıldı.

Ancak Flix pantolonunu çıkarmaya başladığında tüm gücüyle geri döndü. "Benim için iyi olacaksın," diye hatırlattı Flix. "Hatırladın mı?"

Aneski yutkundu ve başını salladı, Flix pantolonu indirdiğinde pantolondan dışarı adım attı. Ellerini yanlarından kaldırmaya başladı, sonra daha iyi düşünmüş gibi göründü ve durdu, Flix'in ona talimat vermesini ya da giysilerinin geri kalanını kendi başına çıkarmasını bekledi.

Flix, Ani'yi itip kakarken düğmeleri uçuşan kumaşı yırtarak buna mecbur kaldı ve genç adam irkilmiş bir ses çıkardı.

"Bu senin gömleğin," dedi Ani, ama Flix onu tekrar susturmak için azarladı.

Minik Terör'ünü çırılçıplak bıraktığında Flix geri çekilerek ona hayranlıkla baktı. Aneski henüz tam olarak tahrik olmamıştı ama onu o noktaya getirmek için fazla bir şey gerekmeyecekti.

"Soyunmuyorsun." Aneski dinlemeye çalışır gibi başını eğdi. "Sakın söyleme... Seninkini çıkarmayacaksın, değil mi?"

"Nasıl beni göremiyorsun," diye cevap verdi Flix.

"Mesele bu değil ya da adil değil."

"Tüm bu insanların bizi tartışırken dinlemeye geldiğini mi sanıyorsunuz?"

Kaşları çatıldı, gözleri bağlıyken sadece kara kaşlarının hafif kavisi görünüyordu. "İnsanlar da mı dinliyor?"

"Elbette öyle." Flix onun bileğinden tutup öne doğru çekti ve odanın ortasına yerleştirilmiş olan, istediği eşyanın etrafına yönlendirdi. Aneski eşyanın önünde durur durmaz onu biraz itti ve genç adam geriye düştüğünde kıkırdadı.

Gergin siyah malzeme onu yakaladı, Ani çaresizce onlara tutunduğunda zincirler şıngırdadı. Nefesi boğazında düğümlendi ama Flix öne uzanıp onu yeniden düzenlediğinde, başını destekleyerek arkasına yaslandığı ve kollarının bileklerinden iki yanına kilitlendiği oturur pozisyona getirdiğinde mücadele etmedi.

Yerleşik kayışlar kolayca takıldı ve Ani onları kontrol etmek için hafifçe çekiştirse de yine de şikayet etmedi. Bacakları açılıp dizleri bükülecek şekilde kıvrıldığında çenesini sıktı ama yine de sessizliğini korudu.

"Aferin oğlum," diye sessizce mırıldandı Flix, böylece övgünün seyirciler için değil, ikisi arasında kalması anlaşıldı. "Benim için böyle iyi olmaya devam et, bebeğim."

Flix, Ani'nin bacaklarının her birini zincirlerin dış kısmına en yakın şekilde yerleştirdi ve ardından ayak bileği kelepçelerini de yerlerinde tutmak için etraflarına geçirdi. Daha önceki sözlerine rağmen gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı, çoğunlukla

Sadece bir oyalama taktiği olarak Onus'unu kendisi için hazırlanmış bir şekilde seyretmeye devam edebilmek için.

Aneski'nin bilekleri başının yan tarafında sıkışmış, dirsekleri yanlara doğru açılmıştı. Vücudu salıncak tarafından sarılıyordu, dizleri kalçalarını geçecek şekilde bükülmüştü ve kalçaları her yerinin görünmesini sağlamak için genişçe açılmıştı. Kıçı koltuğun kenarından sarkıyordu ve biraz kıpırdandığında onu yukarıda tutan tavana bağlı zincirler takırdadı.

"Bu..." Aneski'nin aleti seğirdi, "...bir seks salıncağı mı?"

"Daha önce hiç kullandın mı?" Flix gömleğini çıkarıp ayaklarının dibine bıraktıktan sonra kemerini çözmek için acele etmeden önce sordu.

Ani bunu anlamış olmalı ki sertleşti ve "Hayır demem gerektiğini hissediyorum" diye cevap verdi.

"Gerçek bu mu?" Kemeri havada şaklattı, derinin çatlama sesi Ani'nin sıçramasına neden oldu. masalara doğru ilerledi, çekmecelerden birini açarak bir oyuncak ve bir şişe kayganlaştırıcı çıkardı. "İyi çocuklar yalan söylemez, Ani."

"İlk kez seks salıncağı kullanmıyorum," diye itiraf etti. "Ama geçen sefer de ona bağlı değildim. Sadece tutundum."

"Kulağa sıkıcı geliyor." Flix kayganlaştırıcı şişesini açtı ve Aneski gözle görülür bir şekilde canlandı. Seçtiği tıkaca bir miktar sürdükten sonra oyuncağın ucunu Ani'nin girişine getirdi.

"Bu büyük bir his," dedi Aneski

endişeyle. Flix sırıttı. "Öyle."

Daha fazla uyarıda bulunmadan, oyuncağı kabzasına kadar içine soktu ve iyi bir önlem için büktü.

Aneski bağırdı, kalın tıkaçtan kurtulmak için mücadele ederken zincirler çınladı, Flix silikon kayışı aletinin etrafına doladığı ve itme özelliğini açmak için düğmeye bastığı anda sesleri umutsuzluğa dönüştü.

"İşte," dedi Ani'nin küfürleri arasında, "bu onu yerinde tutmaya yardımcı olacaktır." Ani'nin etrafında dolaşırken parmaklarını karnının üzerinde gezdirdi, başında durdu, sonra eğildi ve kollarını Ani'nin göğsüne dayadı, genç adamın vücudunun uzunluğuna bakarken yanaklarını birbirine bastırdı.

Oyuncak tekrar tekrar içine girerken sarsıldı ve seğirdi, aleti tamamen dikleşti ve şimdi ağlıyordu.

Flix bardağa baktı ve küçük tırnağıyla Ani'nin meme uçlarından birini okşadı. "Şu anda bacaklarının arasına kimin baktığını merak ediyorum. Merak etmiyor musun? Orada manzarayı seyreden kim? Deliğinin gerilmesini ve beni almaya hazır hale gelmesini izliyor?" Ani'nin kulağının kıvrımını yaladı ve sonra fısıldadı, "Vücudunu manipüle etmemi izlerken, elde edebilecekleri tek şeyin bu olduğunun farkına varıyorlar."

"Flix," diye soludu Aneski, omurgası eğilerek.

"Onlara kime ait olduğunu göstereceğim, Ani. Daha önce yaptığım tehdidi hatırlıyor musun? Aklını öyle bir karıştıracağım ki kaçmayı aklından bile geçiremeyeceksin. Sokakta birini her gördüğünde, seni böyle görüp görmediklerini merak edeceksin. Benim için kıvranırken ve altını ıslatırken neye benzediğini bilip bilmediklerini."

Flix, Ani'nin çenesinin altını yakaladı ve başını eğerek onu usulca öptü. "Tüm evrenin, sikime boşalırken nasıl göründüğünü tam olarak bilmesini sağlayacağım. Sen benimsin, Aneski Kendricks. Tamamen benimsin. Hoşuna gitse de gitmese de."

21. BÖLÜM:

Az önce adını yüksek sesle
söylemişti. Gerçek adını.

En kötüsü de Ani'nin bunun olacağını anlamış olmasıydı. Flix'in bir haftadan uzun bir süredir çıkardığı tıslama krizinden sonra onu serbest bırakmaya söz verdiği ve bir seksenlik yaptığı anda bunun kaldırabileceğinden daha fazlası olacağını bilmeliydi.

Aneski'nin videolarında her zaman maske takmasının ve sahte bir isim kullanmasının bir nedeni vardı. İnsanların onu izlediğini ve bundan zevk aldığını bilmek seksiydi ama yine de kendini tamamen güvende hissetmek için bu koruma katmanına ihtiyacı vardı. Şehirde ve kampüste kirli ya da şehvet dolu bakışlara maruz kalmadan özgürce hareket edebilmesini sağlamak için.

Flix ona bir noktayı kanıtlamak için burada olduklarını söylediğinde, diğer insanlardan bahsedildiğinde ona sadece kısmen inanmıştı. Bu onun ikinci hatasıydı. Flix boş yorumlar yapacak ya da tehditler savuracak biri değildi.

Bu da bunun filme çekildiği ve Seaside Sineması'nda yayınlanacağı anlamına geliyordu.

Hepsi mi?

Yoksa sadece kendi şehirlerindeki mi?

Gezegenin her yerinde şubeleri olan bir şirketti ve Aneski daha önce videolarını orada yayınlamaktan çok daha rahattı, ama şimdi... Göz bağı için daha da minnettardı, çünkü en azından bunda biraz koruma vardı, insanların yüzünün fotoğraflarını bulmak için tek yapması gereken internette adını aramak olsa bile.

Artık diğer tüm Bind filmlerinde de onun olduğunu biliyorlardı...

"Sorun ne, Ani?" Flix tatlı bir ses tonuyla sordu.

onu ele verdi.

Neyin yanlış olduğunu çok iyi biliyordu. Piç kurusu.

Aneski ona bağırıp çağırmak istedi ama bunun başını daha fazla belaya sokacağını bildiği için bundan kaçındı. Flix'in daha önce sürdüğü kayganlaştırıcıya rağmen deliği zaten dövülüyor ve çiğ çiğ ovuluyordu ve sikinin etrafındaki halka, açık bırakılırsa orgazm olmak için mücadele edeceğini bilecek kadar sıkıydı.

Oyuncağın boyutunu anlamaya çalıştı çünkü ilk başta başka bir hazırlık yapmadığı için çok büyük gelmişti. Şimdi ona biraz alıştığına göre, muhtemelen Flix'le aynı kalınlıkta olduğunu ama onun kadar uzun olmadığını tahmin etti.

Bunu da bilerek mi yapmıştı? Aklından ne

geçiyordu? Elbette Flix yapmıştı.

Çok geçmeden, Aneski başka nedenlerle kıvranmaya başlayacak, içindeki tüm o gizli yerlere vuracak kadar derine inmediği için hayal kırıklığına uğrayacaktı. Ani doldurulmayı her zaman o kadar çok sevmişti ki, bir rahatsızlık, hafif bir acı hissediyordu. O aşırı doluluk hissi, dayanamayacağını ve devam ederse ikiye bölüneceğini düşündüren his, onun mutluluk haliydi.

Ve lanet olsun, Flix bunu biliyordu.

Brumal üye başını ikinci kez geriye eğdi ve başparmağıyla Ani'nin dudaklarında gezindi. "Biz senin açılmanı beklerken tüm eğlenceyi senin yaşaman adil değil, değil mi?"

Aneski dişlerini sıktı.

"Sana bir soru sordum Tiny Terror," dedi Flix, içine pompalanan makinenin vızıltısı neredeyse kelimelerin sesini bastırıyordu, o kadar sessiz söylenmişlerdi ki. "Birdenbire tamamen adil olmaya başladığına göre, beni seni beklerken bırakmak pek hoş görünmüyor, değil mi?"

"Hayır," demek için kendini zorladı, Flix kıkırdayınca gözbağının arkasından gözlerini kısarak baktı.

"Mantıklı düşünmen ne güzel. Şimdi," Ani'nin ağzına vurdu, "aç yukarı."

Emri yerine getirmeden önce dudaklarını ıslattı, tam olarak ne olduğunu biliyordu.

geliyordu. Elbette, bir saniye sonra, Flix'in sikinin sıcak ucu dudaklarına çarptı, tuzlu, misk kokusu Ani'nin burnunu istila etti.

"İyice aç," diye talimat veren Flix, Ani'nin dudaklarının arasına bir parmağını sokarak onları birbirinden ayırdı ve oyuncağı Ani'nin kıçına soktuğu gibi kendi sikini de aynı özenle içeri soktu.

Hem de hiç.

Aneski anında boğuldu ve çırpındı ama Flix onu çenesinden yakaladı ve yavaşça içine doğru sallanmaya başlarken, ipeksi üyesini Ani'nin diline ve boğazının arkasına doğru kaydırırken onu yerinde kilitli tuttu. Ani'nin elleri uzanıp hareketleri durdurmak için kısıtlamalara karşı savaştı, ancak onlar sağlam durdu ve Ani'nin gözlerinden yaşların sızması ve göğsünün acı verici bir şekilde daralması çok uzun sürmedi. Açı, Aneski'nin daha önce hiç almadığı kadar derine inmesine izin veriyordu.

Flix aniden sonuna kadar çekerek Aneski'nin yanaklarını okşarken Aneski nefes nefese kaldı ve boğazına takılan tükürüğe karşı öksürdü. Tam bir dakika bile geçmeden, "Tekrar gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

Ani başını sallamaya çalıştı ama Flix buna da izin vermedi, ikisinin de haykırmasına neden olan bir şevkle sikini tekrar ağzına soktu.

Aneski öleceğini düşünene kadar devam etti. Yüzünü sertçe ve ciğerleri patlamanın eşiğine gelecek kadar uzun süre siktikten sonra çekildi, ona umutsuzca nefesini tutması için bir an verdi, ancak tüm süreci yeniden başlattı.

Bu saat gibi işledi, o kadar çok kez oldu ki Ani ne kadar sık nefes almasına izin verildiğinin sayısını unuttu. Sonunda, göz bağı sırılsıklam olmuştu ve kendi menisinin açılmış kıç yanaklarından aşağı damladığını hissedebiliyordu.

"Ne düşünüyorsun, Ani?" Flix kendini ağzından çekip alçaldı, nefesleri Aneski'nin ıslak yüzüne çarpıyordu. "İçerik yaratma konusunda senden daha mı iyiyim?"

"Flix," sesi çoktan çiğ çıkmıştı ve milyonuncu kez öksürmeye başlamadan önce sadece bir kelime söyleyebildi.

"Benim için çok kırmızısın," dedi Flix sonra. "Keşke kendini görebilseydin bebeğim. Güzel aletinin nasıl parlak, kiraz kırmızısı olduğunu ve bana doğru nasıl gerildiğini görmeni isterdim. Sence efendisini tanıyor mudur?" Adamın boynunu okşadı. "Sen biliyor musun?"

"Evet." Başını çılgınca sallayarak salıncağı olduğundan daha da fazla salladı. "Evet, istiyorum."

Flix güldü. "Seni becermemi bu kadar çok mu

istiyorsun?" "Flix, lütfen."

"Önce bir sorum var."

"Tamam." Bu noktada, tuzağı hissedemeyecek ya da bir tuzak olup olmadığını umursamayacak kadar ileri gitmişti. Eğer bu işi hızlandırmak ve iç organlarını yeniden düzenleyen gerçek bir siki hissetmek anlamına geliyorsa, Aneski diğer adamın istediği her şeyi utanmadan yapar ya da söylerdi.

"Sen hastanedeyken arkadaşların seni ziyarete geldi," diye başladı Flix, yine doğrudan onun kulağına konuşarak. "Onlardan iyi bir koku aldım, demek istediğim bu, bu yüzden onları korumak için aptalca bir girişimde yalan söylemeye zahmet etme."

Aneski kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

"Beni böyle görmeleri için kaç kişinin içeri girmesine izin verdin, Ani?" diye sordu. "Beni kaç kişiye gösterdin?"

Nereye varmaya çalıştığından ya da bu konuyu açmak için neden şimdi uygun bir zaman olduğundan hâlâ emin değildi. "Sadece Rexton ve Bridger vardı. Bridger seni bayılttıktan sonra bir kez seni kontrol etmeye geldi. Bir daha geri gelmedi."

Flix bir an sustu ve sonra, "Sesin inanıyormuşsun gibi geliyor.
Bu."

"Çünkü gerçek bu." Sızlanan bir ses çıkardı
Yanlışlıkla yer değiştirdi ve oyuncak sanki iç organlarına biraz daha farklı vuruyormuş gibi hissetti. "Flix. Be'tessi, *lütfen*. Benden ne istediğini bilmiyorum. Sadece iste ve senin olsun."

"Benim, ha?" Ani tekrar başını salladığında Flix homurdandı. "Sikimi bu kadar çok mu istiyorsun, Minik Terör? Tüm sorularıma *yüksek sesle* cevap verecek kadar mı?"

Bunları kimin duymasını istiyordu? Belli ki Flix'in aklında biri ya da birileri vardı ama olasılıklar sonsuzdu.

Flix'in uzaklaşmasını dinledi ve en azından boğazının daha fazla cezalandırılmayacağına dair bir rahatlama hissetti. Ancak bu uzun sürmedi, çünkü oyuncak daha derine bastırıldı ve silikon dildoyu daha da hızlı bir şekilde içine sokarak ayarları yükseltildi.

Oda, içine girip çıkarken çıkardığı seslerle doldu, salıncakta olabildiğince çırpınırken inlemelerine karıştı ve her şeyi sallanmaya gönderdi.

"O zaman saklandıkları yerde sadece iki kişilerdi, değil mi?" Flix sordu ve Ani'nin kelimeleri algılayıp anlamlandırması gerekenden daha uzun sürdü.

"Evet," diye nefes
nefese kaldı.

"Emin misin?"

"Başka kimseye söylemedim ya da başka birinin oraya gitmesine izin vermedim," diye ısrar etti Ani. "Seni görmelerini istemedim."

"Neden?" Flix merakla sordu. "Artık hepsi beni çıplak görüyor. Çekmeye çalıştığın o videoda beni çıplak görürlerdi." "Bu farklı."

"Nasıl yani?"

"O durumlarda beni götürdüğünü görürlerdi." Aneski dikkatle kalçalarını kaldırdı ve sızlandı.

"Bu ses hoşuna gitti mi bebeğim?" Flix sordu, eli sonunda Ani'nin sikinin etrafındaki halkaya ulaştı. Onu kopardı, sonra acıdı ve oyuncağın itme kısmına doğru hareket ederek yavaşça çıkardı.

Aneski onun yana doğru adım attığını duydu, Flix'in elinin dizinde onu daha da açtığını hissetti.

Onu seyircilere mi gösteriyordu? Şu anda onun açık deliğine mi bakıyorlardı?

Utanması gerekirdi ama bunun yerine, insanların Flix'i ne kadar çok istediğini görsel olarak kanıtlayacağı düşüncesi her yerini karıncalandırdı. Çünkü evet, bu ses hoşuna gitmişti. Flix'in ona etrafı göstermesi ve onu değerli bir eşya gibi sunması hoşuna gitmişti.

Sonunda Onus olduğu kabul edilmiş gibi hissediyordu. Ayrıca, hayatının geri kalanında yaldızlı bir kafeste kilitli kalmaktan çok daha iyiydi.

Flix daha sonra bağlı halkayı çıkardı ve ardından oyuncağın dikkatsizce sert zemine düşme sesi odada yankılandı. "Kimin sikini almak üzeresin, Ani?"

Salıncağın kaldırıldığını, kıçının bir inç kadar yukarı kaldırıldığını hissettiğinde beklentiyle dudaklarını yaladı. "Senin."

Flix kendini Ani'nin hassas girişine doğru yaklaştırdı ama kafasını bile sokmadan durakladı. "Yine de gözlerin bağlı. Belki de başka birini hayal ediyorsundur."

"Ne?" Aneski kaşlarını çattı. "Hayır, bunu neden yapayım ki? Ben sadece seni istiyorum. Her zaman sendin."

"Gerçekten mi?"

"Evet." Kalçalarını oynattı. "Flix. Daha fazla yalvarmamı ister misin? Yalvarabilirim. Söyle bana."

Flix güldü ama sesi alay eder gibi değil, memnun olmuş gibiydi. Bu da Ani'nin doğru yolda olduğu anlamına geliyordu.

"Be'tessi," diye devam etti, bu konuya tutunmayı ve Flix'i sonunda onu becerecek kadar mutlu etmeyi umuyordu. "Seni çok istiyorum. Sana ihtiyacım var. Lütfen mi? Oyuncak yeterince büyük değildi, beni yeterince derinden vurmadı. Beni sadece sen doğru sikebilirsin. Senin sikin en iyisi. Eminim hoşlarına gidecektir."

"Ne gibi?" Flix tacını kas halkasının yanından geçirdi, Ani'den mutluluk dolu bir ses çıkar çıkmaz durdu, vızıltı bir an için zihnini her şeyden ve her şeyden arındırdı. "Ne isterler bebeğim?"

Kimi?

Doğru ya.

İzleyicileri.

Seyirciler hakkında konuşuyorlardı.

Aneski, "İstismara uğramış deliğimden boşalmanı görmek," diye cevap verdi, bu özel resmi çizmenin işe yarayacağından ve ona kazandıracağından emindi-

Flix içine girdiğinde uludu, Brumal üyesi onu kontrol ederken salıncak havada yaylandı. Aleti her türlü direnci aşarak olabildiğince derine girdi ve Ani baskıyı karnına kadar hissetti.

"Adımı söyle, Ani," diye emretti Flix, Aneski'yi üzerine çekip çıkarırken, kalçaları keskin bir hareketle ileri ve geri iterek onu kabzasına kadar doldurdu ve bir sonraki anda tamamen dışarı çıkardı.

Aneski ne zaman boş kalsa içi sıkışıyor ve çaresizlik dolu bir ses çıkarıyordu.

Flix, "Kibar olmak zorunda değilsin," diye ekledi ve Ani'nin bunu anlamasının tek nedeni bilinçaltının bunu yapmazsa tekrar cezalandırılacağını bilmesiydi.

Flix bu kez be'tessi değil, gerçek adını istedi. Herkesin Aneski'nin onu çağırdığını duymasını ve kimden bahsettiğinin yanlış anlaşılmamasını istiyordu. Bu iyiydi. Kolaydı. Bunu yapabilirdi. Ver ona.

Flix karşılığında ona sikini vermeye devam ettiği sürece.

Bir mantra gibi tekrar tekrar haykırdı, Flix'in adı tekrarlanıyor, her geçen nefeste daha da çılgınca geliyordu. Zoraki pozisyon yüzünden kasları ağrıyordu ve gözlerini bağladığı pişmanlık duymaya başlamıştı, Flix'in vücudunun onunkine çarpışını görebilmeyi, Flix'in de bundan kendisi kadar zevk alıp almadığını anlayabilmeyi diliyordu.

"Sen kime aitsin?" Flix talep etti.

"Sen!" Ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyordu, taşakları gerilmişti. Aleti sert hareketlerden dolayı aralarına sürtünüyordu ama orgazma ulaşmak için oraya dokunulmasına bile ihtiyacı olacağını düşünmüyordu. "Flix!"

"Hiç başka birini istedin mi?"

"Kelimenin tam anlamıyla asla!" Doğru. Yeterince doğru, eğer aklı başında olsaydı muhtemelen yüzü kızarırdı. Ama şimdi ne önemi vardı ki? Tüm dünya onun bu adama karşı her zaman çılgınca ve alenen bir saplantısı olduğunu bilse, ona sahip çıksa kimin umurundaydı?

"Yani bu kalçaları açtığın tüm o diğer insanlar...?" "Hiçbir anlamı yoktu," diye ısrar etti Ani.

"İlki kimdi?"

"Sen!" Hıyar hatırlayamasa bile. Bu konudaki kızgınlığını sonraya bıraktı.

"Bu doğru. Ve ben senin sonuncun olacağım." Flix'in parmakları Aneski'nin şişmiş aletine değdiği anda patladı.

İçinden geçerken dalgalar halinde her tarafına boşaldı, orgazm o kadar yoğundu ki kapalı gözlerinin arkasında beyaz ışık kıvılcımları vardı ve sırtı kamburlaştı. Flix'in içine girip çıkmasının yarattığı hisler, hıçkırarak yalvarana ve artık ne için yalvardığını bile anlayamayana kadar devam etti.

Flix ona son bir kez daha soktu, kalça kemiklerinin uyluklarının arkasına yaptığı keskin baskıyı hissedebilsin diye içine girdi ve boşalırken homurdandı. "Bu nasıl bir his?"

"Sıcak," dedi Ani. "Sanki içimi kavuruyor ve beni yakıyormuşsun gibi canlı."

"Öyle mi?"

"Durma," diye devam etti. "Hepsini bana ver. İstiyorum" Flix bunun üzerine inledi ve mecbur kaldı.

BÖLÜM 22:

Flix Ani'nin salıncaktan inmesine yardım etti, sallanırken onu tuttu. Genç adam alnını Flix'in çenesinin altına bıraktığında, boğazının arkasından rahatlatıcı bir ses çıkardı ve parmaklarını yatıştırıcı bir şekilde nemli saçlarında gezdirdi.

"Birini görmek ister misin?" Flix, Aneski'nin tekrar konuşabildiğinden ve ayaklarının üzerinde daha sağlam durabildiğinden emin olduktan sonra sordu.

"Kimse yok mu?"

"Evet," diyerek omzunun üzerinden ortadaki aynalı duvarı işaret etti ve orada duran kişinin Ani'yi görmesini engelledi. "Seyirciler mi?"

Göz bağı hâlâ yerinde olduğu için Ani'nin kaşlarını çatıp çatmadığını anlamak zordu. "Öyle mi?"

Flix, "Birkaç kişiyi hızlıca karşılamam gerekiyor," dedi. "Ama benimle gelmek zorunda değilsin."

"Göz bağını çıkarabilir miyim?"

Cevap vermek yerine, Flix Ani'nin başının arkasındaki bağı nazikçe çözdü ve materyali çekti, ilk başta irkildiğinde gözlerini tepedeki sert ışıktan korumak için bir elini kaldırdı. "Yavaşça. Yavaşça ayarla."

Aneski gözlerini kırpıştırdı ve yere baktı. "Hâlâ üzerinde pantolon."

"Onları hiç ," diye cevap verdi ve Ani bu söze ters ters bakınca güldü. vahiy. "Seninkini almamı ister misin, Minik Terör?"

"İdare edebilirim," diye homurdanarak çıkışa doğru el salladı. "Git kimi görmen gerekiyorsa gör ki buradan çıkabilelim."

"Utanmak mı?"

Ani homurdandı ve bir adım daha yaklaştı. "Daha çok beni tekrar sikebilmen için eve dönmeye can atıyorsun." Uzanıp Flix'in kıçını avuçladı ve sırıttı. "O yüzden acele et be'tessi, eğer çok yorulursam seni daha sonra reddedebilirim."

"Yapabileceğini
düşünüyor musun?"

"Sanırım
deneyebilirim."

Flix sırıttı. "Bu gerçekten eğlenceli olabilir."

Aneski gülerek onu itti ve hemen kıyafetlerini aramaya başladı. "Devam et."

Oradan uzaklaşmak zordu ve burada bir tur daha atmak cazip geliyordu ama Flix meramını çoktan anlatmıştı ve anlattığına göre artık halkın önünde gösteri yapmaya gerek yoktu. Sol taraftaki camda ona daha önce bahsedilen gizli bir kapı vardı ve Ani'nin yansımasının odada dolaşıp eşyalarını toplamasını izleyerek oraya doğru ilerledi.

Yavaş hareket ediyordu, sert oyunlarından dolayı acı çektiği belliydi ve Flix eve gelir gelmez ona banyo yaptırmak için bir not aldı.

Avucunu cam kapıya dayayıp ittiği anda bir insan kalabalığı geri çekilerek ona içeri girmesi için yer açtı. Görüntülemeyi açık bırakmıştı, bu yüzden üst düzey üyeliği olan herkese erişim izni verilmişti, ancak hızlı bir tarama yaptığında toplamda sadece yirmi kadar kişinin izlediği görülüyordu.

Solunda odanın geri kalanı vardı ve Ani'yle birlikte evden ayrılmadan önce davetiye gönderdiği konukları aramak için döndü, onları ortadaki duvarın önünde, en iyi manzaraya sahip oldukları yerde gördü.

"Ağlıyor musun?" Flix tek başına duran Gannon'ın yanından geçerken nazik görünmeye çalışmadı.

Flix'in davet gönderdiği Ani'nin arkadaş grubunun tek üyesi ve bunu yapmak için Aneski'nin multi-slate'ini kullanmıştı ama yine de kendi başına geldiğini görünce biraz şaşırdı.

Gannon onu boğmak ister gibi bakıyor, gözlerini ovuşturuyor ve ters ters bakıyordu. Yanakları kızarmıştı ve kadar üzgün olduğu belliydi ki, Flix daha iyi bir insan olsaydı, olayları bu kadar abarttığı için biraz kötü hissedebilirdi.

"Görünüşe göre bunu Ani'den saklamışsın, ha?" Flix söyledi. "Bizi saklandığımız yerde ziyaret ettiğinden haberi yoktu." Ani o videoyu çekmeye çalışmadan hemen önce içeri giren adamın kokusunu tanımıştı.

Gannon'dı. "Onun arkasından bir fare gibi koşuşturmak hobin falan mı?"

Gannon bir ona bir de Aneski'nin neredeyse tamamen giyinik olduğu odaya baktı. "Onun için endişelendim, hepsi bu. Ben senin gibi değilim."

"Benim gibi mi?" Flix düşünür gibi yaptı ve mırıldanarak onayladı. "Doğru. Çünkü Ani beni gerçekten istiyor." Muzaffer bir edayla sırıttı. "Hâlâ sana izin verecek kadar nazikken bu kuruntulardan kurtul. Bunu yapmazsan, Ani'nin arkadaşı olsan da olmasan da senin sonunu getiririm."

Tek istediği buydu, adamı Aneski'den gelen davet kisvesi altında buraya çağırmasının tek nedeni de buydu. Flix'in ikisini sevişirken görmesine, Ani'nin *ona* nasıl karşılık verdiğini görmesine ve ikisi arasında asla bir şey olmayacağını kalın kafasına sokmasına ihtiyacı vardı.

"Ona bunları yapmaya hakkın yok," dedi Gannon ve uzaklaşmaya başladığında Flix'in kısa bir süre için geri dönmesine neden oldu. "O sadece seninle çünkü-"

"," diye uyardı Flix. "Bu acınası bir durum. İkimiz de onun nasıl hissettiğini ve hangimizi seçeceğini biliyoruz. Sabrım tükenmeden ve o hasret dolu gözlerini yerinden sökmeden önce bir ezik olmayı bırak ve yoluna devam et."

Gannon cevap veremeden uzaklaştı, amacına ulaşmıştı. Ani'nin az önce onun için ne kadar yüksek sesle bağırdığına bakılırsa, mesele çoktan anlaşılmış olmalıydı, ama bazı insanlar kafalarına ne kadar sert vurulursa vurulsun, bir ipucunu gerçekten alamıyorlardı.

Flix'in görmesi gereken bir sonraki kişi Gannon'la konuştuğu yerin az ilerisinde bekliyordu, sarışın Flix yaklaşırken çoktan utanmış görünüyordu. "Yuze."

"Bu cidden senin Onus'un mu?" Yuze'nin yanında duran Saint alçak bir ıslık çaldı. "Neden bu kadar tanıdık geliyor?"

"Sadece yüzü değil." Yuze ellerini kaldırdı ve rica etti. "Yarın bir modellik işim var ve-"

Flix sözünü bitirmesine izin vermedi ve yumruğunu Yuze'nin karnına indirdi. Saint, arkadaşı kendi üzerine çökerken lanet okudu ve sonra tekrar

Flix uzaklaştı, böylece Yuze artık destek için ona yaslanamadı ve yere devrildi.

"Bu da ne böyle?" Aziz ikisinin arasına baktı. "Bunu neden yaptın?"

Flix, ortasını tutarak yan yatmış olan Yuze'nin yanına çömeldi. "Aziz'e neyi yanlış yaptığını açıklamak ister misin?"

Yuze, "Shepardların liderine bulaştım," diye mırıldandı. "anasını!"

Saint'in bilmediği açıktı, her ne kadar ikisi de
en yakın olanlarıydı.

İzleyen kalabalık da bu habere şaşırmış görünüyordu ama Flix onlara aldırış etmedi.

"Aklından ne geçiyordu?" Aziz kaşlarını çattı. "Düşmanla yatmak hain bir boğa-"

"Be'tessi," diye seslendi Anieski ona ve odaya girdi. Kıyafetlerini tekrar giymiş ama gömleğinin düğmelerini açık bırakmıştı, Flix'e doğru ilerlerken insanların ona bakmasından en ufak bir rahatsızlık duymuyordu.

Saint nefesini tuttu ve neredeyse komik bir şekilde iki eliyle ağzını kapatarak Flix ve Ani arasında birkaç kez bakıştı.

Yuze, homurdanan Flix'e "Sen gözbağını çıkardığında o çoklu levhasıyla meşguldü," dedi. "Biriyle görüşüyor."

Flix, "Umarım senden daha iyi bir yargıçtır ve başkasının erkeğine yanaşmıyordur," diye söylendi.

Yuze yavaşça doğruldu, hâlâ karnını korumaya çalışıyordu. "Ben yapmadım
biliyorum."

"Eğer bir Shepard'ı becerdiğini söyleseydin, .
Ama artık farkındasın-"

"Vay canına, sadece seksti, yemin ederim. İşin içinde hiçbir duygu yoktu. Bundan sonra mesafemi koruyacağım," demek için acele etti Yuze.

"Neden?" Aneski Flix'in yanında durdu. "Artık hepimiz arkadaş değil miyiz?" Manzarayı inceledi ve sonra başını eğdi. "Ona *vurdun* mu? Ne için?"

"Biliyor musun?" Ayağa kalktı. "Bind'in ikinci ve üçüncü ciltlerini yeniden yayınlayacağız. İkisini de yeniden çekiyoruz." Yuze'den gelen mesajı okuduğunda, Ani'nin o filmlerde siktiği adam olduğunu anlamak ve tanımak oldukça kolay olmuştu.

"Bu mu?" Ani kıkırdamaya cüret etti. "O sadece işti. Neden bu kadar üzülüyorsun? Yuze sadece benim rol arkadaşımdı." Yerde yatan sarışına özür dileyen bir bakış gönderdi. "Benim yüzümden yumruk yediğin için üzgünüm."

"Ellerini kırmadığım için şanslı," dedi Flix. "Peki biz buradayken başkalarıyla konuşma konusunda sana ne demiştim?"

"Bunu senin adına yapıyordum," diye Ani. "Bu sayılmaz." Zekice ve kesinlikle çekilmez.

Yuze ayağa fırladı ve başını eğerek selam verdi, ama bir şey söyleyemeden Aziz tekrar sesini keşfetti.

"Senin Onus'un Shepard'ların lideri mi?! Baykal-" "O biliyor," diye sözünü kesti Flix.

"Şimdi gidiyoruz." Yuze onun yanından geçmek için hamle yaptı ama Flix ayağını araya sokarak ona çelme taktı ve Aziz'e çarparak neredeyse onu yere serecekti.

"Ciddi misin?" Ani azarladı. "Çok çocukça."

"Biraz daha yaklaşıp bunu tekrarlamak ister misin?" Flix onun gözlerini devirmesini sağlamak için önerdi. "İçeri girerken arkadaşını gördün mü? Pantolonundaki çadırı görmemek imkânsızdı."

"Kim?" Ani kaşlarını çatarak odaya göz gezdirdi. "Burada tanıdığım tek insanlar sen ve Yuze."

"Gannon biraz önce buradaydı." Garip, belki de adam biraz daha ağlamak için kaçmıştı. Açıkçası Flix onu tamamen suçlayamazdı. İnsanlar Aneski kadar seksi bir adamdan etkilenmeseydi daha da tuhaf olurdu.

Ama bakmak ve dokunmak farklı şeylerdi ve Gannon'ın uzun zamandır ikincisi için umut beslediği apaçık ortadaydı. Bunu bir an önce engellemek en iyisiydi, yoksa Flix başka birine vuracaktı ve tek bir yumrukla yetinmeyecekti.

"Öyle, değil mi?" diye sordu yakındaki yabancılardan biri arkadaşına, çok yüksek sesle değil ama yine de Flix'in duyabileceği kadar net bir şekilde. "Bu Bind filmlerindeki adam. Hey!" Hızla öne çıktı ve Aneski'nin omzuna bir el attı. "Görünüşe göre bir tipin var. Beni bırakmaya ne dersin?"

Ani adamın kolunu itti ve savunmaya geçti ama adamın umurunda değil gibiydi.

"Hadi ama," diye başını işaret etti, "Sarışınım. Bu beni becereceğin anlamına gelmiyor mu? Bahse girerim daha iyi yaparım-" Aptal aniden sustu.

Muhtemelen bıçağın ucu ortasından dışarı çıktığı için Boğaz.

Kulübün sahibi Pavel Hart, guruldayan adamın etrafına baktı ve Flix'e başını salladı. "Özür dilerim. Burada tüm VIP'lerin uyması gereken kurallar var.

üyeler kırılmaması gerektiğini daha iyi bilmeli. Biriyle birlikte kaçmış olmalı."

"Daha derin bir çukur kazmasına izin verip diz kapaklarını kırmayı ve lobiye giden elli kat merdiveni sürünerek inmesini sağlamayı planlıyordum ama," diye omuz silkti Flix, "bu da işe yarar."

"Tekrar özür dilerim," dedi Pavel. "Planınız benim bulduğum çözümden çok daha eğlenceli olacakmış gibi görünüyor."

Aneski kaşlarını çattı ve kollarını kavuşturdu. "İkiniz çok samimi görünüyorsunuz. Retinue üyeleriyle bu kadar yakın olduğunu fark etmemiştim be'tessi. Biraz ikiyüzlüce değil mi? Pavel Hart ile ilişki yaşarken Yuze'ye vurmak."

"Pavel'i hiç becermedim," diye belirtti Flix.

"Erkek arkadaşın benim tipim değil," diyerek Retinue üyesi Ani'yi rahatlattı, Ani ise sadece gözlerini kısmakla yetindi.

"Bu şekilde kaldığından emin ol." Aneski, Pavel'in boş bakışları uzun bir süre kendisine takılı kaldığında bile geri adım atmadı.

"Neden Shepard'ların lideri olduğunu anlıyorum." Sarışın adamın ensesine sapladığı bıçağı çekip çıkardı, ceset ayaklarının dibinde cansız bir yığın halinde yere devrildi. Sonra parmaklarını şıklattı ve omzunun üzerinden bir kez el salladı, iki büyük fedai onunla ilgilenmek için odanın gölgeli bir köşesinden adım attı. "İlginç bir Onus'un var, Flix."

"Oldukça harika biri," diye onayladı Flix, "evet. Evini kullanmamıza izin verdiğin için teşekkürler.
oda."

Pavel kıkırdadı. "Bununla uğraşmamalısın. Merak etmiyor musun Yaptığın gösteriyle bana ne kadar para kazandırdın? Buradaki herkes Brumal Satellite'dan birinin sahne alacağını öğrendiği anda yüklü bir meblağ ödedi."

"O adamın Flix'in kim olduğunu bildiğini ve yine de Aneski'ye asılmaya çalıştığını mı söylüyorsun?" Saint taşınmakta olan cesedi işaret etti ve kısık bir ıslık çaldı. "Lanet olsun."

"Bu aptallığın özel bir türü," diye onayladı Yuze, Flix ona dikkatle baktığında boğazını temizleyerek.

"Saate bakar mısın?" Aziz, Yuze'yi çıkışa doğru itti. "Yola koyulmamız gerek. Her zamanki gibi harika bir atmosfer, Pav."

"Sadece doğaçlama cinayetle zenginleşti," diye alay etti Flix, ama Pavel sadece başını salladı.

"Katılıyorum." Hâlâ izleme odasında bulunan ve şu anda onları görmezden gelen diğer insanlara şöyle bir göz attı. "Buradaki diğer herkes VIP listesinde ve yüzlerine aşinayım. Eğer bu meseleyi burada bitirmek sizin için de uygunsa-"

"Evet," diye el salladı Flix. "Ancak," diye odadakilere seslendi, "Onus'um üzerindeki sahipleniciliğimi yaymaktan çekinmeyin. Benim olana dokunmaya çalışan bir sonraki kişi şahdamarından bıçaklanmaktan beter olacak, anladınız mı?"

Yankılanan bir evet ve kafa sallama sesi vardı.

Her şeyi anlattığından emin bir şekilde Ani'ye elini uzattı. "Çıktığımızdan beri gitmek istediğin başka bir yer var mı?"

"Kapa çeneni ve beni eve götür artık," diye hırladı Aneski. "Boşalman pantolonumu mahvediyor."

"Sana daha fazla alacağım."

"Tabii ki yapacaksın." Ani onu kendine çekti ve sonra boğuk bir sesle, "İçime birkaç yük daha koyduktan sonra" dedi.

"Bir çift, ha?"

"Bütün gece gidiyoruz."

Flix başını eğdi. "Beni kıskandığını görmek hoşuna gidiyor mu Minik Terör?" "Kesinlikle bayıldım." Bu itiraf etmek için çok berbat bir şeydi ve

Yine de Aneski bunu yaptığında gözünü bile kırpmadı.

Bütün gece ve sabaha kadar gitmek kulağa daha iyi geliyordu.

23. BÖLÜM:

Shepard'ların evinin garaj yoluna girdiklerinde Aneski, "Bunu kendi başıma da yapabilirim," diye yakındı. Bir saat önce yataktan sürüklenerek kaldırılmıştı ve Flix ona günün programında ne olduğunu söylemeden önce olağanüstü bir duş seksi yapmasaydı daha da huysuz olacaktı.

"Ne? Dün geceden sonra Dün geceden sonra benimle görünmekten çok mu utandın?" Flix emniyet kemerini çözerek alay etti.

"Öyle değil." Yine de, kabul etmek gerekir ki, en azından birinin onu orgazm olurken gördüğünü bilerek arkadaşlarının gözlerinin içine bakmak biraz daha zor olacaktı.

Ekranda ya da gerçek hayatta olması bir fark yaratmamalıydı ama yine de bir şekilde yaratıyordu. Kage'in filmlerini izlerken otuz bir çektiğini düşünmek onu hiç rahatsız etmemişti ama dün gece Gannon'un pantolonunda olduğu varsayılan aleti aklına geldiğinde bir utanç seli hissetti...

"Sana nasıl yüklendiğimi hatırlıyor musun?" Flix, Ani ona kaşlarını çatınca kaşlarını kaldırarak konuştu.

"Neden bilmiyorum." Gerçekten de bilmiyordu. "Benden kaçamazsın, Minik Terör."

"Ah. Bu." Flix'i baştan çıkarmak ve sonra da gecenin bir yarısı onu terk etmek için yaptığı yarım yamalak plan.

Flix'in gözleri kısıldı ve Aneski omuz silkti.

"Sanki bir milyon yıl önce sana bunu yapmayı düşünmüştüm. Artık her şey farklı."

"Öyle mi?"

"Evet," dedi. "Öncelikle, dünden sonra tüm Brumal benim sizin Onus'unuz olduğumu biliyor. Kaçmak istesem bile, şehirden gizlice çıkmak için çok iyi bir kılık değiştirmem gerekecek ve o zaman bile-"

"Yine de seni bulurdum."

"Aynen öyle." Brumal mafyasının ana üssü Valeo'ydu ama gezegenin her yerinde şubeleri vardı. Eğer gerçekten ayrılmak istiyorsa, bunu yapmak için bir uzay gemisine binmeyi denemesi ve şansını galaksinin farklı bir yerinde -ya da tamamen başka bir galakside- denemesi gerekirdi. Böyle bir yolculuk için yeterli parası olmadığı gibi, bildiği tek yuvadan kaçmaya da hiç niyeti yoktu. "Burası benim ait olduğum yer. Hiçbir yere gitmiyorum."

Flix bir süre ona baktıktan sonra mırıldandı ve kapıya doğru uzandı. "Her seferinde bir adım."

Birbirlerine tekrar güvenebilecekleri bir yere varıp varamayacaklarını merak ediyordu. Geçmişte, Aneski'nin şu anda Shepard'ların evinin ön kapısına doğru sanki buna hakkı varmış gibi ilerleyen sarışın kadar güvenebileceği başka kimse olmamıştı. Flix cesur, dikkatli ve istediği zaman evrendeki en nazik insandı.

Ama aynı zamanda yıpratıcı, güvensiz ve aşağılık biriydi. Dün gece bu gerçeğin açık bir hatırlatıcısıydı.

Ani, eninde sonunda ortaya çıkacağını bildiği için Yuze'yle geçmişteki anlaşmasından söz etmek için doğru zamanı bulmaya çalışıyordu ama Flix'ten böyle bir tepki geleceğini milyon yıl düşünse tahmin edemezdi. Gannon bu işe sonradan dahil olmuştu; Flix'in dün gece onlara yaptırdığı gösterinin herkesten çok Yuze için olduğu açıktı.

Bir uyarı ve aynı zamanda bir açıklama. Yine de sonunda Yuze'nin yumruklanmasına neden olan bir açıklama... Eğer Flix arkadaşlarına bunu yapmaya istekliyse, fazla zorlanırsa Ani'ninkine neler yapabileceğini kimse bilemezdi.

"Hey," Ani verandaya vardıklarında onu durdurmak için omzuna bir el attı. "Belki de önce ben gitmeliyim."

Flix cevap veremeden kapı açıldı, öfkeli bir Rexton dik dik bakıyordu. "Burada ne halt ettiğini sanıyorsun sen?"

"Onu ben davet ettim." Aneski Flix'in yanından geçip eve doğru ilerledi ve Rex'i dikkatle itti. Yapılacak en hoş şey bu değildi ama evde başka Çoban'lar olması ihtimaline karşı kendini burada çabucak kabul ettirmesi gerekiyordu. Arkadaşlarıyla konuşup onları ikna edebilirdi ama çetenin geri kalanı için bu daha zor olacaktı.

Gerçekte Shepard'ların Brumal gibi büyük bir örgütle kıyaslanamayacak kadar önemsiz olduğunu bilseler de, üyelerinin çoğu Brumal'ı sokaklarda alt etmekle ilgili şakalar yapmayı seven üniversite öğrencileriydi. Liderlerinin bu üyelerden biriyle birlikte olmak için kendilerini terk ettiğini öğrenmeyi kesinlikle hafife almazlardı.

Ani'nin bir yanı bu konuda biraz kötü hissediyordu ama dürüst olmak gerekirse, zaten hiçbir zaman ömür boyu Shepard'lara bağlı kalmayı düşünmemişti. Bu, kardeşinin intikamını almak ve çalındığını düşündüğü şeyi geri almakla ilgiliydi. Bunu başarmıştı.

Devam etme zamanı gelmişti.

Ama... Bunu arkadaşlarına ve diğerlerine en az kavgaya yol açacak şekilde nasıl açıklayacaktı?

İşte bu yüzden yalnız gelmek istemişti. Flix dikkat dağıtıcı ve göze batan bir tehlike işaretiydi, oturma odasının ortasında durup kendisine dikkatle bakan iki adamı fark etmemiş gibi davrandığında daha da önemliydi.

Aneski sessizliği bozarak, "Bazı şeyler alıyorum," dedi. Yemek masasında oturmuş ders çalışan Bridger'a gülümsedi.

"Onunla geri mi dönüyorsun?" Rexton adeta hırladı. "Şaka yapıyorsun."

"değil," diye yanıtladı Flix.

"Yardımcı olmuyorum." Ani ona lütfen kapa çeneni diye bağıran bir bakış gönderdi ve sonra bu alışverişi dikkatle izleyen arkadaşlarına döndü. "Muhtemelen konuşmalıyız."

"Onunla değil," dedi Rex.

Bridger boğazını temizledi ve masadan kalkarak elleri cebinde masaya doğru ilerledi. "Belki de bunu üst kata taşımalıyız."

"Evet," diye onayladı Ani, Flix'e bakarak. "Benim odam üst katta. Gidip eşyalarımı toplayayım ve onlarla konuşayım."

"Yalnız." Bridger onu sakinleştirmeye çalıştığında Rexton onu .

Flix bunu düşündü ve Aneski bir an için hayır diyeceğinden ve her şeye rağmen ona tutkal gibi yapışacağından korktu ama sonunda omuz silkti ve soluk deri kanepenin ortasına doğru eğildi. "Acele etme. Hiçbir şeyi unutmak istemezsin."

"Teşekkürler." Aneski rahatlayarak iç çekti.

Ani merdivenleri yarıladığında, "Diş fırçanı unutma," diye seslendi. "Benimkini kullanmaya devam edemezsin."

"Bir diş fırçasını mı paylaşıyordunuz?" Rexton iğrenmiş görünüyordu. "Dostum, git artık." Bridger onu merdivenlerden yukarı itti.

"Ne var ne yok?" Yukarı çıktıklarında Kage odasından çıktı, oturma odasına baktı ama oradan Flix'i göremiyordu.

"Eşyalarımı almaya geldim," dedi Ani koridorda yürürken, "ve açıklama yapmaya."

Rexton, "Bunu yapmak saatler sürecek," diye ısrar etti.

Dördü Ani'nin odasına doluştu, Bridger Brumal üyesiyle aralarına bir koruma katmanı eklemek istercesine kapıyı arkalarından nazikçe kapattı.

"Merak etme," diye güvence verdi Ani, dolaptan bir spor çantası alarak, "kulak misafiri olmayacak."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Rexton öğrenmek istedi.

"Çünkü bana ne hakkında konuştuğumuzu sorarsa, ona söylerim." Omuz silkti.

"Kahretsin," dedi Kage Ani'nin masasındaki koltuğa çökerek. "Şimdi de seni okula onun getirip götüreceğini söyleyeceksin."

Bunu henüz tartışmamışlardı ama bu oldukça iyi bir varsayımdı. Flix'in kişiliğini bildiğimize göre, bu büyük olasılıkla Ani'nin kabul etmek zorunda kalacağı şeylerden biri olacaktı. Ve kabul edecekti de.

Bir Brumal üyesi tarafından şoförlük mü yapıyorsunuz? Pek de zor sayılmaz. "Neden ? Sana söylediği için mi, yoksa
ister misin?" Bridger, bir ileri bir geri volta atmakla meşgul olan ve hâlâ öfkeli olan arkadaşları Rex'ten çok daha sakin bir şekilde sordu.

"İkisinden de biraz mı?" Onlara yalan söylemek istemiyordu ama hemen taşınmayı öneren kişi de Aneski değildi. Bu kadar ani bir şekilde gemiden atlamayı pek sevmiyordu. Eğer söz hakkı olsaydı, her şeyi toparlamak ve çeteden iyi şartlarda ayrılmak için bir hafta isterdi ama...

Flix'in nereden geldiğini de anlıyordu. Brumal üyesini zorlamak ve en başta onun bir kaçış riski olduğunu düşünmesine neden olmak kendi suçuydu. Rolleri tersine dönseydi, Ani ayrı bir evde yaşayan Flix'e de güvenebileceğini sanmıyordu. Onun ortadan kaybolmasından, başka birini bulmasından ya da aklının başına gelip-

"Sınıfa ne zaman dönüyorsun?" Kage sordu.

"Emin değilim." Bu konu için hazırlanıyordu. Burada işleri bittiğinde ve Flix'e istekli olduğunu gösterdiğinde, okuldan ve geri dönmeyi ne kadar çok istediğinden bahsetmek için daha iyi bir zaman olacağını düşündü. "Henüz bir anlaşmaya varmadık."

"Sanki senin babanmış gibi davranıyor," diye Rexton.

"Hey, eğer Aneski erkeğine baba demek istiyorsa-"

"Adamımı buraya çağırmak üzereyim, böylece seni sikinden vurabilir." Aneski Kage'e uyarıcı bir bakış gönderdi, arkadaşı dudaklarını büzme hareketi yaptığında kıkırdadı ve sonra teslim olmak için iki elini kaldırdı. "Her neyse, iş çoktan bitti. Onun Onus'u ilan edildim, bu da artık burada yaşayamayacağım ve çetenin bir parçası olarak kalamayacağım anlamına geliyor."

"Neden olmasın?" Kage, hepsi ona sivri bakışlar gönderince gözlerini kırpıştırdı. "Ne? Oh, hadi ama. Biz mafya için gerçek bir tehdit değiliz. Öyle olsaydık bizi uzun zaman önce ortadan kaldırırlardı. Üye olmanızın ne önemi var ki? Hatta bunun iyi bir şey olduğunu düşünebilirsin. Bizi daha iyi izleyebilmeleri için onlara kapıda gerçek bir ayak verir."

Bridger içini çekti ve Rexton başını salladı.

"Tam bir aptalsın," diye mırıldandı Rex. "Bazen Bridge'in sende ne bulduğunu cidden merak ediyorum."

"Güzel bir kıçım var," diye cevap verdi Kage, sanki önemli bir şey değilmiş ve kendini aşağılamıyormuş gibi.

"Bundan sonra Void Malikânesi'ne gidiyoruz," dedi Ani, onları tekrar yola sokmak isteyerek. "Nasıl gideceğini göreceğiz ama Baykal Void'e istifa ettiğimi söylemeyi planlıyorum. Yani, içinizden birinin öne çıkıp benim yerime geçmesi gerekecek."

"Hayatta olmaz," dedi Rexton. "Bunu yapmayacağız. Bizi öylece terk edemezsiniz ve-"

Bridger Rex'i geri çekti ve Ani'ye özür dileyen bir bakış attı. "Merak etme. Onunla konuşur ve çetenin geri kalanına söyleyecek şeyler buluruz. Anlıyoruz."

"Hayır," diye ısrar etti Rex.

"Bu senin seçimin," diye ekledi Kage, sonra burnunu Rexton'a doğru kıvırdı. "Küçük bir sürtük gibi davranmayı bırak. Aneski onu tanıdığımdan beri Flix'le birlikte olmak istiyordu ve şimdi nihayet dileğine kavuşuyor. Ne tür bir arkadaş ömür boyu sürecek bir dileğin gerçekleşmesini engellemeye çalışır?"

"Ona güven olmaz," dedi Rexton. "Seni bir kez ekti, bir daha yapmayacağını kim söyleyebilir?"

"Artık koşullar farklı." Ani toparlanmaya devam etti ve onların bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti. Bir yandan bir parçası buna gerçekten inanıyordu ama diğer yandan eski korkularını bir kenara bırakmak zordu. Flix onunla oynuyor muydu? Bu düşünce o kadar uzun zamandır zihninde dolaşıp duruyordu ki

neredeyse bilinçaltına yerleşmişti. Ama Flix'in dizginleri neden bu kadar sıktığını anlamasını sağlayan da bu korkuydu.

"O da benim ona ihanet etmemden korkuyor," diye açıkladı. "Bunun üzerinde çalışıyoruz." Çünkü günün sonunda, güven olmadan hiçbir ilişki sürmezdi. Sadece oraya tekrar ulaşmaları, ikisinin de rahat olduğu ve diğerine tereddüt ya da şüphe duymadan inandığı o yeri bulmaları gerekiyordu. "Ne kadar süreceğini bilmiyorum ama ikimizin de denemeye istekli olması yeterli."

"Ve seni canlı bir seyirci önünde onunla seks yapmaya zorlamak," diye tersledi Rex, "bu güvenin yeniden inşa edilmesine yardımcı olmak için miydi? Gannon eve berbat bir halde döndü."

Bridger, "Gannon bunu hak etti," diye belirtti.

"Evet," diye onayladı Kage. "Sertti ama birinin ona Aneski'nin kendisinden hoşlanmadığını kesin olarak anlatması gerekiyordu. Yıllar boyunca sırf umut beslediği için kaç tane mükemmel ilişkiyi geri çevirdiğini biliyor musun?" Dilini şaklattı. "Bu onun için kılık değiştirmiş bir nimet olacak."

Aneski, "Hafta sonu için bir toplantı ayarlayalım," diye önerdi. "Ben gelirim ve yeni bir lider belirleriz. Böylece hanginizin bu işi istediğine karar vermek için zamanınız olur." Ve ona da Flix'i katılmasına izin vermesi için ikna edecek zaman. Tek başına.

Bir hafta kendini kanıtlaması, kaçmaya niyeti olmadığını göstermesi için yeterli bir süre olmalıydı ve Flix de hiçbir şüphe duymadan şehirde dolaşmasına izin verebilirdi.

"Peki ya Russ?" Rexton sordu.

"Peki ya o?" Aneski mektup demetini çantasına attı. Onları geride bırakacaktı, sadece Flix onları okumak istiyordu. Gannon'dan aldığında her birini tek tek gözden geçirmişti, her biri bir öncekinden daha kesiciydi.

"Bu mı? Onu tamamen unutacak mısın?"

"Sana bunu dürüstçe sormama izin ver." Doğruldu ve en eski arkadaşına döndü. "Kardeşimin benim için umurunda olduğunu gösteren üç şey söyle."

Rexton'ın kaşları çatıldı.

"Yapamazsın, değil mi?" Ani bir nefes verdi. "Evet, gerçekten durup düşündüğümde ben de yapamazdım." Kıkırdadı, ses boştu ve

mizahsız. "Bunca zamandır tam olarak neyin peşindeydim? İntikam mı? Beni bir saniye bile bakmadan arkada bırakan bir kardeş için mi?"

"Peki ya mektuplar?" Bridger kollarını kavuşturdu. "Gannon onların Flix'ten geldiğini söylememiş miydi?"

Acı acı gülümsedi. "Toplamda beş kişi var ve Flix'ten değiller. Russ yazdı. Ne dediklerini bilmek ister misin?"

"Evet-" Kage yatağın üzerinden çantaya doğru uzanmak istedi ama Bridger yakasından tutup onu geri çekti.

"Para istiyordu. Her biri bundan bahsetti." Konuştukça daha da sinirlenmişler ve sonuncusunda Russ ona nankör demiş ve artık akraba olmadıklarını söylemiş. "Sonunda beni evlatlıktan reddetti."

Aneski'nin bunca zamandır yakınlaşmaya çalıştığı adam dünyanın öbür ucunda, onsuz gayet mutlu bir şekilde yaşıyordu. Shepard'lardan ya da nasıl olduklarından, Haroon'dan ve yaptıklarından hiç söz edilmemişti. Russ bir kez bile Ani'nin nasıl olduğunu sormamıştı.

"Ne büyük kayıp." Ani yatağın kenarına çöktü ve başını ellerinin arasına aldı, şimdi nihayet bu konuda konuştuğuna göre ne kadar zavallı olduğunu tüm ağırlığıyla hissediyordu. Flix'i daha sonra bulması ve ilgi çekmek için kendini bıçaklaması, bundan önce çok şey olmuştu.

Yine de çaresizdi. O zamanlar sahip olduğu son iyi şeye tutunmak için çaresizdi. Kardeşi ve aralarındaki bağ bir yalandı ve bunu fark ettikten sonra Ani, Flix'le olan ilişkisinin de bir yalan olduğu düşüncesiyle başa çıkamamıştı.

"Yakın olmadığımızı biliyordum," diye devam etti. " Ama düşündüm ki... Bilmiyorum. Biz kardeş miyiz? Bunun bir anlamı olduğunu düşündüm."

Bridger "Öyle," diye güvence çalıştı ama Ani bunu duymak istemedi.

"Sırf alternatifiyle yaşamak daha kolay olduğu için doğru olmayan bir şeyi düşünerek kendimi kandırmaktan bıktım. Russ, babamız öldükten sonra mecbur kaldığı için beni yanına aldı ama hiç ortalıkta yoktu. Çalıştığını sanıyordum ama meğer bu da doğru değilmiş."

"Ne demek istiyorsun?" Rexton'ın kaşları daha da çatıldı.

"Hepsi mektuplarda yazıyor. Benden para istedi, hatta nasıl alabileceğime dair önerilerde bulundu."

"Ama sana bir ton para bırakmadı mı?" Kage sordu. "Okul masraflarını bu şekilde ödüyorsun, değil mi?"

Sessizdi ve bir süre sonra Bridger parçaları birleştirdi. "Russ'tan gelmedi, değil mi?" Arkadaşı yemin etti ve oturdu.
onun yanında. "Özür dilerim dostum."

"O zaman bunu sana kimin verdiğini biliyor musun?" Köprü ona ters ters bakınca Kage gözlerini kaçırdı.

"Bir fikrim var." Aneski'nin hayatında bu tür bir fona sahip olan ve hepsini onun gibi birine harcamak isteyecek tek bir kişi vardı.

"Flix." Rexton masaya yaslandı, bu açıklama karşısında şok olduğu belliydi.

"Bunu gerçekten yaptı mı?" Kage kısık bir ıslık çaldı. "Ondan benim de babam olmasını istemek için çok mu geç?"

Bridger yatağın üzerine eğildi ve onun kulak memesini yakaladı. "Affedersiniz.
Sen?"

"Şaka yapıyorum! Şaka yapıyorum! Ow!"

"Dün gece hakkında Gannon'la konuşan oldu mu?" Ani konuşmamıştı. Onu görmüştü, yani Flix'le konuştuktan hemen sonra gitmiş olmalıydı.

"Ağlayarak gelip nerede söylemesi dışında,
Hayır." Bridger tekrar doğrulup oturdu. "Neden? Ben olsam onu biraz rahat bırakırdım. Nasıl biri olduğunu bilirsin."

"Sadece Pavel Hart'a ne görüp görmediğini merak ediyordum.
hepsi."

"Retinue üyesi mi?" Kage'nin sesi gibiydi. "Ne oldu?
onunla?"

"Bana asıldığı için hepimizin gözü önünde birini öldürdü."

Bir an daha sessizlik oldu ve sonra Kage, "Vay canına, gerçekten de bizden farklılar, değil mi?" dedi.

Bridger iç çekerek, "Shepardlar hiçbir zaman Brumal ve Retinue gibi insanlar için alay konusu olmaktan öteye gidemeyecekti," diye onayladı. "Ama sorun değil. Hiçbirimiz bu çeteye ciddiye almak için katılmadık."

"Aslında," dedi Kage. "Eğer Aneski gidiyorsa, hepimiz sadece...
Gitmek mi?"

"Burada yaşamayı sevdiğini sanıyordum?" Aneski kaşlarını çattı.

"Seviyorum ama daha çok yaşamayı sevdiğim için. Evin geri kalanı çete üyeleri can sıkıcıdır."

"Haksız değil," diye kıkırdadı Rexton. "Belki de dağılmalıyız."

Her zaman mantığın sesi olan Bridger, "Kulağa iyi ve hoş geliyor," dedi, "ancak terk ettiğimiz kumarhaneleri birileri devralacak. İnsanların güvenli bir kredi seçeneğine ihtiyaç duyduklarında kime başvuracaklarından bahsetmiyorum bile. Bunu artık biz hallediyoruz ve bu toplumun büyük bir kısmı bize güveniyor."

Bridger defterlerden sorumluydu, yüzden diğerlerinden daha iyi bilirdi. Aneski bu işe sadece kardeşi ve Flix'e ulaşmak için girdiğinden, her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak dışında pek dikkat etmemişti.

"Harika, öyleyse kalıyoruz." Kage omuz silkti.

Rexton, "Bu karara çok kolay vardın," diye söylendi.

"Neden olmasın? Gerekmediği halde neden işleri fazla karmaşıklaştırıyorlar?
olabilir mi?"

Bu... çok doğru bir noktaydı.

"Bazen oldukça zeki olabiliyorsunuz. Bu sadece senin kıçın değil," diyor Aneski.
Arkadaşının kafası karışmış gibi göründüğünde kendini detaylandırırken buldu. "Bridger neden seninle birlikte? Sadece kıçın yüzünden değil."

"Görmek ister misin?" Kage yataktan kalktı ve şortunun kemerine uzandı, ancak Bridge ona doğru hamle yapınca durdu.

"Tamam," diye düzeltti Rexton Ani için, "*çoğunlukla* kıçı yüzünden."

Dördü birden kahkahalara boğuldu, gerginlik sonunda azaldı
Uzakta.

BÖLÜM 24:

"Bunlar ne?" Kaz masadaki soluk zarflardan birini aldı ve Flix'in onay vermesini beklemeden mektubu çıkardı. Sadece ilk birkaç satırı okuduktan sonra kaşlarını çattı ve mektubu yerine koyma zahmetine girmeden yığının içine geri fırlattı. "Ne kadar da yer israfı."

O, Baykal ve Flix kampüste, bambu ormanıyla çevrili bir alan olan batı avlusunda oturuyorlardı. Okul dairesel bir alanı temizlemişti ve öğrencilerin ders çalışması ve takılması için masalar kurulmuştu. Kampüsün ana bölümlerine giden yol oldukça kısaydı ve oturdukları yerden sanat binasını görebiliyorlardı.

Buradaki sanat programı Guest'tekinin yarısı kadar bile iyi olsaydı, Flix Ani'nin transfer olması fikriyle oynayabilirdi, ama olduğu gibi... Adamın gelecekteki kariyerine yeterince müdahale etmişti.

Dün gece Shepard'ların evinden döndükten sonra okul konusunda bir anlaşmaya varmışlardı. Flix Ani'yi okula götürüp getirecekti ve Ani'nin Flix gelip onu alana kadar kampüs dışında hiçbir yere gitmesine izin verilmeyecekti. Bu kuralın ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama şimdilik Flix'in içinin rahat olması gerekiyordu, özellikle de Minik Terör'ünün etrafındaki keskin nesneleri düşünmeden edemediği için.

Yine de bu şekilde yaşayamazlardı, her zaman diken üstünde, diğer ayakkabının ne zaman düşeceğini merak ederek. Flix bıçaklama olayının bir anlık bir hata olduğuna inanmak istiyordu. Bir daha asla olmayacak boktan bir muhakeme hatası.

Russ'ın gönderdiği mektupları okuduktan sonra bu daha inandırıcı geldi. Eğer Ani'nin yerinde olsaydı, muhtemelen sonrasında o da ruhsal bir kriz geçirirdi.

"Bunlar Russ'tan mı?" Baykal bir tanesini daha dikkatle seçti ama açmadı, onun yerine ön yüzüne karalanmış adresi okudu. "O gönderdi

eski dairelerine götürür müsün?"

"Hepsi bu kadar mı?" Kaz sordu. "Çok fazla değiller."

"Belki de irtibatı kaybettiler?"

"Ani taşınmadan çok önce gelmeyi bıraktılar," diye bilgi verdi Flix. "Russ yeterince hızlı yanıt alamayınca çok sinirlendi. Sonuncusu küfürlerle doluydu. Hatta onu evlatlıktan bile reddetti."

"Onus'unu dün gece getirmen gerekiyordu," diye hatırlattı Baykal, yanında getirdiği kahveyi yudumlamak için mektubu yere bırakırken. "Planlar neden değişti?"

Flix bunun yerine Aneski'yi öğle yemeğine götürmüş, sonra da alışverişe çıkmıştı. Ani merdivenlerden elinde tek bir çantayla iner inmez Baykal'a mesaj atıp gelemeyeceklerini bildirmişti.

"Hâlâ alışmaya çalışıyor," diye cevap verdi ve yan masadaki öğrencilere kaşlarını çatarak baktı.

Flix'in tanımadığı iki erkek ve bir kadın vardı. Sadece onunla ilgilenmiyorlardı, bakışları üçü arasında gidip geliyordu ama Flix gelmeden önce bile oradaydılar ve yemek tepsilerinin bir süre önce temizlendiği belliydi.

"Gözlerini kendine sakla," diye tersledi Flix. "Hepimiz kapıldık."

Kaz homurdandı ve Baykal kendini toparlamadan önce gözleri hafifçe büyüdü.

Grup hızla eşyalarını topladı ve aceleyle uzaklaştı, onları daha uzaktaki masalarda sadece iki öğrenciyle baş başa bıraktı.

"Birileri bu sabah yatağın ters tarafından uyanmış," dedi Kaz. "Hepimizin aşina olduğu eğlenceyi seven, çekici adam nereye gitti?"

"Sen *iyi* olan olmalısın," diye kabul etti Baykal ama konuyu değiştirdi. "Peki Russ konusunda ne yapacaksın? Onus'un hâlâ onu bulmanı istiyor mu, yoksa bu mücevherleri okuduktan sonra vazgeçti mi?" Parmağıyla harflere vurdu.

"Şahsen ben onu bulun derim," dedi Kaz. "Ve kafasını koparın.
Aneski resim yapıyor mu? Ona yeni malzemeler sağlayabilirsiniz."

"Boya olarak kullanması için kardeşinin kanını ona hediye etmesini mi öneriyorsun?" Baykal dilini şaklattı ama bu fikri ilginç mi yoksa saçma mı bulduğunu söylemek imkânsızdı. "Peki ya daha önce onu bulmaları için gönderdiğin insanlar?"

"Hâlâ arıyorlar," diye itiraf etti Flix. "Görünüşe göre Russ saklanma konusunda sandığımızdan daha iyiymiş. Anlaşılan."

"Bir konuda iyi olmalıydı."

"Böyle biriyle neden arkadaş olduğunu hiç anlamadım." Kaz, Flix'in önündeki açık kartondan bir meyve dilimi aldı ve yedi. "Bana hep aptal gibi göründü."

"İlk başta onun için üzüldüm," diye itiraf etti Flix. "Ayrıca Kal, Shepard'ları kurarken olaylara göz kulak olmamı istedi."

Baykal omuz silkti. "Bir tehdit gibi görünmüyorlardı ama yakın durmaya değerdi. Flix'in kurucu üyelerden biriyle olan dostluğu bunu kolaylaştırdı, ama bundan yararlı bir şey çıkmadı. Muhtemelen *birinin* dikkatinin erken dağılmasına izin verdiği için."

Flix inkar bile çalışmadı.

"Ani için burada kaldım," diye doğruladı. "Kardeşinin gerçekte ne kadar boktan biri olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Russ evde olmadığı zamanlarda yalan söyleyip Aneski'ye çalıştığını söylüyordu. Aslında sadece Shepard'larla takılıyor, sokaklarda tutunmaya çalışıyordu. Kısacası zamanını boşa harcıyordu. En azından derslerine devam ediyordu."

"Elbette," dedi Kaz, "ki bunun için para ödüyordunuz."

Russ, babalarının ölümü onları yoksul bıraktıktan sonra Flix'e okulda ona yardım etmesi için yalvarmıştı. Russ başarısız olursa Aneski'nin acı çekeceğini bildiği için bunu tereddüt etmeden yapmıştı.

"Onu en başından o evden uzaklaştırmalıydınız," dedi Baykal sonra. "Aneski'ye sahip çıkmalı ve ölü ağırlıktaki kardeşini kaldırıma atmalıydın. O zaman bütün bunlar önlenebilirdi."

Flix, "Bunu deneseydim o zamanlar benimle asla gelmezdi," diye karşı çıkınca kuzenlerin ikisi de ona homurdandı.

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" Kaz sordu. "Şimdi bile mi? Genelde daha dikkatli olursun. Bu, birine aşık olduğunda herkesin aptallaştığı anlamına mı geliyor?"

"Hayır," dedi Baykal, "sadece sen."

Kazimir'in gözleri kısıldı ama kuzeninin bakışları etrafına kaydı ve Tavşan'ın geniş patikaya girdiğini görmek için döndü. "Sanırım birazdan göreceğiz, değil mi?"

Tam bir dakika boyunca sessiz bir şekilde Tavşan'ın kendilerine ulaşmasını beklediler. Geldiğinde, Baykal'ın karşısındaki boş yere oturmak yerine masanın sonunda, Flix ile Kaz'ın arasında durdu.

"Antrenmanınız bitti mi?" Baykal sordu. "Yeni
bitirdim," diye yanıtladı Tavşan.
"Bana mesaj atmalıydın. Seni almaya gelirdim."
"Flix'e Aneski'yle akşam yemeğinde bize katılıp katılamayacağını
sormak istedim." Flix kaşlarını çattı. "Öyle mi?"
"Onu evden çıkarmanın bir zararı olmaz," dedi Tavşan. "Hem zaten dün gelmen gerekiyordu. Neden bu gece değil?"
"Resmi bir yemek o zaman."
"Pek sayılmaz," diye omuz silkti. "Sadece yemek yiyoruz."
"Nate ve beni neden yemeğe davet etmedin?" Kazimir kaşlarını çattı.
"Aneski ile arkadaşım," diye açıkladı Tavşan. "Onunla bir araya gelmeyeli uzun zaman oldu. Arayı kapatmak güzel olurdu." Baykal'a baktı ve yüz ifadesi hiç değişmese de Brumal liderinden sessizce yardım istediği belliydi.
"Gel," diye emretti Baykal, şaşırtıcı olmayan bir şekilde. "Ve," diye kuzenine işaret etti, "eğer bu kadar üzgünsen, Onus'unla birlikte gel. Saat ondan önce gittiğiniz sürece sorun yok. Rabbit'in yarın bir gösterisi var ve ben..."
Bambu saplarının arasından parlayan bir şey Flix'in dikkatini çekti ve Baykal'ın söylediklerinin geri kalanını dinlemekten alıkoydu. Eğer o tek güneş ışığı huzmesi kendilerine doğru yönelen metalik nesneyi yakalamasaydı, ormanın içinde saklanan birini hiç fark etmeyecekti.
Beyni bunun bir blaster olduğunu bir saniye geç fark etti, bir mermi onlara doğru süzülmeden bir saniye önce silahın patlama sesi havayı yırttı.
Tam Rabbit'e göre.
Yıllar ve yıllar boyunca sırrının etrafında çalıştıktan, onu gizli tuttuktan ve koşullar ne olursa olsun kimsenin önünde kendini kaybetmesine izin vermedikten sonra bile, Flix kendini dürtüyle hareket ederken buldu.
Sol eli hiç düşünmeden dışarı fırladı, serbest eli Tavşan'ın koluna yapışıp onu yoldan çekerken bile parmaklarının ucundan mavimsi beyaz elektrik kıvılcımları çaktı. Yıldırımlar ileri doğru fırladı ve kendilerinden sadece birkaç metre uzaktayken mermiyle buluştu. Gümüş tozu yağmuruna dönüşerek patladı.
Ders çalışmakta olan diğer iki öğrenci çığlık atarak ormandan dışarı fırladı.

Kazimir hemen harekete geçti, ağaçların arasında ateş edeni gördü ve peşinden koştu, kendi silahını çekti ve odunların patlayıp dağılmasına neden olan bir mermi ateşledi. Ateş eden kişi ormanın derinliklerine doğru koşmaya başladığında, peşinden gelen olup olmadığını kontrol etmeden peşinden gitti.

Değildiler.

Tavşan kendini toparlamakla meşguldü ve Baykal da sanki ikisi daha önce hiç karşılaşmamış gibi Flix'e bakıyordu.

"Açıklayabilirim..." Flix ellerini kaldırdı ve sonra küfür ederek indirdi. "Lanet olsun."

Baykal bakışlarını Tavşan'ın üzerine dikti. "Biliyordun."

"Senin pozisyonunla ilgilenmiyorum," dedi Flix hemen. "Sadece herhangi bir yanlış anlamayı önlemek için bunu bir sır olarak sakladım."

"Void, az önce hayatımı kurtardı," diye hatırlattı Tavşan, erkek arkadaşının gözlerini kısması için.

"Baykal, "Sen ve ben bunu daha sonra baş başa konuşacağız," dedi. Sana gelince, Flix, Kazimir dönene kadar her şeyi açıklamak için vaktin var. Eğer bunu yapmazsan, dostluğumuza lanet olsun, bir Hükümdar'ın yapması gerektiği gibi davranacağım."

Aslında Flix'e bu şansı vermesi büyük incelikti. Babasının Brumal'ın Hükümdarı pozisyonunu daha yeni devraldığı düşünüldüğünde, Baykal'ın liderliğine hâlâ meydan okuyan pek çok kişi vardı. Destekliyormuş gibi görünüp kenarda durarak zorluk çıkarıyorlardı. Son birkaç ayı onları ayıklamaya çalışarak geçirmişlerdi ama bu çok zaman alıyordu.

Aralarında güçleri olan ikinci bir Shout olduğunu bilmek, rol için potansiyel olarak başka bir seçenek sunacaktır. Bu da Baykal'ın iddiası için iyi olmazdı. Yine de, karşı çıkanlar genellikle genç yaşını gerekçe olarak kullanıyordu, bu yüzden Flix'e atlamak pek bir fark yaratmayacaktı.

"Elektrik yaratabilir ve onu manipüle edebilirim," diye

başladı Flix. "Ne kadar süre için?"

"Bir süredir." "Başka

kim biliyor?"

"Sadece benim Onus'um ve Tavşanım."

Baykal gözlerini kıstı. "Aileni korumaya çalışıyorsun. Eğer bana bir daha yalan söylersen-"

"Onlar sadıklar," diye ısrar etti. "En başta bunu senden saklamamı istemelerinin bir nedeni de bu. Bana güvenmeseydiniz beni gönderirdiniz ve gezegenin öbür ucunda olursam size yardım edemem."

Baykal bunu düşündü ve sonra bir sonraki soruya geçti. "Nasıl sızıntı yapıyorsunuz?"

"Azar azar orada burada."

"Yangınlar." Onun için tıkladı. "Demek bu yüzden yangın çıkarmaya bu kadar meraklısın. Kundakçı olduğun için değil, değil mi?"

"Hayır." Flix yangın çıkarma konusunu daha az önemseyebilirdi. Ama bu kullanmak için iyi bir bahaneydi, bastırılmış enerjinin daha büyük miktarlarını şüphe çekmeden dışarı atabilmek için gerekli bir yalan. "Hiç güç tüketmeden bir ay dayanabilirim ama bu zor ve riskli."

"Hey!" Kaz o sırada ormandan adım atarak seslendi. Birini gömleğinden tutmuş yerde sürüklüyordu ve arkasında kan damlacıkları bırakıyordu.

Flix nefesini tuttu ve zaman dolduğuna göre Baykal'ın kararını vermesini bekledi. Konuşmaları kısa sürmüştü ama çoğunlukla önemli olan her şeyi konuşmuşlardı, umarım yeterli olur.

Baykal bir süre sessiz kaldı, ancak Kaz neredeyse onlara ulaştığında konuştu. "Possessio'mu kurtardığın için şanslısın," diye kestirip attı. "Bu konudaki konuşmamız bitmedi ama şimdilik sana şüpheyle yaklaşıp inanacağım."

"Teşekkür ederim." Flix bir nefes verdi, sonra dönüp kırık burnuna ve patlamış dudağına rağmen Kaz'ın elindeki adamı tanıyınca kaşlarını çattı. "Gannon?"

"Evet, hayır. Neydi o?" Kaz Flix'in eline ters ters baktı.

"O aktif bir Bağıran," diye onu bilgilendirdi Baykal, kuzeni soru dolu bakışlarla onları süzdüğünde metanetini koruyordu.

"Ve... bu gelişmeden memnun muyuz?" "Bu
konuda yapılabilecek bir şey yok gibi."

"Yapabiliriz-"

"Arkadaşınızı öldürmeyi mi önereceksiniz?"

Kazimir kaşlarını çattı. "Tabii ki hayır. Buralarda bir Bağıran daha işimize yarayabilir diyecektim. Yükümüzün bir kısmını hafifletir."

Flix gözlerini kırpıştırdı, bu ifade karşısında tamamen hazırlıksız yakalanmıştı.

"Ayrıca," diye ekledi Kaz, "Nate'e bir şey yaparsam beni öldürür. Flix."

Oh. Bu çok daha mantıklı.

Kazimir de diğerleri gibi, Flix'in herhangi bir darbe düzenlemesinden çok Onus'unu kızdırmaktan korkuyordu.

Bu bir rahatlamaydı.

"Flix zaten hiçbir zaman Hükümdar olmak istemedi ki." Kaz omuz silkti. "Yine de bunu sır olarak sakladığın için bana ringde bir dövüş borçlusun. Yine de yalan için biraz kan akıtmalısın."

"Yeterince adil." Satellite ve Retinue'nun sahibi olduğu ve işlettiği özel uçuş kulübü Friction, hepsinin stres atmak için uğradığı bir mekandı. En son gittiğinden beri bir aydan biraz fazla olmuştu, bu yüzden Kaz'la idman yapmak kulağa iyi bir zaman gibi geliyordu.

"O halde işimize dönelim," dedi Baykal, ancak kuzeni kadar kolay ikna olmasının daha fazla zaman alacağı belliydi. "Tetikçi kaçtı." Kazimir Gannon'u aralarına fırlattı ve ellerinin tozunu . "Bu adam kaçış şoförüydü."

"Kaçış şoförü buraya nasıl tek başına geldi?" Baykal sordu.

Kuzeni güldü. "En tuhafı da, tetikçi arabanın sürücü tarafına doğru koşmuş ve kendi başına hızla uzaklaşmadan önce onu çekip çıkarmış." "Yine de," dedi Rabbit Gannon'a bakarak, "demek ki tetikçinin kim olduğunu biliyor. öyl
e." "Sana bir tavsiye," dedi Flix kanlar içindeki adama, "dürüst ol."

"Tetikçi kim?" Baykal elini avuç içi yukarı bakacak şekilde çevirdi. ve dumanlı dalları çağırdı. Gölgeler kıvrandı ve büküldü. "Eğer önümüzdeki otuz saniye içinde cevap vermezsen, bunu derinin altına sokacağım ve etindeki katmanları teker teker ayırmasına izin vereceğim."

Gannon geri çekildi.

"Bir sorun olduğunu duydum," diye girdi Berga birdenbire, sessiz adımlarla yanlarına geldi. "Bütün okul bunu konuşuyor. Diğerleri de birazdan burada olur."

"Gerek yok," dedi Baykal ona. "Onlarla temasa geç ve Bunker'da buluşmalarını söyle. Onu oraya götürelim ve bakalım ondan ne öğrenebileceksiniz."

Berga sırıttı ve Gannon panikle bir ses çıkarıp Flix'e doğru döndü.

"Cidden bana işkence etmelerine izin mi vereceksin?!" diye bağırdı. "Ben Aneski'nin en iyi arkadaşıyım!"

"Arkadaşlar birbirini becermek istemez," diye düzeltti Flix. "Ve Ani'ye beni öldürtmeye çalıştığını açıkladığım anda benim tarafımı tutacağından eminim."

"Onun beynini yıkamışsın!" Gannon suçladı. "O asla-"

Açılan bir dizi ateş onu anında susturdu, mermiler toprak zemine çarparak havaya toz yığınları savurdu. Hızla hareket ettiler, masalardan ikisinin arkasına eğildiler ve onları çevirerek bir bariyer oluşturdular.

Flix ve Berga birinin arkasında, Tavşan, Baykal ve Kaz ise diğerinin arkasında kaldı.

Gannon'u olduğu yerde, tehlikenin tam ortasında bıraktılar. Silah seslerinin yavaşladığından emindiler ve birkaç kişinin onu almak için ormandan çıkma riskini göze aldığını dinlediler.

"Çobanlar," dedi Kazimir masasının etrafından bakarak onlara. "Aneski mi?" Flix hırladığında Berga gözlerini devirdi.

"O olur asla," Flix belirtti, yakalamakBaykal'ın göz. "O yapmazdı."

"Gannon'ı almalarına izin mi vereceğiz?" Kaz sordu.

"Fazla uzağa gidemezler. Önce," dedi Baykal Flix'in çoklu levhasını göstererek, "Onus'unuzu çağırın."

Flix numarayı hızlıca tuşladı ve çalarken dinlemek için kulaklığı çıkardı.

Ve çaldı.

Ve çaldı.

Tam korku onu sarmaya başlamıştı ki, diğer hat nihayet bağlandı. "Hey, ateşböceği," diye tanıdık ama Ani'ye ait olmadığı belli olan bir ses . "Uzun zaman oldu. Arayı kapatamadığımız için üzgünüm ama Aneski ve benim kardeşiyle buluşmamız gerekiyor."

"Ani hangi cehennemde?" Flix talep etti.

"Şehir dışına çıkıyor. En başından beri senin gözetimine bırakılmamalıydı."

Flix izin beklemeden ayağa ve kollarını şu anda Gannon'u güvenli olduğunu düşündükleri yere çeken bir grup Shepard'a doğru uzattı. Onların silah seslerine aldırmadan, olabildiğince çok elektriği serbest bıraktı. Gücü mermileri kolaylıkla kesti ve dört Shepard'ı da göz kırpmaktan daha kısa bir sürede yerde seğirtir hale getirdi.

Öfkesine rağmen, arkadaşını öldürerek Ani'yi incitmek istemediği için Gannon'u hayatta kalan tek kişi olarak bıraktı. Minik Terör'ü için endişelenmekten öylesine tükenmişti ki, aptalın tökezleyerek ayağa kalkıp kaçtığını fark etmedi bile. Peşinden gitmek aklına bile gelmedi, o anda ne Gannon ne de başkası umurundaydı.

Flix diğer hattaki adamla pazarlık yapmaya çalışmanın faydasız olacağını bildiği için aramayı sonlandırdı. Bunun yerine, hâlâ diz çökmüş olan Berga'ya döndü. "Madden'ı bir süreliğine ödünç alabilir miyim?"

25. BÖLÜM:

"Gerçekten yemeğe gelmiyor musun?" Rexton stüdyonun kapısında durdu.

"Yetiştirmem gereken bir haftalık işim var," diye hatırlattı Aneski, kil lekeli parmaklarıyla onu el sallayarak. "Sadece bana bir şeyler getir."

Arkadaşı gitmekte tereddüt ediyordu ama Ani onu görmezden geldi, sonunda ipucunu anlayacağını ve onu rahat bırakacağını umuyordu. Yalan söylemiyordu, beş gün kaybettiği için gerçekten yapması gereken çok şey vardı ve vize projesi, hak ettiği notu alması için olması gereken yerin yakınında bile değildi.

Sinir bozucuydu ama aynı zamanda...

Daha sonra bunu Flix'e şikâyet etmek eğlenceli olacaktı. Belki de, özellikle sinir bozucuysa, Flix'i bir şekilde bunu telafi etmeye bile ikna edebilirdi. Tercihen yatak odasında.

Ya da oturma

odası. Ya da duşta.

Kahretsin, ikisi henüz kütüphanede sevişmemişti ve Ani bunun çok eğlenceli olabileceğini düşündü.

Her şey hızla ilerliyordu ama aynı zamanda hiçbir şey ona yeterince hızlı gerçekleşiyormuş gibi gelmiyordu. Ne zaman çok uzun bir ara verse hâlâ gergin hissediyordu, sanki her şey gerçek olamayacak kadar iyiymiş ve bir gün gözünü kırpıp her şeyin ayrıntılı bir fanteziden ibaret olduğunu fark edecekmiş gibi.

Aynı madalyonun diğer yüzünde ise Russ vardı.

Flix Ani'ye kardeşiyle ilgili ifşaatla başa çıkması için zaman tanıyordu ama er ya da geç ona bu konuda daha fazla soru soracaktı. Sorun ki, Ani bu durum hakkında ne hissettiğini hâlâ tam olarak anlamamıştı.

Son üç yılını kardeşi için cevaplar bulmaya çalışarak mı harcamıştı? Evet.

O mektupları okumak ona bunun ne kadar aptalca ve zaman kaybı olduğunu fark ettirmiş miydi? Ayrıca evet.

Ama bundan da öte, bu mektuplar ona cenazeden sonra bir şekilde aklının gerisine ittiği şeyleri hatırlatmıştı. Birini aniden kaybetmek sarsıcıydı, sinirlerine dokunmuştu. Ani, gezegende sevdiği birinin sözde ölümünden sonra kötü anıları unutup sadece iyi anıları hatırlayan tek kişi değildi.

Russ gitmişti ve ilişkilerinin gerçekte olduğundan daha güçlü olduğuna kendini ikna etmişti. İşin aslı, hiç de yakın olmadıklarıydı. İyi günlerinde birbirlerine tahammül ediyor, kötü günlerinde ise birbirlerine kızıyorlardı ve o zamanlar kötü günler iyilerden daha fazlaydı.

Aneski, Russ'ın kendisini Harun'dan kaçma planlarının dışında bırakmayı seçmesine şaşırmamalıydı. Neden ona söylesin ki? Neredeyse hiç konuşmuyorlardı. Hayatlarının büyük bölümünde aynı apartmanda yaşamalarına rağmen, Ani ne zaman ziyarete gelse Flix'le öz kardeşiyle olduğundan daha fazla sohbet etmişti. Bu gerçek onu her şeyden çok aptal hissettiriyordu.

Russ'ın zamanını çalışarak ve biriktirerek ve Ani'nin iyiliği için harcadığına bir an için bile olsa nasıl inanabilirdi? Evet, doğru. Ölen kardeşi için bu kadar perişan olmasaydı ve daha sonra Flix yüzünden depresyona girip reddedilmiş hissetmeseydi, büyük olasılıkla gerçeği daha önce bir araya getirebilirdi.

Henüz Flix'e doğrudan sormamıştı ama şu anda bu stüdyo odasında geçirdiği zamanı finanse eden paranın nereden geldiği konusunda artık hiçbir soru işareti yoktu.

Artık umursamıyormuş gibi davrandığı zamanlarda bile Flix
Onu.

Aneski doğruldu, elindeki yontma bıçağını döndürürken
ilerlemesini denetledi. Dün, işe yarar tüm eşyalarını topladıktan sonra aşağıya inmiş ve Void Malikânesi'ne stresli bir yolculuk yapmayı ummuştu ama onun yerine kendini alışveriş merkezinde bulmuştu.

Beş saatin büyük bir kısmını orada geçirmişlerdi ve ilk başta Ani hiçbir zaman parasının yetmeyeceği dükkânlara bakmakta ısrar etmişti. Bunun Flix'i kızdıracağını ya da en azından Brumal üyesinin onu saçmalıkları konusunda uyaracağını düşünmüştü ama öyle olmadı. Ani'nin uzaktan da olsa ilgi gösterdiği bir şey varsa, Flix ya denemesi ya da doğrudan satın alması konusunda ısrar ediyordu.

Bir noktada, sevgisinin satın alınamayacağına dair bir şaka yapmıştı.

Flix ona sadece sırıttı, eğildi ve eğer onu satın almaya çalışıyorsa, bunu yapmak için para dışında bir şey kullanacağını fısıldadı.

Bu Ani'nin şimdiye kadar duyduğu en iyi ima değildi ama yine de kıkırdamıştı.

Yemekte konuşmuşlardı. Gerçekten konuşmuşlardı. Aralarındaki ilişkinin nasıl olmasını istedikleri ve Aneski'nin üniversiteye dönmeyi ne kadar çok istediği hakkında. Flix bu konuda ona korktuğu kadar karşı çıkmamıştı, Concealed'de o gösteriyi yaptıklarından beri ona özgürlüğünü vermeye istekli görünüyordu.

Şimdilik kurallar vardı ama bu kurallar her ikisinden de geliyordu. Flix'in kuralları, Ani'nin kendisine haber vermeden herhangi bir nedenle kampüsten ayrılmamasıydı. Dersten sonra Brumal üyesinin onu almasını bekleyecek ve arkadaşlarıyla ya da başka biriyle dolaşmayacaktı. Ani bunu kolayca kabul etmişti.

Zaten zamanını geçirmek istediği başka biri de yoktu, Flix'e yıllarca özlem duyduktan ve birlikte olmayı diledikten sonra.

Aneski Flix'e de benzer kurallar koymuştu ama mafyadaki konumu göz önüne alındığında biraz daha esnek davranmıştı. Flix bir yere gidecekse - mafya işi olmadığı sürece- ona mesaj atmalıydı ve onu almakta gecikecekse Ani'ye önceden haber vermeli ve eve başka bir araç bulmasına ses çıkarmamalıydı.

Bazılarına biraz fazla gibi gelebilir ama ikisinin de bir zamanlar birbirlerini zincirlerle bir odaya kilitledikleri düşünüldüğünde oldukça uysaldı. Bu kurallar her ikisine de ihtiyaç duydukları huzuru veriyordu ve dahası, diğerinin yalan söylemeyeceğine ve bu kuralları çiğnemeyeceğine güveniyorlardı.

İlerleme var.

Ani'nin tek pişmanlığı, Flix'e kendisini seyircilerin önünde daha sert sikmesi için yalvarması gerektiğini daha önce öğrenmiş olmayı dilemesiydi. O gün Vail'de kendini bıçaklayıp hayatını riske atmak yerine bu öneriyi yapardı.

Lessoned öğrendi.

Daha önce Flix onu almaya geldiğinde üzerinde çalıştığı heykel pencerenin yanındaki köşeye sıkışmıştı ve bu sabah başladığı yeni parça şimdiden yolun üçte birini tamamlamıştı.

Erkek arkadaşının heykeli üzerinde çalışması biraz klişe miydi?

Evet

Bu onu durduracak mıydı?

Görünüşe göre durdurmayacak.

Kendi kendine başını salladı ve başparmağını Flix'in burnu olduğu zaten belli olan köprünün üzerinde gezdirdi. Şu anda hafızasıyla hareket ediyordu ama daha sonra eve geldiklerinde fotoğraf çektirmeye karar vermişti bile. Bunu yapmak için onlara gerçekten ihtiyacı yoktu ama doğaçlama bir fotoğraf çekimi için iyi bir bahaneydi ve ikisinin birlikte bir fotoğrafının olması, aşk hastası, aptal bir genç olarak her zaman hayalini kurduğu bir şeydi.

"Çok profesyonel görünüyorsun," dedi kapı aralığından gelen derin bir ses ve Ani'nin konsantrasyonunu bozdu.

"Bowser!" Aneski elindeki aleti masanın üzerine bırakıp onu karşılamaya gitti ama yarı yolda durakladı ve kille kaplı olduğunu hatırladı. "Bekle, şunu yıkayayım. Burada ne yapıyorsun? Teyzeni mi ziyaret ediyorsun?"

Bowser, Russ'ın -Flix dışında- Ani'nin iyi anlaştığı çok az sayıdaki arkadaşından biriydi. Ona Flix'in davrandığı gibi davranmamıştı ama özellikle cenaze sırasında ve sonrasında ona iyi davranmıştı. İkisinin tartıştığı tek zaman Ani'nin Shepard'ara katılmakta ısrar ettiği zamandı ama Bowser onu durduramamıştı çünkü doğrudan Haroon'a gitmişti.

Birkaç yıl önce mezun olduktan sonra Brightly and Son'da işe başlamak için gezegenin öbür ucuna taşınmış ve tatillerde arada bir gönderdiği dostça e-postalar dışında çoğunlukla iletişimlerini kaybetmişlerdi.

"Hayır, aslında seni görmeye geldim," diye yanıtladı Bowser odaya girerken. Heykelin yanına gitti ve bir süre yakından baktı.

Ani ellerini uzaktaki duvara bitişik lavaboda yıkadı ve sonra kuruladı. "Ben mi?"

Yaşlı adamın gelişi onu o kadar heyecanlandırmıştı ki, Russ'la ilgili yeni bilgiler yüzünden burada olabileceği aklına gelmemişti. Aneski mektuplar ya da keşfi konusunda sessiz kalmamıştı, bu yüzden diğer Shepardlar da haberi duymuştu. Bazılarının Bowser'la iletişim halinde olduğunu bildiğimize göre, bunu öğrenip gelmesi o kadar da şaşırtıcı değildi.

"Kardeşimin ölmediğini duydun, ha?" Dilini şaklattı ve ona doğru yürüdü. "Biraz boktan biri, değil mi? Hepimize böyle yalan söylemesi."

"Harun korkunç bir adamdı," dedi Browser, heykelden uzaklaşmadan önce ona son bir kez uzun uzun bakarak. "Yine de çok zeki biri değildi. Çetenin çoğunun desteğine sahip olmasaydı, yıllar önce öldürülmüş olurdu."

"Cenazesine gittin mi?" Ani gitmemişti. Harun daha yeni ölmüştü ve diğer Shepard üyelerini kızdırma ihtimali olsa bile katılmaya zahmet etmemişti. Harun hayattayken Aneski başını öne eğmiş ve onunla aynı odada bulunmaktan mümkün olduğunca kaçınmıştı, bu yüzden Harun'un ölü bedeniyle vakit kaybetmeyeceğinden emindi. "Çok fazla insanın katılmadığını duydum."

"Bu o kadar da şaşırtıcı değil," diye homurdanarak cevap verdi Bowser. "Yine de gitmedim, hayır. Gitmiş olsaydım, seni görmek için uğrardım."

"Şu anda yaptığın gibi mi?" Aneski çoklu çizelgesini kontrol etti ve teknik olarak kafeteryada öğle yemeği için hâlâ vakit olduğunu gördü. Kampüsten -Flix'le anlaşmasının ilk gününde sözü tutmayacaktı- ama Bowser'ın burada durup onu çalışırken izlemesine neden olmak kabalık olurdu. "Kafede bir şeyler atıştırmak ister misin? Rexton orada olmalı."

"Aslında 33. Yol'daki Hannah's adlı bardaki yağlı hamburgerlere aşeriyorum. Oraya gitmeye ne dersin?"

"Bu projeye o kadar zaman ayıramam," diyerek heykeli işaret etti. "Zaten oldukça gerideyim ve son teslim tarihine kadar bitiremeyeceğimden endişeleniyorum. Notumun yüzde otuzuna denk geliyor, yani biraz önemli."

"Eğer transfer olursan olmaz." Bowser konuşurken inanılmaz derecede ciddi görünüyordu ve Aneski'nin tüyleri anında diken diken oldu.

"Bunu yapmak gibi bir niyetim olmadığına göre..." cümlesinin uzamasına izin verdi ve garip bir kahkahayla bitirdi.

Bowser, "Yaşadığım yerde daha iyi okullar var," dedi. "Tüm kredilerinizi de transfer edebileceksiniz. Yetenek seviyenize bakınca okula devam etmeniz gereksiz görünüyor. Bir galeri alanı kiralasak ve sen-"

"Burada neler oluyor?" Ani onu durdurdu. "Gerçekten neden geldin? Çünkü eğer beni seninle birlikte gitmeye ikna etmek için geldiysen, bu

oluyor. Russ yüzünden mi? Duydun mu-"

"Altı ay önce öğrendim," diye itiraf etti Bowser ve en azından içinde bir suçluluk duygusu vardı. "Sana söylemek istedim ama söylememem için bana yalvardı ve benimle de irtibatını kesmekle tehdit etti. Mektuplardan haberdar etti beni. Görünüşe göre, sizin kızgın olduğunuzu ve onu görmezden geldiğinizi düşünmüş. Mektupları yeni aldığını öğrendiğimizde..."

Aneski derin bir nefes aldı, bu yeni bilgiyi kafasında oturtmaya çalışıyordu ve ilk başta bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Bowser'ın bu kadar uzun süredir bunu biliyor olması ve sebebi ne olursa olsun bunu gizli tutması onu kızdırmış ve da incitmişti. Ama bundan da öte, söylemediği her şey Ani'nin endişesini ve şüphelerini artırıyordu.

"Sen Gannon'ın mektupları bırakırken gördüğü sarışınsın, değil mi?" Gannon'ın yanlışlıkla inandığı gibi kesinlikle Flix olmadığına göre bu mantıklıydı. Bowser olduğunu bilseydi, Ani'nin arkadaşının mektupları saklamasına imkân yoktu, bunu sadece Brumal üyesine inat olsun diye yapmıştı.

"O zamanlar gerçekte ne olduklarını bilmiyordum," diye açıklamaya çalıştı Bowser. "Ciddiyim. Ölümünden sonra gönderildiğini sanıyordum. Bana da bir tane göndermişti ve içinde, kazadan önce yazmış gibi davranarak, intikam peşinde koşmamamı ve eğer ona bir şey olursa bunu unutmamı istiyordu."

"O zaman neden bana onları hiç sormadın?" O yılın geri kalanını Shepard'larda birlikte geçirmişler, birbirlerini oldukça sık görmüşlerdi. Bir sürü fırsatı olmuştu.

"Özel olduklarını düşündüm ve burnumu sokmak istemedim. Zaten çok üzgündün." Bowser kaşlarını çatarak başını tekrar heykele çevirdi. "Hiç yardımcı olmadı. Sana ne kadar boktan hissettirdiğini hatırlamıyor musun? Böyle biriyle nasıl birlikte olabilirsin, Aneski?"

"İlişkim tartışmaya açık değil," diye belirtti. "Aslında şu anda başka bir şey de söz konusu değil. Gitmeni istiyorum." Burada yanlış giden bir şeyler vardı ve Bowser'ın kendisini Rexton'a mesaj göndermesine yetecek kadar yalnız bırakmasını sağlamaya odaklanması gerekiyordu.

Desteği varsa, Bowser her ne planlıyorsa, bundan vazgeçip daha sonra tekrar deneme şansı daha yüksekti. O zamana kadar Ani Flix'i arayabilirdi. Kafeterya sadece beş dakikalık bir koşu mesafesindeydi, Vail Üniversitesi'nden çok daha yakındı. Tek yapması gereken, o gelene kadar kendini güvende tutmaktı-

Bowser ceketinin cebine uzandı ve bir blaster çıkardı, silah doğrudan kendisine doğrultulduğunda Aneski keskin bir nefes aldığında ona özür dileyen bir bakış attı.

"Bunu gerçekten yapmak istemiyordum," dedi Bowser, "ama zaman kaybediyoruz. Shepard'lar Flix'in dikkatini dağıtıyor; şansları yaver giderse belki onu saf dışı bırakabilirler ama bunu yapamazlarsa Flix gerçekte neler olup bittiğini anlayacaktır."

"Gerçekten oluyor?"

"Benimle geliyorsun," diye duyurdu. "Kardeşin seni görmek istiyor."

"Hayır dersem beni vuracak mısın?" Aneski ona inanmıyordu ama bu çok açık olmalıydı.

"Binada silahı olan tek kişi ben değilim," dedi Bowser ona. "Öğle yemeği vakti olduğu için Rex'in kafede olacağını tahmin etmek zor değildi. Biz konuşurken birileri onu izliyor. Eğer onlara seni arabaya bindirdiğimi ve dışarı çıkacağımızı söyleyen bir mesaj atmazsam, onu vuracaklar."

"Ne oluyor lan?" Ani en iyi arkadaşının bu işin içine çekilmesine izin veremezdi. Öğle yemeğinin bitmesine daha yirmi dakika vardı. Eğer Rexton geri gelir ve onun gittiğini görürse, ona ulaşmaya çalışacaktı. Ulaşamadığında, belki de Flix'e ulaşacak kadar akıllı olabilirdi.

Ya da Brumal'ın aniden ortaya çıktığını ve ikisinin birlikte erkenden ayrıldığını varsayacaktı...

Kahretsin.

Bowser, "Çoklu kaykayını yavaşça teslim et," diye emretti. "Bunu olduğundan daha zor hale getirme, Aneski."

"Suratını dağıtacağım," diye söz verdi, cihazı yerinde tutan kayışı çözüp ona doğru fırlatırken.

Bowser küfretti ama blaster'ı ona doğru tutmaya devam etti ve çoklu levhayı yakaladıktan sonra ters ters baktı. "Çocukça davranma."

"Beni kaçırıyorsun," diye işaret etti. "Sanki bunu senin için kolaylaştıracakmışım gibi."

"Neden? Russ'ı görmek istemiyor musun?"

"Hayır."

Bowser kaşlarını çattı. "Ciddiymişsin gibi konuşuyorsun."

"" Kardeşini bir daha görmeye hiç niyeti yoktu. "O mektupları okuduğum anda benim için öldüğünü anladım,

cesedi çürümüş olsa da olmasa da. Bildiğim kadarıyla artık bir kardeşim yok. Beni nereye götürürseniz götürün ya da ne yaparsanız yapın bu değişmeyecek. Bu ikimizin de zaman kaybı."

"Sadece seninle konuşmak istiyor, Aneski. Hepsi bu."

Ani, "Eğer bu doğru olsaydı, ikiniz de bu ileri gitmezdiniz," dedi.

"Sadece," diye içini çekti Bowser, "yürümeye başla. Güney otoparkına park ettim. Hadi git."

Başka bir çıkış yolu göremeyen Ani, itaat etmeye karar verdi.

Şimdilik.

BÖLÜM 26:

Ani kendini kiralık bir arabanın arka koltuğunda buldu; bilekleri, mücadele ettikçe sürtünen bir iple birbirine bağlıydı. Onu öne bağlamak yerine arkada bırakmak cesurca bir hareketti ve Bowser'ın onu hafife aldığının açık bir göstergesiydi.

Kendini şoförün üzerine atıp onları yoldan çıkarmak ne kadar cazip gelse de, Ani soğukkanlılığını korudu ve daha iyi bir yolu bulabileceği umuduyla olayları akışına bıraktı. Tercihen, Flix'i bir başka çılgınlık krizine sokmayacak ve Aneski'nin yeniden yakasına yapışmasına neden olmayacak bir çıkış yolu.

Şimdi duyabiliyordu, eğer A planını uygular ve arabayı çarparsa Flix'in onu azarlayacağını. Dikkatsiz davrandığı için ona bağıracağı kesindi.

"Neden sırıtıyorsun?" Bowser dikiz aynasından ona baktı ama sonra hızla yola geri döndü. Adam tam hız sınırında bile gidiyordu.

Aneski deriye yaslandı, parmakları hâlâ bağını çözmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu ve kıkırdadı. "Kayıp olduğumu anladığında erkek arkadaşımın nasıl tepki vereceğini düşünüyorum."

"O kadar," diye şerit değiştirdi, "biz çoktan gitmiş olacağız."

"Buna güvenme."

"Bu senin iyiliğin için, Aneski. Bir Brumal üyesiyle çıkarken ne düşünüyordun? Hem de *Flix*'le? En tehlikeli işlerden birine sahip, ama aynı zamanda ayak işlerini yapan bir çocuktan daha iyi değil."

"Sorun Shepard'lar değil, Bowser," diye söylendi Ani. "Ev ev dolaşıp borç para için insanları dövmüyor." Flix karanlık iş anlaşmalarına katılırdı ve içlerinden birinin başına bir şey geldiğinde olay yerine ilk gelen oydu. O olmadan tüm organizasyon dağılırdı. Ona ayakçı denemezdi.

"Hayır, sanırım haklısın." Tereddüt etti, açıkça bir şey söylemek istiyordu ama ne olursa olsun bundan kurtulabileceğinden emin değildi.

Bu da Ani'nin merakını uyandırdı.

"Çıkar ağzındaki baklayı," dedi Aneski, hissetmediği rahat bir havaya bürünmeye çalışarak. Flix'in bu durumda yapacağı şey buydu, onu esir alan kişiyi gerçekte hissettiğinin tam tersini hissettiğine inandırmak. Gardını düşürmesini sağlardı. Bowser'la olan ilişkisi her zaman iyi olmuştu, bu onun lehine işleyecekti. Tek yapması gereken doğru oynamaktı. "Anlat bana."

"Brumal çok para kazanıyor," diye başladı, ilk başta çekingen bir tavırla. "Öyle olmasaydı bile, Fulmini nesiller boyu sürecek bir servet."

Ah. Daha mantıklı gelmeye başlamıştı.

Aneski hayal kırıklığının, kardeşinin onu görmekle hiç ilgilenmediğini bilmenin verdiği acının kendisini vurmasını bekledi ama o acı hiç gelmedi. Daha önce Russ ile herhangi bir ilişki yaşamayı bıraktığını söylediğinde doğruyu söylüyor olmalıydı.

Ona kalırsa, kardeşi gerçekten ölmüştü.

"Bu mudur yani? Gerçekten mi? Para mı?" Başını salladı. "Russ'tan geldiğini anlıyorum ama ya sen? Sen havalı bir şirket için çalışmıyor musun?"

"Birkaç ay önce işten çıkarıldım," diye itiraf etti Bowser. "İş piyasası pek nazik değil ve borçlarıma yetecek kadar para kazandıracak bir iş bulamıyorum."

"Borçlar mı?"

"Taşındığımda biraz abartmıştım. Lüks markalara falan alıştım."

Aneski mırıldandı ve Bowser ters ters bakınca gülerek, "Valeo'dan gelen bir çöpten başka bir şeymişsin gibi davranmaya başladın," dedi. "Şakaydı, sakin ol. Biz aynı türden insanlarız, unuttun mu? Seni aşağılamak sadece kendimi aşağılamaktır. Ayrıca, kendin için bir şeyler yapabilmiş olman övgüye değer. Uzun sürmemiş olsa bile."

"Teşekkürler."

"Neden sadece bana sormadın ki?" Eğer bu gerçekten sadece parayla ilgiliyse... "Sana yardım edebilirdim ve tüm bunları atlayabilirdik."

"Bu sadece benim borçlarım değil," diye

itiraf etti Bowser. Ani'nin korktuğu şey de

buydu.

"Russ'ın ne kadar borcu var?"

Bowser dudaklarını yaladı. "Çok."

Ani iç çekti. "Hâlâ kardeşime bu kadar enerji harcarken kiminle birlikte olduğum konusunda bana tavsiye vermemen gerektiğini düşünüyorum."

Kaşları çatıldı. "Yani, bakın, ölü numarası yaptığı için onu affetmem çok zaman aldı. Ama beni bulduğunda, onca zaman geçtikten sonra bile, hala bir kıvılcım vardı. Kızgın kalmayı denedim, denedim. Ama sonunda yapamadım. Onu seviyorum, kusurları ve her şeyiyle. Ve bunun olacağına yemin etti. Tüm o borçlar mı? Biz tanışmadan önce onları toplamıştı. Geçmişini temizledikten sonra, yeni bir başlangıç yapacağız, sadece ikimiz. İkimiz ve sen tabii ki."

"Siz ikiniz... Siz ikiniz *birlikte* misiniz?" Bu olasılığı düşünmediği için kendini aptal gibi hissetti ve şokunu bastıramadı ama Bowser da en az onun kadar şaşırmış görünüyordu.

"Bilmiyor muydun? Bildiğinden emindim... Yanlışlıkla bizi bastığın zaman neler olduğunu sanıyordun?"

"Yürüdü-" Kahretsin. Hayır. "Bekle, ne?"

"Bir gün eve geldin ve ikimizi Russ'ın odasında seks yaparken gördün," dedi Bowser. "Bu pek de unutulacak bir şey değil..."

"O *sen miydin*?!"

"Kim olduğunu sandın?" Bowser bir saniye sonra kendi sorusuna cevap verdiğinde gözleri büyüdü. "Russ'ın Flix'le yattığını mı düşündün?! Yok artık! İkisi sadece arkadaştı!"

Şimdi düşününce, Ani Flix'e kardeşiyle herhangi bir romantik ilişki yaşadığını hiç itiraf ettirememişti. Onu saklandığı yerde sorguya çektiği zamanlar dışında bu konuda konuşmamışlardı bile. Flix'in konuyu saptırdığını düşünmüştü ama Bowser'ın şimdi söylediği doğruysa, bu gerçekten de Russ'la hiç birlikte olmadığı anlamına geliyordu... Ani nasıl bu kadar yanlış anlamıştı?

Flix'i takıntı haline getirmişti, sürekli aklında o vardı ama gerçekten de gözleri ona bu şekilde oyun oynayacak kadar ileri gitmiş miydi?

Sarı saçları dışında, Bowser ve Brumal üyesi birbirlerine hiç benzemiyorlardı.

onu sadece arkadan ve kısa bir süreliğine görmüştü, çünkü hemen kaçmıştı...

Gannon mektupları bıraktığında Bowser'ı Flix sanmıştı, yani görünüş açısından Ani'den daha fazla ortak noktaları olduğu açıktı

Bilinçli olarak düşündü... Aşağı yukarı aynı boyda olduklarını ve omuz genişliklerinin de benzer olduğunu tahmin etti. Hem Ani hem de Gannon Flix'i düşündükleri için, gördüklerini varsaydıkları kişi oydu.

"On yedi yaşımızdan beri bir ayrılıp bir barışıyoruz," diye devam etti Bowser, biraz daha ciddiyetle. "İşler karışırdı ve birimiz ayrılırdı, ama sonunda tekrar bir araya gelirdik. Yaşımız ilerledikçe bunu gizli tutmaya çalıştık çünkü arkadaşlarımız bir dargın bir barışık saçmalıklarımızdan bıktı. Onları suçlayamam. Ben de bıktım. Bu yüzden 'ölümünden' bir hafta önce ondan ayrıldım."

"Ve sürünerek geldiği anda ona geri döndüm." Görünüşe göre bir ton borçla. "Seni sadece kullandığını biliyorsun, değil mi?"

"O farklı," diye ısrar etti Bowser. "O değişecek."

"Sadece birkaç aydır işsiz olduğunu söylemiştin," diye belirtti. "Hiç birikiminiz yok muydu?"

Bowser cevap vermedi, bu da yeterli bir cevaptı.

"Ona sen verdin, değil mi?" Retorikti çünkü belli ki vermişti. "Beni bir Brumal üyesine karşı fidye olarak kullanabilmek için şu anda beni kaçırmasına yardım ediyorsun, Bowser. Bunu iyice düşün. Daha önce onunla çıkmamam konusunda beni uyaran sendin. Bu kadar kalın kafalı değilsin. Flix öğrendiğinde sana ne olacağını sanıyorsun? Sanki seninle ayrılma şansım varmış gibi konuşuyorsun. İstesem bile, ki kayıtlara geçsin, istemiyorum, beni parayla takas ediyorsanız, anlaşmanın takas kısmını gerçekten yerine getirmeniz gerekir. "

Bowser ve Flix geçmişte de hiç iyi geçinememişlerdi. Flix, Ani'nin sahip olduğu sıcak anılara sahip değildi. Adamı oracıkta zaplayıp barbeküye çevirmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

Ani kardeşini görmek istemiyordu ama Bowser Russ değildi.

"Birine ihtiyacım olduğunda yanımdaydın," dedi. "Kardeşim olmadığında bile. Acımın sebebi kardeşim olduğunda bile. Lütfen Bowser, senin incindiğini görmek istemiyorum. Russ yüzünden hepimiz yeterince acı çekmedik mi?"

"Canım yanmayacak," derken sesi pek de ikna olmuşa benzemiyordu, elleri direksiyonda sıkılaşmış bir halde onları şehirden çıkacak otoyola doğru götürüyordu. "Çünkü bize yardım edeceksin, değil mi? Tek yapman gereken uyumlu davranmak, Flix'in bize parayı vermesini sağlamak ve sonra üçümüz-"

"Seninle hiçbir yere gitmiyorum."

"Peki, Russ ve ben o zaman, buradan gidiyoruz."

Bu kez göğsünde bir sızı vardı. Russ'ın kendisiyle ilgilenmediğini biliyordu ama Bowser'dan bu sözleri duymak, onun Ani'yi de bir kenara atmakta bir sakınca görmeyeceğini bilmek biraz canını yakmıştı.

"Okul değiştirmekle ilgili tüm o konuşmalar buraya kadarmış." Bowser'ın, eğer adam o kadar meteliksizse, söz konusu transferin parasını Ani'nin ödemesini nasıl planladığından bahsetmiyorum bile. Yaşlı adam Russ'ın paylaşacağına inanacak kadar aptal olsa bile, Ani daha iyisini biliyordu.

Kardeşi o parayı eline geçirdiği an, o da

Burada.

Ve büyük ihtimalle Bowser'ı geride bırakacaktı.

Aneski onun mantıklı düşünmesini sağlamaya çalışarak, "Seni kullanıyor," dedi. "Neden seni bulmak için bu kadar bekledi mi? Hepsi bu. Sakın kanma. Güven bana, kardeşim bir pisliktir."

"Gerçekten Flix'in daha iyi olduğunu mu düşünüyorsun?" Bowser homurdandı. "Shepard'larla temasım olduğunu unutuyorsun. Uzaklara taşınmış olmama rağmen birçoğu hâlâ bana sadık. Emirlerime uymalarını sağlamak kolay oldu, özellikle de hiçbiri senin Flix'in erkek oyuncağını oynamandan hoşlanmadığı için. Eğer ikimizden birinin terk edilme riski varsa, o da sensin Aneski."

"Hayır," diye karşı çıktı. "Ben onun Onus'uyum. Bunun bir anlamı var."

"Sana bu unvanı vermesi için onu nasıl ikna ettin bilmiyorum ama seni umursasaydı, geçen hafta boyunca seni kilit altında tutmazdı."

Ani, Bowser'ın Shepard'ların içine casus yerleştirip yerleştirmediğini merak etseydi, bu sorusuna cevap olurdu. Belli ki bu konuda araştırma yapan kimse yoktu; sadece çete içindeki söylentilerden yola çıkıyordu. Bu da Rex ve diğerlerinden öğrendikleri her şey olabilirdi. Ani'nin bunca zaman Flix'le birlikte tutulması ve ikisinin nasıl birlikte olduğu gibi şeyler, ama daha fazlası değil. İnce bir şey yok.

"Russ'ı Flix'in senin ortadan kaybolmanı umursamayabileceği konusunda uyarmaya çalıştım ama umursamakta ısrar ediyor. Yine de burada değildi. Cenazeden sonra Flix'in sana nasıl davrandığını görmedi," diye ekledi Bowser.

"Bana öyle davrandı çünkü bana ve Russ'a iyilik yaptığını düşünüyordu. Beni güvende tutmak için."

"Elbette."

"Gerçek bu."

"Nasıl , Aneski."

İki seçenek vardı. Birincisi, her ikisi de hayal görüyordu ve onlar için gerçekte olduğundan daha önemli olduklarına inanmaları için onları kandıran pisliklere aşık olmuşlardı. Diğeri ise Ani'nin haklı, Bowser'ın haksız olmasıydı.

"İddiaya girmek ister misin?" diye sordu, kendini biraz önemsiz hissediyordu ve tüm bunlar olduğu için hâlâ kızgındı. "Eğer Flix bana ihanet eder, beni ele verir ve size tek bir kuruş bile ödemeyi reddederse, birikimlerimi size veririm. Onu alabilir ve onunla ne istersen yapabilirsin. Ama Russ size ihanet ederse..." İyi bir şey olmalıydı. Buna değecek bir şey. "Kaçmama yardım etmelisin." Eğer bunu zaten kendi başına başaramadıysa.

Her ihtimale karşı fazladan bir tane bulundurmak her zaman akıllıca olur.

"Katılıyor musun?"

Bowser hiç düşünmeden, "Peki," diyerek onu yine şaşırttı. "Kendi ilişkimi senden daha iyi bildiğime eminim."

Ani bu ifadenin ne kadar ikiyüzlü olduğunu belirtmedi, ama her neyse.

Ani, "Sana yardım eden tüm Shepard'ların bir listesini istiyorum," dedi. Böyle bir şeyin bir daha asla yaşanmaması için onların kovulduğundan emin olacaktı. Gidiyor olması önemli değildi. Onun yerini alacak kişinin üyelere güvenebileceğini bilmesi gerekiyordu.

Bowser ona kayıtsızca, "Artık bir şey fark etmez," dedi. "Hepsi öldü."

"Ne demek istiyorsun?"

"Erkek arkadaşın daha önce arayabildi," diye hatırlattı. "Bu onları öldürdüğü anlamına geliyor olmalı."

Flix, Bowser Ani'yi bağlayıp arabaya ittikten hemen sonra aramıştı. Aneski'nin çoklu levhasına gelen aramayı cevapladığında dışarıda duruyordu ve ancak aramayı sonlandırıp kendisi bindikten sonra arayanın kim olduğunu söyledi.

Yine de arka planda yardım için bağırmak Ani'nin tarzı değildi, bu yüzden bunu deneme fırsatını kaçırmış olması o kadar da büyük bir fark yaratmadı.

"Yani şu anda Russ'ın yanında tek bir üye bile yok mu?" Aneski kısık bir ıslık çaldı. "Bu cesur bir seçim. Bu şekilde gitmezdim

kendim, ama tamam. Takipçilerinden birini Rex'te bırakıp diğerlerini Vail'e mi gönderdin?"

"Flix bizi bulabilecek gibi değil." "Hayır

mı?"

Bowser, "Çoklu kaykayını otoparka attım," diye hatırlattı. "Bu doğru."

Adam gerçekten de üst araması yapmalıydı.

Yine de. Ani'nin boynunda asılı duran yüzük hâlâ gömleğinin altındaydı ve teninde sıcaklığını hissedebiliyordu. Üzerine kil bulaşmasını önlemek için oraya koymuştu, özellikle de yepyeni olduğu için. "Bahsimizi unutma, tamam mı?"

Bowser güldü ve cevap vermek için ağzını açtı, ancak hoverbike motorlarının devir sesi söylemek üzere olduğu şeyi kesti. Kaşlarını çattı ve yan aynaya baktı, Ani de arkalarına bakmak için koltukta dönerken o da arkalarını gördü.

Motosikletler hızla üzerlerine geldi, üçü birden. Şeritteki diğer arabaların arasından hızla geçtiler ve kolaylıkla aralarına daldılar. Tüm sürücülerin siyah derileri ve kaskları kimliklerini gizliyordu, ancak biri hızlanırken diğer ikisi Bowser'ın aracını kuşatmak için hareket ettiğinde Bowser'ın arabasının peşinde olduklarını anlamak uzun sürmedi.

Yalnız hoverbike önlerine çıkar çıkmaz sürücüsü aniden durdu.

Bowser küfrederek frene bastı ve Ani'yi neredeyse ön koltukların arasına savurarak geriye düşmesine neden oldu. Yaşlı adam daha önce arabaya biner binmez blaster'ı sakladığı gösterge paneline uzandı ama çok yavaştı.

Önlerini kesen hoverbike sürücüsü bir bacağını motorun üzerinden salladı ve kaskını çıkararak kendini onların görüşüne açtı. Aynı anda, iki suç ortağı arabanın ön tarafının her iki yanında durdu, blasterlarını çıkardı ve Bowser'a nişan aldı.

"Bu Madden Odell mi?" Bowser öndeki atlıyı iyice gördükten sonra sordu. "Onun burada ne işi var?"

Güzel soru.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Ani. Üzerlerine doğru gelen başka bir motosikletin sesiyle ikinci kez döndü.

Duran arabanın etrafından dolaştı, dönerek Madden'ın hemen yanına, yolun yanlış yönüne bakacak şekilde park etti.

Flix kaskını çıkarıp yere fırlattı ve Madden'a blasteri vermesini işaret etti. İkisi konuştu ama Ani hiçbir kelimeyi anlayamadı, sadece her ne konuşuyorlarsa bunun bir tartışma olmadığını ve Madden'ın Flix'in söylediklerine uymaya fazlasıyla istekli olduğunu fark edebildi.

Aneski, Brumal'ın Retinue ile bağları olduğunu biliyordu ama böyle bir durumda, özellikle de kendisi gibi önemsiz birine yardım etmek için bir araya geleceklerini hiç düşünmemişti. Yine de buradaydılar.

Madden, İmparatorluk Prensi Kelevra Diar'ın sağ koluydu. Akademi'de okumuştu ve Rıhtım'daki "yasadışı" sokak yarışlarını yönetmesiyle tanınıyordu. Onunla birlikte gelen sürücülerin silahlarını sabit tutmaya odaklandıkları için kaskları hâlâ takılıydı ama ya diğer Retinue üyeleri ya da Madden'ın yarışçılarından bazılarıydı. Şu anki beceri seviyeleri göz önüne alındığında, Ani'nin parası ikincisindeydi.

"Geleceğini söylemiştim," demekten kendini alamadı Aneski, Flix onlara doğru gelmeye başladığı anda. Yapılacak en akıllıca şey beklemek olurdu ama o sabırsızdı. Kendini kapıya atan Ani döndü ve bağlanmış elleriyle kapının kolunu çekti, kapı açıldığında nefesi kesildi ve kaldırıma fırladı.

Flix bir anda onun yanında bitiverdi ve sinirli bir bakışla onu ayağa kaldırdı. "Bunu neden yaptın? Beni iki saniye bekleyemez miydin-"

Ani kendini Brumal üyesinin üzerine atarak ağızlarını birbirine yapıştırdı ve onu daha fazla azarlayıp anı mahvedemeden susturdu.

BÖLÜM 27:

Flix Ani'nin yanında, güvende ve zarar görmemiş bir şekilde durduğunu gördüğü anda, göğsünden orada olduğunu fark etmediği bir ağırlık kalktı. Bileklerini bağlayan ipleri çözdü, Ani'nin derisinin kırmızı ve çiğ olduğunu görünce içinde bir öfke kıvılcımı çaktı.

"Onu öldürmeliyim," diye mırıldandı kendi kendine, ama Aneski duydu ve ona doğru döndü.

Madden'ın adamı Bowser'ı silah zoruyla şoför mahallinden çekip çıkarırken Ani kapalı araba kapısına yaslandı. Yaşlı adam neredeyse sürüklenerek aracın başına götürülürken Bowser ne ürktü ne de ona doğru baktı, bu da ikisine kısa da olsa bir nebze mahremiyet sağladı.

"Kardeşim için çalışıyor," dedi Ani. "Russ onu bunun bir aşk olduğuna ve birlikte kaçacaklarına inandırmış." Homurdandı ve fark etmediği bir yüz sağ bileğini ovuşturdu. "Neden bana ikinizin hiç birlikte olmadığınızı söylemedin?"

"Kim?" Flix, sırıtan Madden'ın önünde dizlerinin üzerine çökmüş olan Bowser'a baktı. "O mu?"

"Hayır, sen ve Russ."

"Neden Russ'la yatmış olayım ki?" Tekrar düşününce, geçen ay duvara zincirlendiği zamanki bir şeyi hayal meyal hatırladı. "Çıkma yorumunda ciddi miydin? Hayatta olmaz."

"Bu konuşmanın gerçekten zamanı mı?" Madden onlara seslendi, deri eldivenlerini çıkardı ve sert bir tokatla pantolonunun tozunu aldı. "Gitmem gereken yerler var, Firebug."

"Evet, evet," diye onu başından savdı Flix, sonra çenesiyle o yönü işaret etti. "Bu konuşmayı daha sonra bitirelim, tamam mı?"

Madden'la birlikte gelen diğer iki binici Retinue ya da Satellite değildi ve Flix yaklaşırken onlara minnettar bir baş selamı verdi. Rıhtımda epey zaman geçirdiği için onlara aşinaydı ama yine de yakın olduklarını söyleyemezdi. Elbette onun için hayatlarını tehlikeye atacak kadar yakın değillerdi.

"Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkürler," dedi Flix Madden'a, elini hızlıca yumruk tokuşturmak için kaldırarak, "ve destek getirdiğiniz için."

"Kulağa önemli geliyordu," diye omuz silkti Madden. "Ayrıca, arkadaşlar ne içindir ki?" Sesini alçaltarak bir adım daha yaklaştı. "Yine de anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getireceksin, değil mi?"

Başını sallayarak onayladı ve eğilerek Bowser'ın bileğindeki çoklu levhayı çıkardı, bu konuda biraz daha sert davrandı. "Yerlerini bu kadar çabuk bulmayı nasıl başardınız?" Madden sordu ve Flix orta parmağındaki beyaz altın yüzüğü göstermek için sol elini kaldırdı. "Bir bok yok mu?"

"Takip cihazları," Ani gömleğinin altındaki zincirde saklı olan cihazını çıkardı. Sürekli elleriyle çalıştığı ve onları kirlettiği için, boynuna takmasının daha iyi olacağı konusunda anlaşmışlardı. "Harika fikir, sence de öyle değil mi?"

"Dur tahmin edeyim," diye güldü Madden, "bunu sen mi buldun?"

"Benim Onus'um pek çok şeydir," diyerek Ani'nin saçlarını karıştıran Flix, genç adam ters ters bakınca sırıttı, "ama mütevazı olmak bunlardan biri değil. İçimizin rahat etmesi için ikimizin de almamızda ısrar etti."

"Kuşkusuz, onlara bu kadar çabuk ihtiyacımız olacağını düşünmemiştim," dedi Ani.
eklendi.

Aneski'nin onları mağazanın önünde durdurması çok sevimliydi.
dün alışveriş merkezine gidip onları istemiş. İkisi de beğendikleri bir yüzük seti seçmişlerdi ve Flix sanki evleniyorlarmış gibi şaka yapmıştı. İçlerine gizlenmiş izleme cihazları çoklu plakalarının her birine bağlıydı, böylece birbirlerini her zaman bulabilirlerdi.

Güven hâlâ bir sorun olduğu ve eski yaraların iyileşmesi zaman aldığı için bunları almışlardı, aslında ihtiyaç duyacaklarını düşündükleri bir şeyden çok bir açıklama. Ama bu senaryoda kesinlikle yardımcı olmuştu.

Flix, "Kaçırılmayı bir süreliğine gerçekten bırakmalıyız," diye şaka yaptı. "Sıkıcı olmaya başladı."

Madden Flix'e sorgulayan bir bakış attı ama o sadece omuz silkti ve Bowser'ın çoklu levhasını kaldırdı. Ani'yle birlikte saklandığı yerde geçirdiği zaman

Hâlâ bir sırdı ve eğer bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa öyle de kalacaktı.

Daha fazla gecikmeden, Flix aranan son numarayı çevirdi, diğer hattın kabul etmesini bekledi, cihazı hoparlöre bıraktı, böylece herkes çalarken dinleyebildi.

"?" Russ'ın sesi bir dakikadan kısa bir süre içinde geldi.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu," dedi Flix.

Bir duraksama oldu ve sonra kısık bir kıkırdama. "Sanırım plan işe yaramadı."

"Hayır."

"Peki ya Aneski?"

"Erkek arkadaşın hakkında soru sorman gerekmiyor mu?" Dişlerini sıkan ama sessiz kalan Bowser'a kaşlarını çatarak baktı. Russ'ı varlığından haberdar etmeye çalışmaması biraz şaşırtıcıydı. Belki o da aralarındaki şeyin gerçek olup olmadığını en az Flix kadar merak ediyordu.

"O mu?" Russ . "Biz arkadaşız, hepsi bu." "O öyle demedi."

"Bazen eğlenmek için birlikte yatıyoruz," diye ısrar etti. "Bu gerçekten hepsi."

Russ'ın ilişkilerini küçümseme ihtimali vardı. Flix'in Bowser'a zarar vermesini engellemeye çalışıyordu ama... Rahat konuşma şekli kulağa yalan gibi gelmiyordu. Yalan söylemek Russ'ın da pek güçlü olduğu bir alan değildi; Haroon hakkında öğrendiği her neyse onu öğrendikten sonra kasabadan bu kadar çabuk kaçmasının nedeni de buydu. Ne söylerse söylesin, Harun'un eninde sonunda sırlarını dökmeyeceğine güvenmeyeceğini biliyordu.

"O zaman kulaklarını kesmeme aldırmazsın." Flix elini cebine attı ve bir sustalı bıçak çıkardı, silahın serbest kalma sesinin cihazdan duyulmasını sağladı.

"Özellikle değil," dedi Russ. "Yine de sormak zorundayım, neden kulaklar?"

"Ani'nin ona seni görmekle ilgilenmediğini söylediğini duydu, ama yine de yine de onu aldı." Flix bıçağın ucunu Bowser'ın kucağında kenetlenmiş olan ellerine doğrulttu. "Sonra da bileklerini keseceğim. Minik Terör'ümü bağladı ve her izler bıraktı. Bu tür şeylere müsamaha gösterilmeyecek." "Tiny Terror," diye kıkırdadı Russ yine. "Minik Terör'ü duymayalı uzun zaman oldu. Bu lakap. Ona neden öyle diyorsun ki? Hiç bilmiyordum."

Geçmişte bunu öğrenmeye hiç zahmet etmemişti, demek istiyordu, çünkü o zamanlar Aneski'yle bir ilgisi varsa bile Russ'ın umurunda değildi. Kardeşini dairede kendisiyle birlikte tutmasının tek nedeni, babalarının ölümünden birkaç yıl sonra Flix evi onlar için satın aldığında ikisinin de adının mülkün tapusuna eklenmiş olmasıydı.

O zaman bile, Ani'yle tanışmadan önce, Flix Russ'ın nasıl biri olduğunu biliyordu. Onus'unu korumak için daha fazla, daha erken bir şeyler yapmalıydı ama o zamanlar Flix mesafesini koruyarak ona iyilik yaptığına gerçekten inanmıştı.

Flix ona, "Evinizin içinde bir hayalet gibi dolaşıp duruyordu," diye bilgi verdi. "Çoğunlukla senden kaçmak için."

"Vay canına, yılın Big Brother ödülü Russ'a gitmiyor, değil mi?" Madden homurdandı.

"Kim o?" Russ'ın sesi hâlâ işlerin istediği gibi gitmemesinden olmuş gibi çıkmıyordu.

Yine de umursamamanın gidebileceği bir yer vardı... Elinde başka bir şey olmalıydı. Russ, Aneski ya da Bowser'ı umursamıyor olabilirdi ama kaybettikten sonra sakinleşecek bir tip değildi.

"Royal Madden Odell," diye cevap verdi Madden. "Erkek arkadaşının yakalanmasına yardım ettim - pardon, seks arkadaşının."

Bowser bunun üzerine başını ama onu düzeltmeye zahmet etmedi.

Aneski onun yanına çömeldi ve "Sonunda kardeşimin gerçekte nasıl biri olduğunu görebildin mi?" diye fısıldadı.

"Kapa çeneni," dedi, ses tonunda biraz inanç vardı. "Sadece beni bu işe bulaştırmamaya çalışıyor."

"Aptal olma," diye kaşlarını çattı Ani. "Seni bu işe bulaştırmak istemeseydi en başta bulaştırmazdı. Burada olmanızın tek nedeni onun yüzünden. Bunun zor olduğunu biliyorum, ağabeyimin de bencil olduğunu kabul etmem biraz zaman aldı ama gerçek bu."

Flix, Aneski'nin böyle güçlü bir görüntü vermesinden nefret ediyordu. Russ'ın gerekçesi ne olursa olsun, günün sonunda babalarının ölümünden sonra Ani'nin geçimini o sağlamıştı -her ne kadar kaynakların çoğu son birkaç yıldır Flix'in parasından gelmiş olsa da.

Bunun ne kadarının kendi hatası olduğunu merak ediyordu. Flix emsal teşkil etmişti, Russ'ın kafasına onu istediği zaman para için kullanabileceği fikrini sokan oydu.

"En başından Ani'yi almalıydım," dedi yüksek sesle. Elbette, o zamanlar çocuktu ve şu anda evin sahibi değildi ama kendisinin bir dairesi ve o yaşta bile harcamayı umabileceğinden daha fazla parası vardı. Ani'yi istediğini fark ettiği anda onu almalıydı. Onları bütün bu dertten kurtarırdı.

"O *benim* küçük kardeşim," dedi Russ, nihayet kızgınlığının bir kısmı ortaya çıkmıştı.

"Bu kadar ezik olma."

"Henüz hiçbir şey kaybetmedim," diye karşı çıktı. "Bunun olmasının tek yolu benim olanı alıp kaçman."

"Bowser dinliyor," diye belirtti Flix. "Az önce onun hakkında söylediğin her şeyi duydu. Ani senin bir pislik olduğunu çoktan anladı. Ve sana bir kuruş bile vermeyeceğim. Her şey bitti Russ. Yapabileceğin en iyi şey kuyruğunu kıstırıp ülkeyi terk etmek. *Yaşadığın* izbe yere sürünerek geri dönmene izin vereceğim," Ani'nin bakışlarıyla karşılaştı, "kardeşinin hatırı için."

Aneski Russ'ı sevmeyebilirdi ama bir insandan nefret etmekle onun ölmesini istemek arasında fark vardı. Flix'e kalsa, böyle bir şeyin bir daha yaşanmaması için onu öldürürdü ama Ani... Ani her ne kadar aksini iddia etmekten hoşlansa da ondan daha yumuşak kalpliydi. Flix'in kardeşini öldürmesini asla kabullenemezdi, böyle bir şey için değil. Bir yalan ve kaçırma/fidye girişimi, Ani'nin zihninde onun canını almayı haklı çıkarmak için yeterli olmazdı.

Bu onu rahatsız ediyor ve tüm iyi içgüdülerine ters düşüyordu ama Flix, Aneski'nin vicdanını rahat tutmak için Russ'ın gitmesine izin verebilirdi.

Yine de bu, onun tamamen suçsuz yere gitmesine izin verebileceği anlamına gelmiyordu. "Bak ne diyeceğim," dedi Flix Russ'a. "Seni takas edeceğim. Sen

erkek arkadaşımı fidye için kaçırmayı planlıyorsun, değil mi? İşler tersine döndü. Sana Bowser'ı geri vereceğim... iki yüz sikke mi?" Bu kuruştu ve bilerek düşük bir rakam seçti, Bowser nefesini tutup ona baktığında ona göz kırptı. "Eminim sen bile bu kadarını bir araya getirebilirsin."

Russ, "Sana bir bok ödemiyorum," diye cevap verdi.

"Hayır mı? Kulak kesme planından vazgeçeceğime söz versem bile mi? Onu sana sağ salim vereceğim. Buna ne dersin, yüz sikke. Son teklifim."

"Sana ödeme yapmıyorum, Flix. Zaten paraya ihtiyacın yok."

Bowser sonunda, "Onda para yok," diye konuştu.

"Yüz sikke bile mi yok?" Flix bir ıslık çaldı. ", eğer bu doğruysa, o zaman sana acıyacağım. Kendini takas et. Kendini teslim et ve

Bowser'ın gitmesine izin vereceğim. Teknik olarak, bu senin pisliğin. Bunu ödeyecek kişi sen olmalısın, paran yoksa? Borçlarını ödeyebileceğin başka yollarım da var. Eğer kendini göstermezsen," bıçağın ucunu Bowser'ın kulağına götürdü, ürkmüş bir ses çıkarıp meramını anlatmasına yardımcı olması için lobun yan tarafını çentikledi, "kesmeye başlayacağım."

Bir yanıt beklerken Bowser'ın yüzündeki acınası, umut dolu ifadeyi görmek neredeyse üzücüydü. O kötü bir adam değildi, hiçbir zaman da olmamıştı. Tek hatası Haroon ve Russ gibi insanlara bulaşmaktı. Onu pisliğin içine sürüklemişlerdi ve eğer Flix'in tahmini doğruysa, ikincisi onu kuruması için asmak üzereydi.

"Kendimi sana hiç kimse için değişmem," dedi Russ. "Tehdit ettiğin kişi Aneski bile olsa."

"Asla yapmam," diye hatırlattı Flix.

"Evet, tüm bunların tek iyi yanı da bu. Kardeşime karşı hissettiklerin, kaybedecek bir şeyi olanın sen olduğu anlamına geliyor. Belki bu işten para kazanamayacağım ama elim boş da gitmeyeceğim. Her zaman benden çok daha iyi olduğunu düşündün, Flix. Ama ne var biliyor musun? Eğer ben onlara sahip olamıyorsam, sen de olamazsın. Kazandığını bilerek mutlu olacağına ölmelerini tercih ederim."

"Ne-" Flix, sağ kalçasının yan tarafında bir kurşunun keskin yanığını hissetmeden bir saniye önce silah sesi alanda yankılandığında yemin etti. Neredeyse yere düşüyordu ama Ani onu tuttu ve arabanın kaputuna doğru sürükledi. Diğerleri de aynı şeyi yapmak için koşarken, ikisi de arabanın arkasına geçip siper aldılar.

Madden kendini Aneski'nin diğer tarafında, sağ kolunu tutarken buldu. "Sadece sıyırdı," diye güvence verdi ve silahını çekip aracın üstünden ateşin geldiği yöne doğru ateş etti. "Ağaç hattından gelen tek bir atıcı var."

Park ettikleri yolun sağ tarafında sık bir orman vardı ve durum Flix'in az önce Vail'den geldiğine benzese de, aptalca bir şekilde çevreyi kontrol etmesi için kimseyi göndermeyi düşünmemişti. Ona kalırsa, Bowser Russ'ın bulunduğu yere doğru yola çıkmıştı, bu da onun burada olmadığı anlamına geliyordu. Ayrıca Russ'ın tek başına onları öldürmeye çalışarak kendini riske atacağını da düşünmemişti.

"Onu yakalayalım mı?" Madden'la birlikte gelen sürücülerden biri olan Jett önlerine yerleşti ve arabanın etrafını işaret etti.

"Kahretsin." Flix Bowser'ı unutmuştu. Bir avucunu asfalta koydu ve görebilmek için bir santim kadar öne eğildi, yerde kendi üzerine kıvrılmış, titreyen adamı görünce tekrar küfretti.

"Vuruldu," diye ekledi Jett. "Onu yakalayabilirim."

"Kendini riske atma," diye cevap verdi Madden, Flix bir karara varamadan. Ormana bir el daha ateş açtı, mermiler havada zıplayarak dar huş ağaçlarının ince gövdelerine çarptı. "Hedefi görüyor musun?"

Onunla birlikte gelen ikinci sürücü Chaiya arabanın dibindeydi. "Hareket görüyorum. İçeri giriyorum!" Ormana doğru koştu, giderken ateş ediyordu.

"Nasıl olduğunu sormak için kötü bir zaman mı?" Jett, Ani'ye sorarak ortamı yumuşatmaya çalıştı.

Flix'in gözleri kısıldı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" "Guest'e gidiyorum," dedi Jett.

"Tabii ki biliyorsun."

Hem Madden hem de Chaiya Akademi'ye gitmişti ama Flix Jett'in nereye gittiğini bilmiyordu.

"Son zamanlarda seni kampüste görmedim," diye devam etti Jett.

"Bağlandım." Ani Flix'e doğru sırıttı ve sonra dönüp arabanın camlarından içeri baktı. "Orası sakinleşmiş gibi görünüyor. Gidip kontrol edelim mi?"

"Evet," diye ayağa kalktı Flix ve ona elini uzattı. Sonra Bowser'ı işaret etti ve Jett'e "Onu kontrol et" talimatını verdi.

Arabanın etrafında döndüler ve ormana giden hafif yokuşu tırmanmaya başladılar, ancak ağaçların arasından bir ceset fırlayıp neredeyse onlara çarpmadan önce fazla uzaklaşmamışlardı.

Flix tam zamanında Ani'yi yoldan çekti ama bu sırada neredeyse ayağını kaybediyordu. Bu yüzden silahını kaldırması ve nişan alması gerekenden daha uzun sürdü, ancak bir kez yaptıktan sonra tereddüt etti.

Russ'ın kaçtığı arkasından bile belliydi.

Madden ve Chaiya bir saniye sonra silahları hâlâ çekili halde göründüler. Flix'in hiçbir şey yapmadan orada durduğunu gördüklerinde, ikisi de onun ve Ani'nin yanında durdu.

"Nasıl devam etmemizi istersiniz?" Önce Chaiya sordu. "O alıyor uzakta."

"Onu yan tarafından vurdum," dedi Madden. "Ama kaygandı."

Chaiya, "Eğer bugün onunla başa çıkamazsak, geri gelecek ve ileride yine sorun çıkaracak," diye tahmin etti. "O öyle bir tip."

"Bunu biliyorum," diye tersledi Flix, eli hâlâ blasterını havada tutuyordu. Bacağındaki yaradan kan sızıyordu ve orada durmak bile canını yakıyordu. Üstelik Chaiya haksız da sayılmazdı. Russ'ın onları yakalamaya çalıştığı açıktı ama... "O Ani'nin ağabeyi."

"Boş ver onu." Aneski silahı Flix'in elinden kaptı ve namluyu indirerek Russ'ın kalçasının arkasına isabet eden tek bir atış yaptı. Hiçbir şekilde öldürücü bir darbe değildi ama silahı geri verdiğinde kendinden tamamen memnun görünüyordu. "Uyluk için bir uyluk, değil mi?" "Şu anda şaka mı yapıyorsun?" Madden başını salladı Onay. "Onus'un tam bir baş belası, Firebug."

Russ ellerinin üzerine yere düştü ve çığlık attı ama hemen kendini toparladı. Dönüp onlara ateş etti, görünüşe göre onu öylece bırakmayacaklarını anladı ve hepsi vurulmamak için dağıldı.

Ancak daha gerçek bir plan yapamadan bir arabanın motoru çalıştı ve Flix tam zamanında bakarak arabanın son sürat ilerlediğini gördü.

Jett arabanın diğer tarafında kıç üstü yere yatmış, araba hızla uzaklaşıp Russ'a doğru ilerlerken gözlerini dört açmış bakıyordu.

Flix ilk başta Bowser'ın onu kurtarmaya çalıştığını düşündü, ancak araba yavaşlamayınca niyetinin hiç de bu olmadığı anlaşıldı.

Flix, Russ'ın eylemlerinin ölüm cezasını gerektirmediğini düşünmüş olabilir, ancak görünüşe göre Bowser aynı fikirde değildi.

Çarpışmayı engellemek için artık çok geç olduğunu bilen Flix aklına gelen tek şeyi yaptı ve kendini Ani'nin önünde döndürdü. Bir eliyle Ani'nin gözlerini kapatıp onu sabit tuttu, bir an sonra lastiklerin gıcırdaması, ardından bir çarpışma ve ağır bir gümbürtü gelince ikisi de irkildi.

BÖLÜM 28:

Ani, Flix'in oturma odasındaki kanepede otururken uyuşmuş hissediyor, etrafında konuşulanları kısmen dinliyordu. Russ'ın... kazasından sonra doğruca buraya gelmişlerdi ve o da doğruca kanepeye gitmişti. Henüz kimse onu herhangi bir sohbete dahil etmeye çalışmamıştı, bu da ona düşüncelerini sıralamak için ihtiyaç duyduğu boşluğu veriyordu.

Keşke bu kadar basit olsaydı.

Ne hissetmesi gerektiğini biliyordu. Her şeye rağmen, günün sonunda Russ onun kardeşiydi. Düzgün bir insan şu anda yas tutuyor ya da en azından bir nebze üzüntü hissediyor olurdu ama o... O sadece boşlukta hissediyordu.

Belki de tüm bunları daha önce yaşadığı içindi, emin değildi. Üç yıl önce, Russ'ın öldüğünü düşündüğünde, bu kaybın üzüntüsünü yaşamıştı. Yakın değildiler ama o kendini aksine ikna etmiş, birlikte yaşadıkları hayat ve bunun nasıl bir şey olduğu hakkında tamamen sahte bir bakış açısı yaratmıştı. Kederinde sadece iyi şeylere odaklanarak, kötü olan her şeyi unutmasına izin vermişti.

Ama bu sefer işler farklıydı.

Russ, Ani'nin Flix'le birlikte olduklarını düşündüğünü çok iyi biliyordu. Daha önce de bu konuda Ani'yi bunun doğru olduğuna inandıracak yorumlar yapmıştı. Ayrıca yalan söylemiş ve tüm o yıllar boyunca Ani'nin geçimini sağlayan kişi kendisiymiş gibi göstermişti, oysa aslında başından beri Brumal üyesiydi.

"Bowser nasıl?" Flix'in sesi dikkatini çekti, ama sadece hafifçe ve Ani, onlarla birlikte eve gelen Jett ile konuşurken dinledi.

Madden ambulans ve polislerle ilgilenmek ve Berga ile Kazimir'i beklemek için geride kalmıştı. Üçü birlikte

durumla ilgilenir ve diğerlerinin isimlerinin herhangi bir raporda yer sağlardı. Bowser o kadar şanslı olamazdı.

Oraya vardıklarında dışarıda beklemekte olan Baykal sinirli bir ifadeyle, "Lanet olası otoyoldaydın," dedi. "Bir sürü insan onun Russ'a doğru koştuğunu gördü. Bu hikâyeyi örtbas etmek için çok fazla tanık var."

"O bizden biri değil," diye yanıtladı Flix. "Ve o hovercar'a binmeyi seçtiğinde kimse kafasına silah . Demek istediğim, yaraları nasıl?"

"Chaiya şu anda ameliyatta olduğunu söylüyor," diye yanıtladı Jett. "Doktorlar çok kan kaybettiğini ve birkaç organında ciddi hasar olduğunu söylediler ama onu kurtarmak için ellerinden geleni yapacaklar."

"Dahil olduğun için teşekkürler," dedi Flix. "Tüm için üzgünüm."

"Sorun değil," diye ısrar etti. "Madden bir iyilik istedi."

Aneski dinlemeyi bıraktı, dirseklerini dizlerine dayayıp avuçlarını birbirine sürterken konuşmaları arka planda kayboldu. Son zamanlarda hayatı birbiri ardına şiddet dolu olaylarla geçmişti ve tam nihayet nefes alabileceğini düşündüğü anda başka bir şey olmuş gibi hissediyordu.

Milyon yıl geçse de Bowser'ın kardeşiyle böyle bir ilişki içinde olduğunu tahmin edemezdi. Ama bundan da öte, Bowser Ani'ye her zaman aklı başında biri gibi gelmişti. Kolayca manipüle edilebilecek bir tip değildi ama yine de bir şekilde Russ'ın yalanlarına kanmıştı, hem de bunların bir illüzyon olduğu bu kadar açıkken.

Muhtemelen şu anda kendini oldukça aptal hissediyordu. Ya da uyandığında *hissedecekti*.

Eğer uyanırsa.

Ani'nin söyleyebildiği kadarıyla Russ, Flix onu bindiği bisikletin arkasına itip uzaklaşmadan önce Bowser'a iki el ateş etmişti. Bowser yandan ve sağ omzunun hemen altından kan kaybediyordu.

Kardeşi kimi vurduğunu umursamadan ateş açmıştı ve Bowser'ın düştüğünü gördükten sonra bile bunu sürdürmüştü. Bowser'a karşı romantik duygular hissetmemiş olsa bile, yıllardır arkadaştılar... Ani, Rexton'a böyle bir şey yapmayı hayal bile edemezdi.

Baykal o zaman, "Gannon Sığınak'ta tutuluyor," dedi. "İhtiyacınız olduğu sürece onu orada tutabiliriz."

"Bir yolunu ." Flix içini çekti. "Teşekkürler."

"Neyse ki, Shepardların geri kalanı saldırdığında avluda başka kimse yoktu. Diğer öğrenciler kargaşayı duydu ama kimse bir şey görmedi ve hiçbir masum seyirci zarar görmedi."

"Sence gitmesine izin vermeli miyim?"

"Bence Berga'nın onu bir denek olarak kullanmasına izin vermelisiniz," diye düzeltti Baykal. "Ama bu benim kararım değil ve anladığım kadarıyla bu sizin için biraz daha... karmaşık bir durum."

Ani onların bakışlarının üzerinde toplandığını hissetti ama başını kaldırmadı. "Bir yolunu bulacağız," diye tekrarladı Flix.

"Lafı açılmışken," Baykal kanepeye bir adım daha yaklaştı ama Ani onları görmezden gelmeye devam edince durdu. "Shepard'lar söz konusu olduğunda, çürük yumurtaların çoğu bu yarım yamalak plana dahil olmuş gibi görünüyor."

Sayılarının azalmaya devam ettiği kesindi. Aneski Brumal'ın neden onlarla uğraşmadığını anlayabiliyordu. Baykal'ın ya da bir başkasının müdahale etme zahmetine girmesini gerektirecek kadar hızlı bir şekilde kendilerini tahtadan indiriyorlardı.

"Baykal sözlerine şöyle devam etti: "Görevi devraldığımızdan bu yana işlerin yoluna teyit edildi. "Durum böyleyken, Onus'unuzun onları yönetmeye devam etmesine izin verin."

"Onun Shepard'ların lideri olarak kalmasını mı istiyorsun?" Flix'in kafası karışmış gibiydi.

"Başka bir potansiyel Harun'un kontrolü ele geçirmesi riskini almaktansa güvendiğimiz birinin bu işi yapması daha iyi. Toplum için çok iyi şeyler yapıyorlar, aksi takdirde batacak olan küçük işletmelere kredi veriyorlar. Eğer bunu bozarsak, Brumal için kötü olur. Her zaman korku *ve* saygının ortak bir bileşimiyle yönettik. İkisi olmadan çalışamayız. Ayrıca, Onus'unuz konumunu hak etti. Biz kim oluyoruz da gelip elinden alıyoruz?"

Ani Shepard'ları yönetmeye devam etmek istiyor muydu? Onları bırakıp hayatına devam etmeye hazırdı. Ama Baykal haklıydı, insanlar şu anda onlara güveniyordu ve Gannon da artık resmin dışındaydı... Ani'nin güvenebileceği çok fazla üye kalmamıştı.

Bir elini şakaklarına götürdü, orada bir basınç oluşmaya başlamıştı. Bütün bunlar bir anda düşünülemeyecek kadar fazlaydı. Kardeşi daha yeni ölmüştü ve-

Russ ölmüştü. Bu sefer gerçekten.

Ve Bowser onu öldürmüştü.

Aneski koltuğa geri yaslandı, gözlerini tavana çevirdi ve çaprazlama uzanan uzun farları izledi. Bu sabah en büyük endişesi vizelerine zamanında yetişip yetişemeyeceğiydi. Şimdi Shepard'lar, kardeşinin ölümü ve Bowser ve Gannon'la ne yapacağıyla ilgilenmesi gerekiyordu.

"Hey." Flix aniden önünde diz çökmüş, ellerini Ani'nin kalçalarının üzerine koymuştu. "İyi misin?"

"Yaralıyken böyle çömelme." Onu ayağa kaldırıp yanına oturttu ve hemen Flix'in kalçasındaki bağı kontrol etti. "Daha yeni vuruldun. Yarana böyle baskı uygulayarak ne yapıyorsun?"

"Sorun yok," diye Flix onu rahatlattı. "Baykal baktı ve her yerim temizlendi. Kurşun bacağımın yan tarafını kesti, hepsi bu."

"Sanki..."

"Vurulmuş muydum? Hayır." Ani'nin kızıl saçlarından birkaç tutamı alnından sildi. "Ben iyiyim, Minik Terör. Ya sen?"

Titrek bir nefes verdi. "Ben... bilmiyorum." "Bu

adil."

"Çok sakinsin."

"Vurulmak bir nevi Brumal topraklarına özgü bir şey. Bu, bir Shepard'ın bana silah çektiği ilk sefer de değil."

"Bu son olacak," diye söz verdi Ani karanlık bir sesle, bunu

düşünmekten bile nefret ediyordu. "Baykal'ın ne dediğini duydun mu?"

"Evet, ama şu anda bu konu hakkında konuşmak

istemiyorum." "Pekâlâ."

Ani başını eğdi. "Bu mı?"

"Ne hakkında konuşmak istersen konuşabiliriz. Acelem yok." Yan yatarak başını kanepenin arkasına yasladı. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Bir süre sonra Ani onun pozisyonunu yansıtarak birbirlerine bakmalarını sağladı. "Baykal ve Jett nerede?"

"Gittiler."

"Vedalaşmadan mı?"

"Vedalaştılar."

"Oh." Fark etmemişti. Belli ki.

"Banyo yapmak ister misin?" Flix önerdi. "Burada bekleyebilirsin, ben de senin için bir tane çizebilirim."

Ani kaşlarını çattı. "Yaranı ıslatamazsın. Baykal'ın seni iyileştirmek için ne kadar iyi bir iş çıkardığı umurumda değil."

"Oturmayacağım," diye gülümsedi. "Yan tarafa oturacağım."

Elinde olmadan somurttu. "Beni kandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Ben hep senin üzerine titremiyor muyum?" Flix öyle dedi. "Bunun her zaman olduğundan farklı bir şey olması gerekmiyor."

"Ama yine de öyle." Gözlerini kapadı ve tekrar nasıl hissettiğini anlamaya çalıştı ama bu, sisten başka bir şey olmayan boş bir alana bakmak gibiydi. "Beni teselli etmene gerek yok. Bugün olan her şey için iyi olduğuma eminim. Kulağa ne kadar korkunç gelse de."

"Korkunç değilsin, Ani." Flix onun elini tuttu ve konuşurken parmaklarıyla boş boş oynadı. "Belki şoktasın, belki de değilsin. Bu dansı daha önce de yaptın. Kardeşinin ölümüyle ilgili sosyal olarak kabul edilebilir her şeyi bir kez hissettin. Bu fazlasıyla yeterli." Kaşları çatıldı. "Hak ettiğinden daha fazla."

"Arkadaştınız," diye hatırladı Ani. "Sen iyi misin?"

Flix homurdandı. "Çok uzun zamandır gerçek arkadaş değiliz. Burada bu kadar uzun süre kalmamın tek nedeni sendin. Onun için sırrını saklamamın tek nedeni de buydu."

"Gerçekten ."

"Bunu şimdi anlıyorum," diye kabul etti Flix. "Ama geçmişi görmek yirmi yirmidir. Eğer geriye dönebilseydim, seni ilk gördüğüm anda o yerden alırdım."

Ani gülümsedi. "O zaman seninle gitmezdim." "Fark

etmez. Seni yine de götürürdüm."

Mırıldandı.

"Banyo,

Ani?"

"." Bir zararı olmazdı. Ayağa kalkmaya gitti ama Flix onu durdurdu.

"Küvetin dolması birkaç dakika sürer. Biraz ara ver. Ben geleceğim. hazır olduğunda seni alırım."

Ayağa kalktığında Flix'in bileğine tutundu. "Seninle gitmeyi tercih ederim." Güvende ve evde olsalar da Flix'in önünden ayrılması fikri hoşuna gitmiyordu. "Daha önce ölebilirdin ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu." Flix'in Vail'de tehlikede olduğunu olaydan sonrasına kadar bilmiyordu bile.

"*Bu* mi üzgünsün?"

"Evet." Flix'i Ani'nin açılmış kalçalarının arasında durana kadar kendine çekti ve sonra alnını karnına yasladı. "Başka her şeyi, herkesi kaybedebilirim ama seni kaybedemem. Seni daha yeni aldım. Yapamam-"

Flix onu susturdu ve parmaklarını Ani'nin saçlarında gezdirdi, diğer elini de onu yakınında tutmak için omzuna koydu. "Hiçbir yere gitmiyorum bebeğim."

"Söz mü?"

Ani'nin çenesini yakaladı ve başını geriye doğru eğerek gözlerinin buluşmasını sağladı. "Seni asla terk etmeyeceğim, Aneski. Söz veriyorum. Ya sen?"

Kollarını Flix'in beline dolayıp iyice yapışarak, "Bana yapıştın," dedi. "Sonsuza kadar. İstediğim şey bu. İhtiyacım olan şey."

"Bunu yapabilirim. Sana sonsuza kadar bakabilirim. Memnuniyetle. En başından beri yapmam gereken şey buydu."

"Öyleydin," diye hatırlattı Aneski. "Russ ne zaman unutsa faturaları ödeyen, yiyecekleri alanın sen olduğunu biliyorum." Bu da neredeyse her hafta oluyordu. "O zamanlar fark etsem bile fark etmemiş gibi yapıyordum, çünkü kısmen kardeşime inanmak istiyordum ve ayrıca..."

"Bunu onun için yaptığımı sandın," diye düşündü Flix, "çünkü çıktığımızı sanıyordun."

"Beni affeder misin?"

"Aklıma o iğrenç resmi soktuğun için mi?" Flix öğürür gibi bir ses çıkardı. "Belki eninde sonunda."

"Ne yapmam gerekiyor?" Ani hafifçe geri çekildi, elini aralarına sokup Flix'in karnından aşağı, göbeğini geçecek kadar bir çizgi çizebildi. Flix'in kot pantolonunun üst kısmına geldiğinde, Brumal üyesi elini yakaladı.

"Kalkıp banyo yapabilirsin." "Ciddi misin?"

"Evet, ciddiyim."

"Ama ben-"

"Duygularını daha iyi kavrayana kadar becermeyeceğim, Ani."

Kaşlarını çattı. "Kendime zarar vermeyeceğim."

Bu muydu? Flix'in onunla yatmayı reddetmesinin aklına gelen tek nedeni buydu. Kardeşini gerçekten kaybettiği için bıçağın tekrarlanacağından mı endişeleniyordu?

"Bunu biliyorum," dedi Flix, bu hipotezi geçersiz kılarak. "Yine de biraz zaman ayırmalısın." Ani'nin ayağa kalkmasına yardım etti ve sonra onu koridora doğru götürdü. "Hâlâ arkadaşlarınla ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor."

"Onlar benim arkadaşım değil." Onu odalarına kadar takip etti ve sonra banyoya girdi, Flix pençeli devasa küvette suyu çalıştırırken lavabonun yanında bekledi.

"Yine de," suyu hazırlar hazırlamaz doğruldu ve yüzünde ciddi bir ifadeyle ona döndü, "onlarla ne yapacağımızı bulmalıyız."

"Ne yapmak istiyorsun?"

Flix başını iki yana salladı. "Bu benim ne istediğimle ilgili değil."

"Neden olmasın? Vurulan sensin."

"İkimize de ateş edildi," diye Flix.

BÖLÜM 29:

Ani bir dakika boyunca onu izledi, küvetin dolması tek sesti ve sonunda, "Bowser'la isteyerek mi gittiğimi sandın?" diye sordu.

Cevap konusunda neden bu kadar endişelendiğini bilmiyordu, tek bildiği Flix ona hiç güvenmezse kalbinin gerçekten kırılabileceğiydi. İşler daha önce bu konuyu açamayacak kadar hızlı ilerlemişti ama eli kolu bağlanmıştı, bu yüzden şimdi ikna etmek onun lehine olmalıydı-

"Sakin ol," dedi Flix ona. "Ne kadar endişeli olduğunu görebiliyorum. Doğrusu, bir an için bunu düşündüm ama sonra takip cihazını kontrol ettim. Eğer kaçmaya çalışıyor olsaydın, yapacağın ilk şey yüzüğü atmak olurdu, çoklu kaykayını değil. Bu arada sana yeni bir tane aldım, Yuze birazdan getirecek."

"Yuze?" Garip bir seçim. "Neden o?"

"Sakin ol." Flix öne çıktı ve Ani'yi bir koluyla lavabonun iki yanına sıkıştırdı. "Böylece kapıya havludan başka bir şey giymeden bakabilirsin."

Ani kaşlarını çattı. "Beni sikmeyeceksin ama bir açıklama yapmak için beni kullanacaksın, öyle mi?"

"Kulüpte o kadar da aldırmıyor gibiydin."

"Şikâyetimin ilk kısmını kaçırıyorsun," diye söylendi ve Flix gülerek onun alnından öptü. "Eğer bana sikini vermeyeceksen, başka bir şey verir misin?"

"Ne istiyorsun?"

Aneski bir nefes verdi ve gözlerini kaçırdı. "O gün ne olduğunu bilmek istiyorum. Gerçekten ne olduğunu."

Flix onun neyi kastettiğini anlamadan önce bir an sessiz kaldı. "Russ'ın sahte ölüm numarası yaptığı gün." İçini çekti ve uzaklaşmaya başladı, ancak Ani onu orada tutmak için gömleğini tuttu.

"Russ, Haroon'un yasadışı bir şey yaptığını gördü, Shepard'ların bulaştığı küçük suçlardan daha büyük bir şey. Bana ne olduğunu söylemedi ve açıkçası benim de pek umurumda değildi. Detayları bilmek benim için önemli değildi çünkü Haroon ve Shepardlar önemli değildi. Yine de haklı olarak korkuyordu. Sahte olamayacak türden bir korku. Bunu her zaman görüyorum. Bana yardım için yalvarmaya geldiğinde ciddi olduğunu biliyordum," diye başladı Flix.

"Ve sen ... kabul mü ettin?" Ani bu kadar basitleştirmesinden nefret ediyordu.

Ses.

"Elbette hayır," diye belirtti. "Yardım etmek için başka bir yol bulmak istedim

ama o kaçmanın tek seçenek olduğunda ısrar etti. Ben olsam çekip giderdim ama o seni bu işlerin içine soktu."

"Nasıl?"

"Haroon'un seni bildiğinden ve her zaman sağlığınla ilgili sorular sorduğundan bahsetti. Şimdiye kadar seni Shepard'lardan uzak tuttu ama Haroon öğrenirse Russ'a ulaşmak için önce senin peşine düşecekti. Kardeşin zayıf noktamın sen olduğunu hep biliyordu. Sadece Harun'a karşı ihtiyacı olan kanıtı toplayacak kadar uzun bir süre ortadan kaybolacağına ve sonra geri döneceğine söz verdi."

"Ama yapmadı," diye Ani. "Üç yıl oldu."

"Haroon kısa süre önce vefat etti," dedi Flix. "Ondan sonra Russ'ın sözünü tutacağından emindim, belki de her şey netleşene kadar senin için geri gelmeye korkan devasa bir korkaktı. Sonra gönderdiği mektupları, seni çok önceden nasıl tehlikeye attığını öğrendim... Benimle oynadı."

"Tamam, ama nasıl?"

Flix bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Haroon buna ancak Brumal bir şekilde işin içindeyse inanırdı ve Russ'la arkadaş bilindiğine göre benim orada olmam en mantıklısıydı. Zaten son zamanlarda aramız açık olduğu için kavga etmemiz de inandırıcıydı."

"Ne?" Ani bunu hatırlamıyordu.

"Neden?" Flix ona sert bir bakış attı.

"Benim yüzümden mi?"

"Her geldiğimde seni bozuk elektronik aletler kullanırken ve yıpranmış kıyafetler giyerken görüyordum. Hatta çoğu zaman buzdolabı boştu. Russ'ın Shepard'lar aracılığıyla biraz para kazanması gerekiyordu ve ben de ikiniz için bir daire satın almıştım. Benden en az bir kere para istedi.

Her iki haftada bir, ihtiyacın olan bir şey için olduğunu iddia etti ve sonra kendimi kontrol etmek için daha sık gelmeye başladığımda sinirlendi."

Bu süre zarfında Flix eve daha sık gelmeye *başlamıştı* ama...

"Russ bana bunun ikinizin ciddileşmesi yüzünden olduğunu söyledi." "Piç kurusu."

Ani boğazını temizledi. "Yani yangını başlatmayı ve kaza gibi göstermeyi kabul ettiniz?"

"Gücümü kullandım," diye onayladı. "Russ da dahil olmak üzere kimse bunun ne olduğunu bilmiyordu ama evet. Brumal arkadaşlarımdan bazılarına bana bir ceset bulmalarını söyledim, cesedin yerine Russ'ı koydum ve fark edilmeden pencereden aşağıya süzülmesini bekledim. Sonra ateşi doğrudan cesedin üzerinde yaktım ve yanmasına izin verdim."

"Bu yüzden sıcaklık onu küle çevirecek kadar yüksekti.
Yıldırım."

Flix omuz silkti. "Temel olarak. Gücümün mümkün olduğunca çoğunu kullandım, böylece onu teşhis etmek için kullanılabilecek herhangi bir şey kalması ihtimali ortadan kalktı. Russ şehirden gizlice kaçtı ve güvenli bir yere ulaştığında benimle iletişime geçecekti ama ondan bir daha haber alamadım."

"Onu aramayı denemedin mi?"

"Haberin sızması ve Harun'a ulaşması riskini almak istemedim, o yüzden yapmadım. Shepardlar oldukça yeniydi ve henüz bir tehdit olup olmadıklarını bilmiyorduk. Brumal onların etrafında daha temkinliydi. Sana da söyleyemezdim çünkü eğer söylersen Haroon'un Russ'ı saf dışı bırakmak için kullanmaya çalışacağı ilk kişi sen olurdun."

Ani homurdandı. "Bugünden sonra ikimiz de bunun işe yaramayacağını biliyoruz."

"Almak istediğim bir risk değildi," dedi Flix. "Ne o zaman, ne de şimdi." "Peki neden birkaç ay sonra gelip bana söylemedin? Ya da bir süre sonra
yıl?"

"Sen Shepard'lara katıldın ve işler daha da karmaşıklaştı. Sen
Harun'a her zamankinden daha yakındım ve kardeşinin sahte ölümünü sana anlatmamın iyi bir yolu yoktu. Bana inanmama ihtimalin çok yüksekti. O noktaya kadar seni uzaklaştırmak için çok şey yapmıştım."

Başıyla onayladı. Bu kadar çok zaman kaybetmiş olmaları sinir bozucu olsa da mantıklıydı. Küvetteki su otomatik olarak kapandı ve

ama Flix tekrar uzaklaşmaya çalışamadan Ani gömleğini sıkıca tuttu.

"Her zaman seninle olmak istiyorum, başkaları ne derse desin ya da ne yaparsa yapsın. Kararları birlikte vermemizi ve birbirimize güvenmemizi istiyorum. Sadece senin Onus'un olmak istemiyorum, Flix. Gerçek bir anlaşma olsun istiyorum. Senin olmak istiyorum ve istemiyorum-"

"Çok fazla talebin var, ha, Minik Terör?" Flix onu çenesinin altından itti ve karşılık olarak ters ters bakınca kıkırdadı. "Bu beni geçmiş için affettiğin anlamına mı geliyor?"

Ani bunun hakkında düşündü. Tüm bunlar hakkında hâlâ güçlü olumsuz duygular besliyordu, hâlâ yeniden terk edilmekten korkuyordu ama birkaç gün önceki kadar yoğun değildi. Bu da bir hafta sonra bu kadar kötü olmayacağı anlamına geliyordu. Ya da iki hafta. Ya da üç. Ne kadar uzun süre birlikte olurlarsa o kadar iyi olacaktı.

Onun istediği de buydu. Geçmişlerinin tuğlaları olan saçmalıkların üzerine bir şeyler inşa etmek istiyordu.

"Yeni bir başlangıç yapabilir miyiz?" Ani sordu.

Flix başını eğdi. "Gerek var mı?"

Hayır, pek sayılmaz. Gerçekten düşündüğünde, temelleri tüm o berbat anlarla atılmamıştı. İlk tanıştıklarında Flix'in gözlerindeki o nazik bakışla başlamıştı. Açlıktan öldüğünü ya da Russ'tan biraz uzaklaşmaya ihtiyacı olduğunu anladığı için Ani'ye yemek ısmarladığı onca zaman. Ödevlerine yardım etmek için harcadığı onca saat. Aralarında o kadar da yaş farkı yoktu ama Flix, Ani'ye Russ'ın hiç olmadığı kadar ağabey gibi davranmıştı ve bundan başka bir şey oluşmuştu.

"Seni seviyorum," diye itiraf etti Ani. "Sanırım hep sevdim. Ve... Sen de beni seviyorsun, değil mi?"

Flix eğildi ve onu öptü, önce yumuşak bir şekilde, sonra dili daha ısrarcı olmaya başladı. Ani'yi lavabonun üzerine oturtup bacaklarını beline dolaması çok uzun sürmedi ama işler ne kadar kızıştıysa o kadar çabuk sona erdi.

"Evet, seni seviyorum," dedi Flix geri çekilerek ve dudaklarını Ani'nin yanağının üst kısmına bastırarak. "İşte bu yüzden bunu şu anda yapmıyoruz. Banyo." Onu aşağı çekti ve küvete doğru itti. "Şu anda hâlâ çok gerginsin. Seks için daha sonra zamanımız olacak."

"Ama-"

"Ani," Flix onu tekrar öptü, sadece hızlı bir öpücük, ağzı oradaydı ve bir anda yok oldu. "Birbirimizle istediğimiz her şeyi yapmak için dünya kadar vaktimiz olacak, söz veriyorum."

Tereddüt etti, daha fazla tartışmak istiyordu ama Flix'e ne zaman ulaşamayacağını biliyordu. Hayal kırıklığıyla elbiselerini çıkarmaya başladı, onları bırakırken nereye düştüklerini umursamadı ve buharı tüten küvete adım atmak için döndü. Bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama suya girer girmez dudaklarından bir inilti döküldü.

Flix bilerek kıkırdadı ve kenara tüneyerek Ani'nin kendini sonuna kadar indirmesini izledi. "Yarınki dersler ne olacak? Atlamak ister misin?"

Kaşlarını çattı. Geri dönmesine izin verilmesi için o kadar mücadele ettikten sonra, tekrar vazgeçmek zorunda kalması hiç adil gelmiyordu... "İsterdim," diye itiraf etti, "ama teslim tarihime yetişemeyeceğimden gerçekten endişeleniyorum. Okul benim için çok önemli, Flix."

Flix başını salladı ve duvardaki gömme rafta duran vücut losyonuna uzandı. "Yarın boş odalardan birini senin için bir sanat atölyesine dönüştüreceğim. Bunu yaptırmak için insanların gelip gitmesi seni rahatsız eder mi? Eğer öyleyse, başka bir gün ayarlayabilirim. Ya da sen ve ben dışarı çıkabiliriz-"

"Evde kalmayı tercih ederim," diye sözünü kesti Ani. Zihinsel olarak tükenmişti. "Burada kendimi güvende hissediyorum."

"İronik," diye alay etti. "Dışarı çıkmak için o kadar güzel yalvardıktan sonra." Suyun bir kısmını ona doğru sıçrattı.

"Kapa çeneni."

"Pekâlâ, biz içeride kalacağız, ben de onlara bizimkinden en uzak odayı değiştirmelerini söyleyeceğim." Flix durakladı. "Belki de çok uzaktır..."

"Aptalca bir şey yapmayacağım," diye homurdandı Ani. "Cidden, lütfen bunu geride bırakabilir miyiz? Aptalca bir hataydı-" Aldığı ters bakış karşısında akıllıca geri adım attı. "Tamam, hata değildi ama aptalcaydı. Biliyorum."

"Bana sürekli bunu söylemek zorunda değilsin," dedi Flix. "Sana güveniyorum." Doğrudan eline biraz vücut kremi sıktı ve sonra Ani'nin omuzlarını köpürtmeye başladı, elini göğsünün ortasından aşağıya doğru suyla buluşana kadar izledi ve tekrar düzeltti. "Ben sadece ofisimin yatak odasına ne kadar yakın olduğunu ve eğer o kadar uzaktaysan yer değiştirmek zorunda kalacağımı düşünüyordum."

"Gerçekten mi?" Ani küvetin kenarına yaslandı, ılık su ve Flix'in elinin yumuşak dokunuşları gerginliğinin bir kısmının içinden akıp gitmesine neden oldu. Flix'in ruh hali konusunda ne kadar haklı olduğunu fark etmemişti.

Başını salladı.

Ani, Flix'in eli boynuna doğru ilerlemeye başladığında onu durdurdu. tekrar." "Söylesene

"Ne diyeyim?"

"Şirin olma."

"İmkânsız," dedi Flix.

tekrar." "Bunun benim olduğuna eminim. , senden duymak istiyorum.

Flix bir avucunu küvetin diğer tarafına yerleştirdi ve ona doğru eğildi Ağızları birbirine kadar yaklaşana kadar. "Seni seviyorum, Aneski. Benim Onus'um. Her şeyimsin."

olmadan sırıttı, ne kadar sersemlemiş hissettiğinden sadece biraz utandı. "Çimdikle beni."

Göz açıp kapayıncaya kadar Flix'in eli dışarı fırladı ve Ani'nin elini büktü.

Meme ucu.

"Ow!"

"Bunu yapmamı sen söyledin." Dilini Ani'ye doğru uzattı ve sonra Doğruldu ve avucuna daha fazla vücut yıkama suyu sıktı.

"Ne yani? Bundan sonra her dediğimi yapacak mısın?" Ani, Flix omuz silktiğinde duraksayarak onun hassas etini ovuşturdu.

"Seni hep şımarttım."

Ani, "Gannon ve Bowser konusunda ne yapmak istediğimi hâlâ bilmiyorum," dedi.

" değil."

"Baykal sabırsızlanmayacak mı?"

"Bırakın onu." Flix geri döndü için yıkama onu

Yavaşça, bu olasılığı açıkça umursamadı.

"Benim için onu kızdırmayı gerçekten göze alıyor musun?"

"Sen hayatımdaki en önemli insansın," diye cevap verdi. "Tabii ki isterim. Oh. Bu bana bir şey hatırlattı. Güçlerimi öğrendi."

"O ne?!" Ani ayağa kalkmaya çalıştı ama yerine geri itildi. "Nasıl?!"

"Sana her şeyi anlatacağım," diye bakışlarını dikti, "yeter ki uslu uslu otur."

"Senin için iyi olur mu?" Ani rahatça yerleşti. "Bunu yapabilirim."

Bunu Flix için sonsuza dek yapabilirdi.

EPİLOG:

Bir Yıl Sonra

"O kadar da sert değil!" Ani, Flix'in kalçasını itmeye çalıştı ama tokatlanan tenin sesi daha da yükseldi, birlikte çıkardıkları sesler etkinliğin ortasında gizlendikleri küçük depoda yankılandı.

Onun etkinliği.

Flix bacaklarını daha da açıp Ani'nin yaslandığı metal raf ünitesinin düzensiz bir şekilde sallanmasına neden olan sert bir kalça darbesiyle içeri girdiğinde protestoları bir iniltiyle sona erdi. "Çok derin! Çok derin! Yavaşla!"

İçeri girdikleri anda Flix onu döndürmüş ve orta rafın üzerinden aşağı itmişti. Ani'nin pantolonunu çabucak indirmiş ve siki dar girişine sürtünüp geçmeyi talep etmeden önce onu açmaya ancak vakit bulabilmişti. Bu sabah galeriye gitmeye hazırlanmadan önce sevişmişlerdi, muhtemelen acının az olmasının ve Ani'nin vücudunun bu girişe bu kadar çabuk alışmasının tek nedeni buydu.

Ama yine de.

Başını kollarının arasına gömdü ve kalçalarını kaldırdı, sikini daha iyi bir açıya getirmeye çalışıyordu, iç organlarının bir koçbaşı tarafından yeniden düzenlendiğini hissettirmeyen bir açı. Çabalarına rağmen prostatı ani ve yoğun bir darbe alarak öne doğru kaymasına neden oldu.

Flix onun kalçalarını kavradı ve onu tekrar sikinin üzerine çekti, sanki dışarıda bir şey onu harekete geçirmiş ve onu-

"Kızgınsın," diye nefes nefese kaldı Ani, bunu çok geç fark etmişti. "Neden?!"

"Kızgın değil," diye düzeltti Flix, uzanıp onu boğazının ön tarafından yakaladı. Sırtını Flix'in göğsüne dayaması için onu yukarı çekti ve tüm bu süre boyunca Flix'in içinde oturmaya devam etti. "Sadece bir noktaya değiniyorum."

"Kime?!" Ani'nin sert aleti damlıyordu ve Flix'in itişleriyle aynı anda çekiştirerek ona uzandı.

Ta ki Brumal üyesi ne yaptığını anlayana kadar.

"Seni bağlamak zorunda mıyım?" Flix onun elini itti ve sonra Ani'yi döndürerek elleriyle kıçının altından kaldırdı. Onu aşağı indirdi, siki kolaylıkla yerine oturdu.

"Giysilerimiz," dedi Ani. "Onları kirletmeyin! Konuşmam hâlâ geçerli!"

Bu galeri sergisi onun serbest sanatçı olarak ilk resmi sergisiydi. Sadece tüm arkadaşları değil, halkın büyük bir kısmı da açık alanda geziniyordu. Hepsi Ani'nin eserlerini görmeye gelmişti, bir depo dolabında erkek arkadaşı tarafından dövülmesini dinlemeye değil.

Toplantıya katılmayacağı garanti edilen tek kişiler Gannon ve Bowser'dı. Sonunda Aneski ikisine de gerçek bir zarar vermeyi başaramamıştı. Gannon'u Shepard'lardan atmış ve tamamen bağlantısını kesmişti. Flix, Gannon'un Ani'ye asla yaklaşmamasını sağlamak için bir süre onu bir Brumal üyesi tarafından izletti. Mezuniyet zamanı geldiğinde, eski arkadaşı sonunda ipucunu almış gibi görünüyordu.

Hemen ardından başka bir şehirde iş bulmuş ve Ani o zamandan beri ondan haber alamamıştı.

Bowser ameliyattan sağ çıkmıştı ama ameliyattan çıkan kişi Ani'nin her zaman tanıdığından farklıydı. Suratı asık, Russ'ı öldürdüğü için suçlu ve kalbi kırıktı. Polis onu cinayetten tutuklamak istemişti ama Ani, Flix'in ona hafif bir ceza vermesini sağlamıştı.

Başkentten sürgün.

Bowser için üzülüyordu, Russ tarafından kullanıldığını biliyordu ama bu Ani'nin o gün herkesi tehlikeye attığı için onu affedebileceği anlamına gelmiyordu.

Flix herhangi bir nedenle geri dönmeye çalışmadığından emin olmak için onu takip ediyordu ama Aneski fazla endişelenmiyordu. Bowser neredeyse, yaptıklarının peşini bırakmayacağından emindi. Bu fazlasıyla yeterli bir cezaydı.

"Benim için çığlık at, Minik Terör," diye emretti Flix, boynunu göstermek için başını yana doğru zorlayarak. Ani'nin kalçalarının sarsılmasına ve sikinin eskisinden daha da derine girmesine neden olacak şekilde olabildiğince sert emdi.

Ani sırtına vurdu ve onu uzaklaştırmaya çalıştı. "Kes ! İz yok!"

"Emin misin?"

"Evet, tabii ki eminim, seni psikopat! Bu prestijli bir etkinlik! Beklediğim bir şey-"

"Kaçırdın," diye araya girdi Flix, "ama Samara az önce punç kâsesinin yanında benimle konuşuyordu."

Aneski dondu kaldı. "O ne?"

Son dönemlerinin geri kalanında Ani'yi okuldan Flix aldığından beri Samara onu etrafta görmeye alışmış ve Ani'nin görüşüne göre onunla fazlasıyla rahat olmuştu. Mezuniyet töreninde *Ani*'den *Flix*'le bir fotoğraflarını çekmesini bile istemişti. Sanki mezuniyet sınıfında kep ve cübbeyi onun yerine Brumal üyesi giyiyormuş gibi.

Flix'in ona ne kadar iyi davrandığını gördükten sonra nihayet Flix'le birlikte olma fikrine ısınmaya başlayan Rexton bile Ani'ye olan aşkını fark etmişti. Kage, Ani'nin sinirlerini bozmak istediğinde sık sık bu konuya gülmeyi severdi.

Onu son gördüklerinden bu yana altı aydan fazla zaman geçmişti. Ani onun üç şehir ötede çalıştığını duyduğunu sanıyordu. Neden şimdi geri gelmişti ki? Ne için dönmüştü? Galeri sergisi için mi?

Ya da onun adamı?

"Punç kasesi nerede?" Bunu fark etmemişti, tüm parçalarının istediği yere yerleştirildiğinden emin olmakla meşguldü. İkramdan galeri sahipleri sorumluydu, bu yüzden minnetle onlara bırakmıştı.

"Masanın üzerinde," diye sırıttı Flix ve çenesiyle omzunun üzerinden işaret etti, "bu kapının hemen yanında."

Ani ayak bileklerini Flix'in dar sırtına bağladı ve topuklarını Flixe geçirdi. "Daha sert. Daha sert becer beni. Ve," gömleğinin en üstteki üç düğmesini hızla açtı, başını eğip boğazının diğer tarafını göstermeden önce iyi bir önlem için kravatını çıkardı, "İşaretle beni."

"Ama sen dedin ki-"

"Yap şunu!" Şu anda Flix'in oyunlarını kaldıracak durumda değildi. Samara'nın Flix'in yanına yanaşıp ona sahte kirpiklerini fırlatması fikri bile... "Beni öyle bir becer ki, daha sonra podyuma çıkarken tökezlemek zorunda kalayım."

Flix güldü ve kalçalarını yenilenmiş bir güçle pompalamaya başladı. "Sen ne dersen bebeğim." Ani sikinin etrafını sıktığında tısladı. "İyi Işık, kıskanmana bayılıyorum."

Bu kötü bir öneri değildi.

"Yuze bu gece çok tatlı görünüyor," dedi Ani ve Brumal üyesi donup kaldığında, kendini kirli zemine fırlatılmış bulmadan önce belki de çok ileri gittiğini düşünmek için bir anı vardı. Flix üzerine düşüp onu çimento zemine sabitlediğinde nefesi kesildi ve çılgına döndü.

Flix bacaklarını yana doğru itti ve sonra Ani'nin bileklerini başının üzerinde yakaladı. Aletini çılgınca sokup çıkarıyor, karşılıklı zevkleri artarken bile ikisini de bitkinlik noktasına kadar çalıştırırken alnından ter damlıyordu.

Ani inledi, deliği dövülürken gözlerinin kenarları yaşlarla doldu, aleti aralarında ezildi, bu yüzden sadece Flix'in alt bedeninin hareketinin sağladığı baskı ve sürtünmeyi almak zorunda kaldı. "Lütfen, lütfen, lütfen, be'tessi!"

"Bu gece kim sevimli görünüyor?" Flix homurdandı, o kadar sert soktu ki Ani bir an için yıldızları gördü.

"Öyle!" diye bağırdı. "Çok tatlı

görünüyorsun!" "Peki ben kimim?"

"Benim!"

Flix onaylayarak mırıldandı. "Peki sen kimsin?"

"Seninim!" Ani inledi.

"Adımı haykır, Minik Terör. herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle."

Buna daha sonra kızacaktı, mahvolmuş takım elbisesine, yüzünü buruşturmadan yürüyememesine ve herkesin ona bilmiş bilmiş bakmasına. Ama şimdi değil. Şu anda Ani'nin önemsediği tek bir şey vardı. Önemli olan tek bir şey. En önemli şey.

"Flix!" diye tekrar tekrar seslendi ona, serbest kalmaya gittikçe yaklaşırken sesi hıçkırıklara dönüşüyordu. Sanki hayatı ona bağlıymış gibi, Flix Fulmini hayatının ta kendisiymiş gibi onu çağırıyordu.

Muhtemelen Flix öyle olduğu için. Ve hep öyle olacaktı.

Sonunda ve sonsuza dek.

Karakter Listesi:
Şimdiye kadar kitaplarda adı geçen ana karakterlerin çoğu!

Uydu:

Baykal Void
Kazimir Ambrose
Flix Fulmini
Berga Obsidian
Saint
Yuze

Retinue:

Kelevra Diar
Madden Odell
Zane Solace

Zyair Gölü
Pavel Hart
Ledger Undergrove

Vail Üniversitesi Öğrencileri:

Tavşan İzi Sila
Varun
Bay Delmar (öğretmen)
Nate Narek (mezun)
Baykal Void
Kazimir Ambrose
Flix Fulmini
Berga Obsidian
Zane Solace
Pavel Hart
Ledger Undergrove
Saint
Yuze
Bridger Boaz
Gannon Fisher

Akademi Öğrencileri:

Rin Varun
Kelevra Diar
Madden Odell
Zyair Gölü

The Shepherds:

Aneski Kendricks
Rexton Xiphus
Bridger Boaz
Gannon Fisher
Kage Quint

Misafir Güzel Sanatlar Akademisi:

Arlet Zamir
Aneski Kendricks
Rexton Xiphus
Kage Quint
Samara

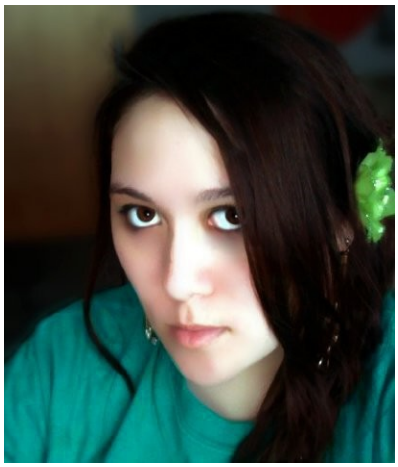

Chani Lynn Feener, on yaşında beşinci sınıftaki öykü saatinden beri yazar olmak istiyor. Vermont'taki Johnson State College'da Yaratıcı Yazarlık bölümünde okudu. Faturalarını ödemek için, tele-pazarlama, bir depoda sipariş toplama ve mürekkep kartuşlarını doldurma dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere birçok garip işte çalıştı. Yazmadığı zamanlarda TV şovları izliyor, çizim yapıyor ya da hayvanat bahçelerine/akvaryumlara gidiyor. Chani aynı zamanda Tempest C. Avery mahlasıyla yazdığı gençlik paranormal serisi *The Underworld Saga*'nın da yazarıdır. Şu anda Connecticut'ta ikamet ediyor, ancak Goodreads.com'da yaşıyor.

Chani Lynn Feener'i Goodreads.com'un yanı sıra Twitter ve Instagram'da @TempestChani adresinde bulabilirsiniz.

Gelecek ve geçmiş çalışmaları hakkında daha fazla bilgi için lütfen web sitesini ziyaret edin:
ANA SAYFA| ChaniLynnFeener (wixsite.com).

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.